

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛ'

Δευτέρα 19 Μαΐου 1997

Αθήνα σήμερα, στις 19 Μαΐου 1997, ημέρα Δευτέρα και ώρα 19.23, συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή, σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Προέδρου κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας, ν'ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής, κ. Δημήτρη Κουτσόγιωργα, τ' ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την υπουργική απόφαση για τη διακοπή των συστηματικών αρχαιολογικών ανασκαφών.

2) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ν.Α. Κυκλάδων ζητεί να ληφθούν μέτρα συντονισμού στον τρόπο λειτουργίας του Κ.Υ. Μήλου.

3) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί την ικανοποίηση των ασφαλιστικών αιτημάτων των μελών της.

4) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες υποβάλλει προτάσεις για την προνοιακή αντιμετώπιση των μελών της στον τομέα της παιδείας.

5) Οι Βουλευτές κύριοι **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ**, **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ**, **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ**, **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ**, **ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ**, **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΙΚΟΣ**, **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΠΙΑΝΝΗΣ**, **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ** και **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί τη χορήγηση του προνοιακού επιδόματος σε όλες τις οικογένειες που έχουν άτομα με ειδικές ανάγκες με αναπηρία 67% και άνω.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες

ζητεί νέα νομοθετική ρύθμιση για την καταβολή του προνοιακού επιδόματος στα μέλη της.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί νέες φορολογικές ρυθμίσεις για τα ΑΜΕΑ.

8) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Οικογενειών Πεσόντων Αεροπόρων ζητεί τη ρύθμιση της συνταξιοδότησης των μελών του.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην περικοπή του χρηματικού ποσού για την κατασκευή έργων στη σεισμόπληκτη Αιγιάλεια του Νομού Αχαΐας.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Πρωτοβουλίας για την ίδρυση και λειτουργία ΑΔΣΕΝ στην Πάτρα ζητεί οικονομική ενίσχυση για την ίδρυση συγκροτήματος Ναυτικών Σχολών στην Πάτρα.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με το υψηλό πρόστιμο που επιβλήθηκε στους ιδιοκτήτες καφέ της οδού Αγίου Νικολάου στην Πάτρα για "οφειλόμενα" δημοτικά τέλη.

12) Ο Βουλευτής Έβρου κ. **ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Διδυμοτείχου και Περιφέρειας ζητεί την έναρξη της κατασκευής εργατικών κατοικιών στην περιοχή του.

13) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Βρεσθενών του Νομού Λακωνίας ζητεί την τοποθέτηση αγροτικού ιατρού στην περιοχή της.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καστελλίου Πεδιάδας του Νομού Ηρακλείου ζητεί χρηματοδότηση για την εκτέλεση κοινοτικών έργων στην περιοχή του.

15) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ροδιάς του Νομού Ηρακλείου διαμαρτύρεται για την ενδεχόμενη εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας στην περιοχή της.

16) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ψαρών του Νομού Χίου ζητεί την επίστευση της διαδικασίας για την εκτέλεση εργασιών στις λιμενικές εγκαταστάσεις Ψαρών.

17) Ο Βουλευτής Αθήνας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Καμπουσών και Φίλων Κάμπου Χίου Αττικής ζητεί να μη θεωρηθούν αστικά τα οικοπέδα των περιβολιών του Κάμπου Χίου.

18) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Αθανασίου του Νομού Θεσ/νίκης ζητεί να μην καταργηθεί η ΔΟΥ στον Άγιο Αθανάσιο Θεσ/νίκης.

19) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βόλου του Νομού Μαγνησίας υποβάλλει προτάσεις για την εκποίηση των εγκαταστάσεων της "Πειραϊκής - Πατραϊκής" Βιομηχανίας Ετοιμών Ενδυμάτων Βόλου Α.Ε.

20) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Κάτοικοι Φωλιάς του Πύργου Απολλωνίας Μυρτοφύτου και Ελαιχωρίου του Νομού Καβάλας ζητούν τη λήψη μέτρων ευνοϊκών για τον τουρισμό στην περιοχή τους.

21) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αγίου Μύρωνα του Νομού Ηρακλείου ζητεί χρηματοδότηση για την αποπεράτωση της πλατείας της.

22) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Ηρακλείου ζητεί την άμεση καταβολή των οφειλομένων στα μέλη του από το ΤΑΞΥ.

23) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κάσου του Νομού Δωδεκανήσου καταγγέλλει την επιχειρούμενη παράνομη τροποποίηση της μελέτης του λιμενικού έργου της νήσου Κάσου.

24) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Υπάλληλων Πυροσβεστικού Σώματος ζητεί την ικανοποίηση των οικονομικών αιτημάτων των μελών της.

25) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Οργανωτική Επιτροπή για το Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών "Ευρώπη και Παράδοση" Συνάντηση στον Έβρο ζητεί την οικονομική υποστήριξη του φεστιβάλ που θα διοργανωθεί στο Νομό Έβρου.

26) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο "ΝΙΚΗ" Ανθείας του Νομού Έβρου ζητεί τη χορήγηση χλοοκοπτικού μηχανήματος.

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Σαμοθράκης του Νομού Έβρου ζητεί την ίδρυση Δασαρχείου στη Σαμοθράκη.

28) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συνδικαλιστική Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων του Νομού Έβρου ζητεί τη λήψη μέτρων δημόσιας ασφάλειας στα ελληνικά σύνορα.

29) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο ΠΣΥΠ-ΟΤΕ διαμαρτύρεται

για την απόφαση τροποποίησης του ωραρίου λειτουργίας του ΟΤΕ στο Τελωνείο Κήπων.

30) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αγίας Ρουμέλης του Νομού Χανίων ζητεί τη χρηματοδότηση της προμήθειας οργάνων αθλοπαιδείας.

31) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αγίας Ρουμέλης του Νομού Χανίων ζητεί χρηματοδότηση της υδροδότησης από το ΕΠΑΠΤΑ/2.

32) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ελληνικός Σύλλογος Γονέων Ανοβέρου / Κάτω Σαζωνίας ζητεί να διατηρηθεί το γραφείο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανοβέρου.

33) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελλήνων Εκπαιδευτικών Κάτω Σαζωνίας ζητεί να διατηρηθεί το γραφείο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανοβέρου.

34) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ξενοδοχοϋπάλληλων του Νομού Ηρακλείου ζητεί τη ρύθμιση της ασφαλιστικής κάλυψης των μελών του, εποχικών εργαζομένων.

35) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ξενοδοχοϋπάλληλων του Νομού Ηρακλείου ζητεί τη ρύθμιση της ασφαλιστικής κάλυψης των μελών του, εποχικών εργαζομένων.

36) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί τη συμμετοχή της στις διεργασίες για τη λήψη απόφασης αναφορικά με την ανάπτυξη και επέκταση της διδασκαλίας ξένων γλωσσών.

37) Ο Βουλευτής Αθήνας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί τη συμμετοχή της στις διεργασίες για τη λήψη απόφασης αναφορικά με την ανάπτυξη και επέκταση της διδασκαλίας ξένων γλωσσών.

38) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί τη συμμετοχή της στις διεργασίες για τη λήψη απόφασης αναφορικά με την ανάπτυξη και επέκταση της διδασκαλίας ξένων γλωσσών.

39) Η Βουλευτής Μαγνησίας κυρία ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιερός Ναός Αγίου Τρύφωνος στο Βόλο Μαγνησίας ζητεί τη χρηματοδότηση της ίδρυσης Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου στην περιοχή του.

40) Η Βουλευτής Μαγνησίας κυρία ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Μαγνησίας διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας από το πρόγραμμα δημιουργίας νέων τμημάτων.

41) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο ΤΟΕΒ Βατολάκκου του Νομού Χανίων ζητεί τη χρηματοδότηση έργου άρδευσης στην περιοχή του.

42) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Επανοχωρίου

του Νομού Χανίων ζητεί να μη συνενωθεί με τις γύρω κοινότητες.

43) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΠΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το ΚΑΑΜΕΑ Κρήτης ζητεί να επιλυθεί το ασφαλιστικό πρόβλημα των υπαλλήλων του.

44) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δ. Ερνείδης, κάτοικος Καλλιθέας Αθήνας, ζητεί την ικανοποίηση αιτήματός του σχετικά με την πολιτογράφηση της συζύγου του.

45) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συμμάχων Πολεμιστών Μακεδονικού Μετώπου ζητεί οικονομική ενίσχυση της πολιτισμικής του δραστηριότητας.

46) Η Βουλευτής Μαγνησίας κυρία ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το ΤΕΕ, Τμήμα Μαγνησίας, υποβάλλει προτάσεις σχετικά με τον τρόπο πληρωμής των μελών του, επιτρέπων αξιολόγησης δημοσίων έργων.

47) Οι Βουλευτές κύριοι ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Έκτακτου Εκπαιδευτικού και Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού ΤΕΙ ζητεί την επίλυση οικονομικών και εργασιακών προβλημάτων του έκτακτου εκπαιδευτικού προσωπικού των ΤΕΙ.

48) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ και ΛΕΩΝ ΑΥΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Παράρτημα Ηλιούπολης της ΠΕΑΕΑ δηλώνει την αντίθεσή του με την αποστολή ελληνικής στρατιωτικής δύναμης στην Αλβανία κ.λπ.

49) Η Βουλευτής Λάρισας κυρία ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Λάρισας διαμαρτύρεται για την απόσυρση τροπολογίας που αφορούσε στην καταβολή αποζημίωσης σε εμπορικές μισθώσεις σε περίπτωση καταγγελίας λόγω λήξης της μίσθωσης.

50) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συμβούλιο Περιοχής της 9ης Εδαφικής Περιφέρειας Εύβοιας ζητεί τη χρηματοδότηση μελέτης κτηματογράφησης, πολεοδομίας και πράξης εφαρμογής των παραλιακών οικισμών του Συμβουλίου Περιοχής.

51) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Οικοδόμων Αγρινίου ζητεί τη διανομή των υπέρ αγνώστων ενσήμων στα μέλη της.

52) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Αττικής ζητεί την άμεση λήψη μέτρων για τον εκσυγχρονισμό της ΕΛ.ΑΣ.

53) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΝΕΛΛΗΣ, ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Περίθαλψης και Προστασίας Άγριων Ζώων Παροικίας Πάρου ζητεί την παροχή άδειας λειτουργίας Νοσηλευτηρίου Αγρίων Ζώων στην Παροικία Πάρου.

54) Ο Βουλευτής Ροδόπης κ. ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατούπαλληλικό Κέντρο Διδυμοτείου ζητεί την άμεση έναρξη κατασκευής του δεύτερου συγκροτήματος εργατικών κατοικιών στο Διδυμότειχο.

55) Η Βουλευτής Πειραιά κυρία ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γ' Δημοτικό Διαμέρισμα Πειραιά αναφέρεται στο εργασιακό καθεστώς των εκτάκτων

υπαλλήλων που έχουν προσληφθεί και προσλαμβάνονται από το Δήμο Πειραιά και στον τρόπο πληρωμής τους.

56) Η Βουλευτής Πειραιά κυρία ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δημοτικό Συνδυασμός "ΥΔΡΑ - Ανοικτή Πρόταση για το Λύριο" καταγγέλλει παράνομες συνδέσεις αποχέτευσης που ρίχουν λύματα στο λιμάνι του νησιού.

57) Η Βουλευτής Πειραιά κυρία ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ημαθίας ζητεί την αποζημίωση των ζημιών που προκλήθηκαν στις ροδακινοκαλλιέργειες της περιοχής του από παγετό.

58) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Αλιεργατών Λαυρίου ζητεί την επαναχορήγηση αφορολόγητου πετρελαίου στους αλιείς του Λαυρίου.

59) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ και ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Αγρότες Νομού Ημαθίας που είναι εκλέκτορες - αντιπρόσωποι στον ΤΟΕΒ Βέροιας, διαμαρτύρονται για την εφαρμογή του Ν. 2190 σε βάρος τους.

60) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΖΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Κοινωνικοί Φορείς νήσου Λήμνου ζητούν την εξασφάλιση καλύτερης ακτοπλοϊκής σύνδεσης των ακριτικών νησιών Λήμνου και Αγίου Ευστατίου με Ραφήνα.

61) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ και ΛΕΩΝ ΑΥΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργατούπαλλήλων Πειραικής - Πατράϊκής καταγγέλλει εκβιασμούς εναντίον των εργαζομένων, της εκκαθαρίστριας εταιρείας ΕΤΒΑ-FINANCE καθώς και την άρνησή της να πληρώσει στους εργαζόμενους τα δεδουλευμένα Απριλίου.

62) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Κατωτέρων Πληρωμάτων Μηχανής Εμπορικού Ναυτικού "Ο ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ" καταγγέλλει τους πλοιοκτήτες του Ε/Γ-Ο/Γ "ΑΛΒΙ ΕΛΛΑΣ" ενάντια στον ναυτεργάτη Μαρίνο Δημητρίου -μέλος της Διοίκησης του Συλλόγου των ναυτεργατών Πορθμείων Ρίου - Αντρίου - Αιγαίου, που τον ανάγκασαν να φύγει από το πλοίο, γιατί δεν διαγράφηκε από το Σωματείο.

63) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Γυναίκες από τη Σάμο, τη Χίο, τη Λέσβο, την Ικαρία, τους Φούρνους και τις παραλιακές πόλεις της Τουρκίας ζητούν από τις κυβερνήσεις των χωρών τους, να πάρουν μέτρα στην κατεύθυνση της ειρηνικής συνύπαρξης των δύο λαών.

64) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Στυλίδας Φθιώτιδας ζητεί να μην καταργηθεί η ΔΟΥ Στυλίδας.

65) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινότητα Υψηλομετώπου Μηθύμνης Λέσβου ζητεί την αντίθεσή της για την υποχρεωτική συνένωση των Δήμων και Κοινοτήτων.

66) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ, ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Κτηνοτρόφων Νέας Αγχιάλου Μαγνησίας και ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Νέας Αγχιάλου ζητούν την οικονομική ενίσχυση των κτηνοτρόφων που -λόγω ευλογίας- υποχρεώνονται σε ενσταυλισμό των αιγοπροβάτων

τους με σημαντικό για τους κόστους.

67) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Διοικητικού Τεχνικού και Υγειονομικού Προσωπικού ΙΚΑ Δωδεκανήσου, Θράκης και Μυτιλήνης ζητούν να μην περικοπούν τα κίνητρα για τις παραμεθόριες και προβληματικές περιοχές.

68) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινότητα 'Αγρας Λέσβου δηλώνει την αντίθεσή της για την υποχρεωτική συνένωση Δήμων και Κοινοτήτων.

69) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ, ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΑΕ ζητεί να αναθεωρηθεί η υπουργική απόφαση που αποκλείει το Πήλιο από βασικό σημείο εκπομπής.

70) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ, ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Ιατρικό Προσωπικό του Κέντρου Υγείας Βελεστίνου Μαγνησίας ζητεί για την εύρυθμη λειτουργία του Κέντρου Υγείας να επανεξετασθεί η μετακίνηση του ενός εκ των δύο υπαλλήλων που υπηρετούν στο Ακτινολογικό Εργαστήριο του Κ.Υ. Βελεστίνου.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2917/19-3-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18893/7-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της αρ. 2917/19-3-97 ερώτησης των Βουλευτών κυριών Π. Κουνελάκη, Σ. Δανέλλη και κας Α. Λουλέ, σας πληροφορούμε ότι όπως μας ενημέρωσε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λακωνάς, η Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών του Νομού θα συντάξει μελέτη, ώστε με την εγκεκριμένη πίστωση να εκτελεσθούν με την επίβλεψή της, οι εργασίες συντήρησης και βελτίωσης στεγανότητας του κτιρίου που στεγάζεται η βιβλιοθήκη της Σπάρτης.

Ανεξάρτητα απ' αυτό, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση προτίθεται να ερευνήσει και να καταλογίσει ευθύνες, που ενδεχόμενα θα προκύψουν, από ενδεχόμενες παραλείψεις κατά την εκτέλεση των εργασιών κατασκευής του κτιρίου.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

2. Στην με αριθμό 2973/26-3-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18108/7-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2973/26-3-97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Σ. Δανέλλη και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα σας πληροφορούμε ότι η μελέτη για την κατασκευή του Περιφερειακού δρόμου Τήνου, ολοκληρώθηκε το 1986, παράλληλα με τη μελέτη του Γ.Π.Σ., το οποίο και έλαβε υπ' όψη τον εν λόγω δρόμο.

Η διαδικασία απαλλοτρίωσης, σε εφαρμογή της μελέτης αυτής, ξεκίνησε την ίδια χρονιά και το Μάιο του 1989 καθορίστηκαν οι τιμές. Όμως πέρασε άπρακτη η δεκαοχτάμηνη προθεσμία (μέχρι Νοέμβριο του 1990) για την καταβολή του ποσού απαλλοτρίωσης, ακυρώνοντας την όλη διαδικασία και παγώνοντάς την παράλληλα για την επόμενη τριετία.

Επί πλέον το 1992 έγινε η επέκταση Σχεδίου Πόλης Τήνου, με επικάλυψη σε δύο σημεία της μελέτης του Περιφερειακού δρόμου.

'Ετσι, η μελέτη αυτή, για την οποία υπάρχει και έγκριση Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, τροποποιείται πλέον στα δύο αυτά σημεία, ώστε με αναθεώρηση όσων εγκρίσεων και αποφάσεων απαιτείται, να μπορέσει πλέον να εφαρμοστεί.

'Ηδη στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ν. Αιγαίου 1994-99 προβλέπεται η κατ' αρχήν ένταξη του έργου με ποσό 400.000.000 δρχ.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

3. Στην με αριθμό 3090/2-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 151/5-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3090/2-4-97, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. Λαμπρόπουλος, η οποία μας διαβιβάστηκε από το Υπουργείο Γεωργίας σχετικά με αύξηση των αγροτικών συντάξεων σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με την παράγρ. 5 του άρθρου 12 του ν. 2458/97 "Σύσταση Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών" οι συντάξεις του ΟΓΑ (ν. 4169/61) αυξάνονται από 1/1/97 κατά 4.000 δρχ. περίπου το μήνα, για να αναπληρωθεί η, λόγω του πιαρίθμου, απώλεια εισοδήματος από την τελευταία αύξηση του Σεπτεμβρίου 1995.

Επίσης, με την παρ. 6 του ίδιου άρθρου, αναπροσαρμόζονται από 1/1/97 οι συντάξεις του ΟΓΑ (ν. 4169/61), καθώς και τα ποσά των συντάξεων του Κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης (ν. 1745/87), κατά ποσοστό 4,5% σύμφωνα με το προβλεπόμενο ποσοστό μεταβολής του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή έτους 1997.

Για τη χορήγηση των ανωτέρω αυξήσεων, ο ΟΓΑ έχει ήδη αρχίσει τις σχετικές διαδικασίες και όπως μας πληροφορήσε, οι αυξήσεις αυτές θα καταβληθούν με τη σύνταξη του Μαΐου, αναδρομικά όμως από 1/1/97.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

4. Στην με αριθμό 3174/8-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4263/2-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3174/8-4-97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Χ. Θεοδώρου, αναφορικά με το Νομ. Γεν. Νοσ. -Κ.Υ. Κύμης και το Π.Ι. Σκύρου Εύβοιας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το Υπουργείο μας εξετάζει την αναμόρφωση του Οργανισμού του Νομ. Γεν. Νοσ. -Κ.Υ. Κύμης, σύμφωνα με τις προτάσεις του Δ.Σ. του νοσοκομείου, και στα πλαίσια των οικονομικών του δυνατοτήτων, προκειμένου να προωθηθούν οι απαραίτητες ρυθμίσεις για την καλύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία του.

2. Στις άμεσες προτεραιότητες του Υπουργείου είναι η υλοποίηση του Προγράμματος "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ". 'Ηδη εξετάζεται η επέκταση του Προγράμματος σε περιοχές που δεν έχουν ενταχθεί σ' αυτό, συμπεριλαμβανομένης και της Σκύρου.

Στα πλαίσια της Σκύρου στο πρόγραμμα και της αναβάθμισης του Περιφερειακού της Ιατρείου, θα ρυθμιστεί το θέμα της σύνθεσης και του αριθμού των θέσεων προσωπικού της μονάδας.

3. Όσον αφορά το διορισμό του Παθολόγου γιατρού στη Σκύρο, σας γνωρίζουμε ότι η σχετική απόφαση βρίσκεται στο στάδιο δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜ. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ"

5. Στην με αριθμό 3091/2-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4954/6-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3091/2-4-97 του Βουλευτή κ. Μανώλη Στρατάκη και η οποία μας διαβιβάστηκε από το Υπουργείο Οικονομικών με το αρ. πρωτ. 1039641/1166/8-4-97 έγγραφο και απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σας πληροφορούμε τα παρακάτω.

Το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών προτίθεται να προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση των ισχυουσών διατάξεων, έτσι ώστε να είναι δυνατή η χορήγηση δικαιώματος ταξινό-

μησης αγροτικών επαγγελματικών αυτοκινήτων και σε άλλες κατηγορίες επαγγελματών εκτός των αποκλειστικώς ασχολούμενων με τη γεωργία προσώπων.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜ. ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

6. Στην με αριθμό 3198/9-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 966/5-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3198/9-4-97 του Βουλευτή κ. Κυριάκου Σπυριδιούνη, που μας διαβιβάστηκε από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και στο θιγόμενο θέμα του τρόπου υπολογισμού των ημερών ασφάλισης των απασχολούμενων σε οικοδομοτεχνικές εργασίες, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Όπως είναι γνωστό με την αρ. Φ21/2930/92 απόφαση, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του ν. 1902/90 καθιερώθηκε τεκμαρτός υπολογισμός των ημερών ασφάλισης των απασχολούμενων σε οικοδομοτεχνικές εργασίες.

Το Σ.Τ.Ε., εκδικάζοντας αίτηση αναίρεσης της προαναφερόμενης απόφασης, με την 3309/96 απόφασή του θεώρησε ότι τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό της εργατικής δαπάνης (έκταση της επιφάνειας του έργου σε συνδυασμό με το είδος του έργου και τη φύση της εργασίας) είναι, κατά την κοινή πείρα, αντικειμενικοί και πρόσφοροι παράγοντες προς τους οποίους συναρτώνται οι απαιτούμενες για την κατασκευή του έργου ημέρες εργασίας.

Παράλληλα έκρινε ως ατελή την Φ21/2930/92 Υπουργική απόφαση, γιατί έπρεπε να καθιερώνει τελικό στάδιο εκκαθάρισης των καταβληθεισών, με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια εισφορών, ώστε το τελικά εισπραττόμενο από το ΙΚΑ ποσό εισφορών να μην υπερβαίνει σε κάθε περίπτωση το αναλογούν στην πραγματική εργατική δαπάνη.

Με δεδομένο, ότι η υιοθέτηση της καθιέρωσης σταδίου εκκαθάρισης θα σήμαινε ουσιαστικά επιστροφή στο προϊσχύον του τεκμαρτού τρόπου υπολογισμού των εισφορών σύστημα, στο οποίο είχε παρατηρηθεί εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή, εφ' όσον

α) οι εισφορές που εισπράττονταν με βάση τις μισθολογικές καταστάσεις υπολείπονταν σημαντικά από τις πραγματικά οφειλόμενες και

β) υπήρχαν τεράστιες αποκλίσεις όσον αφορά τις καταβληθείσες βάσεις καταστάσεων εισφορές για οικοδομικά έργα του αυτού όγκου που εκτελούνταν κατά την ίδια χρονική περίοδο.

Θεωρήθηκε αναγκαία η θέσπιση της διάταξης του άρθρου 23 του ν. 2434/96, με την οποία οι εισφορές στα οικοδομοτεχνικά έργα εξακολουθούν να υπολογίζονται τεκμαρτά χωρίς στάδιο εκκαθάρισης.

2. Ο γενικός συντελεστής (1,50) για τις κατοικίες, δεν κρίθηκε σκόπιμο να μειωθεί, γιατί από όλα τα δειγματοληπτικά στοιχεία που έχουν συλλεγεί από διάφορα υποκ/τα του ΙΚΑ προκύπτει ότι οι ημέρες εργασίας, που καθορίζονται βάσει του ισχύοντος συντελεστή για την κατασκευή κατοικιών, στην πλειοψηφία τους υπερκαλύπτονται από τα ημερομίσθια που περιλαμβάνονται στις μισθολογικές καταστάσεις.

Σε κάποιες βέβαια περιπτώσεις έχουν παρατηρηθεί αποκλίσεις μεταξύ των ημερομισθίων που περιλαμβάνονται στις μισθολογικές καταστάσεις και αυτών που προσδιορίζονται βάσει του τεκμαρτού υπολογισμού, όμως αυτό είναι φαινόμενο που παρατηρείται σε κάθε περίπτωση, που εφαρμόζεται σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων και δεν είναι δυνατό από αυτό και μόνο το λόγο να προχωρήσουμε σε μείωσή του.

3. Είναι γεγονός ότι η αρ. Φ21/2930/92 Υπουργική απόφαση είχε αρκετές ατέλειες, πράγμα φυσικό για ένα σύστημα που για πρώτη φορά θεσπίζεται.

Με τη νεώτερη αρ. Φ21/476/16.3.97 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 252/1.4.97 τεύχος Β), που εκδόθηκε μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ, επέρχονται σημαντικές βελτιώσεις στο ισχύον σύστημα υπολογισμού της εργατικής δαπάνης στα οικοδομοτεχνικά έργα.

Συγκεκριμένα:

α. Γίνεται ανακατανομή των συντελεστών των επιμέρους φάσεων κατασκευής (μειώνονται οι φάσεις των χρωματισμών και της αποπεράτωσης του κτιρίου, ενώ αυξάνονται οι υπόλοιπες), ούτως ώστε οι ημέρες εργασίας που απαιτούνται για κάθε φάση να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

β. Βελτιώνεται ο τρόπος ελέγχου των επί μέρους φάσεων των εργασιών. Έτσι ο έλεγχος θα γίνεται ανακεφαλαιωτικά σε δύο στάδια δηλ. μετά το τέλος των τριών πρώτων φάσεων (οικοδομικός σκελετός, τοιχοποιία, επιχρίσματα) και μετά την αποπεράτωση του κτιρίου (δάπεδα, χρωματισμοί και εργασίες αποπεράτωσης κτιρίου).

γ. Προστίθεται νέα κατηγορία κτιρίων στον ισχύοντα πίνακα, "ειδικά κτίρια γραφείων - καταστημάτων και εμπορικών κέντρων, στα οποία αθροιστικά οι όψεις που βλέπουν σε κοινόχρηστο χώρο (δρόμο ή πλατεία), τα δάπεδα και τα εσωτερικά χωρίσματα των χώρων εργασίας διαμορφώνονται, από συνεργεία εστεγασμένων επαγγελματιών" για τα οποία ισχύουν μειωμένοι συντελεστές.

δ. Μειώνονται οι κατ' ελάχιστον απαιτούμενες ημέρες εργασίας για κατηγορίες κτισμάτων με ιδιαιτερότητες κατασκευής (κτίρια που εφάπτονται σε ήδη υπάρχοντα και ισόγεια κτίρια κατοικιών χωρίς φέροντα οργανισμό από σπλισμένο σκυρόδεμα.

ε. Δημιουργείται νέος πίνακας που καθιερώνει μειωμένους συντελεστές για όλες τις κατηγορίες κτιρίων, τα οποία είναι προκατασκευασμένα (δηλ. κατασκευάζονται από εστεγασμένες επιχειρήσεις).

στ. Καθορίζεται ως επιφάνεια ακάλυπτου χώρου για τον υπολογισμό των ημερών εργασίας για τη διαμόρφωσή του, αυτή την οποία καλύπτει η επιφάνεια του κτιρίου.

ζ. Μειώνεται η προκαταβολή από 5% επί των απαιτούμενων ημερών εργασίας σε 1%, με άμεσο αποτέλεσμα τη μείωση του κόστους της οικοδομικής άδειας, εφόσον η προκαταβολή έχει πλέον συμβολικό χαρακτήρα.

η. Τίθενται ενιαία κριτήρια για τον χαρακτηρισμό προσώπου που απασχολείται προσωπικά στην ανέγερση οικοδομής ως οικοδόμου, ενώ παράλληλα καθορίζεται συγκεκριμένο ενιαίο ποσοστό μείωσης της εργατικής δαπάνης, λόγω προσωπικής απασχόλησης.

Οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις πιστεύουμε ότι επιλύουν σε σημαντικό βαθμό τα προβλήματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή της αρ. Φ21/2930/92 υπουργικής απόφασης, ενώ ταυτόχρονα η συνέχιση εφαρμογής του τεκμαρτού τρόπου υπολογισμού των ημερών ασφάλισης διασφαλίζει τα συμφέροντα όλων των εμπλεκόμενων μερών (ΙΚΑ, οικοδόμων και κατασκευαστών).

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚ. ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

7. Στην με αριθμό 3271/11-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3345/5-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Επί της ερωτήσεως 3271/11-4-97 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Α. Τασούλας και Μ. Μπόσκου σας γνωρίζουμε ότι η Κυβέρνηση ύστερα από την επί μακρόν και σε βάθος διερεύνηση του προβλήματος του φαρμάκου και ειδικότερα του θέματος της τιμολόγησής, στοχεύοντας στην εξυγίανση του συστήματος της εφαρμοζόμενης πολιτικής τιμών, προχώρησε σε συγκρότηση έκτακτης ειδικής Επιτροπής επανακαθορισμού των τιμών φαρμάκων, στην οποία συμμετέχουν και εκπρόσωποι του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας σε συνεργασία με το Υπουργείο Ανάπτυξης, στοχεύει στην εφαρμογή ενός συστήματος καθορισμού τιμών στα φάρμακα, ώστε να αποφευχθούν ελλείψεις, να διασφαλισθεί η επάρκεια αυτών και να μην προκαλείται επιβάρυνση των νοσοκομείων και των ασφαλιστικών Οργανισμών.

Σε ό,τι αφορά τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό αξιολόγησης Φαρμάκων σημειώνουμε ότι δεν έχει καμιά απολύτως σχέση

με τον καθορισμό τιμών αλλά αποκλειστικά και μόνο με την έγκριση ή όχι της κυκλοφορίας των φαρμάκων σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜ. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ"

8. Στην με αριθμό 3276/14-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 726/6-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3276/14-4-97 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Βαρίνο, σχετικά με άρνηση των οργάνων του ΟΓΑ να θεωρήσουν τα βιβλιάρια υγείας των καλογριών του μοναστηρίου Αγίου Κωνσταντίνου Θυμιανών Χίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Επειδή στον ΟΓΑ υπήρχαν πολλές καταγγελίες για χρησιμοποίηση βιβλίων υγείας ασφαλισμένων και συνταξιούχων από συγγενικά και μη πρόσωπα, τα οποία δεν είχαν καμία σχέση με τον ΟΓΑ και πολλές φορές το ίδιο άτομο έκανε χρήση δύο και περισσότερων βιβλίων, ελήφθη απόφαση να επικολάζεται αππο 1-1-1992 υποχρεωτικά η φωτογραφία των ασφαλισμένων σε όλα τα βιβλιάρια που θα εκδίδονται ή θα ανανεώνονται.

Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι από τη φωτογραφία αποδεικνύεται ότι ο κάτοχος του βιβλίου ΟΓΑ είναι και ο δικαιούχος περίθαλψης, θεωρούμε ότι οι καλόγριες του ανωτέρω μοναστηρίου θα πρέπει να συμμορφωθούν με την απόφαση του Οργανισμού και να προσκομίσουν τις φωτογραφίες προκειμένου να επικοληθούν στα βιβλιάρια υγείας τους.

Εξάλλου, όπως μας ενημέρωσαν οι υπηρεσίες του ΟΓΑ, παρόμοιο θέμα δεν έχει δημιουργηθεί με κανένα άλλο μοναστήρι της Χώρας.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

9. Στην με αριθμό 3278/14-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 640/5-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3278/14-4-97 του Βουλευτή κ. Νίκ. Νικολόπουλου σχετικά με τις ακάλυπτες επιταγές και απλήρωτες συναλλαγματικές, σας γνωρίζουμε ότι, όπως μας ενημέρωσαν από την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, οι τράπεζες καταχωρίζουν αμέσως στα πληροφοριακά στοιχεία τους τις επιταγές που δεν πληρώθηκαν κατά την εμφάνισή τους, καθώς και τις συναλλαγματικές οι οποίες δεν εξοφλήθηκαν στη λήξη τους.

Στην πράξη όμως ένα σημαντικό ποσοστό των εν λόγω αξιογράφων τακτοποιείται σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα από την αρχική εμφάνιση ή τη λήξη τους αντίστοιχα. Κατά συνέπεια, το ύψος των ακάλυπτων επιταγών και των απλήρωτων συναλλαγματικών είναι στην πραγματικότητα πολύ μικρότερο από αυτό που εμφανίζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Αναφορικά με το θέμα του κλεισίματος καταστημάτων, από τα υπάρχοντα στοιχεία προκύπτει ότι κατά το τρίμηνο Ιανουαρίου - Μαρτίου 1997 οι αιτήσεις πτώχευσης και οι κηρυχθείσες πτωχεύσεις ήταν μειωμένες σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 1996 (Ιανουάριος - Μάρτιος 1997: αιτήσεις πτώχευσης 1186, κηρυχθείσες πτωχεύσεις 348, έναντι 1191 και 391 αντίστοιχως για το πρώτο τρίμηνο του 1996).

Σε κάθε περίπτωση, η Κυβέρνηση παρακολουθεί με προσοχή το θέμα και πιστεύεται ότι το πρόβλημα θα αντιμετωπισθεί με την ανάκαμψη της οικονομίας και την αναζωογόνηση της αγοράς που θα επέλθουν με τα μέτρα που έχουν ληφθεί.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

10. Στην με αριθμό 3293/14-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1507/8-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3293/14-4-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Γαρουφαλιάς σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τους Κοινοτικούς Κανονισμούς, οι παραλαβές καπνών εσ. 1996, θα πρέπει να ολοκληρωθούν στις 15/5/97.

Ο Εθνικός Οργανισμός Καπνού έχει ενημερώσει έγκαιρα τα συμβαλλόμενα μέρη υπενθυμίζοντας τη θέση του Υπ. Γεωργίας για επιβολή κυρώσεων, όπως εκφράστηκε στη σύσκεψη της 2-4-97, στις περιπτώσεις που μεταποιητές καπνού δεν ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους για την έγκαιρη και σύμφωνη με τις συμβατικές υποχρεώσεις παραλαβή των καπνών.

Οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 της ΑΠ 2155/95 κοινής Διευθυντικής Απόφασης για τη θέσπιση επιβολής διοικητικών κυρώσεων σε μεταποιητές καπνού είναι, ο αποκλεισμός από την εμπορία του προϊόντος την επόμενη εμπορική περίοδο, σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης παραλαβής των καπνών και απώλειας των πριμοδοτήσεων από τους καπνοπαραγωγούς.

- Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα διαθέσιμα στοιχεία, στην επαρχία Ελασσόνας έχει πουληθεί όλη η ποσότητα της ποικιλίας Μπασμάς και το 50% της ποσότητας δηλ. 2.000 τόνοι της ποικιλίας Ελασσόνα (τιμή αγοράς 450 δρχ/κιλό, αντίστοιχη εσ. 1995 392 δρχ/κιλό).

Η αγορά εξελίσσεται κανονικά και ο Εθνικός Οργανισμός Καπνού εκτιμά ότι δεν θα υπάρξει πρόβλημα και όλη η ποσότητα της ποικιλίας θα παραδοθεί πριν τις 15/5/97.

- Σύμφωνα με το τελευταίο πληροφοριακό δελτίο αγορών του Εθνικού Οργανισμού Καπνού μέχρι 15/4/97, έχει πουληθεί το 50% της συνολικής παραγωγής καπνού.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

11. Στην με αριθμό 3294/14-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1508/8-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3294/14-4-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Γαρουφαλιάς σας πληροφορούμε τα εξής:

Για τη μερική στήριξη του εισοδήματος του παραγωγού σε περίπτωση υπερπροσφοράς υπάρχει το κοινοτικό μέτρο της απόσυρσης, αλλά το μέτρο αυτό δεν πρέπει να είναι ο μοναδικός στόχος των παραγωγών.

Για την προώθηση των εξαγωγών μήλων σε τρίτες χώρες υφίστανται κοινοτικές ενισχύσεις παρόλο ότι λόγω GATT το όλο σύστημα έχει γίνει δυσκολότερο απ' ό,τι στο παρελθόν.

Η λήψη πρόσθετων Εθνικών μέτρων δεν είναι συμβατή με το κοινοτικό καθεστώς.

Η οργάνωση των ομάδων παραγωγών θα γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του Καν. (Ε.Κ.) 2200/96 και τα ελάχιστα κριτήρια που έχουν οριστεί από την Κοινότητα Καν (Ε.Κ.) 412/97 εφ' όσον δεν διαφοροποιηθούν εθνικά προς τα πάνω.

Σύμφωνα με τον Καν (ΕΟΚ) 1035/72 άρθρο 21 δικαιούχοι της δωρεάν διανομής αποσυρομένων Οπωροκηπευτικών είναι:

1) Γηροκομεία, Ορφανοτροφεία, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Φυλακές, Νοσοκομεία, Κατασκηνώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την προϋπόθεση ότι οι ποσότητες που διανέμονται δωρεάν θα προστίθενται αποδεδειγμένα βάσει παραστατικών σε αυτές που αγοράζονται κανονικά από τους Οργανισμούς αυτούς.

2) Σχολεία προσχολικής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με την προϋπόθεση ότι οι ποσότητες που διανέμονται δωρεάν θα καταναλώνονται με ευθύνη των Δ/ντών των Σχολείων μέσα σε χώρους του Σχολείου με τις ίδιες ως ανωτέρω προϋποθέσεις.

3) Άτομα τα οποία η Εθνική μας νομοθεσία χαρακτηρίζει ως έχοντα ανάγκη δημόσιας αρωγής ιδίως λόγω ανεπάρκειας των αναγκαίων πόρων για τη συντήρησή τους.

Στην κατηγορία αυτή υπάγονται:

α) Οικογένειες Πολυτέκνων με την προϋπόθεση ότι το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα δεν ξεπερνά τα δύο εκατομμύρια δρχ. Το εισόδημα αυτό προσαυξάνεται κατά 300.000 δρχ. για

κάθε ανήλικο ή προστατευόμενο παιδί που σπουδάζει ή υπηρετεί στο στρατό.

β) Οικογένειες Παλινοστώντων ανεξαρτήτου αριθμού παιδιών με τις προϋποθέσεις που ορίζονται και για τους Πολύτεκνους.

Η ποσότητα που μπορεί να δοθεί είναι 20 κιλά κατ' ανώτατο όριο το μήνα στο σύνολο των προϊόντων κατ' άτομο.

Περισσότερες πληροφορίες για δικαιολογητικά και λοιπές προϋποθέσεις χορηγούνται από τις Δ/σεις Αγροτικής Ανάπτυξης του Ν.Α. Για τα θέματα διαφήμισης του μήλου γνωρίζουμε τα εξής:

α) Η Διεύθυνση Γεωργικών Εφαρμογών του ΥΠ.ΓΕ. μέσω του μέτρου "Πρώθηση εξαγωγών" (8.3) του Κ.Π.Σ. II κατευθύνει για δεύτερο έτος ένα λίαν επιτυχές πρόγραμμα προβολής και προώθησης ελληνικών προϊόντων στις χώρες Ουκρανία, Τσεχία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Μολδαβία, Ρουμανία. Στο πρόγραμμα αυτό συμμετέχουν και οργανώσεις μηλεοπαραγωγών με προϊόντα εξαιρετικής ποιότητας όπως ο Γ.Ε.Ο. Καστοριάς, ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Ζαγοράς Πηλίου, η Ε.Α.Σ. Πηλίου και Ν. Σποράδων, ο Συνεταιρισμός φρούτων και λαχανικών "Δήμητρα", Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών "ΒΕΡΜΙΟ" και η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Αλμωπίας. Στο πρόγραμμα αυτό, του οποίου φορέας υλοποίησης είναι ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος και γίνεται με συγχρηματοδότηση της Ε.Ε. ενώ οι φορείς καλύπτουν το 50% του συνολικού κόστους, μπορούν να ενταχθούν οι συνεταιριστικοί φορείς της Επαρχίας Αγιάς Λαρίσης και με τις εμπορικές συμφωνίες που θα συνάψουν θα δώσουν διέξοδο στην απορρόφηση των προϊόντων τους.

Επίσης το Υπουργείο Γεωργίας μέσω προγραμμάτων της Ε.Ε., ενισχύει διάφορες εκδηλώσεις προβολής και προώθησης των νωπών φρούτων και λαχανικών, σε τοπικό και πανελλήνιο επίπεδο που σχεδιάζουν και καταθέτουν οι συνεταιριστικοί φορείς.

β) Όσον αφορά την τηλεοπτική διαφήμιση του μήλου όπως και των άλλων νωπών προϊόντων αυτή πρέπει να γίνεται με διάρκεια και πρόβλεψη ετών από τους φορείς των προϊόντων αυτών, με σκοπό το κτήσιμο συνειδησης καταναλωτή φρούτων και λαχανικών στην Ελλάδα και αλλαγή των συνηθειών διατροφής υπέρ των υγιεινών και εύγευστων νωπών μας προϊόντων.

γ) Ακόμα το Υπουργείο Γεωργίας μέσα από τις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές του κάνει έμεσα διαφήμιση του μήλου, με τα εκπαιδευτικά - ενημερωτικά προγράμματά του που αναφέρονται τόσο στις τεχνικές της καλλιέργειας, στις διαιτητικές ιδιότητες του μήλου, όσο και στην τυποποίηση και εμπορία του προϊόντος.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

12. Στην με αριθμό 3298/15-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1509/8-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3298/15-4-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Αποστόλου, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με την αναμενόμενη πορεία των οικονομικών μεγεθών της Ε.Β.Ζ. κατά την τρέχουσα χρήση (Ιούλιος 1996 - Ιούνιος 1997) γνωρίζουμε ότι:

α) Ήδη δίνονται στη δημοσιότητα τα αποτελέσματα του πρώτου εξαμήνου της τρέχουσας οικονομικής χρήσης από όπου προκύπτουν κέρδη 3,2 δισ., σε σχέση με τα 4,5 δισ. της αντίστοιχης περιόδου του προηγούμενου χρόνου με κύκλο εργασιών 42,0 δισ. έναντι 45,2 του περυσινού. Η σημειωθείσα πτώση των δεικτών αυτών ήταν αναμενόμενη από τη Διοίκηση της Ε.Β.Ζ. και σε προηγούμενες ανακοινώσεις και συνεντεύξεις ανέλυσε τα αίτια της που δεν είναι άλλα από το υψηλό κόστος λόγω της μειωμένης παραγωγής ζάχαρης του 1996 εξ' αιτίας των δυσμενών καιρικών συνθηκών που επηρέασαν αρνητικά την τευτλοκαλλιέργεια αλλά και της μείωσης της τιμής πώλησης της ζάχαρης στην Ε.Ε..

β) Επειδή όμως αμφισβητείται η δυνατότητα διάθεσης της παραχθείσας ζάχαρης (265.000 τ.) ο κίνδυνος αυτός ακυρώνεται ήδη με τα συμβόλαια που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ε.Β.Ζ. και των μεγάλων πελατών της.

γ) Με τη διαδικασία αυτή της υπογραφής των συμβολαίων ανακτάται ήδη το κομμάτι εκείνο της αγοράς που είχε στραφεί προσωρινά προς την εισαγόμενη ζάχαρη. Ακόμη με δεδομένο ότι φέτος η τευτλοκαλλιέργεια ήδη αναπτύσσεται σε έκταση περίπου 500.000 στρεμ. εξασφαλίζεται για το 1997 παραγωγή ζάχαρης που καλύπτει πλήρως την ποσόστωση που έχει η Χώρα μας και την επάρκεια της εσωτερικής αγοράς. Από την εξέλιξη αυτή αναμένεται μείωση του κόστους παραγωγής της ζάχαρης '97, ώστε να βελτιωθούν σημαντικά τα οικονομικά μεγέθη της επόμενης χρήσης (Ιούλιος '97 - Ιούνιος '98).

Σχετικά με τις προοπτικές και το μέλλον της Ε.Β.Ζ., γνωρίζουμε ότι η νέα Διοίκησή της αποφάσισε και δραστηριοποιείται προς:

α) τη συνέχιση ενός σημαντικού και φιλόδοξου επενδυτικού προγράμματος βελτίωσης και εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων, ώστε βελτιούμενοι οι παραγωγικοί δείκτες των μονάδων να επιτευχθεί η αντίστοιχη μείωση του κόστους.

β) την πρώτη ύλη (τεύτλα) με μέτρα και συζητήσεις με τους φορείς των αγροτών, ώστε να συμφωνηθεί μεταξύ Ε.Β.Ζ., και τευτλοκαλλιεργητών η προσαρμογή της συνεργασίας τους στα ευρωπαϊκά πρότυπα.

γ) τη μείωση του κόστους εργασίας με την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών και την απασχόληση του πλεονάζοντος προσωπικού σε νέες δραστηριότητες. Ξεκίνησαν ήδη οι διαδικασίες σύνταξης νέων οργανογραμμάτων, ώστε οι από τώρα και στο εξής προσλήψεις στην εταιρεία να περιορίζονται αυστηρά και μόνο σε περιορισμένο αριθμό απόλυτα εξειδικευμένου στελεχιακού δυναμικού. Η μείωση του κόστους εργασίας επίσης θα επιτευχθεί και μέσω της μείωσης του εποχικού προσωπικού για τη συντήρηση των εγκαταστάσεων καθώς και τη λειτουργία τους.

δ) τη μελέτη αλλαγής πολιτικής της εμπορίας των προϊόντων της, η οποία εκτός των άλλων περιλαμβάνει και την αναδιάρθρωση των δικτύων και των διαδικασιών πώλησης των προϊόντων της.

Με όλα τα παραπάνω μέτρα και αποφάσεις της Διοίκησης της Ε.Β.Ζ., διαμορφώνονται προοπτικές ευοίωνες για τα επόμενα χρόνια, ώστε να εδραιωθεί η πεποίθηση ότι η Ε.Β.Ζ., παραμένει κερδοφόρος, υγιείς οικονομικά και ισχυρή να συνεχίζει να επιτελεί το σημαντικό εθνικό και κοινωνικό έργο που επιτελεί.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

13. Στην με αριθμό 3299/15-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1510/8-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3299/15-4-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Βύζας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι παγετοί που έπληξαν από τις 23/3/97 μέχρι τις 18/4/97 τη γεωργική παραγωγή προκάλεσαν εκτεταμένες ζημιές σε πολλές περιοχές της Χώρας μεταξύ των οποίων και η περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας. Για την αντιμετώπιση των ζημιών αυτών η κινητοποίηση του ΕΛΓΑ ήταν άμεση. Συγκεκριμένα από τις 24/3/97 αρμόδιοι γεωπόνοι επόπτες του ΕΛΓΑ στην Κοζάνη επισκέπτονται καθημερινά τις πληγείσες περιοχές προκειμένου να προσδιορίσουν έγκαιρα τα είδη των καλλιεργειών που ζημιώθηκαν, την έκταση των ζημιών, καθώς και το βλαστικό στάδιο των καλλιεργειών κατ' είδος και ποικιλία, έτσι ώστε ο ΕΛΓΑ να έχει πλήρη εικόνα των ζημιών που προξενήθηκαν στην περιοχή.

Οι εκτιμήσεις των παραπάνω ζημιών θα αρχίσουν αμέσως μετά το Πάσχα, χρόνος που κρίνεται από τον ΕΛΓΑ ως ο πλέον κατάλληλος διότι τότε οι ζημιές θα έχουν οριστικοποιηθεί και θα διενεργηθούν από πολυμελές κλιμάκιο γεωπό-

νων εκτιμητών, που ήδη συγκροτείται για το σκοπό αυτό και θα ενισχύσει το ήδη υπάρχον προσωπικό του ΕΛΓΑ στην Κοζάνη έτσι ώστε οι εκτιμήσεις να διεκπεραιωθούν μέσα σε όσο είναι δυνατόν σύντομο χρονικό διάστημα.

Μετά την ολοκλήρωση των εκτιμήσεων και την κοινοποίηση των πορισμάτων στους ενδιαφερόμενους από τον ΕΛΓΑ θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για τη συντόμευση όλων των διαδικασιών, ώστε οι αποζημιώσεις να καταβληθούν στους δικαιούχους παραγωγούς το συντομότερο δυνατό.

Όσον αφορά την αντικειμενικότητα των εκτιμήσεων αυτή αποτελεί θεμελιώδη αρχή του ΕΛΓΑ, ώστε τα πορίσματα εκτίμησης να εκφράζουν με όσο το δυνατό μεγαλύτερη ακρίβεια την απώλεια του εισοδήματος των ασφαλισμένων στον ΕΛΓΑ που οι καλλιέργειές τους ζημιώθηκαν από αίτια που καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛΓΑ.

Για το σκοπό αυτό οι εκτιμήσεις διενεργούνται από έμπειρους γεωπόνους εκτιμητές πτυχιούχους ανωτάτων σχολών, ειδικά εκπαιδευόμενους στο αντικείμενο των εκτιμήσεων υπό την άμεση επίβλεψη γεωπόνων εποπτών στελεχών του ΕΛΓΑ με μακροχρόνια εμπειρία στις εκτιμήσεις και σύμφωνα με τους κανόνες της γεωπονικής επιστήμης, τον Κανονισμό του ΕΛΓΑ, για την ασφάλιση της Φυτικής Παραγωγής και τις εντολές και οδηγίες του ΕΛΓΑ να είναι αντικειμενικοί και δίκαιοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

14. Στην με αριθμό 3315/15-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 710/6-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στο από 16-4-1997 έγγραφό σας, με το οποίο διαβιβάστηκε η αριθμ. 3315/15.4.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ι. Βαρβιτσιώτη, σχετικά με την κατάργηση ή μη της Δ.Ο.Υ. Μακρακώμης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α) Το Υπουργείο Οικονομικών, στο πλαίσιο της σχετικής υποχρέωσής του από τις οικείες νομοθετικές διατάξεις (άρθρου 6 του ν. 2026/1992 και του ν. 2343/1995) και τις μεγάλες και επείγουσες υπηρεσιακές ανάγκες, για την κατάρτιση νέου Οργανισμού των Υπηρεσιών του, μελετά και προχωρεί στην αναδιοργάνωση όλων των Υπηρεσιών του, καθώς και στο διοικητικό και τεχνολογικό εκσυγχρονισμό της λειτουργίας αυτών, με την κατάρτιση νέων οργανισμών και κανονισμών λειτουργίας τους, την εγκατάσταση σύγχρονων ολοκληρωμένων πληροφοριακών συστημάτων, την απλούστευση και κατάργηση γραφειοκρατικών τύπων και διαδικασιών, τη μηχανοργάνωση και τον εξοπλισμό γενικά αυτών με όλα τα απαραίτητα μέσα, για την αποδοτικότερη και αποτελεσματικότερη άσκηση του έργου τους και την παροχή καλύτερων υπηρεσιών προς τους πολίτες, αλλά και τη δημιουργία δυνατότητας εξυπηρέτησής τους με πολλούς τρόπους και από διάφορα σημεία της Χώρας.

β) Στο πλαίσιο αυτό της προσαρμογής και εκσυγχρονισμού των Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και των σχετικών διατάξεων, που διέπουν τη λειτουργία και το αντικείμενο εργασιών τους, για την αντιμετώπιση των σημερινών αναγκών, όπως αυτές διαμορφώνονται από τις σύγχρονες οικονομικές ελληνικές και διεθνείς εξελίξεις, λαμβάνεται υπόψη η εμπειρία και η τεχνογνωσία των άλλων κρατών, καθώς και οι επικρατούσες στην Ελλάδα συνθήκες και όλα τα απαραίτητα σχετικά στοιχεία (υπηρεσιακές ανάγκες και δυνατότητες, οι ιδιαίτερες οικονομικές συνθήκες, οι χιλιόμετρικές - εδαφικές ή άλλες δυσκολίες εξυπηρέτησης των πολιτών κ.λπ.). Παράλληλα όμως, μελετώνται και εξετάζονται αρμοδίως νέοι τρόποι συναλλαγής και εξυπηρέτησης των πολιτών, που δεν απαιτούν απαραίτητα τη μετάβαση αυτών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ή τη σύσταση Δ.Ο.Υ. σε κάθε τόπο που παρουσιάζει οικονομική δραστηριότητα.

γ) Το θέμα της κατάργησης ή μη των Δ.Ο.Υ. Μακρακώμης Ν. Φθιώτιδας καθώς και της οργάνωσης, στελέχωσης και λειτουργίας όλων των Δ.Ο.Υ. γενικά ή της συγχώνευσης, διάσπασης, αναβάθμισης ή υποβάθμισης ορισμένων εξ

αυτών, θα αντιμετωπισθεί με το νέο Οργανισμό των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, που επεξεργάζεται και καταρτίζεται από ειδική ομάδα εργασίας, που συγκροτήθηκε προς τούτο στο Υπουργείο Οικονομικών και η οποία δεν έχει ολοκληρώσει ακόμη το έργο της.

Οι τελικές αποφάσεις για το θέμα αυτό, θα ληφθούν μετά την κατάργηση και υποβολή από την Ομάδα Εργασίας ολοκληρωμένου σχεδίου του Οργανισμού των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο Υπουργός

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

15. Στην με αριθμό 3316/15.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17779/6.5.97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στα από 16.4.97 και 17.4.97 έγγραφά σας, με τα οποία μας διαβιβάστηκαν η αριθμ. 3316/15.4.97 ερώτηση του Βουλευτή Ι.Μ. Βαρβιτσιώτη και η αριθμ. 4815/17.4.97 αναφορά του Βουλευτή Φ. Κουβέλη, αντίστοιχα και σε συνέχεια των αριθμ. 1045735/402/18.4.96 και 1079772/803/10.7.96 εγγράφων του Υπουργείου Οικονομικών, με τα οποία δόθηκαν απαντήσεις σε ερωτήματα άλλων βουλευτών αναφορικά με το παραπάνω σε περίληψη θέμα, σας γνωρίζουμε συμπληρωματικά τα εξής:

1. Μετά τις διατυπωθείσες από τον Ιούνιο 1996 αντιρρήσεις του Δήμου Αγίας Βαρβάρας για τη μεταστέγαση της Δ.Ο.Υ. Κορυδαλλού σε νέο κτίριο, το Υπουργείο Οικονομικών διέταξε αναστολή της διαδικασίας μεταστέγασης, παρά το γεγονός ότι είχε ήδη υπογραφεί το σχετικό μισθωτήριο συμβόλαιο. Παράλληλα ζητήθηκε γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σχετικά με τη νομιμότητα της όλης διαδικασίας μίσθωσης του ακινήτου. Εκδόθηκαν τελικά δύο γνωμοδοτήσεις επί των αντίστοιχων ερωτημάτων της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου. Με βάση αυτές τις γνωμοδοτήσεις δόθηκαν οι σχετικές οδηγίες στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία του Υπουργείου, για τη νομιμοποίηση της όλης διαδικασίας μίσθωσης, οι οποίες και εκτελέστηκαν.

2. Πρόσφατα διατυπώθηκαν νέες αντιρρήσεις από το Δήμο Αγίας Βαρβάρας για την εν λόγω μεταστέγαση. Οι αντιρρήσεις εστιάζτηκαν:

α) Στη διατύπωση αμφιβολιών όσον αφορά στη νομιμότητα της οικοδομικής άδειας του κτιρίου που μισθώθηκε για τη στέγαση της Δ.Ο.Υ. Κορυδαλλού,

β) Στην άποψη ότι, είναι δυσχερής η πρόσβαση των κατοίκων του Δήμου Αγίας Βαρβάρας στο κτίριο αυτό και

γ) Στην άποψη ότι, υπάρχει δυνατότητα εξεύρεσης άλλων κτιρίων στο κέντρο του Δήμου Κορυδαλλού ή στις παρυφές μεταξύ αυτού και του Δήμου Αγίας Βαρβάρας για τη στέγαση της Δ.Ο.Υ. Κορυδαλλού, χωρίς όμως να υποδειχθούν συγκεκριμένα κτίρια. Μετά τις νέες αυτές αντιρρήσεις, δόθηκε νέα εντολή αναστολής της διαδικασίας μεταστέγασης της Δ.Ο.Υ., (παρά το γεγονός ότι, έχουν ολοκληρωθεί όλες οι διαδικασίες μίσθωσης), προκειμένου να εξετασθούν από το Υπουργείο τα επιχειρήματα του Δήμου Αγίας Βαρβάρας.

Ανεξάρτητα από τις παραπάνω ενέργειες, θεωρούμε σκόπιμο να επισημάνουμε και τα εξής, σχετικά με το θέμα της μεταστέγασης της Δ.Ο.Υ. Κορυδαλλού.

α) Το κτίριο στο οποίο στεγάζεται μέχρι σήμερα η Δ.Ο.Υ. έχει κριθεί από τους αρμόδιους ως ακατάλληλο για την κάλυψη των νέων στεγαστικών αναγκών της υπηρεσίας στην προοπτική και της εφαρμογής σ' αυτήν του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος TAXIS. Την άποψη αυτή έχει εκφράσει και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αγίας Βαρβάρας στην αριθμ. 54/19.3.96 σχετική απόφασή του.

β) Για την εξεύρεση νέου κατάλληλου κτιρίου, διενεργήθηκαν από 14.11.1994 μέχρι 22.2.1996 οκτώ άγονες δημοπρασίες και μόλις στην τελευταία δημοπρασία της 19.3.1996 προσφέρθηκαν τρία κτίρια, από τα οποία τα δύο κρίθηκαν ακατάλληλα από πλευράς ωφέλιμης επιφάνειας χώρων.

γ) Το επιλεγέν κτίριο είναι νεόδμητο και διαρρυθμίστηκε σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες των Δ.Ο.Υ. δ) Η θέση του νέου κτιρίου δεν είναι βέλπια στο κέντρο του Δήμου Κορυδαλλού, αλλά στα όρια αυτού, εξυπηρετείται όμως από πέντε λεωφορειακές γραμμές (τρεις από τον Πειραιά Νο 809, 810 και 814 που διασχίζουν το Δήμο Κορυδαλλού και δύο από την Αθήνα Νο Α17 και Β17 που διασχίζουν την κεντρική λεωφόρο Μ. Αλεξάνδρου του Δήμου Αγίας Βαρβάρας), με στάση σε απόσταση 70 μ. από το επιλεγέν κτίριο.

3. Σε ό,τι αφορά το αίτημα σύστασης και λειτουργίας Δ.Ο.Υ. στο Δήμο Αγ. Βαρβάρας, για την αποκλειστική εξυπηρέτηση των κατοίκων της περιοχής αυτής, το Υπουργείο Οικονομικών θα εξετάσει το θέμα αυτό στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης των Υπηρεσιών του και της κατάρτισης του νέου οργανισμού αυτών, σε συνδυασμό με την προωθούμενη μηχανοργάνωση αυτών με Η/Υ και τις υπάρχουσες σχετικές υπηρεσιακές ανάγκες και δυνατότητες.

Ηδη έχει συσταθεί και λειτουργεί στο Υπουργείο Οικονομικών, ειδική Ομάδα Εργασίας που επεξεργάζεται τα σχετικά στοιχεία και καταρτίζει σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού, η οποία όμως δεν έχει ολοκληρώσει ακόμη το έργο της.

Οι τελικές αποφάσεις για το θέμα αυτό, θα ληφθούν μετά την κατάρτιση και υποβολή από την Ομάδα Εργασίας ολοκληρωμένου σχεδίου του Οργανισμού των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο Υφυπουργός ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ"

16. Στην με αριθμό 3319/15.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1512/8.5.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3319/15.4.97 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Στ. Παναγιώτου, Μ. Μπόσκου, Β. Μπούτας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Δενδρώδεις καλλιέργειες:

Γενικά η αναδιάρθρωση - επέκταση δενδρωδών καλλιεργειών πρέπει να πραγματοποιείται με τα προωθούμενα είδη και ποικιλίες τα οποία καθορίζονται κάθε χρόνο με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας σε επίπεδο χώρας και εξειδικεύονται με αποφάσεις των Νομαρχικών Δ/σεων τομέα Γεωργίας σε κάθε Νομό και για περιοχές εντός αυτού.

Ενισχύσεις για την εγκατάσταση φυτειών, που προωθούνται και είναι σύμφωνοι με τις ανωτέρω αποφάσεις, δύνανται να χορηγηθούν στους κατά κύριο επάγγελμα και στους νέους αγρότες εφόσον πραγματοποιούνται στα πλαίσια του Καν. (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 βάσει εγκεκριμένου Σχεδίου Βελτίωσης, τηρουμένων και των λοιπών προϋποθέσεων του Κανονισμού αυτού και των αντίστοιχων εθνικών διατάξεων.

Το ύψος των προβλεπόμενων ενισχύσεων για τη δραστηριότητα αυτή ανέρχεται σε ποσοστό 30% για την πεδινή χώρα και 40% για τις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές επί του επιλέξιμου κόστους εγκατάστασης, ποσοστά τα οποία αυξάνονται σε 37% και 50% αντίστοιχα για τους νέους αγρότες.

Επίσης οι Ομάδες παραγωγών δύνανται, για την αντιμετώπιση διαρθρωτικών θεμάτων και εξυγίανσης καλλιεργειών με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας και της εμπορίας των παραγομένων προϊόντων, να τύχουν συγχρηματοδότησης για τις ενέργειες αυτές που θα εγκριθούν στα πλαίσια των Σχεδίων δράσης και των επιχειρησιακών προγραμμάτων που προβλέπεται να υποβάλλουν βάσει του Καν. (ΕΚ) αριθμ. 2200/96 του Συμβουλίου "για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των σπυροκρηπτικών", υπό τους όρους και προϋποθέσεις αυτού και των εφαρμοστικών κοινοτικών και εθνικών διατάξεων.

Το τριετές πρόγραμμα αναδιάρθρωση καλλιεργειών σιτικής - καρυδιάς- καστανιάς- φυστικής στα πλαίσια του Καν. 3816/92, που εγκρίθηκε το 1995, καλύπτει τις ανάγκες εξυγίανσης και επέκτασης των αντίστοιχων υφισταμένων καλλιεργειών σε έκταση 28.000 στρεμ. συνολικά, με στόχο κυρίως τη βελτίωση της ποιότητας των παραγομένων προϊόντων, για τον λόγο

αυτό εξάλλου προβλέπεται η χορήγηση υψηλής ενίσχυσης (85% του κόστους εκρίζωσης - αναφύτευσης), και όχι τη δημιουργία πλεονασματικών προϊόντων.

Αμπελοκαλλιέργεια:

Για τη διατήρηση και βελτίωση της αμπελοκαλλιέργειας το Υπουργείο Γεωργίας εφαρμόζει τα κατωθι Κοινοτικά διαρθρωτικά προγράμματα και μέτρα, με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας των παραγομένων αμπελοοινικών προϊόντων και μείωση του κόστους παραγωγής με την εκρίζωση - επαναφύτευση των παλαιών φυτειών σε αντιφυλλοξηρικά υποκείμενα και αντικατάσταση ποικιλιών με συνιστώμενες ποικιλίες.

α. "Πρόγραμμα αναδιάρθρωσης αμπελώνων στην Ελλάδα" στα πλαίσια του Καν. (ΕΟΚ) 895/85 του Συμβουλίου 10ετούς διάρκειας.

Η υλοποίηση του προγράμματος συνεχίζεται στα πλαίσια του 2ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τις αιτήσεις που έχουν υποβληθεί μέχρι το έτος 1996.

Συμμετοχή της Ε.Ε. :50% από FEOGA- Τμήμα Προσανατολισμού.

β. "Βελτίωση Αμπελοοινικών διαρθρώσεων και καταπολέμηση της Φυλλοξήρας στην Κρήτη" (1994-1999)

Το μέτρο αυτό εφαρμόζεται στα πλαίσια του 2ου Κ.Π.Σ. για τις οινοποιήσιμες και επιτραπέζιες ποικιλίες στην Κρήτη.

Συμμετοχή της Ε.Ε.:70% FEOGA -Τμήμα Προσανατολισμού.

γ. "Αναδιάρθρωση αμπελώνων με ποικιλίες Σουλτανίνα και Κορινθιακή για την καταπολέμηση της Φυλλοξήρας στην Ελλάδα" στα πλαίσια του Καν. (ΕΟΚ) 2201/90.

Εφαρμόζεται από το 1993 ως παρεμβατικό μέτρο στο πλαίσιο της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς των μεταποιημένων σπυροκρηπτικών.

Συμμετοχή της Ε.Ε. 100% από το Ε.Γ.Τ.Π.Ε. -Τμήμα Εγγυήσεων.

δ. "Πρόγραμμα διατήρησης καλλιέργειας αμπέλων στις ζώνες παραδοσιακής παραγωγής κρασιών V.Q.P.R.D. των μικρών Νησιών Αιγαίου Πελάγους" στα πλαίσια του Καν. (ΕΟΚ) 2019/93 (άρθρο 9).

Εφαρμόζεται από την αμπελοοικονομική περίοδο 1993/94.

Συμμετοχή της Ε.Ε.:100% FEOGA -Τμήμα Εγγυήσεων.

ε. Στα πλαίσια του Καν. (ΕΟΚ) 2328/91 "Για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων" κατά παρέκκλιση επιτρέπονται και ενισχύονται οι νέες φυτεύσεις (επεκτάσεις) αμπελώνων παραγωγής οίνων ονομασίας προέλευσης ανωτέρας ποιότητας (V.Q.P.R.D.) στις περιοχές που καθορίζονται στη σχετική Υπουργική απόφαση εφαρμογής.

Ηδη, με τη λήξη του παραπάνω σημείο α) προγράμματος αναδιάρθρωσης αμπελώνων καθώς και την άρση απαγόρευσης νέων φυτεύσεων για τις ποικιλίες που προορίζονται αποκλειστικά για επιτραπέζια νωπή κατανάλωση από την περίοδο 96/97, οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου επεξεργάζονται πρόταση τροποποίησης των εθνικών εφαρμοστικών διατάξεων του Κανονισμού αυτού, ώστε να επιτρέπεται η χορήγηση ενισχύσεων για την αναφύτευση αμπελώνων αλλά και να επεκταθεί η δυνατότητα ενίσχυσης για νέες φυτεύσεις επιτρεπόμενες κατά παρέκκλιση στις λοιπές ζώνες παραγωγής οίνων V.Q.P.R.D. και τοπικών οίνων για τους οποίους αναγνωρίζεται ότι η παραγωγή δεν καλύπτει τη ζήτηση.

Επίσης, σύμφωνα με σχετική διάταξη που προβλέφθηκε μετά από αίτημα της Χώρας μας στον Καν. (ΕΚ) αριθ. 1595/96, ο Υπουργός Γεωργίας αποφάσισε να μην εφαρμοσθεί η διετής παράταση του Κοινοτικού μέτρου "οριστική εγκατάλειψη αμπελώνων" του Καν. (ΕΟΚ) 1442/88 στη Χώρα μας.

Υπεβλήθη πρόταση στην Επιτροπή αύξησης του πλεονόμιου που προβλέπεται στον Καν. 1592/96 για κατά παρέκκλιση εγκρίσεις νέων φυτεύσεων στις ζώνες παραγωγής οίνων ονομασίας προέλευσης ή τοπικών οίνων για τους οποίους η δυνατότητα παραγωγής δεν καλύπτει τη ζήτηση, μετά από αιτιολογημένες προτάσεις των αρμοδίων τοπικών φορέων και εισήγηση των αντίστοιχων νομαρχιακών υπηρεσιών.

Ο Υπουργός
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

17. Στην με αριθμό 3323/15.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16584/8.5.97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3323/15.4.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Αποστόλους, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Στις 13.2.96 η Δ/ση Αποκρατικοποίησης του ΟΑΕ εισηγείται στο Δ.Σ. την προκήρυξη νέου διαγωνισμού.

Το Δ.Σ. του ΟΑΕ στην με αριθμ.395/13.2.96 συνεδρίασή του, κηρύσσει το διαγωνισμό της 21.9.94 και τη διαδικασία βελτιωτικών προσφορών της 7.4.95 για την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού των τριών εταιριών του ομίλου της Πειραϊκής - Πατραϊκής άγονους και αποφασίζει τη διενέργεια Δ' διαγωνισμού, μετά τη δημοσίευση της νομοθετικής ρύθμισης.

Δ' Διαγωνισμός

Στις 7.6.96 δημοσιεύθηκε στον πολιτικό και οικονομικό τύπο διακήρυξη διενέργειας πλειοδοτικού διαγωνισμού, με ημερομηνία κατάθεσης την 1η Ιουλίου 1996.

Την 1.7.96 κατέθεσαν συνολικά δέκα έξι (16) προσφορές για τα επιμέρους στοιχεία του ενεργητικού της Π-Π ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε., μία (1) προσφορά για το ενεργητικό της Π-Π ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΗΡΙΑ ΠΑΤΡΩΝ Α.Ε., μία (1) προσφορά για την Π-Π ΥΦΑΝΤΗΡΙΟ ΧΑΛΚΙΔΑΣ Α.Ε. και μία (1) προσφορά για το σύνολο του ενεργητικού των εταιριών (Π-Π ΠΑΤΡΑΣ, Π-Π ΧΑΛΚΙΔΑΣ και Π-Π HOLDING).

Βελτιωτικές Προσφορές.

Το Δ.Σ. του ΟΑΕ, στην αριθμ. 414/23/23.10.96 συνεδρίασή του, αποφασίζει να δοθεί εντολή στην εκκαθαρίστρια εταιρεία να προσκαλέσει τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν βελτιωτικές προσφορές για τα περιουσιακά στοιχεία της Π-Π ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.:

1. Εγκαταστάσεις Βαρυμπόμης
2. Αποθήκες Ασπροπόργου
3. Ακίνητα Πάτρας (Μαιζώνος)
4. Ακίνητα Καμινίων
5. Οικόπεδο στον Εύοσμο

Στις 17.12.96 η εκκαθαρίστρια εταιρεία υποβάλει στον ΟΑΕ έκθεση αξιολόγησης των υποβληθεισών βελτιωτικών προσφορών για τα προαναφερόμενα στοιχεία ενεργητικού της Π-Π HOLDING.

Το Δ.Σ. του ΟΑΕ στην με αριθμ. 420/15.1.97 συνεδρίασή του αποφασίζει όπως κατακυρωθούν τα ακόλουθα στοιχεία ενεργητικού της Π-Π.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.:

1. Το ακίνητο ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗΣ στον κ. Π.ΖΕΡΙΤΗ έναντι συνολικού τιμήματος 1.800 εκατ. δρχ.
2. Το ακίνητο ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ στην ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΑΚΙΩΤΗΣ Α.Ε. έναντι ποσού 300 εκατ. δρχ.
3. Το ακίνητο ΚΑΜΙΝΙΩΝ στην ΕΛΚΟΙΝ ΗΕΛΚΤΡΟΝΙΚΗ Α.Ε. έναντι ποσού 165 εκατ. δρχ.
4. Το ακίνητο ΟΔΟΥ ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΠΑΤΡΑΣ στον Κ.Ι. ΚΑΝΤΖΗ έναντι ποσού 260 εκατ. δρχ.

Στις 12.3.97 υπεγράφη οριστική σύμβαση μεταβίβασης για το ακίνητο ΚΑΜΙΝΙΩΝ.

Αναμένεται η υπογραφή σύμβασης μεταβίβασης για το ακίνητο ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗΣ.

2. Τέλος το Υπουργείο μας σε συνεργασία με το Υπουργείο Εργασίας, προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα ενεργείας που προκύπτουν στην Πειραϊκή-Πατραϊκή με τη διακοπή της παραγωγικής της διαδικασίας και των ήδη πωλουμένων στοιχείων του ενεργητικού της, έλαβαν σειρά από μέτρα για να αμβλύνουν τα προβλήματα των εργαζομένων, όπως:

- α. Εφαρμογή της διάταξης του Ν.2458/97, άρθρο 19, για την ειδική επιδότηση της ανεργίας (προσύνταξιοδότηση).
- β. Οικειοθελής αποχώρηση με την καταβολή έκτακτης πρόσθετης αποζημίωσης 2,5 εκατ. δρχ. για κάθε εργαζόμενο.
- γ. Καταβολή νόμιμης αποζημίωσης σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

Η Υφυπουργός

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

18. Στην με αριθμό 3324/15-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7035/6-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 3324/15-4-97 ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ.Μαρία Δαμανάκη, Στέλλα Αλφιέρη, Ανδριανή (Νίτσα) Λουλέ, σχετικά με την πολ/φηση της ΕΛ. ΧΕΒΕΧΙ ΟΥΡΣΟΥΛΑΣ συζ. ΜΕΡΓΚΕ ΜΙΧΑΗΛ σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3370/55 (ΦΕΚ 25-8Α) όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 3 του Ν. 1438/84 (ΦΕΚ 60Α), και τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 του Ν.2130/93, απαραίτητη προϋπόθεση για την πολ/φηση αλλογενών αλλοδαπών είναι η δεκαετής συνολικά διαμονή στην Ελλάδα, μέσα στα δώδεκα τελευταία έτη πριν από την υποβολή της αίτησης για πολ/φηση, ή 5ετία από τότε που έγινε η Δήλωση πολ/φησης στο Δήμο, ή στην Κοινότητα του τόπου κατοικίας της.

2. Η ανωτέρω, όπως προκύπτει από την άδεια παραμονής της έφθασε στη χώρα μας 1.1.1986, έκανε Δήλωση Πολ/φησης στο Δήμο Χίου στις 18.10.90, η οποία υποβλήθηκε στην Υπηρεσία μας με την από 10.10.90 αίτησή της μέσω της Νομαρχίας Χίου.

3. Με το υπ' αριθμ. Φ.35161/7876/94 έγγραφο η Υπηρεσία μας ενημέρωσε την ενδιαφερόμενη ότι το αίτημά της θα εξεταστεί μετά την 5ετή συνολική διαμονή στην Ελλάδα από την ημερομηνία που έγινε η Δήλωση Πολ/φίσεώς της.

4. Επειδή από τα στοιχεία που υπάρχουν στην Υπηρεσία μας δεν προκύπτει ο συνολικός χρόνος παραμονής της στη Χώρα μας για το από 18.10.1990 έως και σήμερα χρονικό διάστημα, ζητήθηκαν με το Φ. 35161/812/15.4.97 έγγραφό μας από την ενδιαφερομένη επίσημα στοιχεία (βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα, επικυρωμένα φωτ/φα Διαβατηρίων της κλπ.) από τα οποία να προκύπτει ο συνολικός χρόνος παραμονής της στη Χώρα μας προκειμένου να εξεταστεί το αίτημά της.

Μετά την υποβολή των ως άνω στοιχείων και εφόσον προκύπτει ότι έχει τον απαιτούμενο χρόνο θα το εξετάσουμε αμέσως.

Παρόμοια αιτήματα πολ/φησης αλλοδαπών, για τους οποίους συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις εξετάζονται αμέσως και εκδίδονται οι σχετικές αποφάσεις.

Ο Υφυπουργός

Λ.ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

19. Στην με αριθμό 3325/15-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8497/7-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της Ερώτησης 3325/15.4.97, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ.Σ.Μάνο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το Δ.Σ. της ΔΕΗ, κατά τη συνεδρίασή του της 17.4.97, ενέκρινε ομόφωνα το Πρακτικό της Επιτροπής Διαπραγματεύσεων και την ομόφωνη Εισήγηση των αρμοδίων Υπηρεσιών για την ανάθεση "με το κλειδί στο χέρι" του Έργου ενός πλήρους Ατμοηλεκτρικού Σταθμού στη Μελίτη-Αχλάδα του Νομού Φλώρινας, με λιγνιτική Μονάδα 330 MW, με σύστημα αποθείωσης και δυνατότητα παροχής ενέργειας τηλεθέρμανσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο 2299/95.

Το Δ.Σ. της ΔΕΗ, εξουσιοδότησε το Γενικό Διευθυντή της Επιχείρησης να υπογράψει τη σχετική σύμβαση στα τεύχη της οποίας εγκρίθηκαν κατά την ίδια συνεδρίαση (Απόφαση Δ.Σ. 63/17.4.97).

Ως εκ τούτου, δεν είναι αληθές ότι "η Διοίκηση της ΔΕΗ διστάζει να προχωρήσει στην υπογραφή σύμβασης για τη μονάδα της Φλώρινας".

Προκειμένου να αποτραπεί η συντήρηση κλίματος σκανδαλολογίας σχετικά με τη σύμβαση αυτή, η Υπουργός Ανάπτυξης θα προχωρήσει σε κάθε αναγκαία ενέργεια, όπως είναι η ενημέρωση των αρχηγών των κομμάτων αλλά και η συζήτηση της σύμβασης στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή της Βουλής, με στόχο την πλήρη διαφάνεια του πλαισίου του έργου και την

απεμπλοκή της αναπτυξιακής διαδικασίας.

Υπενθυμίζεται ότι η Βουλή των Ελλήνων το 1976 είχε κυρώσει τις Συμβάσεις της ΔΕΗ για μελέτη-κατασκευή των λιγνιτικών Μονάδων Καρδιάς III/IV (2X300 MW) και για τον Η/Μ εξοπλισμό του Υδροηλεκτρικού έργου Πουρναρίου. Τα έργα αυτά είχαν ανατεθεί σε Ομίλους Εταιρειών που είχε επιλέξει ο Ρώσικος Οίκος ΕΜΕ, σύμφωνα με το Νόμο 387/1976, σε αντιστάθμισμα της ακύρωσης της Σύμβασης 51003/89/32051Α μεταξύ της ΔΕΗ και της ΕΜΕ με ημερομηνία 18.4.1973, για το έργο Ανάπτυξης Ορυχείου Τύρφης και προμήθειας και εγκατάστασης τριών Μονάδων ισχύος 125 MW η καθεμιά στην περιοχή των Φιλιππιν Καβάλας.

2. Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ της ΔΕΗ και του Αναδόχου Ομίλου Εταιρειών για τον ΑΗΣ Μελίτης-Αχλάδας, κατέληξαν σε τίμημα ίσο με:

737.388.899 Γερμανικά Μάρκα και

64.504.201.200 Δραχμές

που αντιστοιχεί συνολικά σε 179,5 Δισ. Δραχμές.

Το σε ξένο νόμισμα τίμημα είναι σταθερό, ενώ το τίμημα σε Δραχμές υπόκειται σε αναθεώρηση.

3. Είναι ατυχής η σύγκριση του προβλεπόμενου κόστους παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τη Μονάδα Μελίτης-Αχλάδας και από την κατασκευαζόμενη Μονάδα Συνδυασμένου Κύκλου Λαυρίου.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το κόστος κεφαλαίου μιας λιγνιτικής Μονάδας είναι σημαντικά μεγαλύτερο του κόστους κεφαλαίου μιας Μονάδας Συνδυασμένου Κύκλου (Μ.Σ.Κ.), ιδίως μάλιστα όταν η Μ.Σ.Κ. αποτελεί προσθήκη σε υφιστάμενο Σταθμό Ηλεκτροπαραγωγής, διαθέτοντα όλες τις απαραίτητες εγκαταστάσεις υποδομής, όπως συμβαίνει στο Λαύριο, ενώ η λιγνιτική Μονάδα επιβαρύνεται με το κόστος όλων των παγίων εγκαταστάσεων και Έργων υποδομής, όπως συμβαίνει στο νέο ΑΗΣ Μελίτης-Αχλάδας.

Το αυξημένο όμως αυτό κόστος κεφαλαίου, αντισταθμίζεται σε μεγάλο βαθμό, όταν ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα:

το κόστος καυσίμου (φυσικό αέριο) στη Μονάδα Συνδυασμένου Κύκλου, εξαρτάται άμεσα από το κόστος πετρελαίου και την ισοτιμία Δραχμής/Δολλαρίου ενώ το κόστος καυσίμου στη λιγνιτική Μονάδα, εξαρτάται μόνο από το κόστος εξόρυξης.

η ασφάλεια ανεφοδιασμού με καύσιμο ενός λιγνιτικού Σταθμού είναι εξασφαλισμένη ενώ η ασφάλεια ανεφοδιασμού με φυσικό αέριο, ιδίως μάλιστα ένεκα της γεωγραφικής θέσης της χώρας, εμπεριέχει αρκετούς κινδύνους.

το κόστος ανταλλακτικών των αεριοστροβίλων της Μ.Σ.Κ. επιβαρύνει σημαντικά το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Μ.Σ.Κ., σε αντίθεση με το κόστος των ανταλλακτικών λιγνιτικής Μονάδας.

η ταχύτητα γήρανσης των αεριοστροβίλων της Μ.Σ.Κ. είναι σημαντικά μεγαλύτερη της ταχύτητας γήρανσης εξοπλισμού λιγνιτικών μονάδων, με αποτέλεσμα ο βαθμός απόδοσης της να είναι αποδιδόμενη ισχύς των αεριοστροβίλων να μειούνται δραστικά. Χαρακτηριστικά παραδείγματα οι Αεριοστροβίλοι Λαυρίου (FIAT και THOMASSEN), που αγοράστηκαν το 1980, με ονομαστική ισχύ 36MW και 24MW, αποδίδουν σήμερα μετά 17 μόλις έτη, ισχύς 24MW και 17MW αντίστοιχα.

το κόστος παραγωγής από τον ΑΗΣ Μελίτης-Αχλάδας θα μειωθεί δραστικά από την προσθήκη δεύτερης Μονάδας, για την οποία θα υπάρχουν πλέον όλα τα έργα και εγκαταστάσεις υποδομής και ως εκ τούτου το κόστος κεφαλαίου της θα είναι σημαντικά μικρότερο αυτού της πρώτης Μονάδας, όπως άλλωστε επιβεβαιώνεται και από τις Συμβάσεις Μονάδων Ι και ΙΙ ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου, Μονάδων Ι και ΙΙ ΑΗΣ Αμυνταίου και κυρίως της Μονάδας V του ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου.

Με βάση όλα τα ανωτέρω, η συνέχιση της τακτικής, για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από εγχώριες πηγές, εξακολουθεί να αποτελεί τη βέλτιστη επιλογή, δεδομένου ότι αυτή αναμένεται να συνεχίσει να αποδίδει πλούσιους καρπούς, τόσο από πλευράς κόστους παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, όσο και από πλευράς εξασφάλισης απασχόλησης εργατικού δυναμικού σε ακριτικές και εθνικά ευαίσθητες περιοχές, όπως

ο Νομός Φλωρίνας.

Η Υπουργός

Β.ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

20. Στην με αριθμό 3327/15.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 9060/6.5.97 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3327/15.4.97 η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Σ.Μάνο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών της ΔΕΗ, η αύξηση της συνολικής δαπάνης της μισθοδοσίας του προσωπικού της, μετά την υπογραφή της, στις 23.4.97, νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, βρίσκεται μέσα στα πλαίσια της εισοδηματικής πολιτικής για το 1997, όπως αυτή καθορίστηκε με την εγκύκλιο ΥΠΕΘΟ/Α.Π./26871/ΔΕΚΟ/1015/2.8.96, ήτοι δεν θα υπερβεί σε ετήσια βάση το ποσοστό 8,97%, στο οποίο περιλαμβάνεται και η "ωρίμανση", το ποσοστό της οποίας εκτιμάται σε 1,75%.

2. Επομένως, κακώς συνδέεται με τη νέα συλλογική σύμβαση η κατάρτιση των τιμολογίων της ΔΕΗ η οποία συναρτάται με τους γενικότερους στόχους της οικονομικής, αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής.

3. Το χρέος της ΔΕΗ, την 31.12.96, ανερχόταν σε 1.163 δισ. δρχ.

4. Η παρούσα αξία του συνόλου των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που είχε αναλάβει η ΔΕΗ, σύμφωνα με την Αναλογιστική Μελέτη την οποία συνέταξαν από κοινού οι εταιρείες PRUDENTIAL και WYATT, ανερχόταν την 31.12.92 σε 1.345 δισ. δρχ. Το ποσό των υποχρεώσεων αυτών για την 31.12.96, θα προκύψει από τη νέα Αναλογιστική Μελέτη, η εκπόνηση της οποίας έχει ήδη ανατεθεί στην εταιρεία PRUDENTIAL, και η οποία θα παραδοθεί στη ΔΕΗ περί τα τέλη Μαΐου 1997.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

21. Στην με αριθμό 3339/16.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1514/8.5.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3339/16.4.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ.Γ. Γαρουφαλιάς σας πληροφορούμε τα εξής:

Η δημοσίευση όλων των εφαρμοστικών κανονισμών που αφορούν την σύσταση και λειτουργία των Ομάδων Παραγωγών δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα παρά το γεγονός αυτό, έγκαιρα το Υπουργείο Γεωργίας, έχει στείλει όλους τους εφαρμοστικούς κανονισμούς που έχουν ήδη δημοσιευθεί στις Δ/νσεις Γεωργίας. Διοργάνωσε ενημερωτικές συσκέψεις, η πρώτη στην Αθήνα στις 7.4.97, η δεύτερη στη Θεσ/νίκη στις 18.4.97 και θα ακολουθήσει και τρίτη ώστε να ολοκληρωθεί η ενημέρωση όλων των Δ/νσεων Γεωργίας.

Σε πρώτη φάση δε εξετάζεται η σύσταση νέων Ομάδων Παραγωγών αλλά η προσαρμογή των Ομάδων που ήδη λειτουργούν στα νέα δεδομένα του Καν. (Ε.Κ.) 2200/96.

Πιστώσεις δεν χρειάζεται να προβλεφθούν από το Κράτος, γιατί τέτοιου είδους πιστώσεις αφορούν μόνο εκείνες τις Ο.Π. που θα συσταθούν με καθεστώς προαναγνώρισης. Το καθεστώς αυτό θα τύχει στη χώρα μας περιορισμένης εφαρμογής.

Οι Ομάδες Παραγωγών μέσα από τα επιχειρησιακά τους προγράμματα ή τα σχέδια δράσης θα έχουν τη δυνατότητα να αναδιαρθρώσουν τις καλλιέργειές τους και θα προσαρμόσουν την παραγωγή τους στις ανάγκες της κοινοτικής και διεθνούς αγοράς.

Η λήψη πρόσθετων μέτρων σε εθνικό επίπεδο δεν είναι συμβατή με το κοινοτικό καθεστώς.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

22. Στην με αριθμό 3341/16.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 472/8.5.97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

Αναφερόμενοι στη με αριθμ. 3341/16.4.97 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Γεώργιο Γαρουφαλιά, σχετικά με εισαγωγή αμνοερίφων από τις Βαλκανικές χώρες και ιδιαίτερα από τη Βουλγαρία, τα Σκόπια και την Αλβανία τις παραμονές του Πάσχα, σας γνωρίζουμε στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων μας τα ακόλουθα:

Κατά τις πασχαλινές εορτές όπου, λόγω εθίμου η ζήτηση από την κατανάλωση των νωπών κρεάτων αρνιών και κατσικιών είναι αισθητά αυξημένη σε σχέση με άλλες χρονικές περιόδους, στον τομέα ευθύνης του Υπουργείου μας ανήκει τόσο η εξασφάλιση επάρκειας στο είδος αυτό, όσο και η διαμόρφωση τιμών κατανάλωτή σε προσιτά επίπεδα, μέσω της ανταγωνιστικότητας, στοιχεία που συνθέτουν την εικόνα μιάς ομαλοποιημένης αγοράς.

Από επίσημα πληροφοριακά στοιχεία του Υπουργείου Γεωργίας, εισαγωγές αρνιών έγιναν μόνο από Βουλγαρία σε νωπό κρέας και από Ρουμανία σε ζωντανά ζώα, με σκοπό την πάχυνση και όχι την άμεση σφαγή τους.

Για τα αρνιά Ρουμανίας, επειδή οι εισαγωγέας τους εδρεύει στο Νομό Σερρών, ενημερώσαμε αυτό, σε τρόπο ώστε να αποτραπεί τυχόν ενέργεια του με σκοπό την σφαγή των αρνιών αυτών και τη διάθεση του κρέατος ως εγχωρίου.

Νομότυπες εισαγωγές αμνοερίφων από Σκόπια και Αλβανία δεν πραγματοποιήθηκαν, ενώ για φαινόμενα λαθραίας εισαγωγής του είδους από τις χώρες αυτές αρμοδιότητα έχουν οι τελωνειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.

Προς ενημέρωση της Βουλής και του ενδιαφερομένου Βουλευτή, παρατίθενται στοιχεία εισκομισθέντων ποσοτήτων νωπών κρεάτων αρνιών-κατσικιών στην Κεντρική Κρεαταγορά Ρέντη, κατά τη Μ. Εβδομάδα του πρόσφατου Πάσχα, ήτοι από 21/4 έως 26/4/97:

Σε ΚΕΦΑΛΙΑ Σε ΤΟΝΝΟΥΣ ΚΡΕΑΤΟΣ

Εγχώρια	120.367	1.128
Βουλγαρίας	6.276	60
Σύνολο	126.643	1.188

Αναλογία εισκομίσσεων, εγχώρια σε κεφάλια 95,4 και κρέας 94,95 και Βουλγαρίας 4,96 και 5,05 αντίστοιχα.

Από την αναλογία αυτή σαφώς φαίνεται ότι δεν επηρεάστηκαν αρνητικά ο βαθμός απορροφητικότητας των εγχωρίων αμνοερίφων από τις εισαγωγές του είδους.

Είναι δε αξιοσημείωτο και το γεγονός ότι, κατά το φετινό Πάσχα στον ΟΚΑΑ εισκομίστηκαν μόνο 6.276 αρνιά Βουλγαρίας, έναντι 26.694 αρνιών της χώρας αυτής, που είχαν εισκομισθεί το Πάσχα του 1996.

Τέλος θα πρέπει να σημειωθεί ότι, μπορεί μεν η τιμή χονδρικής πώλησης αρνιών Βουλγαρίας, λόγω χαμηλού κόστους, να μην ξεπέρασε στις 1.300 δρχ. το κιλό, το γεγονός αυτό όμως δεν επηρέασε πτωτικά τις αντίστοιχες τιμές των εγχωρίων, οι οποίες μέχρι και Μ. Σάββατο διατηρήθηκαν σε αμετάβλητα επίπεδα (μέχρι 1.600 δρχ. το κιλό για τα αρνιά και μέχρι 1.650 δρχ. το κιλό για τα κατσικά).

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

23. Στην με αριθμό 3341/16.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1515/8.5.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3341/16.4.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ.Γ.Γαρουφαλιάς, για θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Εισαγωγές αιγοπρόβειου κρέατος,

Οι εισαγωγές αιγοπρόβειου κρέατος, καθώς και ζωντανών αιγοπροβάτων, είναι ελεύθερες από τα άλλα Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.)

Οι εισαγωγές των παραπάνω προϊόντων από τρίτες χώρες γίνονται στο πλαίσιο της νέας GATT/ΠΟΕ (Παγκόσμιος

Οργανισμός Εμπορίου), καθώς και στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Συμφωνιών Σύνδεσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (χώρες ΚΑΕ)

Οι παραπάνω συμφωνίες προβλέπουν τον καθορισμό ετήσιας ποσόστωσης αιγοπρόβειου κρέατος για κάθε τρίτη χώρα που εξαγει παραδοσιακά στην Κοινότητα, με μηδενικές δασμολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις. Η εν λόγω ποσόστωση κάθε τρίτης χώρας, είναι ενιαία για όλη την Ευρ. Ένωση δηλαδή δεν κατανέμεται σε κάθε Κράτος- Μέλος ξεχωριστά.

Πέραν των ποσοτήτων που αναφέρονται παραπάνω, οι εισαγωγές επιβαρύνονται με υψηλούς δασμούς και λοιπές επιβαρύνσεις (Κοινό Δασμολόγιο) που καθιστούν τις εισαγωγές αυτές απαγορευτικές προς το παρόν, αν και δεν υπάρχει ποσοτικός περιορισμός.

Για κάθε εισαγωγή στην Κοινότητα απαιτείται πιστοποιητικό εισαγωγής.

Με βάση τα παραπάνω, δεν μπορεί να ληφθούν μέτρα περιορισμού των εισαγωγών, πέραν των άλλων και από το γεγονός ότι τα πιστοποιητικά εισαγωγής εκδίδονται από τα Κράτη-Μέλη για κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλει σχετική αίτηση, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Κοινότητα, και ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα.

Για την ελληνική παραγωγή σημασία έχουν οι εισαγωγές από γειτονικές τρίτες χώρες που αφορούν κρέας νωπό και ζωντανά αμνοερίφια.

Το άθροισμα των ποσοστώσεων (που μπορούν να εισαχθούν με μηδέν δασμούς από όλα τα Κράτη-Μέλη της Ευρ. Ένωσης) Βουλγαρία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Τσεχία, Σλοβακία, Πολωνία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Κροατία, Σλοβενία ανέρχεται σε 35.000 τον. ισοδύναμου σφάγιου προβάτων - αιγοειδών.

Ιδιαίτερα για τη Βουλγαρία η ετήσια ποσόστωση ανέρχεται σε 5013 τον. ισοδύναμου σφάγιου εκ των οποίων οι 3123 τον. πρέπει να προέρχονται από ζωντανά αιγοπρόβατα, που, όμως για το 1997 απαγορεύεται η εισαγωγή τους για κτηνιατρικούς λόγους.

Σχετικά δε με τα πιστοποιητικά εισαγωγής που εκδόθηκαν από το Υπουργείο Γεωργίας από 1.1.1997 μέχρι 16.4.1997, αυτά αφορούν μια ποσότητα 950 τον. (95000 σφάγια) κρέατος αρνιών από Βουλγαρία και 255 τον. ζωντανά αρνιά (15.000 κεφάλια περίπου) από Ρουμανία.

Σημειώτεον ότι οι ανάγκες της Ελληνικής αγοράς το Πάσχα ανέρχονται σε 2.500.000-3.000.000 κεφάλια αμνοερίφων που καλύπτονται από την εγχώρια παραγωγή.

Πριμοδότηση επιλέξιμων προβατινών-αιγών.

Στους παραγωγούς αιγοπρόβειου κρέατος χορηγούνται, βάσει της κοινής Οργάνωσης Αγοράς προβείου και αιγείου κρέατος, δύο εισοδηματικές ενισχύσεις, η βασική και η ειδική ενίσχυση.

Το ύψος της βασικής ενίσχυσης εξαρτάται κάθε χρόνο, από τη διαφορά της μέσης σταθμισμένης κοινοτικής τιμής παραγωγού, από την τιμή βάσης που καθορίζεται κάθε χρόνο από το Συμβούλιο Υπουργών και είναι σταθερή τα τελευταία χρόνια.

Η μέση κοινοτική τιμή παραγωγού υπολογίζεται, βάσει των τιμών παραγωγού που στέλνονται από τις αντιπροσωπευτικές αγορές όλων των Κρατών-Μελών της Ευρ. Ένωσης, και σταθμίζονται ανάλογα με την παραγωγή πρόβειου κρέατος κάθε Κράτους-Μέλους.

Το 1996, σε σχέση με το 1995, η μέση κοινοτική τιμή παραγωγού σημείωσε αύξηση κατά 15,8%, λόγω της σημαντικής αύξησης της τιμής παραγωγού σε ορισμένες χώρες, όπου αυξήθηκε η ζήτηση πρόβειου κρέατος, λόγω της κρίσης στον τομέα βοείου κρέατος από τη νόσο της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοειδών (ασθένεια των τρελλών αγελάδων).

Αποτέλεσμα της αύξησης της μέσης κοινοτικής τιμής παραγωγού ήταν η μείωση του ύψους της βασικής πριμοδότησης.

Η ειδική ενίσχυση, χορηγείται επί πλέον της βασικής, στους παραγωγούς προβείου και αιγείου κρέατος των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών (περιλαμβάνεται το 84% του πληθυσμού των επιλέξιμων προβατινών-αιγών της χώρας) και είναι σταθερή τα τελευταία χρόνια.

Σημειώτεον ότι τα ύψη των παραπάνω ενισχύσεων είναι ενιαία, για κάθε κατηγορία παραγωγών, σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ύψος των εν λόγω ενισχύσεων την τελευταία τριετία, για τους παραγωγούς ελαφρών αρνιών (που εμπορεύονται δηλαδή και πρόβειο γάλα) ήταν όπως παρακάτω:

Ενίσχυση δρχ. επιλέξιμη προβατίνια ή αίγια

είδος ενίσχυσης παραγωγοί ορεινών και παραγωγοί λοιπών
μειονεκτικών περιοχών περιοχών
1994-1995-1996 1994-1995-1996

 βασική 5046 6170 4207 5046 6170 4207
 ειδική 1347 1426 1430

 Σύνολο 6393 7596 5637 5046 6170 4207

Μέτρα στήριξης

Το Υπουργείο Γεωργίας, στα πλαίσια αυτά προωθεί προγράμματα βελτίωσης-ανάπτυξης του κλάδου, με σκοπό τη μείωση του κόστους παραγωγής και τη βελτίωση της ποιότητας, ώστε τα προϊόντα του κλάδου να γίνουν ανταγωνιστικά σε ενδοκοινοτικό και διεθνές επίπεδο.

Επιπλέον για αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος των παραγωγών αιγοπρόβειου κρέατος χορηγείται το πριμ επιλέξιμων προβατινών-αιγών, προσαυξημένο με την ειδική ενίσχυση στους παραγωγούς των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών.

Τέλος, στους αιγοπροβατοτρόφους των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών χορηγείται η εξισωτική αποζημίωση.

Από μέρους της Κτηνιατρικής Υπηρεσίας του ΥΠΓΕ, έχουν θεσπιστεί αυστηροί κανόνες, έχει δημιουργηθεί άρτια κτιριακή υποδομή και έχουν δοθεί σχετικές εντολές ώστε να ελέγχονται σχολαστικά σε κάθε έναν από τους 11 συνολικά Συνοριακούς Σταθμούς Κτηνιατρικού Ελέγχου από όπου αποκλειστικά δύναται να εισάγονται στη χώρα, όλα τα εισαγόμενα ζώα ή προϊόντα, και να απωθούνται όλα τα φορτία που δεν πληρούν τις υγειονομικές απαιτήσεις ως προς την κείμενη νομοθεσία.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

24. Στην με αριθμό 3342/16.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1516/8.5.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3342/16.4.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Πολύζος σας πληροφορούμε τα εξής:

Σήμερα οι αγορές καπνών ανέρχονται στους 59.407 τόννους δηλαδή έχει πουληθεί το 47% των καπνών μας.

Ο ρυθμός αγορών έχει αρχίσει να επιταχύνεται. Στην ποικιλία Κατερίνη οι αγορές ξεκίνησαν και ανέρχονται στους 1.504 τόννους. Η εμπορική τιμή είναι 500-800 δρχ./KGR και μαζί με την πριμοδότηση ανέρχεται στις 1.233-1.783 δρχ./KGR αναμένεται δε να αυξηθεί ακόμη περισσότερο.

Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης παραλαβής των καπνών εξ' υπαιτιότητας του μεταποιητή θα επιβληθούν στους μεταποιητές οι διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στην αριθμ.21525/95 Διοικητική Απόφαση του Υπουργού Εθν. Οικονομίας και Υφυπουργού Γεωργίας (αποκλεισμός από την εμπορία του προϊόντος την επόμενη εμπορική περίοδο)

Οι αγορές θα συνεχισθούν με συνεχώς αυξανόμενο ρυθμό και θα ολοκληρωθούν έγκαιρα (15/5) χωρίς την ύπαρξη προβλημάτων.

Σημειώνεται επίσης ότι η μέση εμπορική τιμή της ποικιλίας Κατερίνη ήταν:

εσοδεία 1993 313 δρχ/κιλό

εσοδεία 1994 327 δρχ/κιλό

εσοδεία 1995 580 δρχ/κιλό

εσοδεία 1996 500-800 δρχ/κιλό

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

25. Στην με αριθμό 3347/16.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1518/8.5.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3347/16.4.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Κεφαλογιάννης σας πληροφορούμε τα εξής:

Αιγοπρόβειο κρέας

Στους παραγωγούς πρόβειου και αίγιου κρέατος, κάθε εμπορική περίοδο, καταβάλλονται δύο ενισχύσεις, στα πλαίσια της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς πρόβειου και αίγιου κρέατος.

Το ύψος των εν λόγω ενισχύσεων είναι το ίδιο για όλους τους παραγωγούς της Ευρ. Ένωσης και διαβαθμίζονται μόνο στη βάση εάν εμπορεύονται ή όχι πρόβειο γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα από πρόβειο γάλα.

Η βασική ενίσχυση, χορηγείται στους παραγωγούς, κατά το μέρος που είναι αναγκαίο, για να αντισταθμιστεί η απώλεια εισοδήματος των παραγωγών κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας.

Προς τούτο ορίζεται κάθε χρόνο, από το Συμβούλιο Υπουργών μια τιμή βάσης, που αποτελεί και την τιμή στόχου (πώλησης) για τον παραγωγό. Επίσης, υπολογίζεται και η μέση κοινοτική τιμή παραγωγού, βάσει των τιμών παραγωγού που στέλνονται από τις αντιπροσωπευτικές αγορές των Κρατών-Μελών.

Η διαφορά μεταξύ της τιμής βάσης και της μέσης κοινοτικής τιμής παραγωγού, αντιπροσωπεύει την απώλεια εισοδήματος, ενιαία για όλη την Κοινότητα, που χορηγείται ως κατά κεφαλή πριμοδότηση επιλέξιμων προβατινών - αιγών ενιαία επίσης σε όλη την Κοινότητα για κάθε κατηγορία παραγωγών.

Οι τιμές όμως παραγωγού, που στέλνονται από κάθε Κράτος-Μέλος, δεν έχουν την ίδια βαρύτητα για τον υπολογισμό της μέσης κοινοτικής τιμής παραγωγού, αλλά σταθμίζονται, ανάλογα με την παραγωγή πρόβειου κρέατος κάθε Κράτους-Μέλους.

Το 1996, σε σχέση με το 1995, η τιμή παραγωγού πρόβειου κρέατος αυξήθηκε σημαντικά στις χώρες που έχουν και το μεγαλύτερο συντελεστή στάθμισης, λόγω κρίσης στην αγορά βορείου κρέατος, από την Σπογγώδη Εγκεφαλοπάθεια των βοειδών (νόσο των Τρελλών αγελάδων). Έτσι στο Ην. Βασίλειο με συν/στή στάθμισης 35%, οι τιμές αυξήθηκαν κατά 18,5% στην Ισπανία με συντελεστή 20%, αύξηση κατά 21,9% στη Γαλλία με συν/στή 13%, αύξηση κατά 15,7% κ.λπ., με αποτέλεσμα η μέση κοινοτική τιμή παραγωγού το 1996 σε σχέση με το 1995 να σημειώσει αύξηση κατά 15,8%.

Στην Ελλάδα, με συντελεστή στάθμισης 7% η τιμή παραγωγού (για σφάγια αρνιών 12-16 κιλά) αυξήθηκε κατά 5,3% σε ECU κατά 8,5% σε εθνικό νόμισμα.

Δεδομένου δε ότι η τιμή Βάσης παραμένει σταθερή από το 1992 (όπως μειώθηκε κατά 2%), η αύξηση της μέσης Κοινοτικής τιμής παραγωγού, είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του μεγέθους "απώλεια εισοδήματος" και επομένως και τους ύψους της Βασικής πριμοδότησης επιλέξιμων προβατινών-αιγών.

Το ύψος της ειδικής ενίσχυσης είναι σταθερό, δεν επηρεάζεται δηλαδή από την τιμή παραγωγού. Χορηγείται δε στους παραγωγούς των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, (σχεδόν όλος ο Ν. Ρεθύμνης υπάγεται στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές Οδ. 75/268/ΕΟΚ).

Αιγοπρόβειο γάλα.

Το αιγοπρόβειο γάλα δεν υπάγεται σε Κοινή Οργάνωση Αγοράς. Η τιμή γάλακτος στα χέρια του παραγωγού είναι ελεύθερη και διαμορφώνεται σύμφωνα με το νόμο προσφοράς ζήτησης της αγοράς.

Μέτρα

Πάγιο αίτημα του Υπ. Γεωργίας είναι η αύξηση της τιμής Βάσης, η αύξηση της ειδικής ενίσχυσης καθώς και η αύξηση της πριμοδότησης που καταβάλλεται στους παραγωγούς ελαφρών αρνιών και αιγοτρόφους από 80% στο 90%, της πριμοδότησης που καταβάλλεται στους παραγωγούς βαριών αρνιών.

Παράλληλα στο πλαίσιο της ενιαίας κοινοτικής αλλά και της διεθνούς αγοράς, όπου οι συνθήκες συνέχεια μεταβάλλονται

το Υπ. Γεωργίας, προωθεί μέτρα που θα εξασφαλίσουν μόνιμα θετικά αποτελέσματα, για τον κλάδο της προβατοτροφίας-αιγοτροφίας, αλλά και της κτηνοτροφίας γενικότερα, ώστε τα προϊόντα μας να γίνουν ανταγωνιστικά στην εγχώρια, κοινοτική και διεθνή αγορά.

Με τα μέτρα αυτά, (πρόγραμμα εκσυγχρονισμού κτηνοτροφικών εκμ/σεων βάσει Καν.2328/91 ΕΟΚ, χορήγηση εξισωτικής αποζημίωσης στους αιγοπροβατοτρόφους και βοοτρόφους ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, τομεακό πρόγραμμα Καν. (ΕΟΚ) 866/90, για βελτίωση υποδομής στη μεταποίηση - εμπορία - τυποποίηση γάλακτος και κρέατος, πρόγραμμα γενετικής βελτίωσης ζώων, βελτίωση βοσκοτόπων κ.λπ.) ενισχύονται όλες οι δραστηριότητες της παραγωγικής διαδικασίας. Εισοδηματική ενίσχυση καταβάλλεται επίσης στους βοοτρόφους για τις θηλάζουσες αγελάδες και τα αρσενικά μοσχάρια.

Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων.

Στα πλαίσια του Καν. (ΕΟΚ) 2081/92, κατοχυρώνεται για την Κρήτη η παραγωγή παραδοσιακών τυριών, κεφαλοτύρι, μυζήθρα, ανθότυρος, και ξυνομυζήθρα Κρήτης.

Επίσης με το INTEREG II χρηματοδοτείται η δαπάνη αγοράς δεξαμενών πρόωξης και βυτίων μεταφοράς γάλακτος, με προτεραιότητα στο αιγοπρόβιο γάλα. Στο πρόγραμμα αυτό υπάγεται όλη η Κρήτη.

Στα πλαίσια του Καν. (ΕΟΚ) 866/90 "για βελτίωση της μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων" σχετικά με τον εκσυγχρονισμό της σφαγιοτεχνικής υποδομής στο Διαμέρισμα της Κρήτης έχει προβλεφθεί ο εκσυγχρονισμός, η μετεγκατάσταση ή η αντικατάστασης 27 σφαγείων.

Το παραπάνω πρόγραμμα αποτελεί πλαίσιο και η υλοποίησή του εξαρτάται από το ενδιαφέρον που θα επιδείξουν οι φορείς για να εκσυγχρονίσουν τα σφαγεία τους (ιδιώτες συν/κές οργανώσεις, Δήμοι ή Κοινότητες).

Κατά την εφαρμογή του προγράμματος στο Ν. Ρεθύμνης μέχρι σήμερα έχουν κατατεθεί δύο αιτήσεις για εκσυγχρονισμό σφαγείων, έχουν ενταχθεί και τα δύο επενδυτικά σχέδια σε λειτουργικό πρόγραμμα και ευρίσκονται στο στάδιο κατασκευής τους.

Τα έργα αυτά είναι τα παρακάτω:

Εκσυγχρονισμός σφαγείου τριών γραμμών του Δήμου Ρεθύμνης συνολ. προϋπολογισμού 240 εκατ. δρχ.

Συμπλήρωση ολοκλήρωση χοιροσφαγείου και μονάδες επεξεργασίας κρέατος του Φορέα "ΚΡΕΑΤΑ FARMA Α.Β.Ε.Ε." συνολ. προϋπολογισμού 650 εκατ. δρχ.

Το πρόγραμμα θα συνεχισθεί μέχρι το 1999 και οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να εκφράσουν το ενδιαφέρον τους με την υποβολή στο Υπ. Γεωργίας τεχνοοικονομικής μελέτης ώστε να ενταχθούν στον Καν. (ΕΟΚ) 866/90 για εκσυγχρονισμό - μετεγκατάσταση ή αντικατάσταση μονάδων σφαγής ζώων.

Η κατασκευή ομβροδεξαμενών για την κτηνοτροφία χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα "Βελτίωσης και εξοπλισμού βοσκοτόπων" που εφαρμόζεται κάθε χρόνο στα πλαίσια του Καν. 2328/91 της Ε.Ε., στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, είναι αποκεντρωμένο. Τον σχεδιασμό και την ευθύνη εφαρμογής του έχουν οι κατά Νομό ευρισκόμενες Δ/νσεις Γεωργίας.

Όσον αφορά τη μείωση κόστους αδείας κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων έχουμε προτείνει τη σύσταση διυπουργικής επιτροπής, από τα εμπλεκόμενα στο θέμα υπουργεία (ΥΠΕΧΩΔΕ, Υγείας, Γεωργίας) από την προεδρία του Υπ. Εσωτερικών και Δημ. Διοίκησης για την οποία ήδη έχουν ορισθεί οι εκπρόσωποι των πιο πάνω υπουργείων.

Θέμα της επιτροπής είναι η απλοποίηση της διαδικασίας και η μείωση του κόστους έκδοσης των αδειών για τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

26. Στην με αριθμό 3354/16.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 1519/8.5.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση: "Απαντώντας στην ερώτηση 3354/16.4.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Ρεγκούζας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Από 1.4.97 έως 31.7.97, σύμφωνα με τους συναφείς κοινοτικούς κανονισμούς ο Οργανισμός Παρέμβασης - Υπ. Γεωργίας μπορεί να αγοράζει ρύζι, υπό την προϋπόθεση ότι πληρεί ορισμένες ελάχιστες προδιαγραφές ποιότητας και η προσφερόμενη ποσότητα είναι τουλάχιστον 20 τόνοι.

Σύμφωνα με πληροφορίες το μεγαλύτερο ποσοστό ρυζιού βρίσκεται εις χείρας εμπόρων και Εν. Γεωρ. Συν/σμού και κατά την έννοια αυτή οι προσφέροντες θα είναι οι έμποροι και οι ενώσεις και σε πολύ μικρό βαθμό μεμονωμένοι παραγωγοί. Ακόμη, η παρέμβαση του ρυζιού κατά το μεγαλύτερο τμήμα της θα πραγματοποιηθεί στις αποθήκες που ήδη σήμερα βρίσκεται αποθηκευμένο. Επ' αυτού έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον τόσο από Ε.Α.Σ., όσο και από εμπόρους.

Το ρύζι είναι προϊόν εξαιρετικά ευαίσθητο σε μακρόχρονη αποθήκευση. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπ.ΓΕ. παρόλο που για πρώτη φορά επιχειρούν την λειτουργία παρέμβασης στο ρύζι, έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε η εφαρμογή του μέτρου να γίνει με τα μικρότερα δυνατά προβλήματα.

Στα πλαίσια της προετοιμασίας αυτής, εξετάστηκαν με κάθε λεπτομέρεια οι συνθήκες αποθήκευσης και εκδόθηκαν πρόσφατα μέτρα που καθορίζουν της διαδικασίες παρέμβασης. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι σχετικοί με την παρέμβαση κανονισμοί περιέχουν ορισμένες αλληλοσυγκρουόμενες διατάξεις που αφορούν σημαντικά στάδια για την εφαρμογή της παρέμβασης. Η αρμόδια Υπηρεσία του Υπ. Γεωργίας έχει προβεί σε γραπτό ερώτημα προς την επιτροπή Ευρωπ. Κοινότητας για την έκδοση εγκυκλίου οδηγίας και έναρξη Εφαρμογής της Παρέμβασης.

Ωστόσο, για να αποφευχθεί άσκηση καθυστέρησης προχώρησε στην σύνταξη διυπ/κής Απόφασης που καθορίζει τις γενικές διατάξεις εφαρμογής της παρέμβασης προωθεί διακήρυξη για τον ορισμό φορέων παρέμβασης και αναμένει τις διευκρινίσεις της Ευρ. Κοινότητας για την έκδοση εγκυκλίου οδηγίας και έναρξη Εφαρμογής της Παρέμβασης.

Η καθυστέρηση έναρξης εφαρμογής της παρέμβασης δεν ζημιώνει τους προσφέροντες, δεδομένου ότι από τους κοινοτικούς κανονισμούς προβλέπονται μηνιαίες προσαυξήσεις από τον Απρίλιο μέχρι και τον Ιούλιο επί της τιμής παρέμβασης.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

27. Στην με αριθμό 3355/16.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1520/8.5.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3355/16.4.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Για τις εκτεταμένες ζημιές που προξενήθηκαν από παγετούς κατά το χρονικό διάστημα από 24.3.97 έως 14.4.97 στους Νομούς Αχαΐας και Ηλείας, σε καλλιέργειες πατάτας, μπιστοτικών, κορινθιακής σταφίδας, αμπελιών, κηπευτικών κ.λπ. ο ΕΛΓΑ επιλήφθηκε άμεσα και διενήργησε τις απαραίτητες επισημάνσεις δια των αρμοδίων γεωπόνων εσποτών, οι οποίοι επισκέφθηκαν ζημιωθείσες περιοχές, ώστε ο ΕΛΓΑ να έχει πλήρη εικόνα της έκτασης των ζημιών και των ειδών των καλλιεργειών που ζημιώθηκαν.

Ήδη από τις 8.4.97 και πριν ολοκληρωθεί η διαδικασία της υποβολής των δηλώσεων ζημιάς, διενεργούνται οι εκτιμήσεις σε καλλιέργειες πρώιμων κηπευτικών και αμέσως μετά το Πάσχα θα συνεχιστεί η διαδικασία των εξατομικευμένων εκτιμήσεων στις υπόλοιπες καλλιέργειες από πολυμελές κλιμάκιο γεωπόνων εκτιμητών, που ήδη έχει συγκροτηθεί για το σκοπό αυτό.

Τέλος γνωρίζουμε ότι μετά το πέρας των εκτιμήσεων και αφού κοινοποιηθούν τα σχετικά πορίσματα στους ενδιαφερό-

μενους παραγωγούς από τον ΕΛΓΑ θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε οι αποζημιώσεις να αποσταλούν στους δικαιούχους το συντομότερο δυνατόν.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΚΑΣ"

28. Στην με αριθμό 3357/16-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 629/6-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στο από 17-4-1997 έγγραφό σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε η αριθμ. 3357/16-4-1997 ερώτηση του Βουλευτή Ι. Καλαμακίδη, σχετικά με την αναβάθμιση του Τοπικού (Τελωνειακού) Γραφείου Κύμης και του εφοδιασμού των αλιευτικών σκαφών με καύσιμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

α) Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, παρέχεται η δυνατότητα στις εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών να εφοδιάζουν πλοία που βρίσκονται ελλιμενισμένα σε λιμάνια εκτός της χωρικής δικαιοδοσίας του τελωνείου εφοδιασμού, με την κατάθεση για τον εφοδιασμό κάθε συγκεκριμένου πλοίου αίτησης εφοδιασμού στο αρμόδιο τελωνείο εφοδιασμού, όπου βρίσκονται οι αποθήκες καυσίμων, και τα καύσιμα μεταφέρονται βάσει της άδειας φόρτωσης και παραδίνονται σε κάθε συγκεκριμένο πλοίο με την επίβλεψη της κατά τόπο αρμόδιας τελωνειακής Αρχής.

Υστερα όμως από την άρνηση των εταιρειών εμπορίας πετρελαιοειδών να εφοδιάζουν τα αλιευτικά σκάφη παράκτιας αλιείας με υποκείμενα καύσιμα (λόγω των μικρών ποσοτήτων καυσίμων που αυτά παραλαμβάνουν και της υποχρέωσης να κατατίθεται αίτηση εφοδιασμού για κάθε αλιευτικό σκάφος), το Υπουργείο Οικονομικών, προκειμένου να διευκολύνει τον εφοδιασμό των σκαφών αυτών, προέβη σε σχετική ρύθμιση του θέματος με την αριθ. Τ 2300/8/Γ0019/17-3-1997 διαταγή του, σύμφωνα με την οποία, με την κατάθεση μιας αίτησης εφοδιασμού στο αρμόδιο τελωνείο όπου βρίσκονται οι αποθήκες καυσίμων, θα εφοδιάζονται περισσότερα του ενός αλιευτικά σκάφη παράκτιας αλιείας, ανεξάρτητα του τόπου ελλιμενισμού τους, η δε παράδοση των καυσίμων σ' αυτά θα γίνεται με την επίβλεψη της κατά τόπο τελωνειακής Αρχής.

Συνεπώς, τα σκάφη που βρίσκονται ελλιμενισμένα στο λιμάνι της Κύμης, δύνανται να εφοδιάζονται με υποκείμενα καύσιμα, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στο Τελωνείο εφοδιασμού όπου βρίσκονται οι αποθήκες με υποκείμενα καύσιμα, και με την επίβλεψη της παράδοσης των καυσίμων σ' αυτά από τον τελωνειακό υπάλληλο του Τοπικού Τελωνειακού Γραφείου Κύμης.

β) Το Υπουργείο Οικονομικών, στο πλαίσιο της σχετικής υποχρέωσής του από τις οικείες νομοθετικές διατάξεις (άρθρου 6 του ν. 2026/1992, παρ. 7 άρθρου 3 του ν. 2349/1995 και του ν. 2343/1995) και τις μεγάλες και επείγουσες υπηρεσιακές ανάγκες, για την κατάρτιση νέου Οργανισμού των Υπηρεσιών του, μελετά και προχωρεί στην αναδιοργάνωση όλων των Υπηρεσιών του, καθώς και στον διοικητικό και τεχνολογικό εκσυγχρονισμό της λειτουργίας αυτών, με την κατάρτιση νέων οργανισμών και κανονισμών λειτουργίας τους, την εγκατάσταση σύγχρονων ολοκληρωμένων πληροφοριακών συστημάτων, την απλούστευση και κατάργηση γραφειοκρατικών τύπων και διαδικασιών, τη μηχανοργάνωση και τον εξοπλισμό γενικά αυτών με όλα τα απαραίτητα μέσα, για την αποδοτικότερη και αποτελεσματικότερη άσκηση του έργου τους και την παροχή καλύτερων υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Το θέμα της οργανωτικής και διοικητικής λειτουργίας όλων των Τελωνείων (συγχώνευσης, κατάργησης, σύστασης, αναβάθμισης ή υποβάθμισης και της διάρθρωσης αυτών), θα εξετασθεί με το νέο Οργανισμό των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, που επεξεργάζεται και καταρτίζεται από ειδική ομάδα εργασίας, που συγκροτήθηκε προς τούτο και στην οποία δόθηκε αντίγραφο της παραπάνω ερώτησης του Βουλευτή Ι. Καλαμακίδη για ενημέρωσή επί των στοιχείων που περιέχονται σ' αυτήν για το Τοπικό Τελωνειακό Γραφείο Κύμης.

γ) Τα αλιευτικά σκάφη, ανεξάρτητα από την αναβάθμιση ή όχι του Τ.Τ. Γραφείου Κύμης, θα μπορούν στο μέλλον να

εφοδιάζονται με καύσιμα και λιπαντικά από φορολογικές αποθήκες (εγχωρίων-κοινοτικών καυσίμων) ή από αποθήκες αποταμίευσης (καυσίμων τρίτων χωρών), εφόσον υπάρξει ενδιαφερόμενη εταιρεία για την ίδρυση αυτών, και τηρείται η προβλεπόμενη διαδικασία εφοδιασμού στο Τελωνείο Χαλκίδας και βεβαίωσης της παράδοσης των καυσίμων στα αλιευτικά σκάφη από υπάλληλο της Τελωνειακής Αρχής Κύμης.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

29. Στην με αριθμό 3360/16-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16583/8-5-1997 έγγραφο από την Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3360/16-4-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Ορφανός, όσον αφορά θέματα αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

1. Το Υπουργείο Ανάπτυξης στην προσπάθεια ανάκαμψης της Οικονομίας, αντιμετωπίζει με συγκεκριμένη στρατηγική και ειδικά μέτρα βιομηχανικής πολιτικής το γενικότερο πρόβλημα αποβιομηχάνισης που παρατηρείται όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες χώρες με υψηλότερο επίπεδο ανάπτυξης. Αυτό οφείλεται στην αναδιάρθρωση της παγκόσμιας παραγωγής και τη μεταφορά δραστηριοτήτων εντάσεως εργασίας σε χώρες χαμηλού εργατικού κόστους.

Συγκεκριμένα με βασικό άξονα το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Βιομηχανίας 1994-1999 το οποίο χρηματοδοτείται από το 2ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τα υποπρογράμματα ενίσχυσης των ΜΜΕ (8 Κοινοτικές Πρωτοβουλίες) και τα ΠΕΠ, βρίσκεται σε εξέλιξη μία τεράστια προσπάθεια για τη δημιουργία μιας στέρεης υποδομής που θα επιτρέψει τον εκσυγχρονισμό, την ανάπτυξη και την αναδιοργάνωση των επιχειρήσεων σε ολόκληρη τη χώρα με στόχο την καταπολέμηση της ανεργίας.

2. Πέρα από τη γενικότερη προσπάθεια το Υπουργείο μας σε συνεργασία με το ΥΠΕΘΟ και το Υπ. Εργασίας για την αντιμετώπιση των οξυτάτων φαινομένων αποβιομηχάνισης και ανεργίας που εμφανίστηκαν σε ορισμένες περιοχές της χώρας, υλοποιεί τα παρακάτω ειδικά μέτρα:

α. Με το άρθρο 10 του ν. 2324/1994 δίδεται η δυνατότητα με την έκδοση ΚΥΑ των Υπουργών Ανάπτυξης (ΒΕΤ) ΥΠΕΘΟ και Εργασίας, να καθορίζονται τα τμήματα των νομών της Επικράτειας που χαρακτηρίζονται ως φθίνουσες βιομηχανικές περιοχές.

Στις επενδύσεις ύψους μέχρι 5 δισ. δρχ. που πραγματοποιούνται στις περιοχές αυτές και υπάγονται στις διατάξεις του ν. 1892/1990, μετά την 1η Μαΐου 1995 παρέχεται με την ίδια απόφαση ποσοστό επιχορήγησης και επιδότησης επιτοκίου μέχρι 45% του κόστους της παραγωγικής επένδυσης κατά περίπτωση.

Η εν λόγω απόφαση σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη του νόμου δεν μπορεί να τροποποιηθεί πριν από την παρέλευση διετίας από την έναρξη ισχύος της.

β) Με την 29773/30-11-1995 (ΦΕΚ 1074/Β/29-12-1995) ΚΥΑ καθορίστηκαν οι φθίνουσες βιομηχανικές περιοχές για την εφαρμογή των κινήτρων των άρθρων 1-11 του ν. 1892/1990 όπως ισχύει καθώς και των ποσοστών επιχορήγησης και επιδότησης επιτοκίου που παρέχονται στις επενδύσεις ύψους μέχρι 5 δισ. δρχ. που πραγματοποιούνται εντός των περιοχών αυτών.

Τα τμήματα αυτά είναι τα ακόλουθα.

1. ΑΤΤΙΚΗ -Γεωγραφική περιοχή Λαυρίου Κερατέας.

2. ΚΥΚΛΑΔΕΣ -Νήσος Σύρος

3. ΒΟΙΩΤΙΑ -Θήβα, Θίσβη

4. ΕΥΒΟΙΑ - Κοινότητες, Παπάδων, Κατοικίας Αμελάντων, Αγίας Άννας, Κουρκουλών, Ροβίων, Κεράμειας, Σκεπαστής, Κεχρίων, Δαφνούσας, Στροφιλάς, Κηρίνου, Σπαθαρίου, Μετοχίου Κηρέως, Μαντουδίου, Προκοπίου, Πηλίου, Βλαχίων, Κερασίας, Φαράκλας, Δήμου Λίμνης.

5. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ - Κοινότητες, Στρατωνίου, Στρατωνίκη,

Γομάτι, Βαρνάβα, Στάγειρα, Παλιοχώρι, Ολυμπιάδα, Νεοχώρι, Μεγάλη Παναγιά, Αρναία.

6. ΑΧΑΙΑ - Πάτρα (ακτίνα 20 χιλιομ.) Αίγιο (ακτίνα 8 χιλιομ.).

7. ΚΟΖΑΝΗ - Κοζάνη, (πόλη) και Πτολεμαίδα.

8. ΗΜΑΘΙΑ - Νάουσα

9. ΜΑΓΝΗΣΙΑ - Αλμυρός, Βόλος, Ν. Ιωνία, Αγριά, Δημηνιά, Σέσουλα, Αγ. Γεώργιος, Φαρών

10. ΠΕΛΛΑ - Εδεσσα

11. ΛΑΡΙΣΑ - ΒΙΠΕ-ΕΤΒΑ Λάρισας.

12. ΚΑΣΤΟΡΙΑ - Δήμος Καστοριάς.

13. ΜΕΣΣΗΝΙΑ - ΒΙΟΠΑ Καλαμάτας.

14. ΔΡΑΜΑ - Δήμος Δράμας.

γ. Παράλληλα το Υπουργείο Ανάπτυξης και ειδικότερα η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Βιομηχανίας (ΕΠΒ) για το διάστημα 1995-1999 και ειδικότερα του μέτρου 4 του Υποπρογράμματος 1 προβλέπει τις παρακάτω ενέργειες - δράσεις στήριξης των φθινουσών βιομηχανικών περιοχών της χώρας:

- Συμπλήρωση των Βιομηχανικών υποδομών για την προσέλκυση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων

- Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων

- Κίνητρα εγκατάστασης νέων επιχειρήσεων για την διεύρυνση και τον εμπολουτισμό του παραγωγικού συστήματος.

- Υποστήριξη της ολοκληρωμένης παρέμβασης

Περιοχές εφαρμογής των παραπάνω δράσεων, όπως προκύπτει από το εγκεκριμένο Τεχνικό Δελτίο του συγκεκριμένου μέτρου (1.4) του Ε.Π.Β. είναι οι εξής:

- Οι Νομοί Αχαΐας, Βοιωτίας, Δράμας, Εύβοιας, Ημαθίας, Καστοριάς, Κοζάνης, Λάρισας, Μαγνησίας, Πέλλης, Λέσβου, Χίου, Σάμου, Φλώρινας και Κιλκίς.

- Η περιοχή της Θράκης (και οι τρεις Νομοί)

- Η Νήσος Σύρος

- Η περιοχή Βόρειας και Κεντρικής Χαλκιδικής

- Η περιοχή Λαυρίου - Κερατέας

Στα πλαίσια αυτά, μπορούν να ενταχθούν ενέργειες και έργα που εναρμονίζονται με το πνεύμα της Ολοκληρωμένης Παρέμβασης και να θεωρούνται επιλέξιμα κάτω από το πρίσμα των παραπάνω δράσεων.

Ο προϋπολογισμός και οι πηγές χρηματοδότησης του μέτρου είναι:

Για τα έτη 1994-1996 Σύνολο 32 δισ. δρχ.

Δημόσια Δαπάνη (Κράτος και Ε.Τ.Π.Α.) 22 δισ. δρχ.

Ιδιωτική Δαπάνη 10 δισ. δρχ.

Η Υφυπουργός

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

30. Στην με αριθμό 3365/16-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18906/7-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3365/16-4-1997 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κ.κ. Απ. Τασούλα και Μ. Μπόσκου και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι στο συνολικό της Κοινότητας Πρωτόπαππα, έχει ήδη ξεκινήσει διαδικασία ύδρευσης από το έτος 1996, με αρμόδιο φορέα το Σύνδεσμο Υδρευσης Κοινοτήτων Λεκανοπεδίου Ιωαννίνων (ΣΥΚΛΙ).

Συγκεκριμένα, με τη μελέτη της ΤΥΔΚ Ιωαννίνων, προϋπολογισμού 17.000.000 δρχ. έχει εκτελεστεί δίκτυο εξωτερικού αγωγού 2850 μέτρων και με δεύτερη εργολαβία προϋπολογισμού 2.714.000 δρχ. έχουν εκτελεστεί επιπλέον 537 μέτρα. Απομένει να καλυφθεί απόσταση 1.500 περίπου μέτρων για ολοκλήρωση του εξωτερικού δικτύου, έργο που προβλέπεται να εκτελεστεί στο εγγύς άμεσο μέλλον.

Μετά την ολοκλήρωση του εξωτερικού δικτύου η Κοινότητα Πρωτόπαππα θα προβεί στην κατασκευή του εσωτερικού δικτύου, ολοκληρώνοντας έτσι την ύδρευση του εν λόγω συνολικού μέσα στο 1997.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

31. Στην με αριθμό 3365/16-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1521/8-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3365/16-4-1997, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Α. Τασούλας, Μ. Μπόσκου για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Πρόγραμμα βελτίωσης και εξοπλισμού βοσκοτόπων που εφαρμόζεται κάθε χρόνο στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές στα πλαίσια του Καν. 2328/1991 της Ε.Ε. είναι αποκεντρωμένο.

Η Κοινότητα Πρωτόπαππα, θα πρέπει να απευθυνθεί στη Δ/ση Γεωργίας του Νομού Ιωαννίνων, η οποία σύμφωνα με τις πιστώσεις που διαθέτει για το ανωτέρω Πρόγραμμα τις προτεραιότητες στις ανάγκες του Νομού σε έργα και με το εάν η Κοινότητα πληροί τους όρους και τις προϋποθέσεις του Προγράμματος θα την εντάξει στο Πρόγραμμα.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

32. Στην με αριθμό 3367/16-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 518/6-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3367/16-4-1997 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Λεων. Αυδής και Μήτσος Κωστόπουλος σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Όπως μας πληροφόρησε ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων, έχει εκδοθεί η υπ' αριθ. 453/1995 απόφαση του μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία διατάσσεται η αποβολή των πρώην ιδιοκτητών του επιδικίου ακινήτου όπως και κάθε άλλου που έλκει από αυτούς δικαιώματα (μισθωτές κλπ.).

Η εν λόγω απόφαση έχει κοινοποιηθεί νόμιμα και ο επί της εκτέλεσης Δικαστικός Επιμελητής έχει λάβει τη σχετική εντολή, από τη Νομική Υπηρεσία του ΟΣΚ.

Επίκειται η εκτέλεση της παραπάνω απόφασης.

Από τον ΟΣΚ για τον συγκεκριμένο χώρο εκπονείται μελέτη ανέγερσης διδακτηρίου αποτελουμένου από 36 κύριες και 16 ειδικές αίθουσες η οποία προβλέπεται να ολοκληρωθεί εντός του 1997.

Με την ολοκλήρωσή της η μελέτη θα υποβληθεί προς γνωμοδότηση στο Τεχνικό Συμβούλιο του ΟΣΚ για να ακολουθήσει η δημοπράτηση του έργου ανέγερσης.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

33. Στην με αριθμό 3374/17-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16580/8-5-1997 έγγραφο από την Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3374/17-4-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κ. Σπηριούνης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με την 14/65B/15-3-1985 απόφασή του, το Δ.Σ. του ΕΟΜΜΕΧ, αποφάσισε την πώληση των βιοτεχνικών κτιρίων της ΒΙΠΕ Θεσσαλονίκης στην τιμή των 7.000 δρχ./τμ.

Η τιμή αυτή θα ίσχυε για τους βιοτέχνες που θα εκδήλωναν ενδιαφέρον αγοράς μέχρι 30-6-1985.

Σήμερα η αξία των κτιρίων του Ο.Τ. 20 της ΒΙΠΕ, που ανήκουν στον ΕΟΜΜΕΧ, εκτιμάται σε 73.600 δρχ/τμ.

Η εκτίμηση αυτή περιλαμβάνει την ανατίμηση, λόγω πληθωρισμού της δεκαετίας που παρήλθε, της αξίας των κτιρίων και το κόστος επισκευής των στεγών των κτιρίων (10.000 δρχ/τμ.), αφού αντικαταστάθηκε η επικάλυψή τους από πλάκες αμιαντοσιμέντου με θερμομονωτικά πάνελ πολυυρεθάνης.

Συνυπολογίσθηκε επίσης και σχετική μείωση λόγω της παλαιότητάς τους. Να σημειωθεί ότι αντίστοιχα κτίρια η ΕΤΒΑ τα πωλεί σήμερα στην τιμή των 92.000 δρχ/τμ.

Ο ΕΟΜΜΕΧ με επιστολές του από 16-1-1997 προς τους βιοτέχνες ΒΙΠΕ Θεσσαλονίκης, ζήτησε να καταθέσουν τις προτάσεις τους για την αγορά των κτιρίων που χρησιμοποιούν και για την διευθέτηση των οφειλών τους.

Από τους βιοτέχνες τέσσερις (4) απάντησαν με κοινή τους επιστολή (Μπλάτσης ΑΕ, ROLTEX ΑΕ, ΕΛΒΙΟΚΑΛ ΑΕΒΑΕ και

ΕΜΜ. ΑΔΑΜΙΔΗΣ), ενώ η εταιρεία ΝΙΤΡΟΦΑΡΜ ΟΕ απάντησε ξεχωριστά.

Επί των απαντήσεων των ενδιαφερωμένων το ΔΣ του ΕΟΜΜΕΧ έλαβε την εξής απόφαση:

1. Για την εταιρεία ΝΙΤΡΟΦΑΡΜ ΟΕ: η εν λόγω εταιρεία, πρότεινε την αγορά του κπρίου που χρησιμοποιεί στην τιμή των 51.000 δρχ./τμ. (τιμή που της πρότεινε και παλαιότερα ο ΕΟΜΜΕΧ), που είναι αποδεκτή χωρίς όμως να περιλαμβάνει τις οφειλές της εταιρείας προς τον ΕΟΜΜΕΧ.

2. Για τις εταιρείες ΜΠΛΑΤΣΗΣ ΑΕ, ROLTEX ΑΕ, ΕΛΒΙΟΚΑΛ ΑΕΒΑΕ και ΕΜΜ. ΑΔΑΜΙΔΗΣ: Η τιμή των 20.000 δρχ./τμ. που προτείνεται από τους ενδιαφερόμενους δεν προσεγγίζει, την σημερινή αξία των κπρίων και δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή. Άλλωστε η ρύθμιση για την εταιρεία ΝΙΤΡΟΦΑΡΜ ΑΕ αποτελεί τη βάση διαπραγμάτευσης και για τις λοιπές περιπτώσεις.

Η Υφυπουργός

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

34. Στην με αριθμό 3376/17.4.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 470/8-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση.

"Αναφερόμενοι στην με αριθμ. 3376/17.4.97 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον βουλευτή κ. Γ. Γαρουφαλιά, σχετικά με λήψη μέτρων ώστε να αποφευχθούν οι μετονομασίες εισαγομένων προϊόντων και ιδιαίτερα ωπών σε Ελληνικά και να προστατευθεί ο καταναλωτής από την αισχροκέρδεια, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η πώληση προϊόντων εισαγωγής, ως εγχωρίων, συνιστά αγορανομικό αδίκημα που διώκεται ποινικά και τιμωρείται με φυλάκιση ή χρηματική ποινή ή και με τις δύο ποινές, σύμφωνα με την παραγρ. 7 του αρθρ. 30 του ΝΔ 136/46 "περί Αγορανομικού Κώδικος".

Η εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης εντάσσεται μέσα στα καθημερινά καθήκοντα των ελεγκτικών αγορανομικών οργάνων και ως εκ τούτου, υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου, δεν απαιτείται η λήψη πρόσθετων μέτρων.

Ειδικά για την πασχαλινή περίοδο, στα πλαίσια της αποτελεσματικής προστασίας του καταναλωτικού κοινού, με την εγκύκλιο μας Α2/1688/15.4.97 δόθηκε εντολή προς όλες τις αγορανομικές υπηρεσίες της χώρας να εντατικοποιήσουν τους ελέγχους στις αγορές της χώρας, προς διαπίστωση εφαρμογής των κειμένων διατάξεων από τους υπόχρεους επαγγελματίες (τιμές, πινακίδες, ποιότητες, ειλικρίνεια στοιχείων, κ.λπ.).

Επίσης, λόγω της ευαίσθητης περιόδου, όπου εξαιτίας εθίμου στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι τα αμνοερίφια, με ειδική έγγραφη εντολή του Υπουργείου μας, προς όλες τις αγορανομικές υπηρεσίες, ζητήθηκε ο έλεγχος προς εφαρμογή του άρθρου 251 της 14/89 Αγοραν. Δ/ξης, που επιβάλλει όπως όλα τα αμνοερίφια σφάζονται υποχρεωτικά σε εγκεκριμένα και ελεγχόμενα από κτηνιατρικές υπηρεσίες σφαγεία και ορίζει τα περί σφραγίδας προέλευσης των κρεάτων, μέτρο που στοχεύει στην προστασία της υγείας του καταναλωτή, μέσω της καταλληλότητας των κρεάτων και την διασφάλιση των συμφερόντων του ως προς την επιλογή της επιθυμητής προέλευσης του κρέατος.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

35. Στην με αριθμό 3394/17-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 534/7-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 3394/17.4.97 που κατέθεσαν οι Βουλευτές Αχιλλέας Κανταρτζής και Λεωνίδας Αυδής, σας πληροφορούμε ότι:

1. Από τις διατάξεις της παρ.1 εδάφ. Β' και παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 1543/1985, προκύπτει ότι οι εκπαιδευτικοί αποκαθίστανται διοικητικά και συνταξιοδοτικά, σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 18 του Ν. 1543/1985, εφόσον: α) είχαν υποβάλει αίτηση διορισμού σε θέση εκπαιδευτικού στο Δημόσιο, β) είχαν σειρά να διοριστούν σύμφωνα με τον πίνακα διοριστέων και γ)

δεν διορίστηκαν ή καθυστέρησαν να διοριστούν λόγω της αντίθεσής τους προς το δικτατορικό καθεστώς της περιόδου 1967-1974.

Οι ενδιαφερόμενοι έπρεπε να υποβάλουν αίτηση αποκατάστασης ενώπιον της Επιτροπής Αποκατάστασης Δημοσίων Υπαλλήλων (Ε.Α.Δ.Υ.Σ.) μέσα σε αποκλειστική προθεσμία, δηλαδή μέχρι 31.12.1985.

Στη συνέχεια με το Ν. 1813/88, ο χρόνος υποβολής δικαιολογητικών παρατάθηκε μέχρι 31.12.1988, προκειμένου να κάνουν χρήση της αποκαταστατικής διάταξης και όσοι για διάφορους λόγους δεν έλαβαν έγκαιρα γνώση της διάταξης αυτής.

2. ο κ. Καβούκης δεν υπέβαλε αίτηση αποκατάστασης σε καμία από τις αναφερόμενες ημερομηνίες, αλλά πολύ αργότερα και συγκεκριμένα το 1994.

Για το λόγο αυτό η αρμόδια Υπηρεσία δεν τη δυνατότητα να προβεί σε περαιτέρω επί του θέματος ενέργειες.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

36. Στην με αριθμό 3404/17-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 18905/7-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3404/17-4-97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλο και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι το 1995 από τη ΣΑΝΤ/1 δόθηκαν στην Κοινότητα Αιγείρας 10.000.000 δρχ.για έργα αποκατάστασης της παραλιακής οδού. Το πρόβλημα της διάβρωσης της παραλιακής οδού δεν υπάρχει μόνο στην Κοινότητα Αιγείρας αλλά και στις άλλες γειτονικές Κοινότητες, έχει δε οξυνθεί μετά το σεισμό της Αιγιαλείας.

Για την άμεση αποκατάσταση των ζημιών συντάσσεται μελέτη από τη Δ/νση Έργων της Νομαρχιακής Αυτ/σης Αχαιάς, προκειμένου να προταθούν τα απαραίτητα έργα στο Ειδικό Πρόγραμμα Ανασυγκρότησης Αχαιάς - Φωκίδας.

Τέλος επειδή το φαινόμενο αυτό είναι γενικότερο στην περιοχή της Αιγιαλείας, έχει ανατεθεί από τη Νομαρχιακή Αυτ/ση στο Πανεπιστήμιο Πατρών σύνταξη μελέτης για τη μόνιμη επίλυση του προβλήματος.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

37. Στην με αριθμό 3409/17-4-97 Ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2962/6-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στα 3409/17-4-1997 και 4436/2-4-97 έγγραφα σας με τα οποία μας διαβιβάστηκε, η από 4/4/97 αναφορά της Πανελληνίας Ένωσης Νεοελεθόντων Ελλήνων Ποντίων Προσφύγων εκ Ρωσίας την οποία κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Θεόδωρος Κατσάνεβας, Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος, αναφορικά με την απόδοση σ'αυτούς όλων των υπολοίπων κτημάτων που έχει σήμερα στη διαχείρισή της η ανταλλάξιμη περιουσία, σας γνωρίζουμε τα κατωτέρω:

Ως γνωστό η υπηρεσία ανταλλαξίμων κτημάτων, διαχειρίζεται, σήμερα μόνο τα κατεχόμενα από τρίτους ανταλλάξιμα κτήματα, καθόσον τα ελεύθερα έχουν παραδοθεί στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (ΚΕΔ) και διαχειρίζονται απ'αυτή, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 973/1979.

Τα κατεχόμενα ανταλλάξιμα κτήματα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (Ν. 357/76 κ.λπ.) για τη ρευστοποίηση της ανταλλάξιμης περιουσίας, παραχωρούνται με τίμημα στους κατόχους τους, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπό τους οι προϋποθέσεις του Νόμου.

Το προϊόν από τη ρευστοποίηση των παραπάνω κτημάτων κατατίθεται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 5 του Ν.Δ. 3713/57 και άρθρου 7 του Ν. 973/79 σε ειδικό λογαριασμό που τηρείται στην Τράπεζα Ελλάδος και διατίθεται αποκλει-

σπικά σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές και τις διεθνείς συνθήκες Λωζάννης 1923 και Αγκύρας (1930) για την αποκατάσταση των αναποκατάστατων αστών προσφύγων των προερχομένων από τη Μ. Ασία, δια της Δ/σης στέγασης του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι δεν είναι δυνατή σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, η ικανοποίηση της ενδιαφερομένης Ένωσης, για απόδοση της ανταλλάξιμης Περιουσίας στους Παλλιννοστούντες από τη Ρωσία Ποντίους.

Ο Υφυπουργός

Γ. ΔΡΥΣ"

38. Στην με αριθμό 3413/17-4-97 Ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2998/6-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της 3413/17.4.97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής Πιερίας κ. Βαγγέλης Πολύζος αναφορικά με την περιοχή "ΚΑΤΕΡΙΝΟΣΚΑΛΑ" Ν. Εφέσου Πιερίας και σε συνέχεια σχετικής ερώτησης για το ίδιο θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η περιοχή καταγράφηκε ως δημόσιο κτήμα με Α.Β.Κ. 325 συνολικής έκτασης 96.130 μ2 που προήλθε από παλιό αιγιαλό με την αρ. 398/10.7.89 απόφαση Νομάρχη Πιερίας (ΦΕΚ 512/Δ/23.8.89).

Στόχος της Κυβέρνησης, είναι η ενίσχυση της επενδυτικής δραστηριότητας και της αξιοποίησης εν γένει των ακινήτων του Δημοσίου.

Στα πλαίσια αυτά και ύστερα από σχετικό αίτημα της Εταιρείας "ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ ΕΠΕ" με το οποίο ζήτησε την απευθείας εξαγορά κατά το άρθρο 96 του από 11/12 Νοεμβρίου 1929 Δ/τος, τμήματος του δημοσίου κτήματος Α.Β.Κ. 325 Κατερίνης εκτάσεως 45.975 τ.μ. για τη δημιουργία ιχθυοτροφικής μονάδας πάχυνσης Ευρυάλων Ιχθύων (τσιπούρα - λαβράκι), για την οποία όπως αναφέρει η εταιρεία έχει εγκριθεί από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας επιχορήγηση ύψους 366.000.000 δρχ. δόθηκε εντολή στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία Κατερίνης να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες για την απευθείας εκποίηση της σχετικής έκτασης στην προαναφερόμενη εταιρεία με απόφαση του Περι/κού Δ/ντή Ν. Πιερίας, στον οποίο έχει μεταβιβασθεί η αρμοδιότητα της πιο πάνω διάταξης.

Πάντως, μετά την αντίθεση του Δήμου Κατερίνης και της τοπικής κοινωνίας δόθηκε εντολή σε υπαλλήλους του Υπουργείου μας (διοικητικό και τεχνικό υπάλληλο) να μεταβούν επιτόπου στη Νομαρχία Πιερίας (Κατερίνη - Λιτόχωρο) προκειμένου να συντάξουν έκθεση πλήρους περιγραφής από άποψη μορφολογίας εδάφους και τουριστικής αξιοποίησης του προς εκποίηση ακινήτου του Δημοσίου προς την ΕΠΕ "ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ" καθώς και της ευρύτερης περιοχής και να συμμετάσχουν σε σύσκεψη με τον προϊστάμενο της Κτηματικής Υπηρεσίας και τον αναπληρωτή Περι/κό Δ/ντή για το ίδιο θέμα και επομένως, η τελική απόφαση για την εκποίηση θα ληφθεί μετά την υποβολή του σχετικού πορίσματος (έκθεσης).

Πέρα από τα παραπάνω σας γνωρίζουμε ότι, σε κάθε περίπτωση παραχώρησης δημοσίου ακινήτου, στην σχετική απόφαση του αρμοδίου οργάνου τίθενται όροι τόσο για τον σκοπό όσο και για το τίμημα της εκποίησης, η μη τήρηση των οποίων ή η καθυστέρηση καταβολής δύο συνεχόμενων δόσεων ή και μόνης της τελευταίας αποτελούν λόγο ανάκλησης της απόφασης παραχώρησης και την επαναφορά της κυριότητας του ακινήτου στο Δημόσιο.

Ο Υφυπουργός

Γ. ΔΡΥΣ"

39. Στην με αριθμό 3419/17-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 16579/8-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3419/17-4-1997 που κατέθεσε ο βουλευτής κ. Ν. Κατσαρός, σας διαβιβάζουμε καταστάσεις με

τα ονόματα των εκκαθαριστών ανά επιχείρηση του ΟΑΕ, την απόφαση διορισμού τους καθώς και τις αποδοχές αυτών.

Από και δια του ορισμού των εκκαθαριστών η διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων και οι σχετικές αποφάσεις, (μεταξύ των οποίων και ενδεχόμενες προσλήψεις), περιέχονται στους εκκαθαριστές, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των οποίων καθορίζονται από το Νόμο.

Η Υφυπουργός

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

40. Στην με αριθμό 3435/18-4-97 Ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 3025/6-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της 3435/18.4.1997 Ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Ε. Αποστόλου και Σ. Δανέλλη, αναφορικά με την εκποίηση τμήματος 46 στρεμμάτων από το ΒΚ 325 δημόσιο κτήμα, αρμοδιότητας ΔΟΥ Κατερίνης στην "ΕΠΕ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ" παρά την αντίθεση του Δήμου Κατερίνης και της κοινωνίας και ενώ η Εταιρεία είναι ασυνεπής στις υποχρεώσεις της, όπως αυτές προκύπτουν από το μισθωτήριο, που συνήψε με την ΚΕΔ, για το εν λόγω κτήμα από το 1992 και για μια εικοσαετία, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στόχος της Κυβέρνησης είναι η ενίσχυση της επενδυτικής δραστηριότητας και της αξιοποίησης εν γένει των ακινήτων του Δημοσίου.

Στα πλαίσια αυτά και ύστερα από σχετικό αίτημα της Εταιρείας "ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ ΕΠΕ" με το οποίο ζήτησε την απευθείας εξαγορά κατά το άρθρο 96 του από 11/12 Νοεμβρίου 1929 Δ/τος, τμήματος του δημοσίου κτήματος ΑΒΚ 325 Κατερίνης, εκτάσεως 45.975 τ.μ., για τη δημιουργία ιχθυοτροφικής μονάδας πάχυνσης ευρυάλων ιχθύων (τσιπούρα - λαβράκι), για την οποία όμως αναφέρει η Εταιρεία έχει εγκριθεί από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας επιχορήγηση ύψους 366.000.000 δρχ., δόθηκε εντολή στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία Κατερίνης να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες για την απευθείας εκποίηση της σχετικής έκτασης στην προαναφερόμενη εταιρεία με απόφαση του Περιφερειακού Διευθυντή Ν. Πιερίας, στον οποίο έχει μεταβιβασθεί η αρμοδιότητα της πιο πάνω διάταξης.

Όσον αφορά την ασυνέπεια της Εταιρείας στις υποχρεώσεις της προς την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (ΚΕΔ), λόγω της μίσθωσης του ακινήτου για την ίδια όπως παραπάνω χρήση και για μια εικοσαετία, σας γνωρίζουμε ότι η μίσθωση "αυτή καθαυτή" δεν αποτελεί κύκλωμα μη επιτρέπει την παραχώρηση του ακινήτου σύμφωνα με σχετική επισημειωματική πράξη του Γραφείου Νομ. Συμβούλου του Υπουργείου μας.

Πάντως, μετά την αντίθεση του Δήμου Κατερίνης και της τοπικής κοινωνίας δόθηκε εντολή σε υπαλλήλους του Υπουργείου μας (διοικητικό και τεχνικό υπάλληλο) να μεταβούν επιτόπου στη Νομαρχία Πιερίας (Κατερίνη - Λιτόχωρο) προκειμένου να συντάξουν έκθεση πλήρους περιγραφής από άποψη μορφολογίας - εδάφους και τουριστικής αξιοποίησης του προς εκποίηση ακινήτου του Δημοσίου προς την "ΕΠΕ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ" καθώς και της ευρύτερης περιοχής και να συμμετάσχουν σε σύσκεψη με τον προϊστάμενο της Κτηματικής Υπηρεσίας και τον αναπλ. Περιφερειακό Διευθυντή για το ίδιο θέμα και επομένως, η τελική απόφαση για την εκποίηση θα ληφθεί μετά την υποβολή του σχετικού πορίσματος (έκθεσης).

Πέρα από τα παραπάνω σας γνωρίζουμε ότι σε κάθε περίπτωση παραχώρησης δημοσίου ακινήτου, στη σχετική απόφαση του αρμοδίου οργάνου τίθενται όροι τόσο για το σκοπό όσο και για το τίμημα της εκποίησης, η μη τήρηση των οποίων ή η καθυστέρηση καταβολής δύο συνεχόμενων δόσεων ή και μόνης της τελευταίας αποτελούν λόγο ανάκλησης της απόφασης παραχώρησης και την επαναφορά της κυριότητας του ακινήτου στο Δημόσιο.

Τέλος, αναφορικά με τη θεσμοθέτηση των ΖΟΕ Κατερίνης σας γνωρίζουμε ότι αρμόδιο να σας απαντήσει είναι το

Υπουργείο Περιβάλλοντος - Χωροταξίας - Δημοσίων Έργων (ΠΕΧΩΔΕ), το οποίο είναι συναποδέκτης της σχετικής ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ"

41. Στην με αριθμό 3439/18-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 9056/7-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3439/18.4.97, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κ.κ. Δ. Πιπεργιά, Γ. Κουράκη και Δ. Αλαμπάνο, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το Δ.Σ. της ΔΕΗ, με την 34/25.1.1994 Απόφασή του, έδωσε εντολή στις αρμόδιες υπηρεσίες να προωθήσουν άμεσα τις διαδικασίες Διακήρυξης μιας λιγνιτικής Μονάδας στη Φλώρινα.

2. Η αρμόδια, για την έκδοση της Ειδικής Εξουσιοδότησης Έργου, Υπηρεσία της, συνέταξε το σχετικό έγγραφο για Μονάδα ισχύος 300MW, με ύψος προϋπολογισμού ίσο με 135 Δισ. Δραχμές, σε τιμές Μαρτίου 1994.

Η Ειδική Εξουσιοδότηση Έργου κάλυπτε τη μελέτη - κατασκευή Η/Μ εξοπλισμού, τα συστήματα μεταφοράς λιγνίτη και τέφρας μέσα στα όρια του Σταθμού (χωρίς την αυλή λιγνίτη και την απόθεση), το σύστημα αποθείωσης, τη μελέτη - κατασκευή Ε.Π.Μ. συμπεριλαμβανομένων των βοηθητικών κτιρίων, και την απαραίτητη υποδομή για την εγκατάσταση μιας μελλοντικής Μονάδας 300 MW.

3. Μετά τη ψήφιση του ν. 2299/1995, και λαμβάνοντας υπόψη τη διαδικασία ανάθεσης του Έργου, οι αρμόδιες υπηρεσίες της ΔΕΗ οριστικοποίησαν την Ειδική Εξουσιοδότηση του Έργου το Σεπτέμβριο του 1995 και, παρά το γεγονός ότι είχε παρέλθει ήδη χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους, η δε ισχύς της Μονάδας είχε επαναπροσδιοριστεί σε 330 MW, περιόρισαν, για λόγους καθαρά διαπραγματευτικής τακτικής, το ύψος του προϋπολογισμού στο ποσό των 130 δισ. δραχμών.

4. Από τα προαναφερθέντα πραγματικά περιστατικά καθίσταται σαφές ότι ουδέποτε, από τις υπηρεσίες της ΔΕΗ, προϋπολογίσθηκε το "εύλογο τίμημα" σε τιμές Ιανουαρίου 1997, ίσο με 130 δισ.δραχμές. Τουναντίον, απλή επικαιροποίηση του τιμήματος των 135 δισ. δραχμών του Μαρτίου 1994 στον Ιανουάριο του 1997, με δείκτες πληθωρισμού και προσαύξηση αυτού, λόγω της κατά 10% μεγαλύτερης ισχύς της Μονάδας, δίδει τίμημα προϋπολογισμού σχεδόν ταυτόσημο του συμφωνηθέντος ανταγωνιστικού τιμήματος.

5. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, αλλά και από την αναλυτική τεκμηρίωση που περιλαμβάνεται στο Πρακτικό της Επιτροπής Διαπραγματεύσεων και αναλύθηκε διεξοδικά κατά τη συνεδρίαση του Δ.Σ. της Επιχείρησης της 17.4.1997, οι υπηρεσίες της ΔΕΗ κάθε άλλο παρά "έντεχνες μεθοδεύσεις" και "καινοφανείς μεθοδολογίες" μετήλθαν για τον καθορισμό του ανταγωνιστικού τιμήματος κατά τις διαπραγματεύσεις με εκπροσώπους του Αναδόχου Ομίλου Εταιρειών. Τουναντίον, ακολουθώντας μια διαφανή και απόλυτα τεκμηριωμένη μεθοδολογία με πραγματικά και αδιαφιλονίκητα στοιχεία, καταγεγραμμένα με κάθε λεπτομέρεια σε πίνακες διαφοροποιήσεων του Έργου του ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας, σε σύγκριση με τα Έργα της Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου και Αποθείωσης Μεγαλόπολης Β, κατέληξαν, μετά από εξαντλητικές διαπραγματεύσεις με τον Ανάδοχο του Έργου, σε σαφείς αριθμητικούς συντελεστές ποσοτικής και ποιοτικής διαφοροποίησης για κάθε μία από τις περισσότερες των τετρακοσίων ενοτήτων εξοπλισμού, ανέγερσης και Έργων Πολιτικού Μηχανικού, στις οποίες αναλύθηκε και συγκρίθηκε το Έργο ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας σε σχέση με τα Έργα Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου και Αποθείωσης Μεγαλόπολης.

Το γεγονός ότι ο Ανάδοχος συμφώνησε με αυτούς τους αριθμητικούς συντελεστές, οδήγησε μονοσήμαντα στο τελικό τίμημα, το οποίο στηρίχθηκε στα πανθμομολογούμενους λίαν ανταγωνιστικά τιμήματα των Έργων Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου και Αποθείωσης Μεγαλόπολης.

Όπως επανειλημμένως έχει σημειωθεί, η τιμή προσφοράς του δεύτερου τεχνικά αποδεκτού μειοδότη του Διαγωνισμού του 1992 για τη Μονάδα V του ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου ήταν κατά 25% υψηλότερη του τιμήματος, με το οποίο ανετέθη το Έργο, ενώ η τιμή της προσφοράς του δεύτερου τεχνικά αποδεκτού μειοδότη του Διαγωνισμού του 1994 για την Αποθείωση Μεγαλόπολης ήταν κατά 15% υψηλότερη του τιμήματος με το οποίο ανετέθη το Έργο.

6. Η μεθοδολογία προσέγγισης του ανταγωνιστικού τιμήματος, από τις αρμόδιες Υπηρεσίες και την Επιτροπή Διαπραγματεύσεων, σχολιάσθηκε ευμενέστερα από τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΕΗ κατά τη συνεδρίαση της 17.4.1994. Οι λόγοι είναι απλοί:

6.1. Πράγματι υπήρξαν συντελεστές τεχνικής διαφοροποίησης ίσοι και με 2254%. Δεδομένου όμως ότι η σχέση όγκων βοηθητικών κτιρίων του Έργου ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας προς όγκους βοηθητικών κτιρίων Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου είναι 195.000 κ.μ. προς 1500 κ.μ., ο συντελεστής αυτός είναι απόλυτα δικαιολογημένος.

6.2. Τους συντελεστές τεχνικής διαφοροποίησης δεν τους τεκμηρίωσαν και τους διαπραγματεύτηκαν "συγκεκριμένοι Υπηρεσιακοί Παράγοντες" αλλά οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι Υπηρεσιακοί Παράγοντες, που, από τη μακροχρόνια εμπειρία τους στη Διεύθυνση Μελετών Κατασκευών Θερμοηλεκτρικών Έργων, γνωρίζουν πολύ καλά τις ομοιότητες και τις διαφορές του Έργου ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας με τα Έργα Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου και Αποθείωσης Μεγαλόπολης.

6.3. Η ισχύς των 330 MW της Μονάδας Μελίτης - Αχλάδας ασφαλώς και συγκρίθηκε με την ισχύ των 366, 5 MW της Μονάδας ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου V.

Το ανταγωνιστικό τίμημα για ατμοβιογεννήτρια και το Μ/Σ ανύψωσης τάσης ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας προέκυψε όντως μικρότερο- σε σταθερές τιμές- του τιμήματος Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου. Τούτο όμως δεν ίσχυσε για το συμπυκνωτή και τους προθερμαντές χαμηλής και υψηλής πίεσης του στροβίλου, των οποίων οι επιφάνειες σε ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας προδιαγράφονται σαφώς μεγαλύτερες αυτών της Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου. Τούτο επίσης δεν ίσχυσε για το λέβητα του ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας, του οποίου η ατμοπαραγωγή είναι ίση με αυτή του λέβητα της Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου, το ύψος της εστίας του κατά δέκα μέτρα υψηλότερο αυτού της μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου (για λόγους περιορισμού των εκπομπών οξειδίων του αζώτου), και το βάρος των υπό πίεση τμημάτων του μεγαλύτερου, λόγω επιλογής υψηλότερων πιέσεων σχεδιασμού, για βελτίωση του βαθμού απόδοσης.

6.4. Το τίμημα της Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου (80,5 δισ. δρχ. σε τιμές Μαρτίου 1992) δεν περιελάμβανε ανταλλακτικά (στρατηγικά και μη), σύστημα φύλαξης εγκαταστάσεων, σύστημα προγραμματισμού προληπτικών συντηρήσεων στροβίλου, αυλή λιγνίτη, κ.λπ. Οι συντελεστές ποιοτικής και ποσοτικής διαφοροποίησης για το σύστημα Αποθείωσης ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας που συμφωνήθηκαν, είναι, ως γνωστόν, μικρότεροι της μονάδας, και για τον εξοπλισμό (0,751) και για την ανέγερση (0,6) και για τα Έργα Πολιτικού Μηχανικού (0,7). Τούτο οφείλεται, αφενός στο ότι δεν περιλαμβάνεται στο συνολικό τίμημα του Έργου το τίμημα για τη μεταφορά και απόθεση τέφρας και παραπροϊόντων Αποθείωσης, και αφετέρου στο ότι το σύστημα είναι μικρότερης ικανότητας αυτού της Μεγαλόπολης, λόγω μικρότερης ποσότητας καυσασερίων.

Οι συντελεστές ποιοτικής και ποσοτικής διαφοροποίησης εξυπηρετούν το σκοπό σύγκρισης παραπλησίον αλλά και ανόμοιων πραγμάτων, κατά τρόπο αντικειμενικό.

6.5. Η αγοραστική αξία του συναλλαγματικού μέρους του τιμήματος του Έργου Μονάδας V ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου (τιμές Μαρτίου 1993) δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι παραμένει σταθερή τον Ιανουάριο του 1997. Σωστά λοιπόν υπολογίσθηκε η επελθούσα μείωση της αγοραστικής αξίας του συναλλαγματικού μέρους του τιμήματος του Έργου Μονάδας V ΑΗΣ

Αγίου Δημητρίου με το μέσο δεικτη πληθωρισμού χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ Μαρτίου 1993 και Ιανουαρίου 1997, και επίσης ορθά η Σύμβαση που υπεγράφη προβλέπει σταθερό συναλλαγματικό τίμημα, σύμφωνα με την πάγια πρακτική της ΔΕΗ (Έργα ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου V, Μεγάλου Λαυρίου, Κομοτηνής, κ.ά.).

6.6. Ο αυξημένος χρόνος ανέγερσης, πράγματι επιβαρύνει το κόστος του Έργου με πάγια έξοδα (εγγυητικές επιστολές, ασφάλιστρα, δαπάνες γραφείων, προσωπικού κ.ο.κ.). Η έλλειψη σιδηροδρομικής γραμμής που να καταλήγει στο χώρο του Σταθμού, επιβαρύνει το κόστος μεταφορικών. Η Επιτροπή Διαπραγματεύσεων και το Δ.Σ. της ΔΕΗ δεν αποδέχθηκαν "ισχυρισμούς" του Αναδόχου, αλλά εύλογα στοιχεία κόστους, τα οποία κατ' επανάληψη έχουν γίνει αποδεκτά σε περιπτώσεις παρατάσεως προθεσμιών Έργων, από λόγους μη οφειλόμενους στον Ανάδοχο του Έργου, ή στοιχεία κόστους, τα οποία είχαν γίνει αποδεκτά και σε Συμβάσεις Έργων, που είχαν ανατεθεί μετά από διαδικασίες διεθνών διαγωνισμών.

Τα υπ' όψη στοιχεία κόστους αξιολογήθηκαν από την Επιτροπή Διαπραγματεύσεων, κατά τον ίδιο τρόπο που αξιολογήθηκε και η αυξημένη προκαταβολή την οποία ζητούσε ο Ανάδοχος με την προσφορά του, και επέφεραν τις ανάλογες αυξήσεις - μειώσεις του τιμήματος, που καταγράφονται στο Πρακτικό της Επιτροπής Διαπραγματεύσεων.

6.7. Το καύσιμο του ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας θα προέρχεται από τα λιγνιτορυχεία Αχλάδας, Βεύης, Μελίτης και Λόφων. Όπως είναι γνωστό, η ΔΕΗ, από ετών, αγοράζει καύσιμο από τις ιδιωτικές εκμεταλλεύσεις Αχλάδας και Βεύης για εμπλουτισμό του καυσίμου των ΑΗΣ Αμυνταίου, Πτολεμαΐδας, Καρδιάς και Αγίου Δημητρίου.

Είναι λοιπόν γνωστό το κόστος καυσίμου, και γενικά οι όροι προμήθειάς του. Το εν λόγω γνωστό κόστος αναμένεται ότι θα περιοριστεί σημαντικά, τόσο εξ αιτίας της μικρότερης απόστασης των λιγνιτορυχείων από τον ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας, σε σχέση με τους άλλους ΑΗΣ, όσο και εξ αιτίας των οικονομικών κλίμακας που θα έχει ως αποτέλεσμα μία μακροχρόνια συμφωνία.

7. Οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν από τη ΔΕΗ, τόσο κατά τη διαπραγμάτευση των ανταγωνιστικών όρων ανάθεσης του Έργου, όσο και κατά την επικύρωση των όρων αυτών με Απόφαση του Δ.Σ. της, υπήρξαν άφορες, και δεν δικαιολογούνται μομφές εις βάρος μιας Δημόσιας Επιχείρησης η οποία αντιμετώπισε και το Έργο αυτό με μεθοδικότητα, ταχύτητα, αλλά και πλήρη διαφάνεια.

8. Δεδομένου ότι τα όσα "καταγγέλλονται" είναι ατεκμηρίωτα και αβάσιμα, δεν τίθεται θέμα συγκάλυψης ή διάπραξης σκανδάλων. Άλλωστε, παρόμοια ρύθμιση θεσπίστηκε με το νόμο 387/76, με τον οποίο επικυρώθηκε το αποτέλεσμα παρόμοιας διακρατικής συμφωνίας, για την ανάθεση σε Όμιλο Εταιρειών των Έργων ΑΗΣ Καρδιάς, Μονάδες III και IV (2x300 MW), Η/Μ εξοπλισμού Υδροηλεκτρικού Έργου Πουρναρίου, σε αντιστάθμισμα του ακυρωθέντος Έργου των Φιλιππων, για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από τύρφη.

9. Αν υπάρχει αμφιβολία ότι το κόστος κεφαλαίου μιας λιγνιτικής Μονάδας είναι σημαντικά μεγαλύτερο του κόστους κεφαλαίου μιας Μονάδας Συνδυασμένου Κύκλου (Μ.Σ.Κ.), ιδίως μάλιστα όταν η Μ.Σ.Κ., αποτελεί προσθήκη σε υφιστάμενο Σταθμό Ηλεκτροπαραγωγής, διαθέτοντα όλες τις απαραίτητες εγκαταστάσεις υποδομής, όπως συμβαίνει στο Λαύριο, ενώ η λιγνιτική Μονάδα επιβαρύνεται με το κόστος όλων των παγίων εγκαταστάσεων και Έργων υποδομής, όπως συμβαίνει στο νέο ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας.

Το αυξημένο όμως αυτό κόστος κεφαλαίου αντισταθμίζεται σε μεγάλο βαθμό, όταν ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα:

- Το κόστος καυσίμου (φυσικό αέριο) στη Μονάδα Συνδυασμένου Κύκλου εξαρτάται άμεσα από το κόστος πετρελαίου και την ισοτιμία Δραχμής/ Δολλαρίου, ενώ το κόστος καυσίμου στη λιγνιτική Μονάδα εξαρτάται μόνο από το κόστος εξόρυξης.

- η ασφάλεια ανεφοδιασμού με καύσιμο ενός λιγνιτικού Σταθμού είναι εξασφαλισμένη, ενώ η ασφάλεια ανεφοδιασμού

με φυσικό αέριο, ιδίως μάλιστα ένεκα της γεωγραφικής θέσης της χώρας, εμπεριέχει κινδύνους.

- το κόστος ανταλλακτικών των αεριοστροβίλων της Μ.Σ.Κ. επιβαρύνει σημαντικά το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Μ.Σ.Κ., σε αντίθεση με το κόστος ανταλλακτικών λιγνιτικής Μονάδας.

- η ταχύτητα γήρανσης των αεριοστροβίλων της Μ.Σ.Κ. είναι σημαντικά μεγαλύτερη της ταχύτητας γήρανσης εξοπλισμού λιγνιτικών μονάδων, με αποτέλεσμα ο βαθμός απόδοσης και η αποδιδόμενη ισχύς των αεριοστροβίλων να μειούνται δραστικά. Χαρακτηριστικά παραδείγματα οι Αεριοστροβίλοι Λαυρίου (FIAT και THOMASSEN), που αγοράστηκαν το 1980, με ονομαστική ισχύ 36 MW και 24 MW και αποδίδουν σήμερα, μετά 17 μόλις έτη, ισχύς 24 και 17 MW, αντίστοιχα.

- το κόστος παραγωγής από τον ΑΗΣ Μελίτης - Αχλάδας, θα μειωθεί δραστικά, από την προσθήκη δεύτερης Μονάδας, για την οποία θα υπάρχουν πλέον όλα τα Έργα και εγκαταστάσεις υποδομής, και, ως εκ τούτου, το κόστος κεφαλαίου της θα είναι σημαντικά μικρότερο αυτού της πρώτης Μονάδας, όπως άλλωστε επιβεβαιώνεται και από τις Συμβάσεις Μονάδων I και II ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου, Μονάδων I και II ΑΗΣ Αμυνταίου, και κυρίως της Μονάδας V ΑΗΣ Αγ. Δημητρίου.

Με βάση όλα τα ανωτέρω, η συνέχιση της τακτικής για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από εγχώριες πηγές, εξακολουθεί να αποτελεί η βέλτιστη επιλογή, δεδομένου ότι αυτή αναμένεται να συνεχίσει να αποδίδει πλούσιους καρπούς, τόσο από πλευράς κόστους παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, όσο και από πλευράς εξασφάλισης απασχόλησης εργατικού δυναμικού σε ακριτικές και εθνικά ευαίσθητες περιοχές, όπως ο νομός Φλώρινας.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

42. Στην με αριθμό 3440/18-4-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1008/5-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην πιο πάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Νόρα Κατσέλη, σχετικά με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος των γυναικών εργαζομένων από το ΙΚΑ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η αλλαγή των δομών της σημερινής κοινωνίας και του ρόλου της γυναίκας μέσα σ' αυτή, καθώς και οι επικρατούσες σήμερα συνθήκες εργασίας, με την παροχή ίσων δυνατοτήτων και ευκαιριών για εργασία σε άνδρες και γυναίκες, δεν επιτρέπει τη διαφοροποίηση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης μεταξύ των δύο φύλων, κάτι άλλωστε το οποίο επιτάσσει το Σύνταγμα αλλά και η διαμορφωθείσα νομολογία τόσο στη χώρα μας όσο και στη λοιπή Ευρώπη.

Έτσι για τους υπαγόμενους στην ασφάλιση από 1-1-93 και μετά, εξισώθηκαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης γυναικών και ανδρών και θεσπίστηκαν ενιαίες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και μόνο για τις γυναίκες με παιδιά διατηρήθηκαν ευνοϊκότερες προϋποθέσεις.

Για τους μέχρι 31-12-92 ασφαλισμένους όμως η Πολιτεία μερίμνησε ευνοϊκά, ώστε να μη θιγούν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και να μην ανατραπεί το προϊσχύον ασφαλιστικό καθεστώς.

Για το λόγο αυτό διατήρησε ειδικά για τις γυναίκες, τη δυνατότητα συνταξιοδότησης λόγω γήρατος κατά 5 έτη ενωρίτερα απ' ό,τι οι άνδρες.

Επίσης για τις μητέρες γυναίκες με μεγάλο αριθμό παιδιών, ή με παιδιά ανήλικα ή ανάπηρα υπάρχουν ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης μειωμένες τόσο ως προς τις χρονικές προϋποθέσεις όσο και ως προς τα όρια ηλικίας.

Πάντως σε καμία περίπτωση οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος (όριο ηλικίας και ελάχιστος αριθμός ημερών ασφάλισης) που ισχύουν τόσο για τους κοινούς ασφαλισμένους του ΙΚΑ όσο και τους υπαγόμενους στα βαρεία και ανθυγιεινά επαγγέλματα δεν θεωρούνται υψηλές, λαμβανομένων υπόψη των υφισταμένων βιολογικών και κοινωνικών

συνθηκών αλλά και των ισχυόντων στις άλλες χώρες της Ευρώπης.

Ειδικότερα οι ισχύουσες ελάχιστες χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από το ΙΚΑ (4.500 ημέρες ασφάλισης ή 4050 για τους υπερέλικες), σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δύσκολα πραγματοποιούνται στη διάρκεια του ασφαλιστικού βίου.

Άλλωστε η Πολιτεία έχει μεριμνήσει για τους ασφαλισμένους, αφού δίνεται το δικαίωμα συνυπολογισμού, ως χρόνου ασφάλισης στο ΙΚΑ, του χρόνου ασφάλισης που διανύθηκε σε άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς, του χρόνου Εθνικής Αντίστασης, του χρόνου συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, του χρόνου επιδότησης λόγω τακτικής ανεργίας και ασθένειας μέχρι 200 ημέρες κατά περίπτωση μέσα στην τελευταία 10ετία πριν την υποβολή αίτησης για συνταξιοδότηση, του χρόνου γονικής άδειας ανατροφής των παιδιών κ.λπ.

Καταλήγοντας επισημαίνουμε ότι το Υπουργείο αντιμετωπίζει με ιδιαίτερη ευαισθησία τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενες γυναίκες, προσπαθώντας να τα επιλύσει κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο μέσα στις υπάρχουσες οικονομικές δυνατότητες των Ασφαλιστικών Οργανισμών αλλά και στα πλαίσια ισότητας των δύο φύλων.

Τέλος όσον αφορά το αίτημα λειτουργίας Γραφείου Ισότητας, σας γνωρίζουμε ότι στον Οργανισμό της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου μας προβλέπεται και λειτουργεί τμήμα ισότητας των δύο φύλων, που υπάγεται στη Δ/νση Όρων Εργασίας.

Ειδικότερα για τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων το θέμα αυτό θα εξετασθεί με την κατάρτιση των νέων Οργανισμών.

Ο Υφυπουργός

Ν. ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το Δελτίο Αναφορών και Ερωτήσεων που θα συζητηθούν αύριο Τρίτη 20 Μαΐου 1997, με τη διαδικασία των Επικαίρων Ερωτήσεων.

Α. Αναφορές-Ερωτήσεις Πρώτου Κύκλου

1. Η με αριθμό 1259/9.12.96 ερώτηση του Βουλευτή της

Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τον τρόπο επιλογής των προσληφθέντων στο Νομαρχιακό Γενικό Νοσοκομείο "Αγία Όλγα".

2. Η με αριθμό 3410/17.4.97 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αχιλλέα Κανταρτζή προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την έγκαιρη λειτουργία του Περιφερειακού Νοσοκομείου Θεσσαλίας.

3. Η με αριθμό 2116/29.1.97 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γαρουφαλιά προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την τοποθέτηση μονίμου ιατροδικαστού στο Γενικό Περιφερειακό Νοσοκομείο Λάρισας.

Β. Αναφορές-Ερωτήσεις Δευτέρου Κύκλου.

1. Η με αριθμό 3089/2.4.97 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την ανάθεση των καθηκόντων του Διευθυντή της Χειρουργικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Κεφαλονιάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τη διαδικασία των αναφορών και ερωτήσεων αύριο και περί ώραν 18.30' με 18.45' θα γίνει, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που σας έχει σταλεί, η εκδήλωση για την απονομή των διακρίσεων του βραβείου Ελευθερίου Βενιζέλου.

Σημειώστε, παρακαλώ, το χρόνο 18.30' με 18.45' που θα αρχίσει η ειδική αυτή συνεδρίαση.

Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κατέθεσε σχέδιο νόμου: "Εκλογή διδακτικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων".

Οι Υπουργοί Γεωργίας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Μέτρα για τους νέους αγρότες, σύσταση Οργανισμού Γεωργικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Απασχόλησης και άλλες διατάξεις".

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διარκείς Επιτροπές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε

ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα: "Η κατάσταση της οικονομίας και η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησεως".

Κατά την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου 143 του Κανονισμού με απόφαση της Βουλής, ύστερα από πρόταση του Προέδρου, μπορεί κατ' εξαίρεση να διευρυνθεί ο κύκλος των ομιλητών και με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διάρκεια της αγόρευσής τους.

Έχω την τιμή ως Πρόεδρος του Σώματος να προτείνω προς τη Βουλή, σύμφωνα και με ομόφωνη απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, να διευρυνθεί η συζήτηση με τη συμμετοχή ενός επιπλέον ομιλητή από κάθε Κόμμα.

Οι ομιλητές αυτοί θα λάβουν το λόγο μετά το πέρας των ομιλιών του Πρωθυπουργού και των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Οι Υπουργοί, επίσης, έχουν δικαίωμα να συμμετάσχουν στη συζήτηση κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 143 και τους ορισμούς του άρθρου 97 παράγραφοι 1 έως 3 του Κανονισμού.

Επίσης, ύστερα από συνεννόηση, την οποία έχω κάνει με τα Κόμματα και εφόσον η Βουλή αποδεχθεί αυτήν την πρόταση, θα μιλήσουν:

Από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Δημήτριος Σιούφας, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ο κ. Αχιλλέας Κανταρτζής, από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου ο κ. Ιωάννης Δραγασάκης και από το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα ο κ. Αναστάσιος Ιντζές.

Ο Υπουργός που έχει ζητήσει να μιλήσει είναι ο κ. Γιάννος Παπαντωνίου, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Ο χρόνος που προτείνεται για τους ομιλητές από μέρους των Κομμάτων του δευτέρου κύκλου είναι δεκαπέντε λεπτά.

Δέχεται η Βουλή την πρόταση αυτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η Βουλή ομοφώνως απεδέχθη αυτήν την πρόταση.

Ο Πρόεδρος της Κυβέρνησεως, κ. Κωνσταντίνος Σημίτης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια περίοδο στην οποία η ελληνική οικονομία έχει φθάσει στα πιο ικανοποιητικά επίπεδα εξέλιξης της μεταδικτατορικής περιόδου.

Διανύουμε το τέταρτο κατά σειρά έτος, με θετική και αισθητή μεγέθυνση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, μεγέθυνση σε σταθερές τιμές, δηλαδή του πραγματικού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Παρόμοια επίδοση, όπως αυτή, δεν υπήρξε τα είκοσι τελευταία χρόνια.

Σημαντικότερο, όμως, είναι ότι ο ρυθμός αυτός, ο ρυθμός μεγέθυνσης, βαίνει αυξανόμενος. Ήταν 1,5% το 1994, 2% το 1995, 2,6% το 1996 και πιθανόν, σύμφωνα με τις προβλέψεις, θα είναι 3,7% το 1997. Για το 1998, η υπηρεσία εθνικών λογαριασμών προβλέπει ρυθμό που θα ξεπερνά το 3,5%.

Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν δεν είναι βέβαια το μόνο κριτήριο για την εκτίμηση της εξέλιξης μιας οικονομίας. Είναι, όμως, το πιο συνεκτικό κριτήριο, το πιο περιεκτικό. Καλύπτει το σύνολο της οικονομίας και συνοψίζει με τον καλύτερο τρόπο την πορεία της, δείχνει πώς είναι η εξέλιξή της. Και η πορεία και η εξέλιξη της οικονομίας, σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά τα οποία σας ανέφερα, είναι πολύ ευνοϊκή.

Είναι ίσως πρόωρο να διαπιστώσουμε ακόμη ότι μπήκαμε στην πολυπόθητη πορεία μιας αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης, σε ένα κύκλο όπου η ονομαστική και η πραγματική σύγκλιση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπίπτουν και αλληλοτροφοδοτούνται. Είναι, όμως, θεμιτό,

θα έλεγα, και είναι αναγκαίο να υιοθετήσουμε την υπόθεση εργασίας ότι μπαίνουμε σε μια νέα φάση. Η οικονομία μας μπαίνει σε μια νέα φάση με αισθητή αναπτυξιακή διάσταση. Και πρέπει αυτήν τη στιγμή να σκεφθούμε, πώς μπορούμε να ενισχύσουμε αυτήν την εξέλιξη, πώς μπορούμε να την εκμεταλλευθούμε, πώς πρέπει να προσέξουμε να επιταχύνουμε αυτήν τη δυναμική, η οποία αναπτύσσεται. Αυτό πιστεύω ότι είναι και το αντικείμενο μιας συζήτησης για την οικονομική πολιτική.

Θέλω αμέσως να τονίσω, κυρίες και κύριοι, ότι το επίτευγμα αυτό δεν είναι αποτέλεσμα μόνο της οικονομικής πολιτικής. Είναι το επιστέγασμα μιας προσπάθειας που όλες οι κοινωνικές τάξεις, οι εργαζόμενοι, οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι κατέβαλαν, με τη πίστη ότι πρέπει επιτέλους να πάψει η Ελλάδα να είναι το μοναδικό δείγμα αποτυχίας, ως προς την οικονομική πολιτική στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Υπάρχει μια διάχυτη εμπιστοσύνη στην πορεία της ελληνικής οικονομίας και αυτή η διάχυτη εμπιστοσύνη, εκφράζεται με πολλαπλούς τρόπους. Εκφράζεται με τις εισροές κεφαλαίων με την πορεία του χρηματιστηρίου, το ενδιαφέρον για μακροχρόνιους τίτλους του Δημοσίου, τις ιδιωτικές επενδύσεις τις οποίες πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις, τις αξιολογήσεις των διεθνών οργανισμών και τέλος, την αναβάθμιση της αξιοπιστίας της ελληνικής οικονομίας στο διεθνές χώρο.

Ανέφερα ήδη ότι το 1997 προβλέπεται ότι το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν θα αυξηθεί κατά 3,5%. Αυτός ο ρυθμός είναι ο υψηλότερος της δεκαετίας του 1990 και ένας από τους υψηλότερους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπάρχουν και άλλα ευνοϊκά στοιχεία. Υπάρχει η ανάκαμψη στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία μας βοηθά, υπάρχει η βελτίωση της κατάστασης στα γειτονικά Βαλκάνια που επιτρέπει νέες εξαγωγικές επιδόσεις και οι προοπτικές για τον τουρισμό είναι φέτος ευνοϊκότερες. Για δεύτερο κατά σειρά χρόνο βρισκόμαστε σε μια πορεία πραγματικής σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Αντιπολίτευση ισχυρίζεται ότι οδηγούμαστε μόνο σε ονομαστική σύγκλιση και ότι στην πραγματικότητα αποκλίνουμε από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό, όμως, δεν είναι αλήθεια. Το χάσμα ανάμεσα στο βιοτικό επίπεδο μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ελλάδας μικραίνει. Και ας μην αναφερθούν μερικοί στα γνωστά περί ευημερίας των αριθμών και επιδείνωσης της ευημερίας των πολιτών.

Υπάρχουν αναμφίβολα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα στη Χώρα. Υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας, στο οποίο θα αναφερθώ αργότερα. Υπάρχουν προβλήματα δυσλειτουργίας του Κράτους, των δημοσίων επιχειρήσεων και των ιδιωτικών επιχειρήσεων, τα οποία προσπαθώ να αντιμετωπίσουμε. Όμως, συνολικά το 1996 η οικονομική κατάσταση της Χώρας βελτιώθηκε. Βελτιώθηκε για ευρύτατα τμήματα του πληθυσμού και η τάση αυτή συνεχίζεται.

Η οικονομική ανάπτυξη του συνόλου είναι όρος της ευημερίας του κάθε ατόμου και αν θέλουμε η κοινωνία και η οικονομική πολιτική να έχει τον άνθρωπο ως κύριο άξονα δράσης, τότε θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη σημασία και να επιμεληθούμε το γενικό συμφέρον, να δώσουμε ιδιαίτερη σημασία σε όλα εκείνα τα στοιχεία, τα οποία δείχνουν αν εξυπηρετούμε ή όχι το γενικό συμφέρον και τα στοιχεία τα οποία σας ανέφερα, δείχνουν ότι εξυπηρετούμε αυτό το γενικό συμφέρον.

Στην αύξηση του ΑΕΠ συνέβαλε η εξαιρετικά έντονη ανάκαμψη της οικοδομικής δραστηριότητας μετά από αρκετά χρόνια. Η αύξηση των δημοσίων επενδύσεων για το 1997 προβλέπεται -και δε θα σας κουράσω με αριθμούς- επιτάχυνση τόσο των ιδιωτικών όσο και των δημοσίων επενδύσεων, καθώς και των εξαγωγών. Ιδιαίτερα, επειδή αυτό είναι ένα αντικείμενο μόνιμης συζήτησης θέλω να επισημάνω την αυξητική τάση στην υλοποίηση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το πρώτο τετράμηνο του 1997 οι πληρωμές αυξήθηκαν κατά 80% σε σχέση με το αντίστοιχο τετράμηνο του 1996. Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχει μπει τώρα πια σε γοργότερους ρυθμούς

υλοποίησης.

Ο πληθωρισμός σημείωσε και νέα σημαντική επιβράδυνση το πρώτο πεντάμηνο αυτού του χρόνου. Ο ετήσιος ρυθμός αύξησης του δείκτη τιμών καταναλωτή μειώθηκε στο 5,9% τον Απρίλιο και εκτιμάται ότι θα υποχωρήσει κάτω από το 5,5% το Μάιο, δηλαδή το μήνα που τρέχει. Οι προοπτικές φαίνονται ευνοϊκές, διότι οι βασικοί παράγοντες οι οποίοι διαμορφώνουν την πορεία του πληθωρισμού είναι παράγοντες οι οποίοι δείχνουν ότι μειώνεται ο ρυθμός αύξησης των τιμών.

Η δημοσιονομική, η συναλλαγματική και η νομισματική πολιτική θα εξακολουθήσουν από κοινού με την εισοδηματική πολιτική να παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαδικασία αποκλιμάκωσης του πληθωρισμού και θα χρησιμοποιήσουμε τις πολιτικές αυτές, διότι ένας κεντρικός μας στόχος είναι να μειώσουμε το ταχύτερο δυνατό τον πληθωρισμό.

Ένα άλλο στοιχείο το οποίο προσέχουμε και πρέπει να προσέχουμε είναι στο δημοσιονομικό τομέα το έλλειμμα της Κυβέρνησης ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Το έλλειμμα μειώθηκε από 9,2% στο 7,4% στο τέλος του 1996 και το 1997 προβλέπουμε μία περαιτέρω σοβαρή μείωση του ελλείμματος. Πιστεύουμε ότι θα φθάσουμε στο 4,2% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος σύμφωνα με το πρόγραμμα σύγκλισης.

Αυτή η βελτίωση την οποία ακούσατε από 9,2% που ήταν το 1995 μέχρι τώρα που φθάνουμε γύρω στο 4,2%-5% στο τέλος του χρόνου επέτρεψε τη σοβαρή μείωση των επιτοκίων και αυτή η σοβαρή μείωση των επιτοκίων έδωσε στο Δημόσιο τη δυνατότητα, όσο και στις επιχειρήσεις να καλύψουν με χαμηλότερο κόστος τις ανάγκες τους και έτσι να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας από πλευράς κόστους.

Οι επιδόσεις αυτές που σας ανέφερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτεύχθηκαν χωρίς να αυξήσουμε τα βάρη για τις επόμενες γενιές, τα χρόνια που έρχονται. Το εξωτερικό χρέος του Δημοσίου παρέμεινε στο τέλος του 1996 στα ίδια επίπεδα μ'αυτά του 1995 και ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, έχει μειωθεί ελαφρά.

Οι θετικές επιπτώσεις αυτής της οικονομικής πολιτικής και στις επιχειρήσεις και στο μέσο πολίτη, γίνονται αισθητές. Μπορώ να αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Το όφελος που έχει μια οικογένεια με δύο παιδιά που δανείστηκε δέκα εκατομμύρια δραχμές για την αγορά κατοικίας, μεταξύ 1993 και 1997, η οικογένεια αυτή είχε εξοικονομήσει ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες δραχμές περίπου το χρόνο λόγω μείωσης των επιτοκίων. Τα πιο πάνω ποσά θα συνεχίζονται να μειώνονται με τη μείωση των επιτοκίων. Θα αναφέρω και ένα άλλο δείγμα της εμπιστοσύνης προς την εξέλιξη της οικονομίας, οι μακροχρόνιοι τίτλοι. Το Υπουργείο Οικονομικών εξέδωσε μακροχρόνιους τίτλους για να επιμηκυνθεί με θετικές επιδράσεις η χρονική διάρκεια του δημοσίου χρέους. Παλιά αυτό δεν το έκανε, διότι δεν ήταν βέβαιο αν μπορούσαν να απορροφηθούν οι μακροχρόνιοι αυτοί τίτλοι, αν υπήρχε τότε εμπιστοσύνη στην αγορά, ώστε η αγορά να απορροφήσει τίτλους, οι οποίοι θα εξοφλούντο μετά από αρκετά χρόνια. Η ανταπόκριση του κοινού και των θεσμικών επενδυτών υπήρξε ιδιαίτερα ευνοϊκή και αυτό δείχνει το κλίμα αισιοδοξίας, το οποίο υπάρχει.

Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας διατηρήθηκε επίσης σε γενικές γραμμές ισχυρή. Βασική έκφραση της διατήρησης της ανταγωνιστικής θέσης των επιχειρήσεων αποτελεί η κερδοφορία τους. Αυτή η κερδοφορία πραγματοποιήσε μια σοβαρή αύξηση το 1995 και φαίνεται ότι θα σημειώσει περαιτέρω ενίσχυση το 1996. Στηρίζουμε και θα στηρίζουμε κάθε προσπάθεια για να κερδιθεί η μάχη της ανταγωνιστικότητας. Και δημιουργούμε το κατάλληλο περιβάλλον οικονομικό, κοινωνικό, με την υλοποίηση ενός μεγάλου έργου προγραμμάτων υποδομής με τη βελτίωση των μακροοικονομικών μεγεθών, με τη μείωση των επιτοκίων που ανέφερα, αλλά και με την παροχή ειδικών κινήτρων για επενδύσεις, προγράμματα αναδιάρθρωσης στις επιχειρήσεις, με την ένταξη στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ειδικών δράσεων για τη βιομηχανία. Υπάρχει ένα σύνολο μέτρων, το οποίο σκοπεί να βοηθήσει την ανταγωνιστικότητα των

επιχειρήσεών μας.

Οι εξελίξεις στο ισοζύγιο πληρωμών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν αυτές που θα θέλαμε. Το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών αυξήθηκε το 1996. Η εξέλιξη όμως αυτή αντανάκλα μερικούς εξωγενείς παράγοντες που δεν ελέγχονται από την Κυβέρνηση. Παραδείγματος χάριν την αύξηση της τιμής του πετρελαίου διεθνώς. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι παράλληλα μ'αυτήν τη μη θετική εξέλιξη, η καθαρή εισροή ιδιωτικών κεφαλαίων σημείωσε εντυπωσιακή αύξηση και υπερκάλυψε το έλλειμμα των τρεχουσών συναλλαγών. Έτσι το ισοζύγιο πληρωμών, χωρίς το δανεισμό του Δημοσίου, εμφάνισε πλεόνασμα 2,75 δισεκατομμύρια δολάρια. Το πλεόνασμα αυτό και ο καθαρός δανεισμός του δημόσιου τομέα οδήγησαν σε αύξηση των συναλλαγματικών διαθεσίμων της Χώρας, τα οποία μαζί με το χρυσό, έφθασαν σε ύψος ρεκόρ στο τέλος του 1996. Είναι 19,2 δισεκατομμύρια δολάρια αυτήν τη στιγμή, ένα ποσό το οποίο το οποίο, αν αναλογιστούμε ότι πριν από δέκα περίπου ή δώδεκα χρόνια ήμασταν περίπου στο ένα δισεκατομμύριο δολάρια, δείχνει τη σημαντική απόσταση την οποία έχουμε διανύσει.

Η ισχυροποίηση αυτή της ελληνικής οικονομίας που σας ανέφερα έχει καταστήσει την Ελλάδα ένα σημαντικό οικονομικό πόλο στα Βαλκάνια. Έχουμε δημιουργήσει νέα συγκριτικά πλεονεκτήματα για την ελληνική οικονομία και είμαστε πια για όλη την περιοχή ένας χώρος επενδυτικής, νομισματικής, θεσμικής και πολιτικής σταθερότητας.

Αυτές οι εξελίξεις τις οποίες ανέφερα, συμπληρώνονται από τη θετική μεταβολή της συνολικής απασχόλησης, που όμως δεν απέτρεψε μια μικρή αύξηση της ανεργίας. Το 1996 οι απασχολούμενοι αυξήθηκαν κατά πενήντα τέσσερις χιλιάδες περίπου, έναντι τριάντα τεσσάρων χιλιάδων νέων θέσεων απασχόλησης το 1995. Αυξήθηκαν οι θέσεις απασχόλησης, όμως, παρόλα αυτά οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά είκοσι έξι χιλιάδες περίπου παρόλη επίσης τη μεγέθυνση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Αυτό, όχι μονάχα γιατί υπάρχει μια μακροπρόθεσμη τάση για μεγαλύτερη συμμετοχή του πληθυσμού στην αγορά εργασίας, αλλά και γιατί πρέπει να ξέρουμε ότι όταν οι ευκαιρίες για απασχόληση διευρύνονται - και διευρύνονται σε μία οικονομία η οποία χαρακτηρίζεται από τα φαινόμενα, τα οποία χαρακτηρίζουν την ελληνική οικονομία - τότε και περισσότερα άτομα προσφέρονται για εργασία και περισσότεροι μετανάστες εισέρχονται στη Χώρα με αντίκτυπο στην αγορά εργασίας.

Πρέπει να υπενθυμίσω ότι παραδείγματος χάριν στη Χώρα μας το ποσοστό των απασχολούμενων γυναικών είναι πολύ χαμηλότερο από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχει εισροή στην αγορά εργασίας από πλευράς του τμήματος αυτού του πληθυσμού.

Θέλω όμως να τονίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το θέμα της ανεργίας είναι ένα θέμα το οποίο αποτελεί για την Κυβέρνησή μας ένα σημαντικό κεφάλαιο. Πρέπει να το προσέξουμε, το προσέχουμε και εφαρμόζουμε μία σειρά από πολιτικές, γιατί πιστεύουμε ότι η ύπαρξη της ανεργίας είναι αντίθετη, δε συμβιβάζεται, με την κοινωνική Δικαιοσύνη.

Θέλω να θυμίσω ότι το 1996 προχωρήσαμε για την ανεργία σε μία πρώτη δέσμη μέτρων και προσδοκούμε ότι αυτά τα μέτρα θα έχουν θετικά αποτελέσματα. Πρωταρχικό μας μέλημα είναι, όχι μονάχα η βελτίωση της εισοδηματικής κατάστασης όσων κατέχουν ήδη μία δουλειά, των εργαζομένων, αλλά και η δημιουργία συνθηκών για την πρόσβαση όλων όσων είναι απ'έξω των ανέργων στην αγορά εργασίας. Πάντως το μεγενθυμένο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν διαγράφει την πιο ελπιδοφόρα προοπτική για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνική συνοχή είναι βασική επιλογή της πολιτικής της Κυβέρνησής μας και γ'αυτό η κοινωνική ευαισθησία απετέλεσε ένα κρίσιμο στοιχείο για τα μέτρα που απεφάσισε η Κυβέρνηση. Οι αμοιβές των εργαζομένων στο σύνολο της οικονομίας αυξήθηκαν κατά 3% σε πραγματικούς όρους το 1996 και ο ρυθμός αυτός ήταν υψηλότερος από το ρυθμό αύξησης της παραγωγικότητας. Αυτό είναι ένα κόστος, ένα κόστος όμως, το οποίο αποδε-

χθήκαμε -παρόλο τον αντίκτυπο του στη σταθεροποίηση- όπως και προωθήσαμε μία σειρά από άλλα μέτρα γιατί θέλουμε την Κοινωνία πιο δίκαιη, θέλουμε να περιορίσουμε διαφοροποιήσεις, θέλουμε να περιορίσουμε ανηπαλότητες.

Θέλω να θυμίσω ότι εφαρμόσαμε πολιτικές οι οποίες βοήθησαν σε σημαντικό βαθμό τμήματα του Ελληνικού Λαού τα οποία έχουν προβλήματα. Παραδείγματος χάριν εφαρμόσαμε το ΕΚΑΣ για τους συνταξιούχους οι οποίοι έχουν πραγματικά χαμηλά εισοδήματα και το ΕΚΑΣ εισπράττουν σήμερα περίπου τριακόσιες σαράντα χιλιάδες δικαιούχοι.

Θέλω να υπενθυμίσω ακόμη και την τιμαριθμοποίηση των αγροτικών συντάξεων, τη μετατροπή του ΟΓΑ σε ταμείο κύριας ασφάλισης, την αύξηση των επιδομάτων ανεργίας, την αύξηση των επιδομάτων στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Αλλά, δεν πρέπει να ξεχνάμε επίσης, πέρα από τα μέτρα αυτά, τα οποία ανέφερα, ότι και με άλλα μέτρα, γενικότερης πολιτικής, επιδιώξαμε την κοινωνική συνοχή. Παράδειγμα οι αυξημένοι πόροι για την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, η αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, ο περιορισμός της δημόσιας σπατάλης. Όλα αυτά ενισχύουν τον κοινωνικό χαρακτήρα της οικονομικής μας πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις εξελίξεις που περιέγραψα, προκύπτει ότι σημειώθηκε σημαντική πρόοδος προς την ονομαστική σύγκλιση, προς τη σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας, προς τις επιδόσεις των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Θόρυβος από τη Νέα Δημοκρατία)

Τι διαμαρτύρεσθε; Προς την ονομαστική και την πραγματική σύγκλιση, κύριοι συνάδελφοι. Το είπα και πριν, θα το πω και τώρα. Δεν έχω κανέναν ενδοιασμό να δώσω όλα εκείνα τα στοιχεία που πρέπει για να κρίνει ο Ελληνικός Λαός. Δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όλα τα μεγέθη στα οποία αναφέρονται τα κριτήρια σύγκλισης της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, εξελίσσονται ικανοποιητικά και σύμφωνα με τους στόχους του προγράμματος σύγκλισης. Όμως, παρά την πρόοδο η οποία σημειώθηκε, η απόσταση που μας χωρίζει από τους τελικούς στόχους της οικονομικής πολιτικής, είναι ακόμα σημαντική. Ο πληθωρισμός εξακολουθεί να είναι υψηλός σε σχέση με το ρυθμό στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με βάση τα τελευταία στοιχεία, σε μία σειρά από χώρες το Βέλγιο, τη Δανία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, για παράδειγμα ο πληθωρισμός είναι 2% ή και πιο κάτω. Το δημόσιο έλλειμμα και το χρέος της Χώρας μας παρά τη μείωσή τους, παραμένουν υψηλά, πολύ πιο υψηλά από τις τιμές αναφοράς της Συνθήκης του Μάαστριχτ και έτσι θέτουν περιορισμούς στην αναπτυξιακή προοπτική της Χώρας.

Η παραγωγικότητα της ελληνικής οικονομίας, παρά την αύξησή της, παραμένει επίσης σε χαμηλά επίπεδα σε σχέση με τις αντίστοιχες επιδόσεις των χωρών που μας ανταγωνίζονται. Οι τελευταίες εξελίξεις στο ισοζύγιο πληρωμών, παρά τη θετική εξέλιξη ως προς τα αποτελέσματα τα οποία έχουμε, αντανακλούν και αυτές τις αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας.

Η Ελλάδα δεν ικανοποιεί ακόμα κανένα από τα κριτήρια που καθορίζει η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Η έναρξη της νομισματικής ένωσης τον Ιανουάριο του 1999 -και είναι βέβαιο ότι θα αρχίσει η ΟΝΕ, οι χώρες οι οποίες βρίσκονται στα επίπεδα τα οποία ορίζει η Συνθήκη του Μάαστριχτ, θέλουν να πραγματοποιήσουν την ΟΝΕ και θα την πραγματοποιήσουν- η πραγματοποίηση, λοιπόν, της νομισματικής ένωσης πρέπει να αποτελέσει για μας ένα ισχυρό κίνητρο, να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για να μπορέσουμε να συμμετάσχουμε στην ένωση, ώστε να μπορέσουμε να εκμεταλλευτούμε -και θα αναφερθώ σ' αυτό- τις δυνατότητες οι οποίες ανοίγονται. Ο στόχος αυτός της συμμετοχής είναι εφικτός, εφόσον συνεχισθεί η άσκηση της οικονομικής πολιτικής που έχουμε ακολουθήσει τα τελευταία χρόνια με σταθερότητα και συνέπεια. Δεν πρέπει όμως να εφησυχάζουμε -και θέλω να το τονίσω αυτό- γιατί τα χρονικά περιθώρια να ικανοποιήσουμε τα κριτήρια της Συνθήκης, είναι εξαιρετικά περιορισμένα. Το κυριότερο που

πρέπει να προσέξουμε είναι να μην ξεπερνάμε οι απαιτήσεις που θέλουμε να ικανοποιήσει η οικονομία, τα αιτήματα, τα οποία θέτουμε εμείς στην οικονομία, τις παραγωγικές δυνατότητες της Χώρας.

Τα όρια μέσα στα οποία μπορούμε να κινηθούμε, είναι όλο και ευρύτερα, ώστε το ΑΕΠ μεγεθύνεται.

Αυτό είναι το μεγάλο όφελος από την αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος την οποία ανέφερα. Υπάρχουν περισσότερες δυνατότητες κάθε φορά. Όμως, επειδή υπάρχουν περισσότερες δυνατότητες, δε σημαίνει ότι οι δυνατότητες αυτές δεν είναι αυστηρά προσδιορισμένες. Είναι προσδιορισμένες. Απόπειρες να ξεπεραστούν οι δυνατότητες, να ικανοποιήσουμε απαιτήσεις πέρα από την αύξηση της παραγωγικότητας, είναι απόπειρες οι οποίες θα έχουν αρνητικό αποτέλεσμα.

Η μεγέθυνση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος συσχετίζεται με δύο παράγοντες, τη βελτίωση της παραγωγικότητας και την αύξηση της απασχόλησης. Η βελτίωση της παραγωγικότητας οριοθετεί την αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων όλων μας. Αν απαιτήσουμε μεγαλύτερες αυξήσεις από την αύξηση της παραγωγικότητας, το εγχώριο μπορεί να μετατρέψει την πραγματική μεγέθυνση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε επιτάχυνση πληθωρισμού. Τότε θα ζημιωθούμε διπλά. Θα χάσουμε και την πραγματική μεγέθυνση και θα φορτωθούμε την πληθωριστική έξαρση. Υπάρχει, λοιπόν, ένα ανώτατο επίπεδο, το οποίο πρέπει ιδιαίτερα να προσέχουμε και είναι η αύξηση της παραγωγικότητας. Ο άλλος παράγοντας, η αύξηση της απασχόλησης είναι επίσης εξαιρετικής σημασίας για την καταπολέμηση της ανεργίας. Οι υψηλοί ρυθμοί μεγέθυνσης του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος δημιουργούν ευνοϊκότερες συνθήκες για τον περιορισμό της ανεργίας.

Επομένως, εάν θέλουμε να περιορίσουμε την ανεργία -και αυτό απαιτεί η κοινωνική Δικαιοσύνη- σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να διακινδυνεύσουμε με οποιαδήποτε μέτρα ή οποιαδήποτε προσπάθεια, τη μεγέθυνση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Η συνεχής μεγέθυνση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος είναι για μας ένα κριτήριο ή μία επιδίωξη η οποία να είναι μόνιμη και συνεχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις λίγους μήνες πριν, σύσσωμη η Αντιπολίτευση κατηγορούσε την Κυβέρνηση ότι έχει φέρει την οικονομία σε δεινή θέση. Και επειδή έχει φέρει την οικονομία σε δεινή θέση, ετοιμαζόταν, κατά την Αντιπολίτευση, η Κυβέρνηση, να υποβάλει το Λαό σε σκληρές θυσίες.

Θέλω στο σημείο αυτό να τονίσω κάτι που η Αντιπολίτευση έχει δυσκολίες να κατανοήσει. Η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, αλλά όχι μόνο αυτής της Κυβέρνησης, της όποιας κυβέρνησης, κρίνεται από τρία μέτρα επιτυχίας.

Το πρώτο βέβαια είναι η βελτίωση των οικονομικών επιδόσεων και συνθηκών στην τρέχουσα περίοδο σε σχέση με την προηγούμενη, τι πήγε καλύτερα.

Το δεύτερο συνίσταται στην εκπλήρωση των προϋποθέσεων για τη συμμετοχή της Χώρας στη νέα ευρωπαϊκή οργάνωση που συγκροτείται μέσω της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Πετυχαίνουμε τους στόχους μας; Είναι το ερώτημα.

Η βελτίωση των οικονομικών μεγεθών σε κάθε χρόνο, σε σχέση με τον προηγούμενο, δεν αίρει την πραγματικότητα, ότι πρέπει να βελτιώσουμε ακόμη περισσότερες τις μακροοικονομικές ισορροπίες, όπως άλλωστε και οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Η ανάγκη αυτή να προχωρούμε διαρκώς καλύτερα συνεπάγεται βεβαίως και μια συνεχή προσπάθεια. Η συνεχής αυτή προσπάθεια δεν απορρέει από την επιδείνωση των οικονομικών. Είμαστε καλύτερα απ' ό,τι ήμασταν πέρυσι, αλλά πρέπει να γίνουμε ακόμα καλύτεροι. Το ότι πρέπει να γίνουμε ακόμα καλύτεροι δε σημαίνει ότι αποτύχαμε στην προσπάθειά μας. Σημαίνει ότι έχουμε στόχους οι οποίοι είναι υψηλοί και αυτούς τους υψηλούς στόχους πρέπει να επιδιώξουμε.

Το τρίτο στοιχείο το οποίο επίσης πρέπει να προσέξουμε αφορά την ανταγωνιστική ικανότητα. Η επίτευξη των κριτηρίων του Μάαστριχτ δεν αρκεί για να εξασφαλίσει τη σταθερή συμμετοχή μας στη νομισματική ένωση.

Η αύξηση της παραγωγικότητας και η ανάπτυξη αποτελούν καίριες προϋποθέσεις για την ανταγωνιστική ικανότητα του παραγωγικού μας συστήματος. Δε φθάνει να διορθώσουμε ορισμένες μακροοικονομικές ανισορροπίες. Πρέπει να προσπαθήσουμε να κάνουμε μια πολύ σοβαρότερη επέμβαση, μια επέμβαση τέτοια η οποία να δημιουργήσει τους μηχανισμούς της αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης, να δημιουργήσει τους μηχανισμούς της συνεχούς αύξησης της παραγωγικότητας. Μόνο ο παραγωγικός μετασχηματισμός και η ανάπτυξη της οικονομίας είναι η διέξοδος, για να μπορέσουμε να συγκλίνουμε με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη μάχη αυτή, για τη μάχη που δίνουμε στην Ευρώπη, το οικονομικό μέτωπο είναι το πρώτο, το μεγάλο, το κρίσιμο μέτωπο. Το "νοικοκύρεμα" της οικονομίας δεν το επιδιώκουμε από ευρωπαϊκή ξενομανία, ούτε επειδή λύσαμε όλα τα προβλήματα και δε μας μένει παρά να επιτύχουμε την αντικατάσταση της δραχμής από το Ευρο. Ούτε προβάλλουμε την προτεραιότητα της οικονομικής μας πολιτικής για να ξεχνιούνται τα άλλα προβλήματα που έχει η Χώρα.

Επειδή υπάρχουν οι πιεστικές αυτές απαιτήσεις τις οποίες όλοι ξέρουμε, είτε προέρχονται από γείτονες είτε ορισμένες φορές από άλλους, από γενικότερες ανακατατάξεις στην παγκόσμια οικονομία και στον παγκόσμιο συσχετισμό δυνάμεων, γι' αυτό επιβάλλεται να ρίξουμε την προσπάθειά μας στην οικονομική μας πρόοδο. Όπως έδειξε η πρόσφατη παγκόσμια εμπειρία, οι δυναμικές αναμετρήσεις που έγιναν σε διαστάσεις πολύ πιο κολοσσιαίες από τις δικές μας, δεν κρίθηκαν, τελικά στο πεδίο των όπλων. Κρίθηκαν στο πεδίο του οικονομικού ανταγωνισμού των μεγάλων αντιπάλων. Υπάρχει σ' αυτό, σ' αυτό που συνέβη τα χρόνια που πέρασαν, ένα δίδαγμα που πρέπει να αφομοιώσουμε. Το ίδιο πικρό δίδαγμα επαναλαμβάνεται στη δύσκολη σημερινή κατάσταση μερικών γειτονικών μας χωρών.

Η οικονομία είναι το στήριγμα και το όπλο του Έθνους σ' όλα τα μέτωπά του. Η οικονομική προσπάθεια είναι η κατ' εξοχήν εθνική προσπάθεια. Γιατί αυτή η οικονομική προσπάθεια κρίνει αποφασιστικά και όλες τις άλλες. Και σε μία χώρα αυξημένης παραοικονομίας, η άμυνα του Έθνους αρχίζει από τους ελέγχους της Εφορίας.

Η εθνική σημασία της οικονομικής ανάπτυξης δεν είναι κάτι νέο. Αποτελούσε πάντα, τουλάχιστον για το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά θέλω να πιστεύω όχι μόνο για το Π.Α.Σ.Ο.Κ., θεμέλιο της πολιτικής μας. Αυτό δεν άλλαξε. Άλλαξαν όμως τα διεθνή πλαίσια. Άλλαξε, κυρίως, ο τρόπος με τον οποίο έχει εξελιχθεί ο διεθνής μας χώρος, ο κόσμος ολόκληρος. Άλλοτε, οι χώρες που είχαν πρόβλημα ανεξαρτησίας, που ήθελαν να απαλλαγούν από τις διενείς εξαρτήσεις, έσπευδαν, μόλις τους δινόταν πολιτικά η δυνατότητα να ξεκινήσουν προγράμματα εκβιομηχάνισης με κατεύθυνση τη μεγαλύτερη δυνατή ανεξαρτητοποίηση των οικονομιών τους από την παγκόσμια αγορά. Αυτοδυναμία ήταν ο στόχος και γι' αυτό όρθωναν ένα δασμολογικό τείχος, ένα προστατευτικό τείχος γύρω από την οικονομία τους και τη Χώρα.

Σήμερα και αν ακόμα υποθέσουμε ότι αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης, ο τρόπος με το προστατευτικό τείχος ήταν σωστός τρόπος για μία ορισμένη περίοδο ανάπτυξης των χωρών, αυτός ο τρόπος έχει ξεπεραστεί. Μόνο οι χώρες που στήριξαν την ανάπτυξή τους στη συμμετοχή και όχι στην αποφυγή της παγκόσμιας αγοράς, πέτυχαν τη μετάβασή τους από μία σύγχρονη, σε μία ανταγωνιστική οικονομία.

Δεν εξασφαλίζεται, λοιπόν, η οικονομική πολιτική η οποία θέλει να έχει διεθνή στηρίγματα, με εσωστρέφεια. Η οικονομική ανάπτυξη την οποία εμείς επιδιώκουμε προϋποθέτει συμμετοχή σε υπερεθνικά σύνολα.

Τα σύνολα αυτά, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι αυτά τα οποία προσφέρουν τα πλαίσια για μεγάλης κλίμακας σοβαρές επενδύσεις. Χωρίς αυτές τις μεγάλες σοβαρές

επενδύσεις, δε γίνεται οικονομική ανάπτυξη. Έξω από τα υπερεθνικά οικονομικά σύνολα, υπάρχει μόνο η μοίρα της παλαιάς Αλβανίας. Και δεν πιστεύω κανέναν να θέλει να ακολουθήσουμε το δρόμο αυτό.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

Δεν καταλαβαίνω γιατί διαμαρτύρεστε. Εάν δε σας αφορά, έχει καλώς. Μπορεί να αφορά άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχία. Σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μπορεί να αφορά άλλους. Δεν μιλάτε εξονόματος ολοκλήρου του Ελληνικού Λαού.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ ησυχία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν μερικοί οι οποίοι, ίσως καλοπροαίρετα, θεωρούν ότι είναι αντιφατική η διεκδίκηση της εθνικής ανεξαρτησίας με τη συμμετοχή σε υπερεθνικά σύνολα. Υπάρχουν ορισμένοι που αμφιβάλλουν κατά πόσον οι υποχρεώσεις τις οποίες έχουμε αναλάβει απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συμβιβάζονται με την αρχή της εθνικής κυριαρχίας στον οικονομικό τομέα γενικότερα. Υπάρχουν Κόμματα τα οποία "καλλιεργούν" την Ευρωφοβία, γιατί θέλουν να παρασύρουν τους λαούς σε αντιδραστικές πολιτικές θέσεις.

Είναι καιρός να καταλάβουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποβλέπει στην εξαφάνιση της κυριαρχίας των μελών της. Αποβλέπει στη συλλογική ενδυνάμωση και την άσκηση, από πλευράς των ευρωπαϊκών λαών, μιας κυριαρχίας που σε μεγάλο βαθμό την έχουν αποδυναμώσει οι σύγχρονες εξελίξεις.

Ας δούμε τον τομέα του ενιαίου νομίσματος. Χωρίς ενιαίο νόμισμα η άσκηση κυρίαρχης νομισματικής πολιτικής είναι αδύνατη για οποιονδήποτε στη σημερινή Ευρώπη.

Είναι γνωστό ότι η Γαλλία -και κανείς άλλος στην Ευρώπη- δεν μπορούσε να κατεβάσει τα επιτόκια του για να τονώσει την οικονομία όσο καιρό τα επιτόκια ήταν ψηλά στη Γερμανία. Και ήταν ψηλά για να αντιμετωπίσει η Γερμανία διάφορα προβλήματα και ιδίως το πρόβλημα της επανενοποίησης των δύο Γερμανιών. Πού βρισκόταν τότε η άσκηση της κυρίαρχης νομισματικής πολιτικής από τη Γαλλία; Μήπως η κυριαρχία αυτή είχε γίνει προνόμιο της Γερμανίας; Καθόλου. Η Γερμανία αντιμετώπιζε -τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα- πρόβλημα υπερβολικής ανατίμησης του μάρκου που εμπόδιζε τις εξαγωγές της. Δεν ήταν γερμανική επιδίωξη το υπερβολικά ισχυρό μάρκο. Ήταν μία ανεπιθύμητη για τους Γερμανούς εξαγωγή συνέπεια των επιτοκίων τους που το δημιουργήσαν οι αγορές επωφελούμενες από την πολυδιάσπαση των ευρωπαϊκών νομισμάτων. Τελικά ανεξάρτητη νομισματική πολιτική έκανε μόνο το δολάριο.

Αυτήν την ανεξαρτησία, που καμία ευρωπαϊκή χώρα μόνη της πια δεν μπορεί να ασκήσει, μπορούν να την ασκήσουν από κοινού, όλοι μαζί, ενώνοντας τα νομίσματά τους. Ο υπερεθνικός χώρος της Ευρώπης με την προϋπόθεση ότι ολοκληρώνεται, προσθέτει βαθμούς ανεξαρτησίας στα μέλη του. Στην ανάκτηση αυτής της ανεξαρτησίας μπορεί και η Ελλάδα να παίξει το ρόλο της, να έχει το μερίδιό της, μερίδιο λογικό, ανάλογα με τις δυνάμεις της, μερίδιο στην κοινή άσκηση της νομισματικής κυριαρχίας.

Πέρα από αυτό, όμως, υπάρχουν και άλλοι λόγοι για τη συμμετοχή μας στο ενιαίο νόμισμα. Είναι εθνικό μας συμφέρον η πραγματική ισχυροποίηση της εθνικής μας οικονομίας. Όπως τόνισα ήδη, στις σημερινές συνθήκες ισχυρή μπορεί να γίνει μόνο μία ανοιχτή οικονομία, πλήρως ενταγμένη στο περιφερειακό υποσύστημα όπου γεωγραφικά συμβαίνει να ανήκει και ικανή, φυσικά, να συναλλάσσεται με τον υπόλοιπο κόσμο.

Ο λόγος δεν είναι μονάχα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα τα οποία μπορεί να αξιοποιήσει σε αυτό το σύνολο. Περισσότερο είναι ότι η συμμετοχή σε ένα τέτοιο υποσύνολο προσφέρει μία ταυτότητα, προσφέρει εμπιστοσύνη, ασφάλεια στους επενδυτές, Έλληνες και ξένους, προσφέρει τη δυνατότητα της επιτυχίας των επενδύσεών τους στην Ελλάδα.

Η ισότιμη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση -και όταν λέω ισότιμη συμμετοχή, εννοώ το ενιαίο νόμισμα, με την ιδιότητα του πλήρους μέλους- αυτήν που επιδιώκουμε να επιτύχουμε, μας κάνει δεκτούς σε ένα μεγάλο οικονομικό χώρο και μας επιτρέπει να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματα αυτού του οικονομικού χώρου. Μπορούμε, για να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματα αυτού του χώρου να εφαρμόσουμε δικές μας πολιτικές. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε με δικό μας τρόπο, τα ιδιαίτερα μας προβλήματα. Μπορούμε -και πρέπει- στους χώρους εκεί που θα γίνουν οι διαπραγματεύσεις, να διεκδικήσουμε εκείνο το οποίο απαιτεί η Χώρα και πρέπει να διεκδικήσουμε. Πρέπει να διεκδικήσουμε, γιατί δεν πρόκειται να μας χαρίσει κανένας την οικονομική επιτυχία. Όμως, με τη συμμετοχή μας στον ενιαίο χώρο, θα έχουμε εξασφαλίσει εκείνες τις προϋποθέσεις, ώστε η οποία διεκδικήσή μας να οδηγήσει σε αποτελέσματα τα οποία θα είναι επωφελή για το σύνολο του πληθυσμού της Χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν θέλουμε να επιτύχουμε υψηλές αναπτυξιακές επιδόσεις την επόμενη δεκαετία, πρέπει όπως είπα πριν, να εξασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις για να κάνουμε τις επιδόσεις αυτές εφικτές.

Και ανέφερα ήδη ότι ένα κεντρικό σημείο της πολιτικής μας είναι η διαρθρωτική πολιτική. Η διαρθρωτική πολιτική έχει για την Κυβέρνησή μας στην περίοδο αυτή ιδιαίτερη σημασία. Και επικεντρώνεται στους ακόλουθους τέσσερις μεγάλους άξονες:

Πρώτον, στην αναδιοργάνωση του Κράτους και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Τόσο η ανάπτυξη όσο και η κοινωνική συνοχή συνδέονται με το Κράτος. Όμως, όχι με οποιοδήποτε κράτος. Εκείνο το οποίο χρειάζεται είναι ένα αποτελεσματικό κράτος, το οποίο μπορεί να προωθήσει πολιτικές. Γι'αυτό και προωθούμε μέτρα για να λειτουργήσει ο δημόσιος τομέας ανταγωνιστικά και αποτελεσματικά.

Ήδη, δεκαπέντε περίπου ΔΕΚΟ έχουν προχωρήσει στην διαδικασία αξιολόγησης και επικλογής νέων διοικήσεων και σύνταξης επιχειρηματικών σχεδίων. Θα ακολουθήσουν οι υπόλοιπες.

Υλοποιούμε την απόφασή μας για περιορισμό των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα.

Προχωρούμε στην ιδιωτικοποίηση των επιχειρήσεων του ΟΑΕ και της ΔΕΠ, ενώ τον Ιούνιο θα ολοκληρωθεί η πώληση του δεύτερου πακέτου μετοχών του ΟΤΕ.

Στον τραπεζικό τομέα προωθείται η εξυγίανση των τραπεζών με κρατική συμμετοχή και προχωρούν οι διαδικασίες για την ιδιωτικοποίηση της Τράπεζας Κρήτης και της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος. Το σχέδιο νόμου για την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της Τράπεζας της Ελλάδος είναι ήδη έτοιμο.

Στον τομέα του τουρισμού προωθούμε μέτρα για την αξιοποίηση της περιουσίας του ΕΟΤ.

Ο εξορθολογισμός των κινήτρων και η αναμόρφωση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αποτελούν επίσης εργαλεία προς την κατεύθυνση της ορθολογικής χρήσης των πόρων. Παρακολουθούμε συνεχώς την εξέλιξη της εφαρμογής του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Και τον Ιούνιο θα αξιολογήσουμε την όλη πορεία μέχρι σήμερα και θα δούμε, πού χρειάζεται το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αναμόρφωση, ώστε να αποκτήσει μεγαλύτερη αναπτυξιακή αποτελεσματικότητα.

Δεύτερος, μετά την αναδιάρθρωση του Κράτους, μεγάλος άξονας της διαρθρωτικής μας πολιτικής είναι η στήριξη του αγροτικού τομέα στη μεσομακροπρόθεσμη διαδικασία απελευθέρωσης του ανταγωνισμού. Θέλουμε μια ανταγωνιστική γεωργία. Θέλουμε τη βιώσιμη και πολυδύναμη ανάπτυξη των περιφερειών της Χώρας και τη δημιουργία ενός δικτύου προστασίας για τον αγροτικό πληθυσμό.

Σήμερα κατατέθηκε -όπως ακούσατε- το σχέδιο νόμου για τους νέους αγρότες. Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει επίσης μια

σειρά από διατάξεις για την επιμόρφωση ή τη μόρφωση των νέων αγροτών.

Θέλω να αναφέρω ότι η Χώρα μας είναι δυστυχώς από τις χώρες εκείνες, οι οποίες έχουν το χαμηλότερο επίπεδο επιμόρφωσης των αγροτών. Αυτό θέλουμε να το αλλάξουμε πια.

Με ειδικές παρεμβάσεις για τα επενδυτικά κίνητρα, για την βελτίωση καταβολής των μηχανισμών των ενισχύσεων, για τον ΕΛΓΑ αλλά και με την προώθηση των αναπτυξιακών διαδικασιών στην περιφέρεια, στήριζουμε την ανάπτυξη της υπαίθρου, γιατί η εξέλιξη του γεωργικού τομέα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη συνεχή ανάπτυξη της υπαίθρου.

Τρίτο μεγάλο πεδίο των διαρθρωτικών παρεμβάσεων θα αποτελέσουν ζητήματα σχετικά με την αγορά εργασίας και το ασφαλιστικό. Σε όλες τις χώρες με ισχυρή παρουσία του κράτους-πρόνοιας έχουν ξεκινήσει προσπάθειες για τη διατύπωση μιας απάντησης στα προβλήματα οργάνωσης και εργασίας που προκύπτουν από τις διεθνείς εξελίξεις, από την αναντιστοιχία της υπάρχουσας οργάνωσης εργασίας με τις νέες τεχνολογίες και τους νέους τύπους παραγωγής. Υπάρχει πια σιγά-σιγά, αναντιστοιχία.

Στόχος είναι η νέα ρύθμιση των σχέσεων, ώστε να μην επικρατήσει αναρχία, να μην επικρατήσει απουσία κανόνων προστασίας, αντίθετα και υπό το νέο καθεστώς να υπάρχουν κανόνες οι οποίοι εξασφαλίζουν, διασφαλίζουν τους εργαζόμενους.

Τα δίκτυα πληροφόρησης, οι νέες τεχνολογίες, η εργασία από απόσταση, η παρουσία των μεταναστών και πολλά άλλα, τα οποία γίνονται μέρα με τη μέρα καθημερινή πραγματικότητα, έχουν οδηγήσει στο να ανατραπούν πολλά από εκείνα τα οποία εθεωρούντο μέχρι τώρα μη αμφισβητήσιμα.

Σε αυτήν τη δυναμική που εξελίσσεται πρέπει να βρούμε μία απάντηση. Πρέπει να βρούμε νέους κανόνες γιατί η εμμονή στους παλιούς, απλούστατα δεν έχει κανένα αντίκρισμα στην πράξη.

Οι λύσεις που θα δώσουμε τα επόμενα χρόνια θα προσδιορίσουν και την ανταγωνιστικότητά μας, θα προσδιορίσουν και τη θέση των εργαζομένων και είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Η προβληματική άλλωστε, αυτή την οποία σας αναφέρω, δεν είναι καμία προβληματική η οποία τίθεται μόνο στη Χώρα μας. Τίθεται και σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέταρτος άξονας της διαρθρωτικής μας πολιτικής είναι η αναδιάρθρωση ενός ευρύτατου πεδίου υπηρεσιών και άλλων δραστηριοτήτων, στις οποίες πραγματοποιούνται θεμελιακές αλλαγές στη διεθνή οικονομία.

Το χρηματοπιστωτικό σύστημα, οι μεταφορές, ο τουρισμός, η έρευνα και η τεχνολογία, το εκπαιδευτικό σύστημα, οι τηλεπικοινωνίες, εντάσσονται ταχύτατα στη δυναμική του ανταγωνισμού.

Συζητήσαμε πριν από μερικές μέρες στο Υπουργικό Συμβούλιο την απελευθέρωση της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας με βάση τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να αναζητήσουμε νέα σχήματα για την οργάνωση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και το σχήμα αυτό το οποίο υπάρχει, το σχήμα το οποίο πολλά απέδωσε και βοήθησε πολύ στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας πρέπει να προσαρμοστεί.

Επιδίωξη της Κυβέρνησης είναι να προχωρήσουμε στις προσαρμογές που πρέπει, να συνδέσουμε με την ισχυρή κρατική παρουσία αποτελεσματικές λειτουργίες, να δημιουργήσουμε ταυτόχρονα πιο στέρεες, πιο ανταγωνιστικές, πιο παραγωγικές δομές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παραπάνω δεν πρέπει να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι η ικανότητά μας να διαγωνιστούμε ως Χώρα έγκαιρα τις όποιες αλλαγές χρειάζονται εξαρτάται μονάχα από την Κυβέρνηση. Οι ευκαιρίες είναι εκείνες τις οποίες δημιουργεί η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση, όπως και κάθε κυβέρνηση, στα πλαίσια μίας ελεύθερης και ανοικτής οικονομίας δεν μπορεί να πετύχει την οικονομική ανάπτυξη μόνη της.

Τη μεγάλη ανάπτυξη πρέπει να την πετύχει το μεγάλο πλήθος των παραγωγών, οι εργαζόμενοι, οι επιχειρηματίες. Την επιτυγχάνουν, ίσως περισσότερο από όλους, τα άτομα εκείνα, τα οποία συνενώνουν στο πρόσωπό τους κάθε μια από τις διαφορετικές αυτές ιδιότητες, του εργαζόμενου, του επιχειρηματία, του παραγωγού. Και τέτοιους έχει πάρα πολλούς η Ελλάδα, με το μεγάλο αριθμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Η οικονομική ανάπτυξη, θέλω να τονίσω, προϋποθέτει ατομική προσπάθεια, προϋποθέτει και συλλογική προσπάθεια. Δεν μπορεί να βασιστεί ποτέ, μα ποτέ, σε μαγικές φόρμουλες, είτε του κρατισμού είτε του αυτοματισμού της αγοράς. Θα είναι συνέπεια της προσπάθειας του συνόλου των Ελλήνων πολιτών.

Η πολιτική μας αποβλέπει, για να κινητοποιήσει τους πολίτες, να συνδυάσει την αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα με την απελευθέρωση και την κινητοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων. Η απελευθέρωση και η κινητοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων σε μία πολιτεία, η οποία μπορεί να κατευθύνει, σε μια πολιτεία η οποία διαγράφει τα πλαίσια, σε μια πολιτεία η οποία δημιουργεί τις προϋποθέσεις της αναπτυξιακής δυναμικής, είναι η κεντρική ιδέα της νέας εποχής. Είναι η λύση, η οποία επιβάλλεται, για να μπορέσουμε στη νέα εποχή να είμαστε ανταγωνιστικοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Χώρα μας βρίσκεται αυτήν την τετραετία σε μια πολύ κρίσιμη καμπή. Πρέπει πρώτα απ' όλα να εδραιώσουμε τα όσα αποκτήσαμε ή καταφέραμε, χωρίς πισωγυρίσματα. Δεν πρέπει να παρασυρθούμε από αισιοδοξία. Τα προβλήματα που έχουμε μπροστά μας είναι εξίσου σημαντικά, ίσως και σημαντικότερα από όσα ξεπεράσαμε.

Το 1997 και τα επόμενα χρόνια, θα επαναλάβω ότι θα κριθούν τα θέματα των νέων κανόνων θεσμικής και λοιπής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι σε εξέλιξη η συνδιάσκεψη για την αναμόρφωση των συνθηκών. Θα κριθεί επίσης η μορφή της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Θα κριθεί το θέμα ένταξης της Κύπρου και θα κριθεί το θέμα της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το θέμα των πόρων που θα διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, των πόρων που θα διαθέτουν τα διάφορα ταμεία, των πόρων που θα εξασφαλίζει η Χώρα μας.

Η πολιτική μας κατατείνει στη δημιουργία των προϋποθέσεων, που προωθούν την αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη και ενισχύουν τη διεθνή θέση της Χώρας μας. Θέλουμε να ενισχύσουμε τη θέση μας σε όλες αυτές τις διαπραγματεύσεις. Θέλουμε να ενισχύσουμε τη θέση μας στην περιοχή. Θέλουμε να ενισχύσουμε τη θέση μας απέναντι σε όσους επιβουλεύονται την εθνική μας κυριαρχία και θέτουν σε κίνδυνο την πρόοδο του Τόπου μας.

Το έργο αυτό δεν είναι εύκολο. Είναι, όμως, καθήκον μας να το φέρουμε σε πέρας και έτσι ν'ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του Ελληνικού Λαού. Το έργο αυτό προϋποθέτει ικανότητα να ξεπερασθούν αντιδράσεις, ικανότητα να οικοδομηθούν συναινετικές διαδικασίες, ικανότητα να συστρατευθούν κοινωνικές δυνάμεις, να επιταχυνθούν οι διαδικασίες του εκσυγχρονισμού, να μπορέσουμε, τα πιο καθυστερημένα τμήματα της οικονομικής πραγματικότητας, να μπουν μέσα στη δυναμική της εξέλιξης. Να μπορέσουμε να κάνουμε αποτελεσματικές κρατικές δομές στη Χώρα μας.

Εμείς θέλουμε να πετύχουμε, οι Έλληνες, στην αυγή του 21ου αιώνα, να αντιμετωπίσουν το παρόν και το μέλλον της Χώρας τους με αισιοδοξία και εμπιστοσύνη. Να αντιμετωπίσουν το παρόν και το μέλλον με τη βεβαιότητα ότι η Χώρα μπορεί να ανταποκριθεί στην όποια εξέλιξη. Θέλουμε οι Έλληνες να έχουν εμπιστοσύνη στον Τόπο τους, να ξέρουν ότι δημιουργείται μια Ελλάδα ισχυρή, μια Ελλάδα που έχει φωνή και παρουσία. Αυτή είναι η προσπάθειά μας και θα πετύχουμε.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στην ουσία της σημερινής μου εισήγησης, θα ήθελα απλώς να κάνω μια μνεία για την ημέρα τη σημερινή, που είναι η επέτειος, ημέρα μνήμης, για τη γενοκτονία των συμπατριωτών μας Ποντίων. Και μαζί με την υπόμνηση αυτή, να πω ότι τουλάχιστον από τη δική μας πλευρά, θέλω να πιστεύω απ' όλους τους Έλληνες, θα μείνει παρακαταθήκη στη συλλογική εθνική μας συνείδηση, η θυσία που υπέστησαν.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας είναι πράγματι ευχάριστο στη Νέα Δημοκρατία, όχι απλώς να βλέπουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων, σίγουρα πάντως η επίσημη έκφραση, η ηγεσία του συμπολιτευόμενου Κόμματος, όχι απλώς έχει εδώ και αρκετό καιρό προσχωρήσει στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό, αλλά οφείλω να εξομολογηθώ ότι μας χαροποιεί και με χαροποιεί ιδιαίτερα, η προσπάθεια πλειοδοσίας που καταβάλλεται σε σχέση με την άποψη της Νέας Δημοκρατίας στο θέμα αυτό. Και δεν το λέω σκωπτικά, το λέω πράγματι επιχαίρων, διότι αυτό σημαίνει ότι αυτή η μεγάλη επιλογή, η ιστορική στρατηγική επιλογή, είναι χωρίς επιστροφή και αυτό αποτελεί τη μεγαλύτερη δικαίωση για όλους εκείνους, που με συνέπεια επί πολλές δεκαετίες οικοδόμησαν αυτήν τη στρατηγική και πέτυχαν την ένταξη στην Ευρωπαϊκή τότε Κοινότητα.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι πράγματι αληθές, ότι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η περίφημη Ο.Ν.Ε., αποτελεί μονόδρομο και χαίρομαι που το ακούω από τα πρωθυπουργικά χείλη. Όμως, κρίσιμο ερώτημα είναι, πώς οδεύουμε σ' αυτό το μονόδρομο. Και εδώ θα ήθελα εκ προοιμίου να θέσω τρεις παραμέτρους.

Η πρώτη είναι, πηγαίνουμε σ' αυτό το μονόδρομο με συγκροτημένη εθνική στρατηγική, που κινητοποιεί τις δυνάμεις του Έθνους, οδηγεί στην πραγματική σύγκλιση, ή μας αρκεί ο ρόλος του καταϊδρωμένου ουραγού;

Η δεύτερη παράμετρος έχει να κάνει με την ταχύτητα. Απελευθερώνουμε τις δημιουργικές δυνάμεις που υπάρχουν; Σπρώχνουμε τη Χώρα μας να απογειωθεί και να παίξει το ρόλο του ισότιμου ίσως, και του πρωτοπόρου, ή αρκούμαστε στην προσπάθεια της πενιχρής ονομαστικής σύγκλισης;

Και η τρίτη παράμετρος, που έχει αναμφίβολα σχέση με τα δυο προηγούμενα, αναφέρεται στο σημείο αφετηρίας, στο σημείο εκκίνησης. Γιατί, βεβαίως, δεν είμαστε εδώ για να ασχολούμαστε με το παρελθόν, και τελευταίος απ' όλους εγώ θα το έκανα ή θα το επέλεγα αυτό. Όμως, οφείλουμε, για να ξέρουμε πού πηγαίνουμε και να προδιαγράψουμε τη μελλοντική μας πορεία, να κάνουμε αποτίμηση τουλάχιστον της ευρωπαϊκής μας μέχρι σήμερα πορείας.

Δεκαεφτά χρόνια είμαστε στην Ευρωπαϊκή τότε Κοινότητα, σήμερα Ένωση, και η αποτίμηση -το λέω επεικώς- κάθε άλλο παρά ικανοποιητική είναι, κυρίως δε η πρώτη δεκαετία της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεκαετία όπου η Ελλάδα, έχοντας τότε επιτύχει την κορυφαία επιτυχία της μεταπολεμικής της ιστορίας, αντί να αξιοποιήσει ως εφάληριο αυτή, έκανε ακριβώς το αντίθετο.

Δημιούργησε τεράστια ελλείμματα, φορτώθηκε ένα δυσβάσταχτο χρέος. Δημιούργησε ένα αδηφάγο, σπάταλο και αντιπαραγωγικό δημόσιο τομέα.

Επέτρεψε να εμπεδωθεί κλίμα αποεπενδυτικό στη Χώρα. Οι ρυθμοί ανάπτυξης όταν υπήρχαν ήταν κάτω από το μισό του μέσου όρου του ευρωπαϊκού, με αποτέλεσμα να υπάρχει διαρκής απόκλιση, να κατασπαταληθούν με κομματικά κριτήρια οι σημαντικοί πόροι εισροής από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και βέβαια, διαπίστωση καθόλου κολακευτική, παρ'ότι με σημαντική χρονική υστέρηση εισήλθαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, άλλες χώρες που μάλιστα και από πλευράς μεγέθους και οικονομικών επιδόσεων συχνά-πυκνά συγκρίνονται με την Ελλάδα -Πορτογαλία, Ιρλανδία, εν μέρει και Ισπανία- να επιτύχουν πολύ σημαντικές επιδόσεις, σε αντίθεση με τη δική μας περίπτωση.

Και το ερώτημα είναι: Ποιος κυβερνούσε όλα αυτά τα χρόνια; Στο 80% αυτού του χρόνου κυβερνούσε το σημερινό Κυβερ-

νητικό Κόμμα. Δεν το λέω για να κάνουμε αποτίμηση ευθυνών, είναι γνωστά αυτά σε όλους. Το λέω, διότι σήμερα ακούσαμε από τα πρωθυπουργικά χείλη, ότι πρέπει να είμαστε λίγο-πολύ υπερήφανοι, γιατί είμαστε ουραγοί και τελευταίοι μεταξύ όλων των χωρών στη Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ακούσαμε, λες και έχουμε μπροστά μας μία νεοφώτιστη νεοεκλεγείσα Κυβέρνηση, την απarıθμηση πολλών, και όχι κατ'ανάγκη εσφαλμένων, εξαγγελιών και επιλογών που πρέπει να γίνουν. Θα έλθω ίσως με μεγαλύτερη λεπτομέρεια σε λίγα λεπτά, αν και αξίζει μία εκ προοιμίου παρατήρηση. Αν όλα αυτά ορισμένα εκ των οποίων είναι σωστά, πράγματι τα εννοείτε, γιατί επιλέξατε μετά από δεκατρία χρόνια συνολικά παρουσία στην Κυβέρνηση, να τα εξαγγείλετε τώρα; Και λέω "εξαγγείλετε", γιατί αν θα τα πράξετε, υπάρχουν τεράστια ερωτηματικά.

Είναι βέβαιο, επίσης, ότι την περίοδο '90-'93 κατεβλήθη σημαντική προσπάθεια να αναστραφεί αυτή η παρακμιακή πορεία με λάθη και αδυναμίες αναμφισβήτητα, αλλά που δεν ολοκληρώθηκε ποτέ με ιστορικά καταγεγραμμένα και γνωστά γεγονότα.

Και ερχόμαστε στο πιο ενδιαφέρον ίσως σημείο αυτής της σύντομης αναδρομής. Μετά το '93 βλέπουμε αυτό στο οποίο θα έδιναν τον τίτλο, μία συγκροτημένη επιχείρηση αλλαγής πορείας του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Βέβαια, τα αίτια είναι γνωστά. Αφ'ενός μεν η κατάρρευση και των ιδεολογικών, αλλά και των πρακτικά πολιτικών επιλογών που υπεράσπιζε και προωθούσε τα προηγούμενα χρόνια, σε παγκόσμιο επίπεδο κατάρρευση. Δεύτερον, ο κίνδυνος της οριστικής περιθωριοποίησης, ακόμη και χρεοκοπίας της Χώρας. Και τρίτον, οι δεδομένες πια δεσμεύσεις της Χώρας με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Τα λέω αυτά, γιατί υπάρχει ένα πολύ μεγάλο ερωτηματικό, κατά πόσο και οι όποιες κακώς εφαρμοζόμενες επιλογές της σημερινής πολιτικής είναι αποτέλεσμα πραγματικά επιλογής, συνειδητής επιλογής ή είναι απλώς η εξ ανάγκης διολίσθηση σε αυτές. Όμως, αυτή η προσπάθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μία δομική αδυναμία, αδυναμία αναξιοπιστίας, γιατί θα περίμενε κανείς, ότι όταν υπάρχει τέτοια "Ιανική", τέτοια διαμετρική μεταβολή σε πορεία πλεύσης, κάποιος ή κάποιοι πρέπει να εξηγήσουν, γιατί;

Και έστω με διακριτικότητα, να ασκήσουν αυτήν τη στοιχειώδη προϋπόθεση της αξιοπιστίας, που είναι η αυτοκριτική.

Όμως, στο ζήτημα της αξιοπιστίας, επιτρέψτε μου να επιμείνω λίγο ακόμα. Και πώς επιχειρήθηκε ή επιχειρείται αυτή η αλλαγή πορείας; Εν πολλοίς με τα ίδια πρόσωπα, με τα ίδια βασικά στελέχη των προηγούμενων κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι πρόκειται για ένα καλοστημένο χορό μεταμφιεσμένων. Οι ίδιοι στρατηγοί που μας οδήγησαν στην ήττα, στην παρακμή, είναι εκείνοι που σήμερα μας υπόσχονται ότι θα μας οδήγησουν στη θεραπεία των πολλαπλών δεινών που έχει η οικονομία, και όχι μόνο, της Πατρίδας μας.

Και μάλιστα, αυτή η αξιοπιστία πλήττεται ακόμα περισσότερο, όταν ακόμα και στις πολύ πιο πρόσφατες εξελίξεις, υπάρχει προφανής αναντιστοιχία μεταξύ των όσων επαγγέλλεται ή υπόσχεται η Κυβέρνηση προεκλογικά και εκείνων που πράττει μετεκλογικά.

Έρχομαι τώρα στην πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα. Να ξεκαθαρίσω ευθύς εξ αρχής, ότι στην ουσία συνίσταται σε δύο σκέλη, σε δύο παράγοντες. Το πρώτο έχει να κάνει με το δημοσιονομικό κομμάτι, με τη διαρκή και αυξανόμενη φορολογική συμπίεση. Το δεύτερο, που έχει να κάνει με την αντιπληθωριστική διάσταση, στηρίζεται κυρίως στη συναλλαγματική πολιτική.

Εμείς δεν αρνούμεθα, ότι και τα δύο αυτά, είναι εργαλεία. Όμως, έχουμε πολύ σοβαρές αντιρρήσεις, όταν αποκλειστικά στηρίζεται η πολιτική σε αυτές τις δύο προσεγγίσεις. Δηλαδή, το μείγμα της πολιτικής, η δοσολογία της οικονομικής πολιτικής, είναι εσφαλμένη. Απόδειξη αυτού, είναι ότι και τα δύο έχουν εξαντλήσει τα περιθώρια "προσφοράς τους" στην υπόθεση ή στις υποθέσεις που καλούνται να εξυπηρετήσουν.

Στο μεν δημοσιονομικό σκέλος, παρά την αύξηση φόρων,

παρά την επιβολή νέων φόρων μετά τις εκλογές, έστω και αν υπήρχε πρωθυπουργική δέσμευση ότι δε θα επιβληθούν νέοι φόροι, είναι φανερό ότι έχουμε μια πολύ σημαντική υστέρηση εσόδων.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο σκέλος, το αντιπληθωριστικό, το γεγονός ότι δεν ενισχύεται με άλλες πολιτικές που έχουν κυρίως σχέση με τα τεράστια διαρθρωτικά προβλήματα της οικονομίας, είναι φανερό πλέον ότι πλήττει ευθέως την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Απόδειξη αυτού είναι η δραματική αύξηση του ελλείμματος στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Ένα απλό στοιχείο θα αναφέρω, γιατί δεν είναι πρόθεσή μου να σας ταλαιπωρήσω με πάρα πολλούς αριθμούς. Το 1986, η εισροή συναλλάγματος από εξαγωγές, κάλυπτε το 44% των εισαγωγών. Το 1996, μόλις το 24%.

Έρχομαι τώρα στο μέτωπο του πληθωρισμού. Είναι πράγματι θετικό γεγονός η κάμψη του, η υποχώρησή του. Όμως, από το σημείο αυτό, μέχρι του σημείου να αποτελεί αντικείμενο καυχήσιολογίας, υπάρχει μια τεράστια απόσταση. Εξηγούμαι: Πριν απ'όλα, η όποια βελτίωση, αν αντιμετωπισθεί στο γενικότερο συγκριτικό πλαίσιο, δεν επιτρέπει ούτε επανάπαυση ούτε πανηγυρισμούς. Εξακολουθεί να είναι υπερδιπλάσιος του Κοινοτικού μέσου όρου.

Και το δεύτερο πολύ σημαντικό, είναι ότι στηρίχθηκε στη συγκεκριμένη κυρίως συναλλαγματική πολιτική και στην τιμολογιακή πολιτική σε σχέση με τις Δ.Ε.Κ.Ο., αλλά δεν στηρίχθηκε ούτε σε αύξηση της παραγωγικότητας ούτε σε μείωση του κόστους παραγωγής.

Αυτό σημαίνει ότι είναι πεπερασμένα πλέον τα οφέλη και οι προσδοκίες από την εφαρμοζόμενη πολιτική και θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να υπάρξει περαιτέρω αποκλιμάκωση, εάν δεν αλλάξει τουλάχιστον η δοσολογία της πολιτικής που εφαρμόζεται.

Έρχομαι τώρα στα κατ' εξοχήν δημοσιονομικά, στο έλλειμμα. Ακούσαμε ότι από 9,2% του Α.Ε.Π. το 1995, υποχώρησε στο 7,4% του ΑΕΠ. Έρχεται, όμως, η ετήσια έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και μας βγάζει μία πολύ μεγάλη διαφορά μεταξύ των εθνικολογιστικών στοιχείων μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και των ταμειακών, που παραθέτει η συγκεκριμένη έκθεση, διαφορά η οποία προσεγγίζει τα εννιακόσια δισεκατομμύρια δραχμές.

Βεβαίως, μπορεί κάποιοι να ισχυρισθούν, ότι είναι όχι σπάνιο φαινόμενο να αποκλίνουν τα εθνικολογιστικά από τα ταμειακά ή δημοσιονομικά στοιχεία. Πράγματι, με μία διαφορά: Συνήθως, στο παρελθόν, εκείνα που εμφάνιζαν μεγαλύτερη απόκλιση ήταν τα εθνικολογιστικά, ενώ τώρα έγινε ακριβώς το ανάποδο και επιχειρείται στην έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος εν μέρει τουλάχιστον να καλυφθεί και να δικαιολογηθεί το φαινόμενο.

Αλλά και με αυτήν την προσπάθεια, που κυρίως συνίσταται είτε σε διαφορετικές τεχνικές είτε εν μέρει και σε αποκάλυψη γνωστών τρυκ και τεχνασμάτων μεταφορών σε άλλα έτη, δικαιολογούνται περίπου τα μισά.

Εάν τα συγκεκριμένα στοιχεία ληφθούν υπόψη, σημαίνει ότι το έλλειμμα ήταν μεγαλύτερο από εκείνο του 1995. Το λέω αυτό, γιατί θα πρέπει να καταδειχθεί και να ληφθεί πολύ σοβαρά υπόψη ότι όποια προσπάθεια καταβάλλεται, πρέπει να καταστεί πολύ περισσότερο αποτελεσματική. Και αν μεν όλη η αγωνία είναι να πείσουμε ή να δημιουργήσουμε κάποιες εντυπώσεις σε τρίτους, συνήθως εξωτερικούς παρατηρητές, αυτό δεν αρκεί για να αλλάξει μία πραγματικότητα, που δεν είναι τόσο ρόδινη, όσο επιχειρείται να παρουσιαστεί.

Έρχομαι τώρα στο καίριο σημείο, που αποτελεί ίσως και μία από τις κομβικές διαφωνίες μας με την ακολουθούμενη κυβερνητική πολιτική. Εθνικό εισόδημα, εγχώριο προϊόν.

Πριν απ' όλα οφείλω να τονίσω, ότι όποια άνοδος, πάρα πολύ απέχει από το να είναι εκείνη που οδηγεί σε πραγματική σύγκλιση. Και το λέω αυτό όχι μόνο διότι η απόσταση που έχει να καλυφθεί μετά από τόσα χρόνια πραγματικής απόκλισης είναι τεράστια, αλλά και διότι σύμφωνα με πρόσφατη, της περσινής χρονιάς, επιστημονική μελέτη, που έχει εκδοθεί

μάλιστα από το IOBE, έχει καταδειχθεί ότι θα χρειαστεί η Ελλάδα να αναπτύσσεται με ρυθμό 5% το χρόνο, για να επιτύχει σε είκοσι χρόνια πραγματική σύγκλιση, σε επίπεδο 80% του ευρωπαϊκού μέσου όρου, με υπόθεση εργασίας, ότι η υπόλοιπη Ευρώπη θα αυξάνει κατά 2% του Α.Ε.Π. της κατά μέσο όρο ετησίως.

Έχει, όμως, ακόμα μεγαλύτερη σημασία η παρατήρηση, ότι και αυτή η όποια αύξηση δε συνιστά στην ουσία βελτιωμένη απόδοση του πραγματικού παραγωγικού ιστού της οικονομίας. Άλλωστε ελέγχθη προ ολίγων λεπτών, ότι έχει κυρίως να κάνει με την αύξηση της οικοδομικής δραστηριότητας, έχει να κάνει με την απορρόφηση πόρων από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης -θα έλθω ξανά σε αυτό- και βέβαια μία αυξημένη δραστηριότητα των υπηρεσιών, κυρίως των δημοσίων.

Αντίθετως, ο πραγματικός παραγωγικός ιστός της Χώρας εξακολουθεί να πλήττεται επικίνδυνα.

Εν συντομία, κάποιες παρατηρήσεις. Αγροτική παραγωγή. Υποχώρησε το 1995 κατά 2,4% και το 1996 κατά 0,6%. Εθελουφλεί όποιος νομίζει ότι δεν υπάρχει ή ότι μπορεί να καλυφθεί με εύκολους εξωραϊσμούς και ωραιολογίες το σοβαρότατο πρόβλημα της αγροτικής παραγωγής στη Χώρα. Και όχι μόνο εθελουφλεί σε ό,τι αφορά τα οικονομικά, αλλά παίζει εν ου παικτοίς και με πρόβλημα τεραστίων κοινωνικών διαστάσεων, κυρίως στην προοπτική του, που έχει να κάνει με το φόβο, την πιθανότητα ερήμωσης περιοχών της Χώρας ή και μαζικής ανεργίας.

Θέλω, μια και βρίσκομαι στο θέμα αυτό, να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πιστεύω, ούτε συμφωνώ με δυναμικούς τρόπους διεκδίκησης των όποιων αιτημάτων. Άλλωστε είναι μάλλον του κυβερνητικού χώρου διδασκαλίες, προς διάφορες κατηγορίες πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όμως, η παραδοχή αυτή, η παρατήρηση αυτή, δεν μπορεί να οδηγήσει στο άλλο άκρο. Στο άκρο, δηλαδή, που λέει ότι δε συνδιαλέγομαι με κανέναν, δε λαμβάνω κανέναν υπόψη μου και κρυπτόμενος πίσω από μια σοβαροφανή αδιαλλαξία, αφήνω το πρόβλημα να διογκώνεται. Μα, θα το βρούμε μπροστά μας το πρόβλημα.

Βιομηχανική παραγωγή. Ο δείκτης της βιομηχανικής παραγωγής κυμαίνεται περίπου στα ύψη του 1980. Σε πολλές δε περιοχές της Χώρας -τυχαίνει μάλιστα ορισμένες να είναι εθνικά κρίσιμότες, Θράκη για παράδειγμα, Ήπειρος για παράδειγμα- υπάρχει πλέον κίνδυνος οριστικής αποβιομηχανίσης, με όλες τις τραγικές συνέπειες που αυτό έχει ή μπορεί να έχει.

Τουρισμός. Διετής συνεχής πτώση. Χάθηκαν περίπου 1,2 δισεκατομμύρια δολάρια από αυτή την υπόθεση. Τονίζω ότι μόνο από τον Τουρισμό θα μπορούσε η Ελλάδα να έχει 1% αύξηση του εγχώριου προϊόντος κατ' έτος και 1,5% αύξηση της απασχόλησης κατ' έτος. Τί φταίει; Πολλά μπορεί να φταίνει. Σίγουρα, όμως, η ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών, οι δυσλειτουργίες του Κράτους και η ακινησία του Ε.Ο.Τ. έχουν να κάνουν μ' αυτή την παρακμιακή εικόνα.

Ναυτιλία. Είναι γνωστό, και μάλιστα κυρίως από κυβερνητική απραξία, ότι σωρεύονται ζημιές στην ελληνική ναυτιλία, ότι έχουμε απώλεια, και μάλιστα αυξανόμενη, σημαίων από τον ελληνικό στόλο, ότι αυξάνεται η ανεργία στο επάγγελμα και ότι βέβαια επιδεινώνεται η ήδη δραματική κατάσταση του Ν.Α.Τ..

Μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Είναι πλέον κοινοτυπία η παραδοχή, ότι αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ανάπτυξης σε όλες τις κοινωνίες. Μάλιστα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσφάτως έχει επισημανθεί αυτό, έχει εξακριβωθεί με στατιστικά στοιχεία, ότι επτά στις δέκα νέες θέσεις εργασίας δημιουργούνται στο χώρο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Και εδώ είναι στο έλεος του Θεού, για να μην πω είναι υπό διωγμόν, αφού δεν τους εξασφαλίζετε ούτε εκείνα που τους υποσχεθήκατε προεκλογικά. Και συνεχίζετε έναν εξαιρετικά άδικο και ασφυκτικό τρόπο φορολόγησης για τις περισσότερες εξ αυτών.

Μιλήσαμε για επενδύσεις. Οι επενδύσεις, που είναι αναγκαία προϋπόθεση για να μιλήσουμε για πραγματική ανάπτυξη, βρίσκονται περίπου στα επίπεδα του '93. Δεκαδική, ούτε καν

μία ποσοστία μονάδα, δεν είναι η αύξηση. Και μια και βρίσκμαστε στο θέμα αυτό, παρακαλώ δεχθείτε ένα στοιχείο από το "EUROPEAN ECONOMY" του 1996, που σε σχέση με το δείκτη αποδοτικότητας των επενδύσεων, αναφέρει μεταξύ 1993 και 1996: Για την Ιρλανδία, η αύξηση ήταν 30% του δείκτη αποδοτικότητας των επενδύσεων, για την Ισπανία ήταν 13%, για την Ελλάδα ήταν μείον 3,2%.

Και βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά οδηγούν σε αύξηση της ανεργίας, η οποία είναι σε δυσθεώρατα επίπεδα και οι προοπτικές -ουδείς επιθυμεί να είναι προάγγελος δεινών- πάντως είναι δυσοίωνες. Ανεργία, που είναι ίσως η χειρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας, περιθωριοποίηση και αποκλεισμός.

Άκουσα πριν από λίγο τον Πρωθυπουργό να λέει, παραδεχόμενος ότι υπάρχει σημαντικό ποσοστό ανεργίας, "είναι ένα θέμα που πρέπει να το προσέξουμε". Μα, δεν αρκεί να το προσέξετε. Οφείλετε επιτέλους να αναλάβετε δράση. Και αυτό συσχετιζόμενο με το γεγονός, ότι πολλά χρόνια είστε στην εξουσία, δε δημιουργεί ιδιαίτερη προσδοκία πραγματικής προοπτικής.

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι έχει σχέση με τον πραγματικό παραγωγικό ιστό της οικονομίας, οφείλουμε ως χώρα να σχεδιάσουμε και στην πράξη να ενισχύσουμε και να τονώσουμε και την παραγωγικότητα. Ούτε αρκούν, αλλά τελικά οδηγούν και σε αδιέξοδα, θέτουν σε κίνδυνο ακόμα και την πορεία προς τη σύγκλιση, μπαλώματα ή και διαχειριστικές λογικές.

Πέρα, όμως, από τα πολύ σοβαρά ερωτηματικά αποτελεσματικότητας που έχει η ακολουθούμενη πολιτική, επιμένω και θα επιμείνω, στο ότι είναι τραγικά ελλιπτική, γιατί δεν αγγίζει τα διαρθρωτικά προβλήματα της οικονομίας. Βέβαια, σήμερα ακούσαμε ότι αποτελούν και αυτά ή κάποια απ' αυτά, προτεραιότητα της Κυβέρνησης, αλλά προτεραιότητα με τη λογική των "θα". Απλή υπόμνηση είναι, ότι μετά από τόσα χρόνια "θα" είναι κουρασμένοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες από τα πολλά "θα" και περιμένουν πράξη και αποτέλεσμα!

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θα ήθελα να τα επισημάνω, γιατί συνιστούν και τα καθοριστικά σημεία της διαφορετικής προσέγγισής μας στο οικονομικό πρόβλημα της Χώρας:

Το πρώτο έχει να κάνει με τα δημοσιονομικά. Εσείς επιμένετε να προσπαθείτε να αυξήσετε τα φορολογικά έσοδα και παρά τα λόγια, η πράξη αποδεικνύει ότι αδιαφορείτε ή πάντως πλημμελώς ενδιαφέρεστε για την αύξηση των δαπανών.

Αποτέλεσμα, καθομολογείται εμμέσως πλην σαφώς, ότι στερείται η Χώρα ικανού φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Μοιραία αυτό οδηγεί σε άδικες επιλογές. Δεν μπορεί να συλληφθεί η φοροδιαφυγή παρά τις επανειλημμένες διαβεβαιώσεις και εξαγγελίες. Δε γνωρίζει κανείς γιατί είναι τελματωμένο ακόμη το πρόγραμμα μηχανοργάνωσης του Υπουργείου Οικονομικών. Γίνονται κάθε τόσο χαριστικές ρυθμίσεις, που στην ουσία δεν είναι τίποτα άλλο, παρά επιβράβευση των ασυνεπών και τιμωρία των συνεπών φορολογουμένων.

Είναι επίσης άδικο το να επιβάλετε έμμεση φορολογία ειδικά στους εργαζόμενους από τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και βέβαια παρόλα αυτά να έχετε και υστέρηση εσόδων, που κατά κάποιες προσεγγίσεις μπορεί και να ξεπεράσουν τα τετρακόσια δισεκατομμύρια το 1997.

Αντίθετα, σε σχέση με την αύξηση των δαπανών, αρκεί να αναφερθεί ένα μόνο στοιχείο. Το 1995, είχαμε 7,6% αύξηση των δημοσίων δαπανών, το 1996 είχαμε 9,8% αύξηση των δημοσίων δαπανών. Εάν δεν το δούμε στην ίσως πονηρότερη προσέγγιση, "δαπάνες προσωπικού" στο δημόσιο τομέα, από 13% του 1995 φθάνουμε στο 19,3% το 1996. Θα μου πείτε "προεκλογική χρονιά ήταν". Με τις παραδοχές που δυστυχώς έχουμε φθάσει να κάνουμε σ' αυτήν τη Χώρα, τούτο δεν αναιρεί το γεγονός, ότι είναι στρεβλή και ανισόρροπη η προσέγγιση στο δημοσιονομικό πρόβλημα.

Το δεύτερο διαρθρωτικό ζήτημα έχει να κάνει με το ρόλο του Κράτους στην οικονομία. Σπεύδω να σας πώ ότι δεν είναι ούτε νεωτερισμός ούτε πρωτοτυπία το να επαναλάβω ενώπιόν σας, ότι το κράτος-βιομήχανος-βιοτέχνης-έμπορος ή γεωργός, απέτυχε σε παγκόσμιο επίπεδο. Το κατάλαβαν οι μεν δυτικοί πολύ πριν από εμάς, δυστυχώς φάνηκε και φαίνεται ότι το έχουν καταλάβει και οι ανατολικοί πριν από εμάς.

Ας πάρω δύο, τρία ξεχωριστά κομμάτια του ρόλου του Κράτους στην οικονομία.

Δ.Ε.Κ.Ο.: Συσσωρευμένο χρέος 2,6 τρισεκατομμύρια με εγγύηση του Δημοσίου, αλλά με τον κίνδυνο να επιπέσει επί των κεφαλών των Ελλήνων φορολογουμένων.

Λίγες παρατηρήσεις για μερικές εξ αυτών.

"ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ": Ρύθμιση των χρεών προ τριετίας, με το περίφημο πρόγραμμα εξυγίανσης, περίπου εξακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών. Το πρόγραμμα καθυστερεί και αποκλίνει, τελειώνει το Δεκέμβριο και έρχεται και η "Μακίνζι" πριν από λίγες μέρες και προβλέπει, ότι η "ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ" δεν έχει περιθώρια αντοχής πέραν από δύο ή τρία χρόνια.

Ο Ο.Σ.Ε.: Χρέος άνω των πεντακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών.

Το άγος των Αστικών Συγκοινωνιών, ο Ο.Α.Σ.Α.: Ρύθμιση επτακοσίων δισεκατομμυρίων περίπου δραχμών.

ΕΛΤΑ: Εκατό δισεκατομμύρια το χρέος.

Τα λέω αυτά, όχι για να κάνουμε περιήγηση σε όλα τα αρρωστημένα φαινόμενα της ελληνικής οικονομίας, που έχουν κυρίως σχέση με το δημόσιο τομέα. Τα λέω, γιατί οφείλουμε να υπενθυμίσουμε ότι αυτή είναι δραματική κατάσταση και συνιστά, πρώτον, διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, δεύτερον, στέρηση της πραγματικής οικονομίας από υγιείς πόρους, τρίτον, παρ'όλα αυτά, εξακολουθούν να προσφέρονται συνήθως κακές υπηρεσίες και τέταρτον, σημαίνουν περιφρόνηση προς το φορολογούμενο. Και βέβαια σημαίνουν, ότι οι προτεραιότητες του στησίματος της εκτροφής και σήμερα πια της συντήρησης του κομματικού Κράτους, όχι απλώς δεν εξέλειπαν, αλλά ζουν και βασιλεύουν.

Ψηφίστηκε νόμος για τις Δ.Ε.Κ.Ο., για managers, για τη μετατροπή τους σε ανώνυμες εταιρείες. Παρά αυτά που ακούστηκαν σήμερα, μέχρι στιγμής βλέπουμε να είναι ανενεργός. Ψηφίστηκε νόμος για τις δημόσιες δαπάνες. Πού είδατε εσείς την εφαρμογή του;

Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων: Λειτουργεί από το 1983. Σωρευμένο χρέος εξακόσια δισεκατομμύρια δραχμές, απολογιστική ζημιά μόνο για το 1996, εκατό δισεκατομμύρια δραχμές.

Οι μισές από τις προβληματικές βρίσκονται υπό εκκαθάριση, μια δεκαετία.

Τα Ναυπηγεία Σκαρामαγκά, με βαρύτατη ευθύνη συνολικά των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά και των κατά περίοδο Υπουργών Βιομηχανίας...

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...επιβαρύνουν τον Έλληνα φορολογούμενο με εκατόν σαράντα δισεκατομμύρια δραχμές, ποσό το οποίο αυξάνεται κάθε μήνα περίπου κατά ενάμισι δισεκατομμύριο δραχμές.

Πραγματικότητα των κρατικών τραπεζών, με μελέτη του ΙΟΒΕ - τα στοιχεία βέβαια φθάνουν μόνο μέχρι το 1995- μεταξύ 1993 και 1995, υπάρχει αύξηση των προσλήψεων στις κρατικές τράπεζες, λίγο πάνω από τρεις χιλιάδες. Είναι πράγματι κρίμα, ότι δεν έχουμε τα στοιχεία για το 1996, που ήταν και προεκλογική χρονιά.

Το λειτουργικό κόστος τους είναι δυσβάστακτο. Μόλις χθες, σε κυριακάτικη εφημερίδα, ο έγκριτος οικονομικός δημοσιογράφος Νίκος Νικολάου έγραφε ότι οι δαπάνες του προσωπικού επί των ακαθαρίστων εσόδων για το 1995 ήταν γύρω στο 60% για τις κρατικές και γύρω στο 20% για τις ιδιωτικές. Ορθώς καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι αυτό είναι το πελατειακό κράτος. Οι διοικητικές δαπάνες των κρατικών τραπεζών αυξήθηκαν κατά 30% μέσα στο 1996.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος είναι ο πραγματικός ρόλος του Κράτους; Πρώτα απ' όλα είναι ρυθμιστικός, ξεκαθαρίζει τους κανόνες του παιχνιδιού. Κυριότερα, όμως, είναι εποπτικός και ελεγκτικός. Επικυρεί και επιβάλλει την τήρησή τους, αυτό που δε γίνεται σήμερα, δηλαδή. Στην πολυπραγμοσύνη του δεν μπορεί να κάνει τα στοιχειώδη, που είναι η πραγματική του ευθύνη και αρμοδιότητα. Όταν σκάνε σκάνδαλα, είτε πριν από αρκετούς μήνες στο Χρηματιστήριο, είτε λίγο πιο πρόσφατα σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, ας μην έχει κανένας αμφιβολία, ότι αυτά σχετίζονται άμεσα με τον πλημμελή ή ανύπαρκτο έλεγχο που ασκεί ή δεν ασκεί το Κράτος.

Υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη -και εδώ έχουμε μία πολύ σημαντική διαφορά μεταξύ μας- ενός πραγματικά ρωμαλαίου προγράμματος αποκρατικοποιήσεων. Όχι στη λογική της συλλογής εσόδων για να καλύψουν δημοσιονομικές τρύπες, αλλά με κριτήριο την αύξηση της παραγωγικότητας, της απελευθέρωσης πόρων για πραγματικές παραγωγικές επενδύσεις, την ενθάρρυνση των δημιουργικών δυνάμεων, την καταπολέμηση του κομματικού φαινομένου. Βασική παραδοχή σ' αυτήν την επιλογή είναι, ότι μόνο τα φυσικά μονοπώλια δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αποκρατικοποίησης.

Έρχομαι στο τρίτο διαρθρωτικό, που είναι η Δημόσια Διοίκηση, με τη στενότερη έννοια του όρου. Τι φαινόμενα βλέπουμε; Παρά τον περίφημο νόμο Πεπονή, παρά τις κατά καιρούς δεσμεύσεις, παρά τις περίφημες αναλογίες ένας στους τρεις ή ένας στους πέντε, υπάρχει αύξηση των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα, το 1995 κατά 1,4%, το 1996 κατά 2,5%. Και υπάρχουν πολλές παραδοχές και ομολογίες κυβερνητικών στελεχών για την καταστρατήγηση του ίδιου του νόμου, πέραν του ότι μεγάλο κομμάτι των ευρύτερου δημόσιου τομέα εξακολουθεί να μην καλύπτεται από το συγκεκριμένο νόμο. Πρόσφατα μάλιστα, έκθεση του Υπουργού Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης ανέφερε παράνομες προσλήψεις σε δεκαεπτά οργανισμούς.

Πέρα όμως, από το ζήτημα των προσλήψεων, άλλο εκτεταμένο φαινόμενο στη Δημόσια Διοίκηση είναι η αδιαφάνεια και η ατιμωρησία. Για την αδιαφάνεια αρκεί να υπενθυμίσω τον περίφημο νόμο για την ανάθεση των έργων, όπου φθάσαμε στο σημείο να πάρει το έργο ο τεσαρακοστός μειοδότης. Και στην ατιμωρησία είναι συχνό το φαινόμενο, να ακούμε κυβερνητικά χείλη να καταγγέλλουν ατασθαλίες, κακοδιαχείριση, ακόμα και παράνομες εισπράξεις.

Το ερώτημα που υπάρχει είναι: Τιμωρήθηκε ποτέ κανένας; Απολύθηκε ποτέ κανένας που αποδεδειγμένα διαχειρίστηκε με τρόπο ανήθικο, παράνομο το χρήμα του Έλληνα φορολογούμενου;

Και βέβαια, δε θα επανέλθω στο φαινόμενο της σπατάλης. Έχω πει αρκετά γι' αυτό, απλώς νομίζω ότι εκεί τουλάχιστον κανένας δεν μπορεί να έχει αντίρρηση. Απλώς, δεν μπορώ να ξεφύγω από τον πειρασμό να πω κάτι για το Ίδρυμα των Παλιννοστούντων, που μόνο το ρόλο, για τον οποίο δημιουργήθηκε, δεν έχει εξυπηρετήσει ή προωθήσει. Από τα τριςήμισι δισεκατομμύρια της επιχορήγησής του, τα δύομισι δισεκατομμύρια πηγαίνουν για μισθοδοσία.

(Θόρυβος)

Και βέβαια, αποτελεί πράγματι σημείο πολύ σοβαρού προβληματισμού, πώς είναι δυνατόν η ελληνική κοινωνία να περπατήσει, να προχωρήσει -και μάλιστα όπως θα θέλαμε να οραματιζόμαστε- να τρέξει στον 21ο αιώνα, εάν δε γίνει κάτι δραστικό στη γραφειοκρατία της Δημόσιας Διοίκησης, με τις καθυστερήσεις της, τις πολλαπλές και αλληλοεπικαλυπτόμενες διατυπώσεις της, την άνιση μεταχείριση, που συχνά επιβάλλει.

Ας σκεφθεί κανείς μόνο, ότι ο επίδοξος επενδυτής, ειδικά αν δεν έχει το προνόμιο να κατοικεί στο Λεκανοπέδιο, υποβάλλεται σε τέτοιες ταλαιπωρίες, απώλεια χρόνου, διατυπώσεις και έξοδα, που τελικά πολύ συχνά πράγματι αναρωπιέται, αν άξιζε εκ των προτέρων να σχεδιάσει και να φιλοδοξήσει να επενδύσει στην όποια κατεύθυνση.

Θα έλεγα μάλιστα ότι εδώ είναι ίσως η κατάλληλη ευκαιρία για να πούμε -έχει ειπωθεί και άλλοτε- ότι επιτέλους αν θέλει να διεκδικήσει φερεγγυότητα το Δημόσιο, το Κράτος, θα

πρέπει να δεχθεί το συμφητισμό των χρεών του με τους ιδιώτες.

Είναι, λοιπόν, μεγάλη ανάγκη να γίνει πράξη μια θαρραλέα ρυθμιστική μεταρρύθμιση και απελευθέρωση, που αγκυλώνει σήμερα ειδικά τις παραγωγικές και δημιουργικές δυνάμεις του τόπου. Αλλά αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να αλλάξει και ο τρόπος λειτουργίας μέσα στη Δίοικηση.

Με άλλα λόγια, χρειάζονται κίνητρα απόδοσης, χρειάζεται αξιολόγηση, δηλαδή όλα εκείνα τα οποία οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατήργησαν και έρχονται σήμερα, βέβαια οψίμως και χωρίς να το ομολογούν, ορισμένα εξ' αυτών να τα επανεισαγάγουν. Αποτελεί ίσως ειρωνεία, ότι δεκαεπτά χρόνια μετά, έχει αναγγελθεί ότι θα επανασυσταθεί ο βαθμός του γενικού διευθυντή στο Δημόσιο.

Έρχομαι στο τέταρτο θέμα, που έχει να κάνει με το Δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ακούστηκαν κάποια αισιόδοξα. Όμως, ακόμη και με τον τρόπο που διατυπώθηκαν, στην ουσία η ομολογία ήταν φανερή, της τρομακτικής υστέρησης για την πρώτη τριετία, δηλαδή για το μισό του χρόνου της συνολικής περιόδου του Δευτέρου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Η υστέρηση, με στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, είναι 3,343 δισεκατομμύρια Ε.Κ.Μ., με άλλα λόγια πολύ περισσότερο από ένα τρισεκατομμύριο δραχμές. Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που αν υπήρχε η δυνατότητα να αξιοποιηθεί επαρκώς, θα μπορούσε να προσφέρει αυτόν τον ένα πρόσθετο δύο τοις εκατό στην αναπτυξιακή προσπάθεια στο ρυθμό αύξησης του εγχώριου προϊόντος.

Και εδώ, βέβαια, αρκεί να αναφέρει κανείς την κατάσταση, στην οποία βρίσκονται τα μεγάλα έργα. Μόνο τίτλους θα πω, γιατί ο καθένας μπορεί να κρίνει και όλοι γνωρίζουμε. Μετρό Αθηνών, Μετρό Θεσσαλονίκης, Αεροδρόμιο Σπάτων, ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου.

Για να καταδειχθεί το τι έχασε η Ελλάδα όλα αυτά τα χρόνια, θα σας θυμίσω απλώς, ότι τα Σπάτα και το Μετρό Αθηνών με σχεδιασμό στα τέλη της δεκαετίας του '70, έπρεπε να λειτουργούν στα μέσα της δεκαετίας του '80 και στην καλύτερη περίπτωση, θα λειτουργούν στις αρχές του επόμενου αιώνα.

Αυτό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όποια επιείκεια και αν θέλει να το προσεγγίσει κανείς, δύο διαπιστώσεις μόνο μπορεί να κάνει: Έλλειψη πολιτικής βούλησης ή ανικανότητα, για μία ευκαιρία μοναδική και πιθανώς ανεπανάληπτη, να αξιοποιηθούν πόροι που θα έσπρωχναν την ελληνική οικονομία προς τα εμπρός. Ο καθένας μπορεί να κάνει την επιλογή του από τη διάζευξη που σας παρέθεσα.

Μία τελευταία διαρθρωτική υπόθεση, που βέβαια δεν είναι της ώρας να αναπτυχθεί -και δε θα το κάνω- αλλά οφείλω να την αναφέρω, όχι μόνο διότι οι επιδόσεις της Κυβέρνησης είναι τραγικά κακές, αλλά και διότι για οποιαδήποτε κοινωνία φιλοδοξεί να δει το αύριο με προοπτική, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση: Παιδεία.

Όλοι μιλούν για τον ανθρώπινο παράγοντα, όλοι μιλούν για την αξία στον κόσμο του αύριο, της γνώσης και της δυνατότητας να αξιοποιηθεί η γνώση ως συγκριτικό πλεονέκτημα, όχι μόνο πολιτιστικό ή ό,τι άλλο, αλλά και οικονομικό. Βέβαια θα μας δοθεί η ευκαιρία να τα πούμε αναλυτικότερα για το συγκεκριμένο ζήτημα, φαντάζομαι, όμως, ότι λίγοι θα διαφωνούσαν ότι πράγματι η εικόνα εκεί είναι πάρα πολύ κακή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι σε μία τελευταία επισήμανση. Όλα αυτά, δηλαδή η ελλειπτικότητα και η αναποτελεσματικότητα της εφαρμοζόμενης πολιτικής, την καθιστούν και άδικη και ανισοβαρή, διότι από την ώρα κατά την οποία δε στοχεύει -ή και αν στοχεύει, δεν επιτυγχάνει- την πραγματική αναζωογόνηση της παραγωγικής ικανότητας στη Χώρα, που δεν προωθεί τις αναγκαίες διαρθρωτικές μεταβολές, μοιραία το μεγαλύτερο βάρος πέφτει στις πλάτες των ασθενέστερων ανέργων, μιας μεγάλης μερίδας εργαζομένων κυρίως στον ιδιωτικό τομέα, πολύτεκνων, χαμηλοσυνταξιούχων. Κάθε καθυστέρηση στην εξυπηρέτηση του δημόσιου τομέα, κάθε αποφυγή νοικοκυρέματος των δημόσιων οικονομικών, κάθε κομματική πρόσληψη, αρκεί να θυμόμαστε ότι στρώνει κάποιους άλλους ανθρώπους, κάποιους συμπολίτες μας, στην ανεργία ή στη φτώχεια ή στο περιθώριο

ή στο αδιέξοδο. Δε σημαίνει ότι υπάρχει ή θα υπάρξει τουλάχιστον στο κοντινό μέλλον δυνατότητα για εύκολες λύσεις και ακόμη λιγότερο για δαπανηρές λύσεις. Εκείνο που πρέπει εκ προοιμίου να αποκλεισθεί, είναι οι εύκολες υποσχέσεις και εξαγγελίες, που κατά κόρον εκστόμιζε, ειδικά στο παρελθόν, το Κυβερνητικό Κόμμα. Είναι όμως βέβαιο, ότι πέρα από το στόχο της σύγκλισης της πραγματικής και όχι της ονομαστικής, το κοινωνικό πρόβλημα και οι διαφαινόμενες διαστάσεις του απαιτούν μία διαφορετική προσέγγιση, που θα οδηγούσε την οικονομία σε πραγματική ανάπτυξη, σε βελτίωση της παραγωγικότητας, σε ενεργοποίηση όλων των παραγωγικών δυνατοτήτων.

Και ευρισκόμενος σε αυτό το θέμα έρχομαι στον κοινωνικό διάλογο. Θα έχουμε βέβαια την ευχέρεια, μόλις μία εβδομάδα από σήμερα, να το διεξέλθουμε στην λεπτομέρεια.

Σπεύδω να σας πω ότι η Νέα Δημοκρατία είναι το κατ'εξοχήν Κόμμα που πιστεύει στο διάλογο, αλλά διάλογο όχι αποσπασματικό, όχι όποτε φαίνεται ότι βολεύει την οποιαδήποτε κυβέρνηση, αλλά διάλογο ισότιμο, διαρκή, με τους κοινωνικούς εταίρους. Το λέω αυτό γιατί ο τρόπος με τον οποίο τουλάχιστον επιχειρήθηκε να παρουσιαστεί και να ξεκινήσει, βάσει -εύλογα νομίζω- πολλά ερωτηματικά γύρω από την ειλικρίνεια και τις σκοπιμότητες που μπορεί να υποκρύπτει.

Και θέλω να πω και κάτι ακόμα εισαγωγικά, πριν από την επόμενη Δευτέρα. Είναι πράγματι αληθές, ότι χρειάζονται μεταρρυθμίσεις και στο καθεστώς των εργασιακών σχέσεων και στο καθεστώς της κοινωνικής ασφάλισης.

Σπεύδω, όμως, να πω ότι αποτελεί απαράβατη προϋπόθεση ότι θα δώσει δείγματα καλής γραφής, η ίδια η Κυβέρνηση στο δικό της χώρο ευθύνης. Και αυτό σημαίνει, όχι απλώς παράθεση λόγων, αλλά έστω έναρξη έργων και δράσης, στα διαρθρωτικά προβλήματα της Χώρας.

Εδώ δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό να μην κάνω και ένα σχόλιο. Είναι δυνατόν να βλέπει κανείς, ότι μέσα στην ημερήσια διάταξη του κοινωνικού διαλόγου παρεμβάλλεται και το ζήτημα της απορρόφησης των πόρων από το Δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Δηλαδή το αντικείμενο της συζήτησης με τους κοινωνικούς εταίρους, ποιο θα είναι; Να επιμερισθούν εκείνοι την ευθύνη για την ανικανότητα της Κυβέρνησης να προωθήσει την απορρόφηση;

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή είναι η πρώτη φορά που έχω την τιμή να απευθυνόμαι σε σας, ως Πρόεδρος του Κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ...

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

... θέλω να σας πω ότι δεν είναι δουλειά μας -ούτε βέβαια δουλειά μου- να κάνουμε αυτό που λέγεται δομική ή κάθετη αντιπολίτευση, να προσπαθούμε να τα βλέπουμε όλα αρνητικά. Είμαστε έτοιμοι να δούμε και τα θετικά και να τα επιβραβεύσουμε.

Αυτό, όμως, δε σημαίνει, πρώτον, ότι δε θα στηλιτεύσουμε με αυστηρότητα τα σημεία που κάνετε λάθος. Και, δυστυχώς -τονίζω τη λέξη "δυστυχώς"- μας παρέχετε πολλές ευκαιρίες να το κάνουμε αυτό.

Δεύτερον -και ίσως ακόμα σημαντικότερο- δε σημαίνει ότι δε θα επιχειρήσουμε με επιμονή και πείσμα να σας πείσουμε, να σας σύρουμε, αν θέλετε, στις σωστές κατευθύνσεις, ειδικά όταν μας δίνετε τα ενθαρρυντικά δείγματα, ότι στα λόγια τουλάχιστον, κάποια έχετε αρχίσει να τα καταλαβαίνετε.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λόγια, λοιπόν, υπάρχουν πολλά και είναι και αρκετές φορές, που δύσκολα θα μπορούσε να διαφωνήσει κανείς με κάποια από αυτά τα λόγια.

Υπάρχει, όμως -και αυτό είναι το ατύχημα- σοβαρότατη αναντιστοιχία ανάμεσα στα λόγια και στα έργα, στην πράξη, στο αποτέλεσμα. Και αυτό είναι που απαιτεί σήμερα η Ελλάδα και αυτό είναι, αν θέλετε, που απαιτούμε όλοι, Ελληνίδες και Έλληνες, αφού μεταξύ των άλλων, αυτά τα πολλά λόγια, είναι που έχουν διαβρώσει, πριονίσει, υπονομεύσει και την αξιοπι-

στία του δημόσιου βίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η προοπτική και ο προσανατολισμός προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση αποτελεί καθοριστική επιλογή.

Το κρίσιμο, όμως, ερώτημα είναι πώς θα πάμε -αν τελικά καταφέρουμε να φθάσουμε- στο επίμαχο ραντεβού. Και το λέω αυτό, γιατί ήδη υπάρχει καθυστέρηση. Ήδη θα είμαστε πιθανώς η μόνη χώρα που δε θα είμαστε παρόντες στο ραντεβού, τουλάχιστον στην καθορισμένη ημερομηνία, αλλά το επιδιώκουμε με υστέρηση, δύο ίσως και πλέον ετών. Και με τις ακολουθούμενες συνταγές πολιτικής, πιθανώς και να διακυβεύεται, αν δεν αλλάξουν ή τουλάχιστον δε συμπληρωθούν σε ένα αποτελεσματικότερο μείγμα και αυτή την προοπτική.

Μια και μιλούμε μάλιστα για Ευρωπαϊκή Ένωση, θα ζητούσα, κύριε Πρωθυπουργέ, αφού είναι τόσο επίκαιρο το ζήτημα της Διακυβερνητικής, να πάρετε εσείς την πρωτοβουλία, μια και τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης, από ό,τι γνωρίζω, δεν έχουν πια την από τον Κανονισμό παρεχόμενη δυνατότητα να προκαλέσουν προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, ώστε να ενημερωθούν και οι συνάδελφοι Βουλευτές, αλλά και ευρύτερα οι Έλληνες πολίτες, για ένα τόσο μεγάλο θέμα.

Έρχομαι, λοιπόν να συμπεράνω ότι δεν αρκεί να χαϊρόμαστε επειδή είμαστε οριακά καλύτεροι από τις χειρότερές μας επιδόσεις των τελευταίων ετών. Και δεν αρκεί, όχι μόνο σε απόλυτες τιμές αυτό, δεν αρκεί για την επίτευξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του πραγματικού στόχου. Απαιτείται μεγάλη προσπάθεια, υπερπροσπάθεια θα έλεγα, γενναιότητα και τόλμη, την οποία δεν εμφανίζει η σημερινή Κυβέρνηση, για να καλύψουμε αυτήν την απόσταση, για να κάνουμε άλματα. Η Ιρλανδία αναπτύσσεται με ρυθμούς του ύψους του 7% ετησίως. Γιατί, λοιπόν, να μας φαίνονται τέτοιοι είδους προηγούμενα, ως ακατόρθωτα ή απλησίαστα; Για να γίνουν, όμως, αυτά απαιτείται μια διαφορετική προσέγγιση. Και εδώ είναι το κρίσιμο ερώτημα: Κατά πόσον μπορείτε να την κάνετε, μπορείτε να την υλοποιήσετε. Γιατί και αν ακόμα δεν αμφισβητήσει κανείς τις προθέσεις σας, είναι φανερό από την καθημερινή πραγματικότητα, αλλά και από όσα εν συντομία, όσο γινόταν σας παρέθεσα, ότι είσθε όμηροι, αιχμάλωτοι μιας κομματικής κρατικοδίαιτης νομενκλατούρα. Κατά πάσα πιθανότητα εκείνης που έπαιξε και καθοριστικό ρόλο στο κομματικό σας συνέδριο. Και είναι αυτή η νομενκλατούρα που εξετράφη από τις κυβερνήσεις σας, που παίζει το ρόλο της σιδερένιας μπάλλας και κρατάει πίσω την Ελλάδα και τη δημιουργική της προοπτική.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα δεν μπορεί να περιμένει και βέβαια ακόμη λιγότερο μπορούν να περιμένουν οι νέες γενιές των Ελλήνων, οι νέοι άνθρωποι, οι οποίοι δεν αρκούνται και ευτυχώς που δεν μπορεί να αρκούνται στο γκρίζο και στο παλιό, το φθαρμένο και το κουρασμένο που εκπροσωπείτε εσείς. Θέλουν ελπίδα, θέλουν προοπτική και θέλουν φως, αλλά αυτή είναι η δική μας ευθύνη, είναι η ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρουσίασα την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, την άποψη της Κυβέρνησης για τις εξελίξεις.

Περίμενα από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Καραμανλή ότι θα παρουσίαζε τη δική του άποψη, μια συνολική αντίληψη για το ποια θα πρέπει να είναι η οικονομική πολιτική, ένα πλαίσιο οικονομικής πολιτικής.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ ησυχία, όπως υπήρξε και πιο πριν. Παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Αντ' αυτού, τι ακούσαμε; Ακούσαμε σημειακές αναφορές στο ένα ή στο άλλο θέμα, αλλά δεν ακούσαμε το συνολικό αυτό πλαίσιο. Το μόνο, όσον αφορά τη γενική πολιτική, που ανέφερε ο κ. Καραμανλής, ήταν ότι θα ήθελε -η δική του έκφραση, έκφραση οικονομική πράγματι- ένα άλλο μείγμα πολιτικής. Δεν τον ικανοποιεί αυτό το μείγμα πολιτικής. Δε μας είπε, όμως, ποιο είναι το άλλο μείγμα πολιτικής, το οποίο θα ήθελε;

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα ήθελε να είναι ταχύτερη η διολίσθηση της δραχμής, ναι ή όχι; Θα ήθελε να αυξηθούν οι φόροι, ναι ή όχι; Δεν μας είπε ποιο είναι το μείγμα πολιτικής.

Θα ήθελε για παράδειγμα να υπάρξουν άλλοι τρόποι παρέμβασης στην οικονομία, στη νομισματική πολιτική ή στην πιστωτική πολιτική, από αυτούς που εφαρμόζονται σήμερα; Περί αυτού δεν ακούσαμε τίποτα απολύτως. Δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία να διαγράψει οικονομική πολιτική. Εκείνα τα οποία ακούσαμε, και ακούσαμε μετά αρκετών λεπτομερειών, είναι διάφορα επιμέρους θέματα.

(Θόρυβος από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι κατάσταση αυτή. Αφήστε τον Πρωθυπουργό να μιλήσει. Απαντάει στον Αρχηγό σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Παραδείγματος χάρη, ακούσαμε ότι για να υπάρξει πραγματική σύγκληση με την Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να υπάρξει αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, κατά 5% ετησίως, υπολειπόμαστε αυτή τη στιγμή αυτής της αυξήσεως και άρα, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει πραγματική σύγκληση, αλλά παραμένει η μεγάλη απόσταση.

Αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η γνωστή θεωρία της διατεταγμένης αύξησης του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, την οποία υποστήριζε και παλαιά ο κ. Έμπερτ, όταν η Νέα Δημοκρατία έλεγε ότι πρέπει να αυξάνεται το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν 5%. Είναι γνωστό ότι δεν υπάρχει διατεταγμένη αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, ότι η αύξηση εξαρτάται από μία ολόκληρη σειρά προϋποθέσεων, οι οποίες πρέπει να εξασφαλισθούν για να επιτευχθεί η αύξηση. Εάν υπήρχε διατεταγμένη αύξηση του Α.Ε.Π., τότε η απλή ερώτηση είναι γιατί, επί της τριετίας της Νέας Δημοκρατίας και η αύξηση του ΑΕΠ ήταν σχεδόν στο μηδέν και δεν ήταν στο 5%, αφού έτσι εύκολα με διαταγές γίνονται τα πράγματα. Δεν γίνονται με διαταγές τα πράγματα.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε μία μακριά αναφορά στην έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, δεν έχω το κείμενο μπροστά μου για να μπορέσω να απαντήσω. Θα ήθελα όμως να πω, για να ξέρετε και εσείς και ολόκληρη η Χώρα, ότι όλα τα στοιχεία σε σχέση με τους στόχους της Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης ελέγχονται από τις στατιστικές υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ότι οι μέθοδοι με τις οποίες υπολογίζονται οι εξελίξεις είναι μέθοδοι, οι οποίες καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ότι τα στοιχεία αυτά επικυρώνονται μέσα από διαδικασίες, οι οποίες υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στο Συμβούλιο, δηλαδή υπάρχουν πολλαπλοί έλεγχοι, οι οποίοι πολλαπλοί έλεγχοι απλώς και μόνο επιβεβαιώνουν, αυτά τα οποία η Ελληνική Κυβέρνηση λέει και προσπαθεί τώρα η Νέα Δημοκρατία να αμφισβητήσει.

Σε σχέση με τις δαπάνες, επειδή είναι ένα γνωστό θέμα αυτό της Νέας Δημοκρατίας, ότι οι δαπάνες δεν περιορίζονται, θέλω να αναφέρω, για να σας υπενθυμίσω ότι οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού αυξάνονται με το χαμηλότερο ρυθμό της μεταπολίτευσης, 6,2%. Αυτό δείχνει ποια προσπάθεια κάνουμε, για να περιορίσουμε τις δαπάνες. Και αν υπάρχουν κάποια πυροτεχνήματα, όπως αυτό το πυροτέχνημα περί του ιδρύματος παλιννοστούντων, εγώ θέλω να θυμίσω στον κ. Καραμανλή ότι το ίδρυμα παλιννοστούντων ιδρύθη επί ημερών της Νέας Δημοκρατίας και οι προσλήψεις γίνανε από τη Νέα Δημοκρατία,.....

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

...ότι τυχαίνει σχεδόν το σύνολο των εργαζομένων του

ιδρύματος παλιννοστούντων να κατάγεται από την Καλαμάτα, όπου καταγόταν και ο τότε Υπουργός Εξωτερικών της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό ήταν το κομματικό κράτος.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

Αυτό ήταν το πελατειακό κράτος και αυτό μας ταλανίζει σήμερα.

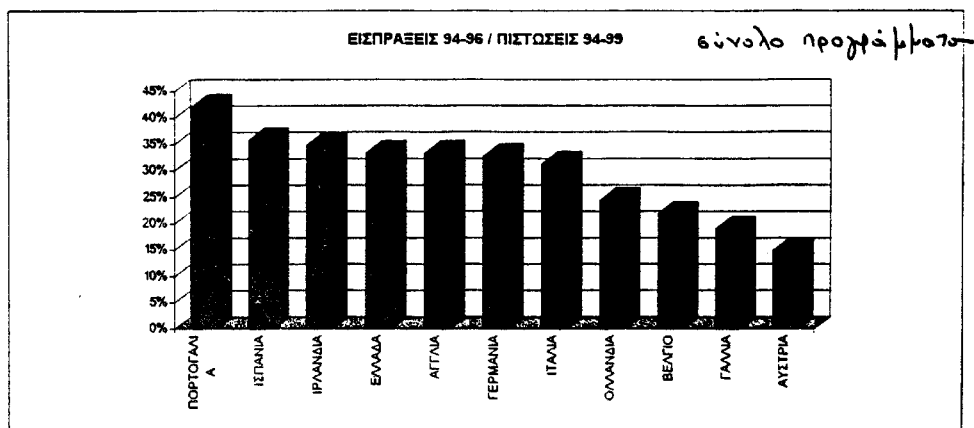
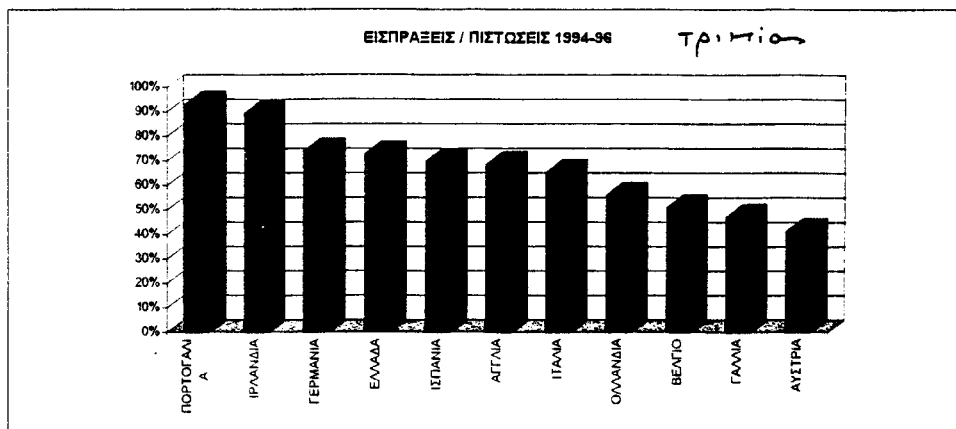
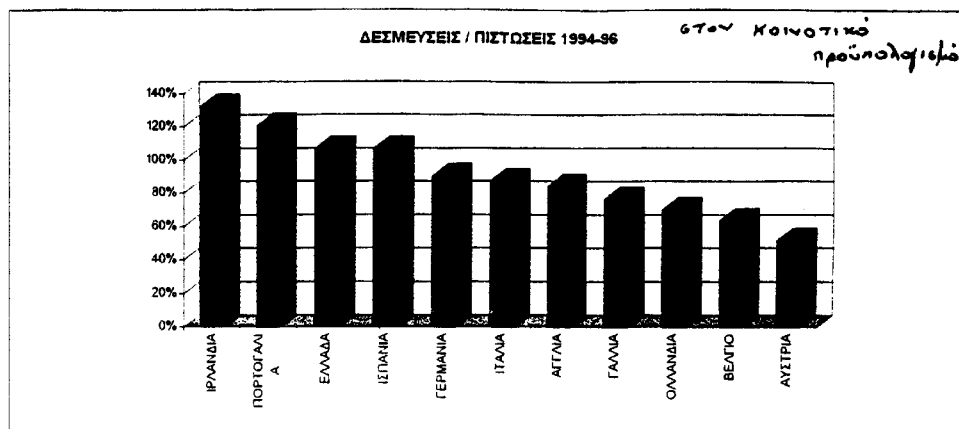
Όσον αφορά την απορρόφηση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα καταθέσω ένα

πίνακα στα Πρακτικά που από τον πίνακα αυτόν προκύπτει ότι η Ελλάδα σε σχέση με όλα τα κονδύλια της Κοινότητας βρίσκεται σε σχετικά καλό επίπεδο ως προς την απορρόφηση.

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κων/νος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα Πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

— 0, 2 δίκτυα μ. του οποίου αξιοποιούνται
τα κ-μ και ε.ε. 201
2

— 83—

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Προηγείται για παράδειγμα, το σύνολο των προγραμμάτων τουλάχιστον επτά χωρών και μέσα σ'αυτές υπάρχουν πολύ γνωστές χώρες, όπως η Αγγλία, η Γερμανία, η Ιταλία, το Βέλγιο, η Ολλανδία, η Γαλλία και η Αυστρία.

Παρακαλώ να μελετήσετε αυτές τις στατιστικές:

(Θόρυβος από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι απαράδεκτη αυτή η στάση σας. Παρακαλώ, ησυχία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το επιχείρημα το οποίο έφερε ο κ. Καραμανλής είναι ότι είμαστε ακόμα σε χαμηλό επίπεδο. Σε χαμηλό επίπεδο της οικονομίας είμαστε και δεν είναι κάτι το οποίο είπε η Νέα Δημοκρατία. Περιέγραψα εγώ ο ίδιος την απόσταση την οποία πρέπει να διανύσουμε. Σημασία όμως έχει, ως προς την απόσταση αυτή, εάν γίνονται οι αλλαγές εκείνες, εάν υπάρχει η δυναμική, εάν υπάρχει βελτίωση. Και δυναμική και βελτίωση υπάρχει, αρκεί να δούμε ποια ήταν τα στοιχεία, το 1993, τελευταίο χρόνο της διαχείρισης της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και σήμερα, το 1997.

Το 1993 η αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος ήταν στο -1%. Σήμερα, είναι στο +3,7%. Ο πληθωρισμός τον Οκτώβριο του 1993 ήταν 12,3% και τώρα τον Απρίλιο είναι 5,9%. Έχει μειωθεί στις επτά μονάδες περίπου.

Το έλλειμμα, το 1993, επί Νέας Δημοκρατίας, ήταν 14,3% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και τώρα θα φθάσει, στο τέλος του 1997, το 4,2%.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η σημειακή αυτή διαφορά, η απარიθμηση του ενός ή του άλλου, κρύβει τη γενική εικόνα. Και η γενική εικόνα είναι μία εικόνα αισθητής και συνεχούς βελτίωσης.

Το πρώτο επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας για τον κ. Καραμανλή ήταν ένα ιστορικό επιχείρημα. Μας καλωσόρισε, ας πούμε, όσους υποστηρίζουν την ευρωπαϊκή ενοποίηση και αναφέρθηκε στα όσα συνέβησαν από το 1981 και μετά, λέγοντας, ότι υπάρχει τεράστια καθυστέρηση και αυτή η καθυστέρηση οφείλεται στις πολιτικές που ακολουθήθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρουσίαση των ιστορικών γεγονότων με αυτόν τον τρόπο βασίζεται σε μία αποσιώπηση - η αποσιώπηση μοιάζει να είναι της μόδας, τώρα τελευταία, - βασίζεται στην αποσιώπηση ότι αυτή η Χώρα δυστυχώς, το 1981 είχε το μεγαλύτερο δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Θόρυβος από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ντροπή σου... Ντροπή...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): ...ότι αυτή η Χώρα είχε τις μεγαλύτερες κοινωνικές διακρίσεις, ότι αυτή η Χώρα είχε τους πιο δυνατούς μηχανισμούς εκμετάλλευσης και από το 1981 και μετά, εμείς αλλάξαμε κοινωνικές λειτουργίες γιατί έπρεπε επιτέλους να προσέξουμε και την κοινωνική δικαιοσύνη. Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Θόρυβος από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας-κωδωνοκρουσίες)

Και όσον αφορά, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, την ευρωπαϊκή πολιτική, όσον αφορά το πόσο ο καθένας συνεισέφερε στο να μπορέσει η Ελλάδα να ενταχθεί στην όλη ευρωπαϊκή διαδικασία, υπάρχει μία κρίση. Ο ελληνικός λαός ξέρει τι έγινε από τη μία παράταξη και ξέρει τι έγινε και από την άλλη παράταξη και στις 22 Σεπτεμβρίου προτίμησε τη δική μας πολιτική. Ας προβληματιστούν επιτέλους, γιατί, και ας καταλάβουν ότι είναι η έλλειψη πολιτικής και προοπτικής και ελπίδας από τη συντηρητική παράταξη που οδηγεί σ'αυτό το αποτέλεσμα. Αυτό χαρακτηρίζει την πολιτική τους, η έλλειψη προοπτικής και ελπίδας.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός αισθάνθηκε την ανάγκη να κάνει δεύτερη ομιλία για να αγγίξει κάποια από τα σημεία που έθιξα.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Επισημαίνω τα εξής: Μου κάνει εντύπωση, αναφερόμενος και για το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά και σε σχέση με την πορεία του ρυθμού ανάπτυξης ότι δείχνετε εξαιρετικά υπερήφανος και χαρούμενος. Σημαίνει ότι οι προσδοκίες σας είναι πράγματι πολύ περιορισμένες.

Κύριε Πρωθυπουργέ, εγώ δεν αρνήθηκα και κανένας μας δεν αρνείται τις όποιες οριακές βελτιώσεις. Αλλά αγωνιούμε για το ποια είναι η πραγματική προοπτική και σε κάθε περίπτωση φιλοδοξούμε να είναι καλύτερη απ' αυτή στην οποία φαίνεται ότι αρκείστε σας.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Το να μας λέτε ότι καμαρώνετε για την απορροφητικότητα σε ό,τι αφορά το δεύτερο Πακέτο Ντελόρ, να με συγχωρέσει το Κοινοβούλιο για την έκφραση, το θεωρώ απαράδεκτο και ανήκουστο, αφού είναι γνωστό σε όλους τους Έλληνες και όχι μόνο, ότι έχουμε μια τρομακτική υστέρηση. Εάν τα καταφέρατε -και θα φανεί αυτό από τα στοιχεία- στο δεύτερο μισό της συνολικής περιόδου να έχετε κάποια αύξηση, δεν είναι βέβαια κακό. Αλλά από την άλλη πλευρά, σίγουρα δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο υπερηφάνειας και καυχησιολογίας, εάν αναλογιστεί κανείς ότι για το πρώτο μισό, φθάσατε -δεν φθάσατε το 50%. Και αυτό με στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας γιατί υπάρχουν και πολύ δυσμενέστερες προσεγγίσεις.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υφυπ. Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Με το πρώτο τι έγινε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τώρα είπατε για σειρά από πράγματα που έχουν σχέση με το παρελθόν. Εγώ θα πάρω, ως παράδειγμα, αυτά που είπατε για το Ίδρυμα Παλιννοστούντων. Είναι δυνατόν, τέσσερα χρόνια μετά, τέσσερα χρόνια στην κυβέρνηση, τα δυο ως πρωτοκλασσάτος Υπουργός και ενάμιση χρόνο τώρα ως Πρωθυπουργός, να επιχειρείτε να βρείτε και μάλιστα για τέτοια ζητήματα, άλλοθι στο τι παραλάβατε; Το θεωρώ και αυτό ότι, αν μη τι άλλο είναι ένα σοβαρό πρόβλημα αξιοπιστίας.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Είπατε τώρα, πέντε φορές τη λέξη "σημειακά". Εάν, εσάς σας φαίνεται σημειακό που σας λέμε "μαζέψτε τις στατάλες για να μπορούν να μειωθούν οι φόροι" και αυτό να είναι κίνητρο αναπτυξιακό, δικαίωμά σας να το αποκαλείτε έτσι. Εάν θεωρείτε σημειακό ή δευτερεύον, ότι σας λέμε, "κάντε αποκρατικοποιήσεις γιατί αλλιώς δεν θα απελευθερωθούν οι δημιουργικές δυνάμεις του τόπου", δικαίωμά σας να το αποκαλείτε έτσι. Αν δεν μπορείτε να μειώσετε τις δημόσιες δαπάνες και δεν μπορείτε να μεταρρυθμίσετε τον τρόπο που λειτουργεί η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα, αυτό είναι δικό σας πρόβλημα, αλλά, δυστυχώς, μαζί με δικό σας γίνεται και πρόβλημα του ελληνικού λαού και όλων μας και λειτουργεί ως τροχοπέδη στο να πάμε επιτέλους μπροστά.

Θέλω να κλείσω με μια πολύ σύντομη αναφορά στις τελευταίες κορώνες του κυρίου Πρωθυπουργού. Δεν θα τον παρακολουθήσω σ' αυτού του είδους την απόπειρα διασποράς κομματικού φανατισμού.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Απλώς θα πω, ότι η δική μου πολιτική παιδεία δεν μου το επιτρέπει.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Όμως, είχα την ψευδαίσθηση μέχρι πριν από ελάχιστα λεπτά, ότι ούτε η δική σας πολιτική παιδεία επιτρέπει τη διασπορά φανατισμού και παρελθοντολογίας. Δείξατε ότι παραμένετε πραγματικό παιδί του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της 3ης του Σεπτεμβρίου.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συζήτηση. Παρακαλώ να κάνετε ησυχία. Όσοι επιθυμείτε να εξέλθετε της Αιθούσης, παρακαλώ να επισπεύσετε.

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, όταν πληροφορήθηκα το περιεχόμενο της σημερινής συζήτησης προ ημερήσιας διάταξης, ταλαντεύτηκα, λίγο, πού έπρεπε να πέσει το βάρος της ομιλίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Σε κριτική της κυβερνητικής πολιτικής γενικά και ιδιαίτερα στον τομέα της οικονομίας; Ή να πέσει το κύριο βάρος στην ανάδειξη προτάσεων, λύσεων και υποδείξεων;

Η συζήτηση βεβαίως έδειξε για άλλη μια φορά ότι η δυνατότητα προτάσεων, λύσεων και υποδείξεων υπάρχει, όταν έχει απλές διαφωνίες με την κυβερνητική πολιτική, όταν οι διαφωνίες σου είναι σε ζητήματα διαχείρισης, δοσολογίας, όπως είπε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, όταν δηλαδή οι διαφωνίες είναι σε ζητήματα τακτικής και χειρισμών.

Εμείς δεν έχουμε την πολυτέλεια, να έχουμε μόνο τέτοιες διαφωνίες με την κυβερνητική πολιτική. Έχουμε ριζικές διαφωνίες. Επόμενα είναι φυσιολογικό το κύριο βάρος να αναλωθεί στη προβολή της γενικής αντίληψης του Κ.Κ.Ε. τόσο για την κυβερνητική πολιτική όσο και για τη διέξοδο. Πρέπει επίσης να υπενθυμίσω, ότι πολλές φορές το Κ.Κ.Ε. στη λογική, αν θέλετε και στις υποδείξεις που κάνουν συνδικαλιστικές κοινωνικές οργανώσεις, για άσκηση πίεσης έστω σε μία κυβέρνηση με την οποία διαφωνείς ριζικά, πολλές φορές έχουμε καταθέσει και συγκεκριμένες προτάσεις, όχι μόνο μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες αλλά και άμεσες, που η ικανοποίησή του δεν απαιτεί ριζική αλλαγή της πολιτικής της Κυβέρνησης, αλλαγή της γραμμής πλεύσης.

Αυτές τις προτάσεις, κύριε Πρωθυπουργέ, τις έχετε απορρίψει. Όχι γιατί είχαν οικονομικό κόστος και έγερναν αλλού τους δείκτες της σύγκλισης, αλλά για λόγους αρχής και λόγους ουσίας.

Θα σας θυμίσω π.χ. συγκεκριμένες προτάσεις για το πώς μπορούν να στηριχθούν τα ασφαλιστικά ταμεία ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι μένετε στην Αίθουσα οφείλετε να παρακολουθήσετε τη συζήτηση. Σας παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Είναι θέμα συνείδησης κύριε Πρόεδρε, δεν είναι ζήτημα καταπίεσης. Είναι ελεύθεροι άνθρωποι και να συζητούν μεταξύ τους και να μην ακούν. Δεν έχει σημασία. Αυτά δεν γίνονται με την καταπίεση. Έτσι είναι.

Σας θυμίζω, επίσης, την υποστήριξη που δώσαμε σε ρεαλιστικές προτάσεις των αγροτών της Θεσσαλίας και γενικότερα που το οικονομικό τους κόστος δεν θα τάρασσε το ισοζύγιο του προϋπολογισμού. Αυτά όλα τα αρνηθήκατε, την ίδια ώρα που είσατε έτοιμοι να κατασπαταλήσετε διπλάσια και τριπλάσια ποσά στην ανοικτή συγκαλυμμένη ρουσφετολογία, όχι στενούς κομματικού τύπου, αλλά γενικότερης σημασίας και θα πω συγκεκριμένα.

Δεν έρχεσθε π.χ. να στηρίξετε απώλειες εισοδήματος, δεν θέλετε να στηρίξετε τα ασφαλιστικά ταμεία, για ποιο λόγο; Όχι για οικονομικούς λόγους, αλλά γιατί δεν θέλετε να θεμελιώσετε κοινωνικά δικαιώματα σε μία πορεία που επιδιώκετε να τα ξεθεμελιώσετε. Δεν θέλετε π.χ. να υπάρχει καθόλου η λογική της επιδότησης ενός αγροτικού προϊόντος που έχει συγκριτικό πλεονέκτημα και στην εσωτερική αγορά και στις διεθνείς αγορές, γιατί θέλετε να θεμελιώσετε μία διαφορετική πολιτική σε βάρος των αγροτικών προϊόντων και της αγροτιάς.

Δεν έχετε π.χ. αντίρρηση να δίνετε με την μορφή των επιδομάτων, επίσημα ή κάτω από το τραπέζι, σε ορισμένες

κατηγορίες εργαζομένων που δίκαια έχουν απαίτηση για βελτίωση μισθών. Μπορείτε να τα δίνετε αυτά σε μεγάλα ύψη, αλλά δεν τα δίνετε με τη μορφή βασικών αυξήσεων, γιατί δεν θέλετε να θεμελιώσετε το δικαίωμα των αυξήσεων και μάλιστα με κριτήριο την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Θέλετε να δίνετε κάποιες αυξήσεις με την μορφή δωρεών, κάτω από το τραπέζι, για να κρατάτε ομήρους εσαεί τους εργαζόμενους.

Και μπορείτε -το ξαναλέω- να δίνετε περισσότερα χρήματα με αυτό τον τρόπο, αρκεί να διαπαιδαγωγήσετε το λαό στη λογική της επαιτείας, στην πολιτική της φιλανθρωπίας. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν έχει και τόσο μεγάλη αξία να επαναλάβει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, πάγιες προτάσεις που, ξαναλέω, είναι ρεαλιστικές και δίκαιες ταυτόχρονα, με την έννοια ότι παίρνουμε υπόψη σε ποια κοινωνία ζούμε, σε ποια οικονομία ζούμε και κυρίως με ποια πολιτική έχουμε να κάνουμε.

Κυρίως, θέλω να τοποθετήσω ορισμένα πράγματα τα οποία αποδεικνύουν και θεμελιώνουν, αν θέλετε, πρώτον τις θεμελιακές μας διαφορές για την αντίληψή σας για την οικονομία, να αποδείξουμε ποιον ωφελεί και ποιον δεν ωφελεί η οικονομική πολιτική σας και, τρίτον, θα προσπαθήσω να αποδείξω στο χρόνο που δίνεται ότι και αυτοί οι στόχοι που βάζετε, οι δικοί σας στόχοι στον τομέα της οικονομίας δεν πρόκειται να υλοποιηθούν σύμφωνα με τη θέλησή σας, όχι γιατί δεν είσατε καλοί διαχειριστές, αλλά γιατί η ίδια η πολιτική σας, όπως και η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναπόφευκτα δεμένη με τεράστιες αντιθέσεις και αντινομίες, έτσι που ούτε οι δικοί σας στόχοι πρόκειται να επιτευχθούν, τουλάχιστον στο ύψος και στα ποσοστά που θέλετε.

Πρώτον, κύριε Πρωθυπουργέ, θα έλεγα ότι εκφράσατε έναν αυτοθαυμασμό για την κυβερνητική πολιτική, για τους καλούς δείκτες ή για τους καλούς ρυθμούς ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Δεν έχω την πρόθεση να αμφισβητήσω τα ποσοστά που δώσατε, πού κινηθήκατε στην αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου, στις εισροές ξένου κεφαλαίου που αυξάνονται στην Ελλάδα, στον πληθωρισμό. Περίπου μια σειρά τέτοια στοιχεία φέρατε για να δικαιολογήσετε και να αιτιολογήσετε τον αυτοθαυμασμό της κυβερνητικής πολιτικής και τη μεγάλη αισιοδοξία που τρέφετε για το μέλλον.

Ακούγοντάς σας, ειλικρινά, και μια και δυο φορές σκέφθηκα, ότι "η εγχείρηση επέτυχε, ο ασθενής απεβίωσε". Και αυτό το λέω με μεταφορική βεβαίως έννοια, γιατί δεν πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός θα καταθέσει τα όπλα και θα αποβιώσει. Το λέω όμως σχετικά και μεταφορικά.

Διότι: Οι δείκτες τους οποίους καταθέσατε εδώ σαν απόδειξη είναι οι δείκτες που και εμείς παραδεχόμαστε ότι πάνε καλά στην Ελλάδα, οι δείκτες της κερδοφορίας. Παραδείγματος χάρη το 1995- αν είναι σωστά τα στοιχεία μας και νομίζω ότι είναι σωστά- ο ρυθμός του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος αυξήθηκε από 2% στο 2,5%. Παρόλα αυτά η κατανομή σε βάρος των εργαζομένων χειρότερησε. Και πρέπει να πω ότι από το 1980 έως το 1995 που διαθέτουμε στοιχεία η τάση αυτή είναι πάρα πολύ συνεπής.

Παραδείγματος χάρη: Το 1980, η κατανομή του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος σε μισθούς ήταν στο 47% και το 1995 έπεσε στο 32%, ενώ τα επιχειρηματικά κέρδη είχαν μερίδιο 34% το 1980 και το 1995 έφθασαν στο 51%.

Και εδώ θέλω να προλάβω και τη Νέα Δημοκρατία: Η ίδια πορεία των δεικτών θα ήταν και με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, διότι ο πιλότος των κερδών είναι ο ίδιος και για τα δύο Κόμματα. Οι μικροδιαφορές, οι αποκλίσεις δεν έχουν τόσο μεγάλη σημασία. Και πρέπει να σας πω ότι αυτά τα στοιχεία κατατέθηκαν στο τελευταίο συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν είναι αυθαίρετα για μας στοιχεία.

Και ρωτάμε: Ακόμα και αν το ακαθάριστο εθνικό προϊόν ανέβει στο 3%, 4%, 5%, 6% ή στο 9%, οι εργαζόμενοι θα κερδίσουν; Όχι μόνο δεν θα κερδίσουν, όχι μόνο δεν θα πάρουν μερίδιο κέρδους, αλλά θα χάσουν.

Έφερε ένα στοιχείο -και το δέχομαι αυτό, είναι σωστό- ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας για την Ιρλανδία που σ' αυτό το δείκτη πάει πολύ καλύτερα από την Ελλάδα. Πρέπει όμως να ξέρουμε ότι η Ιρλανδία έχει ακόμα μεγαλύτερη ανεργία απ'

ότι έχει η Ελλάδα. Οι δείκτες λοιπόν μπορεί να ευημερούν και οι εργαζόμενοι σχετικά -το υπογραμμίζω- αλλά και απόλυτα οικονομικά και κοινωνικά -υπογραμμίζω- να μπαίνουν σε πορεία εξαθλίωσης.

Ας πάρουμε τα κεφάλαια και τα κέρδη στην Ελλάδα, τα οποία πραγματικά τα "ταΐζετε" πολύ καλά.

Η Ελλάδα σε σύγκριση με την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, την Ισπανία, αλλά και με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει το μεγαλύτερο απόθεμα κεφαλαίων και κυρίως έχει τους μεγαλύτερους ρυθμούς αύξησης των κερδών.

Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Να ανέβει η παραγωγικότητα -που λέτε και εσείς- και η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας -και μιλάμε για την παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα, όχι ορισμένων επιχειρήσεων, αλλά συνολικά της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας- και να αυξηθούν οι μισθοί, οι συντάξεις και γενικότερα οι κοινωνικές παροχές; Όχι μόνο, σε σύγκριση με το παρελθόν, πήγαν πίσω, αλλά κυρίως υπάρχει μεγάλο χάσμα σε σχέση με τις σύγχρονες ανάγκες. Διότι, τουλάχιστον εμείς, δεν σας κάνουμε τη χάρη να μετράμε το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων συγκρίνοντας τους δείκτες πριν τριάντα, σαράντα και πενήντα χρόνια -κάνουμε αυτή τη σύγκριση- αλλά κυρίως κάνουμε τη σύγκριση με το τι ανάγκες σύγχρονες έχει ο εργαζόμενος και με το τι δυνατότητες αντικειμενικά υπάρχουν στην Ελλάδα ώστε να ζει πολύ καλύτερα και μάλιστα να ευημερεί.

Τα κέρδη αυξάνουν, οι ρυθμοί αυξάνονται και υπάρχουν και αποθέματα κεφαλαίων. Γιατί στην Ελλάδα τα ελλείμματα αυξάνονται ή πέφτουν ανεπαίσθητα για ένα-δύο χρόνια με αποτέλεσμα να έχουμε τον καινούριο φαύλο κύκλο μετά; Εξηγείστε μας αυτή τη φαινομενική αντίφαση. Η αντίφαση για εμάς δεν υπάρχει, διότι όσο αυξάνουν τα ελλείμματα, όσο αυξάνουν τα κέρδη και όσο συσσωρεύονται και συγκεντρώνονται τα κεφάλαια στα χέρια των λίγων, και τα ελλείμματα θα αυξάνονται, και η εκμετάλλευση των εργαζομένων θα δυναμώνει και η ζωή τους θα πηγαίνει σχετικά και απόλυτα προς τα πίσω.

Ο πληθωρισμός, βεβαίως, με βάση τους δικούς σας στόχους, πάει καλά. Με τι όρους, όμως; Λιτότητας, ξεπουλήματος της παραγωγικής βάσης της Χώρας.

Μιλήσατε επίσης, για τη σταθερότητα της δραχμής, για τις νομισματικές ισοτιμίες και για το πόσο καλά θα πάει η Ελλάδα στην πορεία. Πάντως, είναι πασιφανές -και γράφεται μάλιστα σε όλες τις οικονομικές εφημερίδες- ότι τα μόνα νομίσματα που αντέχουν την κερδοσκοπία είναι το δολάριο και το μάρκο. Αυτό είναι πασίγνωστο. Και ανά πάσα στιγμή, όταν κάποιοι το αποφασίσουν, είτε αυτοί λέγονται εταίροι σας, είτε πολυεθνικές, όχι μόνο η δραχμή αλλά και άλλα νομίσματα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορούν να πιναχθούν στον αέρα. Και έχουμε τέτοια παραδείγματα. Και μη φαντάζεσθε βεβαίως, ότι θα γίνει πραγματική ισοτιμία νομισμάτων. Το δολάριο και το μάρκο είναι αυτά που θα έχουν το πάνω χέρι και αυτά βεβαίως που θα διασωθούν.

Είπατε ακόμη, ότι το πρόβλημα που έχει η ελληνική οικονομία είναι η χαμηλή παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα. Κατ'αρχήν, και αυτά τα μεγέθη είναι σχετικά. Με τι τα συγκρίνετε; Η Γερμανία για παράδειγμα, η οποία θεωρείται χώρα με ανεβασμένη παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα, έχει καταγεγραμμένη ανεργία που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο του 1933, 9,3%, την περίοδο, δηλαδή, του ναζισμού. Πώς εξηγείται λοιπόν, χώρα με ικανότητα παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας να έχει κοινωνικούς δείκτες τόσο πίσω;

'Αρα λοιπόν, για εμάς δεν είναι καθοριστικό και μοναδικό κριτήριο η βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας. Έχει όμως, μεγάλη σημασία με ποιους όρους και με ποια μέσα γίνεται. Και ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι και στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη γίνεται με τη μετατροπή των εργαζομένων, ιδιαίτερα της εργατικής τάξης, σε ακόμα πιο φθηνής εργατικής δύναμης με όρους δουλεμπορίου, που θα το νομιμοποιήσετε με τον κοινωνικό διάλογο, όπως επίσης γίνεται με μοχλό τις νέες τεχνολογίες που αντί να μειώνουν τον χρόνο εργασίας, μειώνουν τις θέσεις εργασίας. Άλλο πράγμα η μείωση του χρόνου εργασίας και άλλο πράγμα

η μείωση των θέσεων εργασίας.

Μάλιστα, όσο μειώνονται οι θέσεις εργασίας, τόσο αυξάνεται ο χρόνος εργασίας του εργαζομένου, γιατί σήμερα, για να τα βγάλει πέρα, πρέπει να δουλεύει σε δύο και τρεις δουλειές του ποδαριού ή να διαθέτει είκοσι ώρες από το εικοσιτετράωρο για να ψάχνει δουλειά ή να είναι στις διάφορες λίστες αναμονής. Δηλαδή, ο σχετικός ελεύθερος χρόνος που είχαν κατακτήσει οι εργαζόμενοι τα προηγούμενα χρόνια, έχει κυριολεκτικά μηδενισθεί για γυναίκες και άνδρες.

Λέτε λοιπόν, ότι αν ανεβάσουμε την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα, τότε στην Ελλάδα οι εργαζόμενοι θα φάνε με χρυσά κουτάλια. Ποιος θα καρπωθεί αυτά τα αποτελέσματα;

Με την πολιτική σας, αν θέλετε οι τέσσερις ελευθερίες, που υποστήριζαν και υποστηρίζουν όσα Κόμματα έχουν βάλει την υπογραφή τους στην συνθήκη του Μάαστριχτ -ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και εργατικού δυναμικού- μπαίνει απαγορευτικό, βάζουν κόκκινο φως στην αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας από την πλευρά των εργαζομένων.

Θα σας πω κατ'αρχήν ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Στην Ελλάδα, τέσσερις κλάδοι την τελευταία εικοσαετία, η κλωστοϋφαντουργία, η ένδυση, η υποδήση και ο κλάδος των τροφίμων, σημείωσαν αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητάς τους. Σε αυτούς τους κλάδους, όχι βέβαια σε όλες τις επιχειρήσεις, αλλά στις πιο μεγάλες επιχειρήσεις, έγιναν τεχνολογικοί εκσυγχρονισμοί. Αφίνω δε καταμέρος πόσες συντρίφηκαν και πόσες πετάχθηκαν στο δρόμο. Μιλώ όμως για τους κλαδικούς εκσυγχρονισμούς. Και οι τέσσερις αυτοί κλάδοι έχουν αυξήσει τις εξαγωγές -οι μεγάλες βεβαίως επιχειρήσεις και κάποιες μικρομεσαίες- άρα το μερίδιο στις διεθνείς αγορές. Και την ίδια ώρα στην Ελλάδα έχει στενέψει η εξωτερική αγορά για τα ελληνικά κλωστοϋφαντουργικά και άλλα προϊόντα και έχουμε μία τεράστια εισαγωγική διείσδυση σε κλάδους που έχουμε σχετική ανταγωνιστικότητα, εισαγωγική διείσδυση στην εσωτερική αγορά με τις γνωστές παρενέργειες εκτός των άλλων και το κύττημα των μικρομεσαίων, αλλά και την αύξηση του εμπορικού ισοζυγίου. Το φέρνω αυτό το παράδειγμα -και θα μπορούσα να φέρω και πάρα πολλά άλλα- για να αποδείξω ότι από μόνη της η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα, στα πλαίσια αυτής της πολιτικής, στα πλαίσια αυτού του συστήματος που έχουμε, καρπούς θα φέρει μόνο για την πλουτοκρατία του τόπου.

Όμως να σας βάλω και ένα άλλο ερώτημα. Πιστεύετε πραγματικά, κύριε Πρωθυπουργέ, -και δεν το προσωποποιώ, είναι πολιτική της Κυβέρνησης και αν θέλετε εδώ πρέπει να απαντήσουν και τα άλλα Κόμματα που υποστηρίζουν τις τέσσερις ελευθερίες της Συνθήκης του Μάαστριχτ- ότι ακόμη και αν στην Ελλάδα, έστω με τίμημα τη φτώχεια και την πείνα για ένα μεγάλο μέρος του λαού ή την σχετική οπισθοδρόμηση για άλλο τμήμα του λαού, πιστεύετε πραγματικά, ότι τα σύγχρονα, καλής ποιότητας και φθηνά ελληνικά προϊόντα θα βγουν ελεύθερα στις διεθνείς αγορές; Οι κανόνες του ανταγωνισμού, παραδείγματος χάρι είναι ισότιμοι για τις χώρες, για τις επιχειρήσεις; Όχι μόνο δεν είναι ισότιμοι, αλλά από την φύση τους είναι αθέμιτοι και χρησιμοποιούνται και τα νόμιμα και τα πιο παράνομα μέσα, προκειμένου να επιβιώσουν οι πολυεθνικές, ιδιαίτερα αυτές που έχουν την έδρα στην Γερμανία, στις ΗΠΑ και στις άλλες μεγάλες καπιταλιστικές χώρες, για να μπορέσουν αυτές οι πολυεθνικές να κυριαρχήσουν, όχι μόνο σε βάρος των εργαζομένων αλλά και σε βάρος αδελφών τους πολυεθνικών. Πιστεύετε, δηλαδή, εσείς ότι με αντικειμενικά ποιοτικά κριτήρια μία χώρα μπορεί να μπει στην διεθνή αγορά; Δεν είναι έτσι. Δεν είναι καθόλου έτσι. Τα κριτήρια είναι και πολιτικά. Και θα σας πω ένα παράδειγμα:

Υποτίθεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καταργήσει την κλαδική πολιτική. Υποτίθεται, επαναλαμβάνω, ότι την έχει καταργήσει, δεν την θέλει την κλαδική πολιτική. Έχει όμως αυτήν, την -όπως λέγεται, άλλο εφεύρημα- οριζόντια πολιτική προς τις επιχειρήσεις. Και όμως -και αυτό το ξέρετε- έχει

κάνει εξαίρεση για ορισμένους κλάδους και για ορισμένες χώρες. Έχει εξαιρέσει την κλωστοϋφαντουργία, την ένδυση, το ξύλο, το έπιπλο, τα ναυπηγεία, τη χαλυβουργία και σε ορισμένες περιπτώσεις την αυτοκινητοβιομηχανία. Με βάση λοιπόν αυτά τα κριτήρια και με πολιτικά κριτήρια -και όχι γιατί είχε να κάνει με καλύτερες κυβερνήσεις- η Ευρωπαϊκή Ένωση ενίσχυσε την Ισπανία στην αεροναυπηγική και στην χαλυβουργία, την Πορτογαλία στο κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας και της ένδυσης. Και δεν θέλω να μιλήσω για ειδικές επιλογές που έχει κάνει στην Τουρκία.

Βεβαίως, τα άλλα Κόμματα σας κατηγορούν ότι δεν έχετε ικανότητα διαπραγμάτευσης όπως έχουν ενδεχόμενα οι κυβερνήσεις της Ισπανίας και της Πορτογαλίας. Μα όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι αυτό είναι δευτερότερο ζήτημα.

Είναι δευτερότερο, διότι πρόκειται για επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως για την Ελλάδα, παραδείγματος χάρι, κάνει επιλογές να γεμίσουμε με μεγάλα έργα τσιμέντου και μπετόν και δρόμους, σ' εκείνες τις χώρες κάνει ειδική επιλογή να στηρίξει ορισμένους κλάδους, τους επιχειρηματίες των κλάδων βέβαια και όχι τους εργαζόμενους. Και αυτό για ποιο σκοπό; Είναι πολιτικοοικονομικός ο σκοπός. Κάνει επιλογή, γιατί και η Ισπανία και η Πορτογαλία είναι πρώην μητροπόλεις. Πολιότερα είχαν μεγάλες αποικίες και θέλουν μέσα από το δρόμο της Ισπανίας και της Πορτογαλίας να γίνει η διείσδυση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου ή του πολυεθνικού κεφαλαίου και σ' αυτές τις χώρες.

Όταν, δηλαδή, κάνει μία παραχώρηση, η μη δογματική πραγματικά Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτή την κάνει με άλλα κριτήρια και όχι, βεβαίως, με κριτήρια αντικειμενικά, κοινωνικά ή με κριτήριο τι ωφελεί τη χώρα-μέλος, τι ωφελεί το λαό της.

Στην Ελλάδα, λοιπόν, έχουμε πλεόνασμα κεφαλαίων, πλεόνασμα κερδών και την ίδια ώρα έχουμε γκρίνια των βιομηχάνων, του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων και των άλλων επιχειρηματιών ότι κάτι δεν πάει καλά στα πράγματα. Και οι ίδιοι βεβαίως, ασκούν στην εξαιρετικά ευάλωτη σ' αυτές τις πιέσεις κυβέρνηση πίεση για να τους καθιερώσει ακόμα καλύτερους κανόνες. Γιατί γκρινιάζουν οι βιομήχανοι; Και μάλιστα, σε ορισμένες περιπτώσεις ο κύριος Πρωθυπουργός λέει το εξής: "Μα, δεν διαμαρτύρονται μόνο οι εργαζόμενοι, διαμαρτύρεται και το μεγάλο κεφάλαιο. Άρα, κακώς κατηγορούμαστε από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ότι είμαστε κόμμα-υπηρέτης του μεγάλου κεφαλαίου".

Ξέρετε πάρα πολύ καλά, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι το μεγάλο κεφάλαιο, η οικονομική ολιγαρχία, δεν καταλαβαίνει από πολιτικούς ελιγμούς και από πίστωση χρόνου. Τα θέλει όλα τώρα και όσο γίνεται πιο γρήγορα. Και αν θέλετε, αδιαφορεί εάν το κυβερνητικό Κόμμα που τον εξυπηρετεί, θα έχει πολιτικό κόστος. Άλλωστε, περιφέρει την αγάπη του, τότε στη Νέα Δημοκρατία και τότε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τώρα έχει μείνει πολύ χρόνο στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτό συμβαίνει κατά καιρούς, ανάλογα με το ποιος την εξυπηρετεί.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λοιπόν, πιέζουν οι βιομήχανοι, όχι γιατί δεν έχουν κέρδη, αλλά γιατί θέλουν να τα σταθεροποιήσουν και κυρίως να αυξήσουν το μέσο ποσοστό κέρδους. Κυρίως όμως, ενδιαφέρονται να απελευθερωθούν από ορισμένα εμπόδια, τα οποία υπάρχουν και τα οποία αναφέρονται στις εργασιακές σχέσεις. Να αναφέρω ένα παράδειγμα: Η Ελλάδα και η Πορτογαλία σε σύγκριση με την Ιρλανδία και την Ισπανία, παρά την αυξανόμενη ανεργία, έχουν το υψηλότερο σχετικά ποσοστό απασχόλησης. Και βεβαίως, εδώ πρέπει να γίνει σύγκλιση. Πρέπει και η Ελλάδα και η Πορτογαλία να έχουν το ίδιο ποσοστό απασχόλησης, το ίδιο ποσοστό ανεργίας με την Ιρλανδία και την Ισπανία.

Υπάρχουν περιορισμοί στα όρια των απολύσεων. Υπάρχουν οι κατακτήσεις των εργαζομένων τα τελευταία -ας το πω σχηματικά- σαράντα χρόνια. Και αυτά θέλουν να φύγουν από τη μέση, για να μπορούν να προχωρήσουν σε επενδύσεις εντάσεως κεφαλαίου, με λιγότερη εργατική δύναμη, πιο φτηνή και με ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Γι' αυτό σας πιέζουν, γι' αυτό σας κάνουν κριτική και σας προειδοποιούν ότι εάν αυτά τα πράγματα τα κάνετε με πιο αργούς ρυθμούς, τότε έχουν κι άλλες αγάπες κι άλλες συμμαχίες να κάνουν.

Εμείς συμφωνούμε, ότι πρέπει να τελειώσουμε μ' αυτό το κλάμα που συνήθως ακούγεται στην Ελλάδα, ότι δεν υπάρχουν πόροι, ότι δεν υπάρχουν μέσα, ότι δεν μπορούμε. Και αν θέλετε, καμιά φορά και η Αντιπολίτευση, προκειμένου να κάνει κριτική στην εκάστοτε κυβέρνηση, χρησιμοποιεί -δεν εννοώ εμάς- την έλλειψη πόρων και τα ελλείμματα για να κάνει κριτική και όταν έρχεται στην Κυβέρνηση, δικαιολογεί γιατί δεν πραγματοποιούνται τα μέτρα.

Εμείς, λοιπόν, πιστεύουμε ότι στην Ελλάδα υπάρχουν χρήματα και πόροι, υπάρχουν κεφάλαια και κέρδη. Κι αυτό φαίνεται από τους ισολογισμούς των εταιριών, από τις διαδικασίες συγχωνεύσεων και εξαγωγών, από τις καταθέσεις στις τράπεζες της Ελβετίας, που ξεπερνούν τα έντεκα τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό φαίνεται από τους ισολογισμούς των τραπεζών. Χρήμα υπάρχει, μόνο που είναι στα χέρια της πλουτοκρατίας, γι' αυτό δεν γίνονται οι απαιτούμενες επενδύσεις, με την απαιτούμενη διάρθρωση και γι' αυτό βεβαίως και οι κοινωνικές δαπάνες, όχι μόνο δεν αυξάνονται, αλλά κουτσουρεύονται.

Πρέπει, όμως, να σας πω, ότι στην Ελλάδα υπάρχουν και πρώτες ύλες και δυνατότητες παραγωγής ενδιάμεσων και τελικών προϊόντων. Η πολιτική σας είναι τέτοια, που υπονομεύει, κυριολεκτικά και με ταχύτερους ρυθμούς, τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Χώρας.

Θα αναφέρω μερικά παραδείγματα επιλεκτικά, με κίνδυνο, μοιραία να ξεχάσω ή να μην πω μερικά πολύ πιο σοβαρά. Θα αναφέρω ορισμένα συγκεκριμένα, που μπορεί να τα καταλάβει και ο απλός εργαζόμενος. Οι διεθνείς μελέτες που υπάρχουν, δείχνουν ότι μέχρι το 2010 το πολύ, μπορεί να αξιοποιηθεί ο λιγνίτης στον τομέα της ενέργειας, με μηδέν επιβάρυνση στο περιβάλλον και ήδη τέτοια θαυμάσια πιλοτικά προγράμματα εφαρμόζονται στη Γερμανία και στην Ισπανία.

Το αναφέρω αυτό, γιατί προ πολλού έχει αρχίσει μια συζήτηση "τελειώσαμε με το λιγνίτη, δεν μπορούμε με το λιγνίτη, δεν έχουμε δικές μας πηγές ενέργειας" και ανάμεσα στα άλλα έχει ξεκινήσει η γνωστή πονηρή διαδικασία για την υποβάθμιση του ρόλου της ΔΕΗ, η διαίρεσή της σε οκτώ εταιρείες και το ξεπούλημα σε ιδιώτες. Το λέω αυτό, γιατί η ΔΕΗ, ακόμα κι εκεί που φαίνεται ότι τα πράγματα έχουν ξεπεραστεί, έχει τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης. Άλλωστε, γι' αυτό ζητούν τη ΔΕΗ ιδιώτες.

Θα σας πω ένα άλλο παράδειγμα, κύριε Πρωθυπουργέ. Βέβαια, το απευθύνω στην Κυβέρνηση και στην ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν είναι προσωπικό σας ζήτημα. Όσον αφορά το θέμα της αιολικής ενέργειας, βεβαίως, επί Νέας Δημοκρατίας και επί πρωθυπουργίας του κ. Μητσotάκη, έγινε μια σκανδαλώδης σύμβαση, που ο ιδιώτης, στην ουσία, αφαιρούσε πόρους από τη ΔΕΗ, χωρίς να της προσφέρει πραγματικές υπηρεσίες, παραγωγικές.

Όταν εσείς ήσασταν Υπουργός Έρευνας, Βιομηχανίας και Τεχνολογίας ανανεώσατε αυτή τη σύμβαση και την κάνετε διπλάσια σκανδαλώδη. Έχασε και χάνει και από κει η ΔΕΗ.

Θα σας πω και ένα άλλο παράδειγμα. Επίσημες μελέτες αναφέρουν ότι οκτώ θαλάσσιες περιοχές στη βορειοδυτική Ελλάδα διαθέτουν πετρέλαιο. Αυτές τις οκτώ περιοχές τις πουλήσατε στην ουσία, όσον αφορά την έρευνα και την αξιοποίησή τους σε ιδιώτες. Γιατί; Εδώ στην Ελλάδα δεν υπάρχει επιστημονικό δυναμικό. Δεν υπάρχει ικανότητα εγχώρα, δική μας από Υπουργεία ή από άλλους φορείς; Ό,τι παραγωγικό και δύναμει αναπτυξιακό υπάρχει, το ξεπουλάτε.

Όσον αφορά την περίπτωση της "SOFTEX", όχι μόνο εμείς οι κομμουνιστές, αλλά και όλοι οι εργαζόμενοι στη "SOFTEX", έχουν καταγγείλει τη συστηματική προσπάθεια της προγραμματισμένης φθοράς της "SOFTEX", προκειμένου να τη συρρικνώσετε, να την πουλήσετε, για διάφορους σκοπούς.

Στην Ελλάδα διαθέτουμε μεγάλο αριθμό επιστημόνων και μάλιστα, ανθρώπων που γνωρίζουν πολύ καλά τις νέες τεχνολογίες στο τομέα της πληροφορικής. Υπάρχει πλούσια πείρα του εργατικού δυναμικού. Έχουμε δηλαδή αυτή τη στιγμή σημαντικές προϋποθέσεις για μια πραγματική φιλοαϊκή ανά-

πτυξη. Όμως, υπάρχει ανάπτυξη στην Ελλάδα μόνο για κέρδη και την πλουτοκρατία. Και το λέω κυριολεκτικά "μόνο", διότι, δυστυχώς, αποτελεί παρελθόν εκείνη η εποχή που δίνονταν κάποιες παροχές ονομαστικές, έστω και προσωρινά βιώσιμες.

'Ηδη κάνατε μια νύξη στην ομιλία σας και ξέρω πολύ καλά ότι σε μας θα απαντήσετε με το τελευταίο, θα έλεγα, καταφύγιο των επιχειρημάτων περί αλβανοποίησης και Αλβανίας και το επιχείρημα της ανατροπής, της κατάρρευσης του σοσιαλισμού. 'Όλο αυτό το επιχείρημα έρχεται σαν επιστέγασμα της άποψής σας ότι αυτή η πολιτική είναι μονόδρομος για το λαό και δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος, καμιά άλλη λυση.

Κατ' αρχήν, πρέπει να σας πω ότι αυτό το επιχείρημα -ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος- έρχεται, επανέρχεται, εμφανίζεται, επανεμφανίζεται σε κρίσιμες στιγμές της περιόδου, όταν το παλιό συγκρούεται με το ανερχόμενο νέο. Αν θα διαβάσει κανείς την ιστορία και η Γαλλική Επανάσταση δεν έπρεπε να γίνει και το 1821 δεν έπρεπε να γίνει.

Τουλάχιστον πριν επικρατήσει ένα μεγάλο κίνημα, έχουν φροντίσει να πουν ότι δεν μπορεί και δεν έχει καμιά δυνατότητα να επιβιώσει.

'Όσον αφορά την Αλβανία. Κοιτάzte να δείτε, εμείς δεν είμαστε αυτοί που θα πούμε ότι η Αλβανία μέχρι το 1990 ήταν ό,τι καλύτερο υπήρχε μέσα στις χώρες του σοσιαλισμού. Όμως, ο αλβανικός λαός ούτε πεινούσε, ούτε επαιτούσε. Γι' αυτό δεν θα δώσω εγώ μαρτυρίες. Να ρωτήσετε τους Υπουργούς σας -που πήγαιναν τότε στην Αλβανία- τί έλεγαν όταν γύρναναν και για την ελληνική γλώσσα αν διδάσκεται και για το πώς ζει ο αλβανικός λαός. Και βεβαίως, δεν συνέκρινα την Αλβανία με την βιτρίνα της Γερμανίας, των Ηνωμένων Πολιτειών κ.λπ. ούτε με τις άλλες σοσιαλιστικές χώρες, παρά το γεγονός ότι πραγματικά είχε απομονωθεί και στα πλαίσια του σοσιαλιστικού συστήματος.

Δείτε, όμως, τη σημερινή Αλβανία του Μπερίσα. Ποιος την κατάντησε έτσι; Και πρέπει να πω ότι δυστυχώς δεν είναι μόνο ο Μπερίσα. Είστε και εσείς συμμετοχοί. Η ελληνική Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία και εσείς και ιδιαίτερα τώρα και εσείς και όσοι έχουν εγκρίνει την πολυεθνική δύναμη, έχουν τεράστια ευθύνη και για την πείνα και για ό,τι επακολουθεί στην Αλβανία. Γιατί, εν πάση περιπτώσει, αποδείχθηκε ότι η πολυεθνική δύναμη αν μη τι άλλο έδωσε ανάσα στον Μπερίσα να ετοιμάζει εκλογές όπως τις ετοιμάζει. Αυτό σαν ένα στοιχείο.

Επίσης, περί της κατάρρευσης ή της ανατροπής του σοσιαλισμού. Κοιτάzte να δείτε, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει, ότι ο εικοστός αιώνας χάρη στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού, χάρη στα αντιιμπεριαλιστικά και εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, χάρη στους αγώνες που έγιναν στις χώρες του κεφαλαίου, σηματοδοτήθηκε από σημαντικές κοινωνικές και λαϊκές κατακτήσεις και όχι μόνο στο εσωτερικό των χωρών, αλλά και στις διεθνείς σχέσεις. Πάρτε τη συμφωνία του Ελσίνκι. Πάρτε το Διεθνές Δίκαιο που υπάρχει. 'Ό,τι θετικό και ό,τι καλό υπάρχει, είναι αποτέλεσμα και γέννημα εκείνης της περιόδου.

Λοιπόν, δεν μπορείτε να αμφισβητείτε ένα τέτοιο γεγονός. Και αν δεν υπήρχαν αυτές οι κατακτήσεις -οι οποίες δεν ήταν ενός και δύο χρόνων, έφθασαν και ξεπέρασαν και τα εβδομήντα χρόνια και ορισμένες επιβιώνουν σήμερα- τα πράγματα θα ήταν ακόμα χειρότερα. Και αν θέλετε αυτό που σας τρομάζει είναι ότι ακριβώς οι λαοί έβαλαν στο δρόμο με τις κατακτήσεις εμπόδια και τώρα αυτή η αντιμετώπιση η νεοφιλελεύθερη που γίνεται, είτε με συντηρητικό είτε με σοσιαλδημοκρατικό πρόσωπο, δεν μπορεί να ξεδιπλωθεί αν δεν βγάλει από τη μέση τα εμπόδια που έστησαν οι λαοί και στις χώρες του καπιταλισμού και στο σοσιαλισμό και στον τρίτο κόσμο. Δεν έχετε, εγώ θα το έλεγα, κυριολεκτικά δικαίωμα να περιφρονείτε λαϊκές κατακτήσεις και αποτελέσματα. Γιατί και στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού δεν συμμετείχε ένα κράτος, ένα κόμμα, συμμετείχαν λαοί. Και δεν έχετε κανένα δικαίωμα με όσες διαφωνίες κι αν έχετε, αυτά όλα να τα αναίρεíte, όταν σήμερα γίνονται σεβαστά και από μη κομμουνιστές.

Αλλά να σας πω και κάτι άλλο. Δεν θα υπερασπιστώ ότι δεν έγιναν και εκεί λάθη. Αλλά αυτό που σήμερα είναι αναγκαίο,

είναι να βγάλουν οι λαοί, και όσοι έκαναν τα λάθη, συμπεράσματα. Όταν οι λαοί είναι στο προσκήνιο, τότε έχουν ελπίδα και συμπεράσματα να βγάλουν και να διορθώνουν τα λάθη τους. Και πρέπει να διορθώνονται τα λάθη. Όταν, όμως, οι λαοί είναι στο περιθώριο, ή αν θέλετε, μοιρολατρικά στέκονται, τότε δεν θα δέχονται τις συνέπειες λαθών, αλλά θα δέχονται τις συνέπειες εγκλημάτων.

Και απ' αυτήν την άποψη, θέλω να σκιαγραφήσω τις γενικές θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Λέω γενικές, διότι στο κάτω-κάτω σήμερα η αναμέτρηση γίνεται στο γενικό πολιτικό επίπεδο. Αναφορικά με το τι γενική πολιτική έχεις, είναι ανάλογες και οι ιδιαίτερες προτάσεις σου.

Εμείς ξεκινάμε από την εξής βάση: Με τους κανόνες της οικονομίας της αγοράς, ιδιαίτερα με τις τέσσερις ελευθερίες της Συνθήκης του Μάαστριχτ, με συμμόρφωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μία χώρα είτε είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε έξω, μοιραία είναι καταδικασμένη. Είναι καταδικασμένο το 90%, το 80% του λαού. Εξαρτάται από κάθε χώρα. Βεβαίως το 10%, το 15%, το 20%, το 30% να σας χαρίσω, το 1/3, θα ζει καλά και θα βλέπει συνεχώς καλύτερες μέρες.

Αυτό δεν είναι ιδεολόγημα, αυτό βγαίνει μέσα από τη ζωή και από τα προβλήματα, αν θέλετε, που αντιμετωπίζουν όχι μόνο οι μικρότερες και εξαρτημένες χώρες, αλλά και τα προβλήματα που ζουν και οι χώρες που ηγεμονεύουν στους περιφερειακούς καπιταλιστικούς οργανισμούς.

Και το εννοούμε αυτό, ανεξάρτητα αν είσαι μέσα ή έξω. Γιατί μας λέτε, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θεωρεί ότι μόλις η Ελλάδα ή η οποιαδήποτε χώρα σπάσει τους δεσμούς με την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα λύσει τα προβλήματά της. Εμείς δεν είπαμε αυτό. Γιατί αυτή η πολιτική μπορεί να ακολουθείται και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά έχει και μία διαφορά. Είναι διαφορετικό πράγμα να υποχρεώνεσαι και τυπικά να εφαρμόζεις μία πολιτική, είναι διαφορετικό πράγμα να έχεις συμμετάσχει και εσύ στη χάραξη μιάς πολιτικής και είναι διαφορετικό πράγμα να προσπαθείς να ανιχνεύεις ρεαλιστικούς δρόμους σε ένα διεθνές περιβάλλον, αρνητικό ή λιγότερο αρνητικό.

'Άλλωστε, αυτή η διαδικασία ή αυτή η επιλογή δεν αφορά μόνο την Ελλάδα. Αργά ή γρήγορα αυτή η επιλογή θα έρθει στην ημερήσια διάταξη και για το λαό της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας κ.λπ. Άρα, αφήστε αυτή τη συζήτηση. Ας μην συζητήσουμε μέσα στη Βουλή για το μέσα ή έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή είναι η διαφορά μας; Η διαφορά μας είναι πολύ βαθύτερη. Η διαφορά μας είναι, θα αντισταθούμε και θα αντεπιτεθούμε, να αντιπαλέψουμε αυτή την πολιτική και να μην συμμορφωθούμε.

Εσείς, παραδείγματος χάριν, όχι μόνο δεν αντιστέκεσθε, όχι δεν κάνετε μία επωφελή για το λαό διαπραγμάτευση, αλλά είσατε βασιλικότεροι του βασιλέως. Ενεργείτε συστηματικά, για να αποδείξετε ότι είσατε πρώτοι ανάμεσα στους πρώτους που θα εφαρμόσετε αυτή την πολιτική. Εσείς λέτε ότι είναι ωραία αυτή η πολιτική. Δεν επικαλείσθε δυσκολίες μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να κάνετε άλλους χειρισμούς. Εσείς λέτε ότι όχι μόνο πρέπει να υλοποιήσουμε αυτή την πολιτική, χάρην βέβαια της πλουτοκρατίας που εκπροσωπείτε, αλλά υπερθεματίζετε.

Να σας κάνω μία ερώτηση: Διαπιστώνετε ότι μία σειρά γενικότερες επιλογές συγκρούονται με τα συμφέροντα της Ελλάδας. Και το ξέρετε ότι συγκρούονται με τη στήριξη κλάδων. Ξέρετε πολύ καλά ότι στους είκοσι ένα κλάδους της μεταποίησης οι δώδεκα έχουν τεράστια προβλήματα και είναι κλάδοι που ενδιαφέρουν και την εσωτερική αγορά και τη διεθνή.

Να διαπραγματευτείτε, να συγκρουστείτε, χωρίς να αμφισβητήσετε τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς δε θεωρούμε ότι είναι αναπόφευκτο μία κυβέρνηση σαν τη δική σας να μη λέει κανένα "όχι".

Τι προτείνουμε; Δημοψήφισμα, όπως έχουν κάνει και σε

άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να τοποθετηθεί ο ελληνικός λαός αν οι επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ωφέλιμες για την Ελλάδα ή όχι. Τι σημαίνει το δημοψήφισμα; Ένα αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος που δείχνει διαμαρτυρία και δυσαρέσκεια, είναι ή δεν είναι διαπραγματευτικό ατού για την Κυβέρνηση, κύριε Σημίτη, ώστε να διεκδικήσει κάποιες εξαιρέσεις, κάποια διαφορετικά μέτρα στην Ελλάδα; Γιατί δε χρησιμοποιείτε αυτό το διαπραγματευτικό ατού;

Εμείς δεν έχουμε αυταπάτες ότι το δημοψήφισμα σημαίνει "έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση". Είναι, όμως, μία μορφή πάλης, είναι ένα πεδίο πάλης. Για μας είναι, όχι το μοναδικό, αλλά είναι. Γιατί δεν χρησιμοποιείτε και αυτό; Γιατί, αν θέλετε, δεν το στηρίζουν και άλλα Κόμματα, ένα καθαρό δημοψήφισμα, όχι σαν αυτό που έκαναν στην Ισπανία, όταν έγινε για το ΝΑΤΟ και τις Βάσεις. Ένα καθαρό δημοψήφισμα για το αν οι επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμφέρουν ή όχι την Ελλάδα.

Να μιλήσουμε για την Ελλάδα. Γιατί δε χρησιμοποιείτε αυτό το διαπραγματευτικό ατού; Δεν το χρησιμοποιείτε. Αλλά συμμορφώνεστε, γιατί, βεβαίως -θα σας το πω καθαρά- η πλουτοκρατία του τόπου, το μεγάλο κεφάλαιο, που σαφώς και το υπηρετείτε και το εκπροσωπείτε -δε λέω ότι είστε οι μοναδικοί που το υπηρετείτε- δε δέχεται ούτε πόντο να κάνει πίσω ούτε να μειώσει τους ρυθμούς αύξησης κερδών. Δε δέχεται καμία εξαίρεση προς όφελος του λαού. Εξαίρεσεις σε βάρος του λαού είναι ευπρόσδεκτες.

Να σας πω ένα άλλο ζήτημα. Η Ελλάδα στη δεκαετία του '80 είχε θετικό ισοζύγιο εξαγωγών με τις χώρες της Μέσης Ανατολής.

Συγκυριακά τότε υπήρχε ενδιαφέρον. Μετακίνησε από εκεί το ενδιαφέρον της και όλες οι δοσοληψίες, τα δούνα και λαβείν, γίνονται με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το πολύ-πολύ με κάποιες χώρες του ΟΟΣΑ. Και σε κάθε περίπτωση το ισοζύγιο των συναλλαγών είναι αρνητικό, εισαγωγές εξαγωγές. Βεβαίως θα μου πείτε ότι είναι η ενεργειακή κρίση, η αλλαγή του status quo και ότι γι' αυτό δεν μπορούμε να πάμε στον αραβικό κόσμο.

Εσείς έχετε κάνει έρευνες, ενώ εμείς ξέρουμε το 10% από αυτά που έχετε κάνει εσείς. Παρά τον αρνητικό διεθνή συσχετισμό και παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των χωρών είναι στα πλοκάμια των πολυεθνικών και σήμερα υπάρχουν δυνατότητες για θετικές και αμοιβαία ωφέλιμες εμπορικές σχέσεις και με άλλες χώρες. Αλλά όπου και αν τις κάνετε αυτές τις σχέσεις, τις κάνετε σαν μεσίτες των αμερικάνικων κεφαλαίων ή σαν μεσίτες ιδιωτών. Ξέρω ότι κινείσθε για να γίνουν επενδύσεις κεφαλαίων και ανταλλαγές με άλλες χώρες. Για ποίους όμως κινείσθε; Για μια χούφτα πλουτοκρατών.

Κάνετε τους μεσίτες. Δε μας ενδιαφέρει, τι επενδύσεις θα κάνουν ο κ. Λάτσης, ο κ. Βαρδινογιάννης, ο κ. Κόκκαλης και όλοι οι άλλοι, διότι αυτοί θα κάνουν τις επενδύσεις, θα βγάλουν τα κέρδη τους, αλλά στην Ελλάδα δεν πρόκειται να έρθει τίποτα. Και αν επήγαιναν σαν πρεσβευτές της ειρήνης και της φιλίας των λαών κάτι θα ήταν, να βγάζανε και κέρδη. Αλλά στην πραγματικότητα ούτε αυτό τους ενδιαφέρει ούτε θέλουν να το κάνουν.

Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι πώς θα εξασφαλίσετε αγορές, όχι για τα ελληνικά προϊόντα που παράγονται π.χ. από τη μικρομεσαία ελληνική αγροτιά, ή από τις μικρομεσαίες σύγχρονες επιχειρήσεις που υπάρχουν ή από τη στήριξη στους μικρομεσαίους για τέτοιες δραστηριότητες, αλλά για την πλουτοκρατία, για τους πλουτοκράτες του τόπου, ώστε να βγάλουν τα κέρδη τους και τα κεφάλαιά τους από την Ελλάδα, γιατί δεν τους συγκινεί η απόδοση που έχουν εδώ.

Τι θα κερδίσει ο Έλληνας εργαζόμενος από αυτές τις επενδύσεις; Θα χάσει, γιατί ανάμεσα στα άλλα αυτοί κλείνουν και τις επιχειρήσεις τους και μέσα σ' ένα βράδυ πετάνε τους εργαζόμενους στο δρόμο. Τα λέω αυτά, γιατί το ζήτημα που κρίνεται στον Τόπο μας κατ' αρχήν, είναι πολιτικό και όχι οικονομικό. Το ζήτημα είναι η κυβέρνηση έχουμε, ποιος κυβερνά, ποιος έχει την ιδιοκτησία, ποιος έχει την εξουσία. Αυτό, βέβαια, αφορά και το παρελθόν και όχι μόνο το παρόν.

Οι εργαζόμενοι διαφεντεύουν αυτόν τον τόπο ή μία κυβέρνηση που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των λίγων; Βεβαίως γίνεται το δεύτερο. Άρα η προοπτική συνδέεται καθαρά όχι απλά με την αλλαγή του πολιτικού συστήματος, δηλαδή να έρθει ο ένας ή ο άλλος, ή να χάσει ένα Κόμμα την αυτοδυναμία και να πάμε σε κυβερνήσεις συνεργασίας, αλλά συνδέεται με ανατροπή ριζική αυτής της πολιτικής και με την ανάδειξη μίας λαϊκής κυβερνητικής εξουσίας. Καθαρά πράγματα.

Βεβαίως, ως τότε ο λαός δεν πρόκειται να καθίσει με σταυρωμένα τα χέρια και να πηγαίνει προς τα πίσω. Θα αναπτύσσει μέτωπα πάλης, θα συγκρούεται. Με διαπραγματεύσεις, με υπομνήματα και με συνδικαλιστική πίεση δε βγαίνει τίποτα. Και πολύ περισσότερο δε βγαίνει τίποτα με το συγκεκριμένο κοινωνικό διάλογο που γίνεται, για να πάμε προς τα πίσω και όχι προς τα μπρος. Άρα, εδώ χρειάζεται, όχι μόνο να δυναμώσει η κοινωνική πίεση, αλλά και η πολιτική πίεση του λαού μέσα από διάφορα μέτωπα πάλης. Το μόνο σοβαρό εμπόδιο που μπορεί να μπεί σ' αυτήν την πολιτική -δε θα είναι μόνο εμπόδιο, μπορεί να αποσπάσει και ορισμένες κατακτήσεις- είναι η συγκρότηση σήμερα του άλλου πόλου, ενός μετώπου κοινωνικού, πολιτικού στην πορεία που θα συνενώνει την πλειοψηφία του λαού, την εργατική τάξη, τους μικρομεσαίους της πόλης και του χωριού, που θα παλεύει στο κοινωνικό πεδίο. Βέβαια δε θα μπορεί να διαχειριστεί άμεσα τα οικονομικά πράγματα, αλλά όμως θα βάζει εμπόδια και θα ανοίγει τους δρόμους για ριζικές αλλαγές στην Ελλάδα. Δίχως αυτό το δρόμο της αντίστασης και της συγκέντρωσης δυνάμεων του λαού, δεν υπάρχει ελπίδα.

Βεβαίως, εμείς είμαστε αισιόδοξοι. Πρέπει, όμως, να πούμε καθαρά ότι και ικανοποίηση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου και Μάαστριχτ και κοινωνική πολιτική υπέρ του λαού, είναι ασυμβίβαστα πράγματα.

Μπορεί να συνυπάρχουν αυτά αλλά σε διαπάλη, τα ασυμβίβαστα δε συμβιβάζονται και αν θέλετε δεν ισορροπούν καν. Βεβαίως σήμερα η δοσολογία είναι "Μάαστριχτ και συναίνεση" και η αντίσταση του λαού και η συσπείρωση δεν είναι ακόμα επαρκής. Αυτοί οι δύο πόλοι μόνο σε σύγκρουση μεταξύ τους μπορούν να φέρουν αποτέλεσμα και βεβαίως την πραγματική και όχι την ψευδεπίγραφη νίκη του λαού. Όσοι πιστεύουν ότι μπορεί να ακολουθείται μία πολιτική που συμφέρει την πλουτοκρατία, συμφέρει και την πλειοψηφία του λαού, ή λένε ψέματα συνειδητά ή έχουν αυταπάτες. Ούτε στην Ελλάδα ούτε σε κανένα μέρος της γης μπορούν να συνυπάρξουν και να συμβιώσουν τα δύο αντίθετα. Σε σύγκρουση με τα κέρδη και τα κεφάλαια μπορεί να υπάρξει και ανακοπή του κατήφορου και βελτίωση της θέσης των εργαζομένων, σε συνδυασμό βεβαίως πάντα και με την αντανάκλαση της πάλης στο πολιτικό και κυβερνητικό επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δε θα κρύψω τη μελαγχολία που με έπιασε παρακολουθώντας πριν από λίγο το σκηνικό των αντιμαχιών μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αξωματικής Αντιπολίτευσης.

Ο κύριος Πρωθυπουργός απαντώντας στον Αρχηγό της Αξωματικής Αντιπολίτευσης υπεραμύνθηκε της πολιτικής που εφάρμοσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1981 και μετά. Σε άλλες στιγμές και για άλλες σκοπιμότητες ο κύριος Πρωθυπουργός αρνείται την πολιτική αυτή και σε αυτή φορτώνει όλα τα στραβά του τόπου, την υπερχρέωση, τα ελλείμματα, τον κρατισμό, τη διαφθορά.

Τελικά τι από τα δύο πιστεύει ο κύριος Πρωθυπουργός, τι υπερασπίζεται και τι θεωρεί σωστό; Ο κύριος Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης ανέτρεξε στο 1974 και στο 1981. Δεν είμαστε όμως εκεί. Είμαστε στο 2000 και το 2000 ήρθε σε πείσμα των όσων ειπώθηκαν κατά καιρούς και από τη Νέα Δημοκρατία.

Είμαστε νέοι και γεράσαμε, κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας αυτές τις ατέλειωτες συζητήσεις μεταξύ ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημοκρατίας για το ποιος είναι ο χειρότερος από τον άλλον διαχειριστής της οικονομίας.

Από το 1974 μέχρι και το 1997 μέσα στο ίδιο σκηνικό ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία έπαιξαν τους εναλλασσόμενους ρόλους Κυβέρνησης και Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πάντα στον ίδιο σκοπό: Η σταθεροποίηση που δεν έρχεται, η ανάπτυξη που δεν προχωράει, η δημοσιονομική εξυγίανση που δεν επιτυγχάνεται, η φορολογική μεταρρύθμιση, η ουσιαστική και πραγματική φορολογική μεταρρύθμιση που λείπει και κανείς δεν την τολμάει, η κοινωνική αδικία που μεγαλώνει από την άνιση κατανομή των βαρών και των θυσιών, η λιτότητα που διαρκεί την ώρα που οργιάζει η κερδοσκοπία, το επίπεδο και η ποιότητα της ζωής που πέφτουν, το δημόσιο χρέος που δεν ελέγχεται και φουσκώνει, τα ελλείμματα που μεγαλώνουν την ώρα που η στατάλη είναι προκλητική και κραυγαλέα, οι επενδύσεις που λείπουν την ώρα που ανθεί η παραοικονομία, η περιφερειακή αποκέντρωση που δε γίνεται, η μεταρρύθμιση στην Παιδεία, την Υγεία, την ασφάλιση, την κοινωνική πολιτική που πεισματικά παραμένει μετέωρη, η μεταρρύθμιση στις δομές του Κράτους και στη διοίκηση που λιμνάζει, οι εθνικοί και κοινοτικοί πόροι, οι δημόσιες επενδύσεις και τα Πακέτα Ντελόρ που έγιναν φύλλο και φτερό από τους ταχυδακτυλουργούς του εκάστοτε κυβερνητικού παραγοντισμού.

Με αυτά και άλλα όμοια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φτάσαμε αισίως στο 2000. Ας το πούμε στον ελληνικό λαό: Δεν αξιοποιήθηκαν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα αυτής της περιόδου. Και ήταν συγκριτικά πλεονεκτήματα η πολιτική σταθερότητα, ήταν συγκριτικά πλεονεκτήματα οι αυτοδύναμες πλειοψηφίες, οι πολλαπλές κυβερνητικές θητείες για καθένα από τα Κόμματα του δικομματισμού, η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ναι, ήταν συγκριτικά πλεονεκτήματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έτσι μπράβο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Δεν αξιοποιήθηκαν όμως! Όπως δεν αξιοποιήθηκε ο πολύς χρόνος που πέρασε, οι πολλές θυσίες που δόθηκαν, τα πολλά χρήματα που υπήρξαν. Και σήμερα πληρώνουμε τις βλαβερές συνέπειες του δημαγωγικού κομματισμού, του κυβερνητικού παραγοντισμού, των συντηρητικών και πελατειακών επιλογών, τις βλαβερές συνέπειες των αρχηγισμών, αλλά και του πολυσυλλεκτικού δικομματισμού της πόλωσης.

Πληρώσαμε, κύριε Πρωθυπουργέ, τη λαϊκιστική δημαγωγία απ' όλες τις κυβερνήσεις. Και δεν υπάρχουν περιθώρια και αντοχές για να πληρώσουμε και την τεχνοκρατική δημαγωγία. Επιβάλλεται, λοιπόν, να μείνουμε στις αμείλικτες διαπιστώσεις μέσα σ' αυτό το κλίμα που φαντάζει ως εμπειρία πολιτικού παραλογισμού. Αποκλίνει η Ελλάδα από την Ευρώπη. Και αυτό είναι το συμπέρασμα που δεν μπορεί ούτε η Κυβέρνησή σας να το αρνηθεί.

Η κοινωνία κάτω απ' αυτές τις αντιπαραγωγικές και ανπαραγωγικές επιλογές, αποκλίνει από την πολιτική, δυσφορεί και στρέφει την πλάτη. Αποκλίνει η Ελλάδα από την Ευρώπη, αποκλίνει η κοινωνία από την πολιτική και τα μόνα στοιχεία που συγκλίνουν είναι οι πολιτικές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας. Άλλωστε -επιβάλλεται να το πω- το ευρύτερο σκηνικό που πλασίωσε τις μέρες μας με τη δημοσίευση των αρχείων του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ανέδειξε την ουσιαστική συμπόρευση των επιλογών του δικομματισμού, σε θέματα οικονομίας. Η δήλωση του κ. Ράλλη είναι χαρακτηριστική. Οι διαχωριστικές γραμμές πια αναζητούνται στο τί έγινε πριν από είκοσι τρία, ή τριάντα τρία χρόνια, από δεκαεπτά ή είκοσι επτά χρόνια. Αυτή η αναδρομή στο παρελθόν είναι που τροφοδοτεί με ένα νοσηρό κλίμα παρελθοντολογίας το δημόσιο βίο της Χώρας. Σήμερα και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως Κυβέρνηση και Νέα Δημοκρατία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, και τα δύο μεγάλα Κόμματα, τα πολυσυλλεκτικά κόμματα της δικομματικής πόλωσης, βρίσκονται αντιμέτωπα με την έντονη ανισορροπία που υπάρχει στο εσωτερικό τους, καθώς οι

πολιτικές τους αποκαλύπτεται ότι συγκλίνουν. Είναι ένα πολιτικό γεγονός που το επισημαίνει ο απλός πολίτης.

Επίσης και τα δύο Κόμματα βρίσκονται αντιμέτωπα με την έντονη κοινωνική δυσφορία που υπάρχει στο εσωτερικό της κοινωνίας, καθώς οι κυβερνητικές επιλογές που εφαρμόστηκαν μέχρι σήμερα, αποκαλύπτεται ότι είναι οι αιτίες της καθυστέρησης και της αναστάτωσης και δεν μπορούν να γίνουν οι λύσεις των δύσκολων προβλημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν περιμέναμε βεβαίως ως Έλληνες πολίτες να φθάσουμε στο ιστορικό όριο του 2.000, για να πληροφορηθούμε από τις γιγαντοαφίσες που έχουν γεμίσει όλους τους δρόμους της Ελλάδας, την συνταγή ευτυχίας που λέει "χαμογέλατε, το χαμόγελο κάνει καλό στην υγεία και την οικονομία". Πήγαμε άσχημα, όχι βέβαια γιατί δεν ξέραμε να χαμογελάμε ως λαός και ως πολίτες. Η συλλογική και ατομική αισιοδοξία δεν είναι υπόθεση διαφημιστικού μηνύματος. Αποτελεί κατάκτηση ζωής που πρέπει να πηγάει αβίαστα από τις οικονομικές κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες μιας χώρας. Δεν είναι κατά παραγγελία πόζα, για να ξεγελάσουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν σήμερα γύρω μας.

Κάτω, λοιπόν, από αυτές τις γιγαντοαφίσες της κυβερνητικής επικοινωνιακής πολιτικής, για το χαμόγελο που κάνει καλό στην υγεία και την οικονομία, περνάνε οι επίσημες εκθέσεις της κοινοτικής στατιστικής υπηρεσίας που δείχνουν την Ελλάδα να βρίσκεται στο τελευταίο σκαλοπάτι της φτώχειας, με ποσοστό φτωχών στο 22%. Οι επίσημες στατιστικές που δείχνουν την Ελλάδα να βρίσκεται στη τελευταία θέση ως προς το ποσό που δαπανά για την κοινωνική πρόνοια, με ποσοστό μόλις 15%.

Επιβάλλεται, λοιπόν, να επισημάνω, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου και να επιμείνω στο ότι επιβάλλεται ως πρώτη πολιτική προτεραιότητα, να ανοίξει επιτέλους και στην Ελλάδα ο ουσιαστικός διάλογος για τη φτώχεια και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς, στα πλαίσια των οικονομικών σχεδιασμών της κυβερνητικής πολιτικής.

Τα δεδομένα της πραγματικότητας, λοιπόν, επιβεβαιώνουν σήμερα ότι το πολιτικό σύστημα, το σύστημα διακυβέρνησης, οι δομές και οι πολιτικές που το ενεργοποιούν, δεν παράγουν ούτε ανάπτυξη ούτε κοινωνική δικαιοσύνη. Μεγαλώνουν τις ανισότητες και τις αντιφάσεις καθώς διογκώνουν τα ποσοστά των νεόφτωχων της ζωής από τη μια πλευρά και των νεόπλουτων της εξουσίας από την άλλη.

Είναι χαρακτηριστική και αποκαλυπτική η σημερινή έρευνα που δημοσιεύεται στην απογευματινή εφημερίδα "ΕΞΟΥΣΙΑ". Τα δεδομένα της μιλάνε με εύγλωττο τρόπο: Έντονη και γενικευμένη κοινωνική δυσφορία για τους χειρισμούς της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Αξίωση μεγαλύτερης κοινωνικής ευαισθησίας και δίκαιης κατανομής του κοινωνικού κόστους. Κανείς δεν αμφισβητεί την ανάγκη προσαρμογών ουσιαστικής σύγκλισης και κοινωνικής συνοχής για να μπορέσει να είναι η Ελλάδα μέσα στις εξελίξεις και μαζί με τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Το κρίσιμο πρόβλημα για όλους είναι με ποιον τρόπο θα κατανεμηθεί το κόστος της προσαρμογής και της ανάπτυξης, με ποιο κριτήριο θα καταμεριστούν οι κίνδυνοι και οι απώλειες, με ποιους δημοκρατικούς θεσμούς κοινωνικού και πολιτικού ελέγχου θα αντιμετωπιστούν οι ασύδοτες δραστηριότητες του ανταγωνισμού, της αγοράς, της χρηματιστηριακής οικονομίας, των λογιστικών κριτηρίων σύγκλισης.

Ποιας μορφής ανάπτυξη θέλουμε και με ποιο κόστος θα την πετύχουμε, είναι το κεντρικό πρόβλημα που απασχολεί σήμερα τον Έλληνα πολίτη.

Οι νέες εντάσεις που κυριαρχούν στις διαδικασίες ανάπτυξης, οι νέες συνθήκες στη διάρθρωση της παραγωγής και της απασχόλησης, δεν αντιμετωπίζονται με κοινωνικά τυφλές πολιτικές. Η ανεργία, η φτώχεια, οι ανισότητες, οι αποκλεισμοί και οι αποκλίσεις είναι εκρηκτικά προβλήματα και για την Ελλάδα, αλλά και για την Ευρώπη ολόκληρη και απαιτούν σύγχρονη πολιτική, αποτελεσματική πολιτική κοινωνικής συνοχής και στήριξης.

Αυτό είναι το ουσιαστικό περιεχόμενο του κοινωνικού και πολιτικού διαλόγου που έχει ανοίξει στην κοινωνία και επιβάλλεται να τον ανοίξει και η Κυβέρνηση. Οι κυβερνήσεις των άλλων χωρών έχουν κάνει βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Με ποιο κριτήριο κοινωνικής δικαιοσύνης θα γίνει η κατανομή του κόστους, των θυσιών, των απωλειών και των κινδύνων. Ποιο περιεχόμενο και ποιες δομές ουσιαστικών πολιτικών επιλογών επιβάλλεται να υπάρξουν σήμερα για ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος, προκειμένου να είναι αποτελεσματική η πολιτική συνοχής της κοινωνίας και στήριξης της ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάπως αλλιώς είχαν υποσχεθεί στον Έλληνα πολίτη την Ελλάδα του 2000 οι προεκλογικές διακηρύξεις και τα κυβερνητικά προγράμματα σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης. Σήμερα, ο Έλληνας πολίτης βρίσκεται αντιμέτωπος με μία προβληματική Ελλάδα και φορτωμένος με τα πολλαπλά ελλείμματα που παρήγαγαν αυτές οι πολιτικές.

Η Ελλάδα του 2000 είναι η τελευταία χώρα ως προς όλους τους δείκτες στα κρίσιμα κοινωνικά και οικονομικά μεγέθη μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ελλάδα του 2000 είναι επίσης, η τελευταία χώρα στους ρυθμούς αξιοποίησης των κοινοτικών πόρων, των προγραμμάτων, των δράσεων και των κονδυλίων.

Η Ελλάδα του 2000 είναι ταυτοχρόνως η χώρα με το μικρότερο βαθμό ικανοποίησης των πολιτών από τη λειτουργία του κράτους, των θεσμών και των μηχανισμών τους.

Το αποτέλεσμα αθροίζεται και συσσωρεύεται στην έρπουσα οικονομική ύφεση, στην τραγική έλλειψη υποδομών ανάπτυξης και κοινωνικής προστασίας και στην έντονη έλλειψη εμπιστοσύνης της κοινωνίας προς την πολιτική ζωή που τη θεωρεί και αναξιόπιστη και αναποτελεσματική.

Οι γενεσιουργές αιτίες που δημιούργησαν τη σημερινή κατάσταση πρέπει να αναζητηθούν όχι στο υπερπέραν, αλλά στις πολιτικές που εφαρμόστηκαν μέχρι σήμερα, στις προηγούμενες δεκαετίες, που δεν έκαναν τίποτε προς την κατεύθυνση έναρξης διαρθρωτικών αλλαγών στην ελληνική οικονομία, τη Δημόσια Διοίκηση και την κοινωνία. Το αντίθετο μάλιστα, προχώρησαν άκριτα και ανεύθυνα σε επιλογές που σε τελευταία ανάλυση, στηρίζονταν σε γεωπολιτικές παραμέτρους οι οποίες ανατράπηκαν άρδην με το τέλος του ψυχρού πολέμου, το 1989-1990 και μετά.

Απουσιάζουν από τις κυβερνητικές επιλογές των προηγούμενων περιόδων οποιεσδήποτε πολιτικές προσαρμογής της χώρας στα νέα δεδομένα της παγκοσμιοποίησης, του ανταγωνισμού και του διεθνούς καταμερισμού εργασίας με κοινωνική πρόβλεψη συνοχής και στήριξης. Αλλά και η σημερινή Κυβέρνηση επιχειρεί έξοδο από την κρίση με μηχανιστική προσήλωση στους λογιστικούς στόχους του Μάαστριχτ, αναγορεύοντας την πολιτική της σε μονόδρομο, με μια περίεργη νοοτροπία κοινωνικής αδιαφορίας και πολιτικού εφησυχασμού.

Σήμερα, ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία, όπως και πριν από λίγο μπροστά μας, ερίζουν για την πατρότητα αυτής της πολιτικής και για το ποιος είναι ο πιο πιστός εφαρμοστής της. Εκτοξεύουν πολιτικές μομφές μεταξύ τους για χειριστικές πρακτικές, αλλά επιμένουν στην επιλογή αυτού του μονόδρομου. Ανταγωνίζονται για τη δολογία, για το μείγμα, είτε ο κύριος Πρωθυπουργός και ο κύριος Αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Και πού ξέρετε; Από το μείγμα της πολιτικής μπορεί αύριο να προκύψει και συζήτηση μεταξύ των δύο προσώπων για το μείγμα των Κομμάτων τους και των συσχετισμών τους.

Εμείς, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, επιμένουμε ότι υπάρχει εναλλακτική πολιτική λύση, που περνάει μέσα από τη ριζική αναδιάρθρωση του φθαρμένου και χρεοκοπημένου πολιτικού σκηνικού. Οι πολιτικοί μηχανισμοί που οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση είναι οι μηχανισμοί του κομματικού Κράτους -και τα δύο κυβερνητικά Κόμματα το επεσήμαναν- του κυβερνητικού

παράγοντισμού -και τα δύο κυβερνητικά Κόμματα το επιβεβαίωσαν- της έλλειψης διαφάνειας στη διαχείριση των πόρων -και τα δύο Κόμματα το προσυπογράφουν- στα έργα, στις συμβάσεις και στις προμήθειες, της απουσίας σύγχρονων θεσμών περιφερειακής αποκέντρωσης με αυτοδιοίκηση, κοινωνικών και πολιτικών ελέγχων, δημοκρατικού προγραμματισμού, εθνικού και περιφερειακού σχεδιασμού. Και τα δύο Κόμματα το επισημαίνουν στην επιχειρηματολογία τους. Αλλά όλα αυτά προέκυψαν από τις πολιτικές που εφαρμόστηκαν. Αυτούς τους μηχανισμούς επέβαλαν οι ηγεμονισμοί και οι αλαζονείες των αυτοδύναμων κομματικών πλειοψηφιών που υπέταξαν τα πραγματικά προβλήματα της οικονομίας, της κοινωνίας και της χώρας, στην εξίσωση "πολιτικό κόστος-εκλογικό όφελος-κυβερνητική κυριαρχία".

Όλες οι κυβερνήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτής της περιόδου λειτούργησαν με αναφορά στις επόμενες εκλογές. Εναλλάσσονται συνεχώς κύκλοι στατάλης και λιτότητας και πάντοτε με άξονα τις εκλογές και την πολιτική κυριαρχία. Επεκτατική δημοσιονομική πολιτική και ασύστολες δαπάνες πριν τις εκλογές για την απόσπαση της πολιτικής κυριαρχίας. Περιοριστικές πολιτικές λιτότητας μετά τις εκλογές για τη συγκράτηση των μακροοικονομικών ανισορροπιών.

Αυτή η διαπλοκή φαύλων πολιτικών και οικονομικών κύκλων έχει διαβρώσει και τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και τη λειτουργία της οικονομίας. Το κόστος για την Ελλάδα μπορεί να μετρηθεί με τη διευρυνόμενη απόσταση που τη χωρίζει από τις μεγάλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και την διευρυνόμενη απόσταση τα δύο μεγάλα Κόμματα την επικαλούνται για να νομιμοποιήσουν, το καθένα με τον τρόπο του, τα δικά τους επιχειρήματα.

Την τελευταία δεκαετία, δυστυχώς, τόσο η Ελλάδα ως σύνολο, όσο και οι περιφέρειες της αποκλίνουν σταθερά από τον κοινοτικό μέσο όρο. Η Ελλάδα συνολικά και οι περιφέρειες της αποτελούν αντιπροσωπευτικό παράδειγμα χώρας και περιφερειών που απομακρύνονται από το στόχο της συνοχής.

Αυτή η οδυνηρή πραγματικότητα δείχνει με τον πλέον εύγλωττο τρόπο την απώλεια δυναμισμού της οικονομίας, το έλλειμμα εθνικής στρατηγικής, οικονομικής ανάπτυξης και την αδυναμία της Χώρας να παρακολουθήσει τις εξελίξεις.

Η Ελλάδα σήμερα έχει το μικρότερο κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. στην Κοινότητα, βρίσκεται στην τελευταία θέση. Δεν ήταν στην τελευταία θέση, έφθασε στην τελευταία θέση. Σε αυτό το διάστημα ο μέσος ετήσιος ρυθμός μεταβολής του κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. ήταν για τις τέσσερις χώρες συνοχής 2,9%. Η Ιρλανδία πέτυχε μεταβολή 3,9%, η Ισπανία 3%, η Πορτογαλία 2,8% και η Ελλάδα μόλις 1,8%, πολύ κάτω από τον μέσο όρο.

Στην Ιρλανδία το κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. το 1983 βρισκόταν στο 64% του μέσου κοινοτικού και βρέθηκε στο 80% το 1993, διαφορά 16 ποσοσטיών μονάδων.

Το 1997 αναμένεται να φθάσει στο 90%. Η Πορτογαλία είχε μικρότερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ το 1983. Την περίοδο 1983-1993 πέτυχε μεταβολή δεκατριών ποσοσטיών μονάδων, με αποτέλεσμα να βελτιώσει τη σχετική της θέση και να ξεπεράσει την Ελλάδα. Η Ισπανία πέτυχε μεταβολή ποσοσטיών μονάδων από 70%, σε 77%. Η Ελλάδα την αντίστοιχη περίοδο είχε τη μικρότερη βελτίωση, περίπου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες, από 62% σε 65% και είναι σήμερα η φτωχότερη χώρα της Κοινότητας.

Άλλες χώρες, ομοειδείς με την Ελλάδα, οι χώρες συνοχής και οι περιφέρειες του "Στόχου 1", είχαν διαφορετικές επιδόσεις, έτσι ώστε δικαιολογημένα να αναρωτιέται ο Έλληνας πολίτης: γιατί αυτές πετυχαίνουν και η Ελλάδα αποτυγχάνει. Ποια είναι η αιτία; Η κακή συγκυρία που υπάρχει μονάχα με ιδιαιτερότητα για την Ελλάδα; Άλλωστε η αναπτυξιακή επίδραση από την εφαρμογή του Α' Πακέτου Ντελέρ στις άλλες περιφέρειες του "Στόχου 1", ήταν πέντε φορές μεγαλύτερη απ'ότι στην Ελλάδα.

Αντίστοιχη είναι και η εικόνα των περιφερειών της χώρας. Το 1983, οκτώ από τις δεκατρείς περιφέρειες βρίσκονταν ανάμεσα στις είκοσι πέντε φτωχότερες περιφέρειες της Κοινότητας. Το 1993 παραμένει η ίδια εικόνα με εξαίρεση την περιφέρεια της

Κεντρικής Μακεδονίας.

Αυτό είναι το χρόνιο πολιτικό πρόβλημα της Ελλάδας. Το χρόνιο έλλειμμα οικονομικής αποτελεσματικότητας που παραπέμπει κατευθείαν στο μόνιμο έλλειμμα πολιτικής αποτελεσματικότητας.

Δυστυχώς, η δυσκολία απορρόφησης και αξιοποίησης ορθολογικής των κοινοτικών πόρων αφορά και το Β' πακέτο Ντελέρ. Πολύ φοβούμαι ότι στο τέλος της περιόδου εφαρμογής του θα ξαναμετράμε απώλειες, χαμένο χρόνο και διευρυμένες αποκλίσεις. Άλλωστε και μεταξύ των κυβερνητικών στελεχών ήδη γίνονται επισημάνσεις αυτού του χαρακτήρα, ότι δηλαδή δεν είναι η σωστή ορθολογική αξιοποίηση των πόρων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Σύμφωνα άλλωστε με τα στοιχεία της Κεντρικής Επιτροπής Παρακολούθησης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το Μάρτιο του 1997 η απορρόφηση των κοινοτικών πόρων που αφορούν το κοινοτικό πλαίσιο και τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, την περίοδο 1994-1996 βρίσκεται μόλις στο 25% του συνολικού προϋπολογισμού της πενταετίας 1994-1999. Τις καλύτερες επιδόσεις έχουν τα Περιφερειακά, Επιχειρησιακά Προγράμματα με απορρόφηση μόλις 30%, ακολουθεί το εθνικό σκέλος με απορρόφηση 23%, ενώ οι μικρότερες επιδόσεις αφορούν τις κοινοτικές πρωτοβουλίες με απορρόφηση μόλις το 19%.

Μία προσεκτικότερη διερεύνηση μπορεί να οδηγήσει στη συναγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων, καθώς παρατηρούνται σήμερα σοβαρές αποκλίσεις ανάμεσα στα επιχειρησιακά προγράμματα.

Τα αναφέρω γιατί άκουσα από τον κύριο Πρωθυπουργό μία εικόνα αισιοδοξίας, μία εικόνα, η οποία είναι αντίθετη με αυτά τα οποία γνωρίζει η Κυβέρνηση, ότι αποδεικνύουν οι μέχρι σήμερα δείκτες.

Από τα ΠΕΠ μεγάλες υστερήσεις παρατηρούνται στην Πελοπόννησο, μόλις το 19%. Στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη μόλις το 29%. Στα Ιόνια νησιά και το νότιο Αιγαίο 27%. Στη Στερεά Ελλάδα 27%.

Από τα επιχειρησιακά προγράμματα του εθνικού σκέλους αναφέρω ενδεικτικά μεγάλες υστερήσεις στα προγράμματα: Υγεία, πρόνοια 4%, εκπαίδευση και αρχική κατάρτιση 18%, βιομηχανία 9%, τουρισμός 6%, περιβάλλον 11%, εκσυγχρονισμός Δημόσιας Διοίκησης 13%, καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού 15%, προσβάσεις και οδικοί άξονες 21%.

Για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, που παρατηρείται η χειρότερη εξέλιξη, αρκεί να αναφερθεί ότι οι περισσότερες ουσιαστικά δεν έχουν ξεκινήσει ακόμη και γι' αυτό ορισμένες εμφανίζουν μηδενική απορρόφηση, ενώ οι περισσότερες έχουν απορρόφηση κάτω από το 10% του προϋπολογισμού.

Αντίστοιχη είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και η εικόνα της απορροφητικότητας των πόρων του Ταμείου Συνοχής. Μέχρι το τέλος του 1996 είχε απορροφηθεί μόλις το 6% των πόρων.

Έργα που αφορούν κρίσιμους τομείς στις υποδομές μεταφορών και περιβάλλοντος, όπως ο εκσυγχρονισμός του σιδηροδρομικού δικτύου, τμήματα της εθνικής οδού Πατρών-Αθηνών-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων και της Εγνατίας, βιολογικοί καθαρισμοί, παρακαμπτήριοι πόλεων και άλλα τέτοια έργα, κινδυνεύουν από αναβολή σε αναβολή.

Αυτό σημαίνει, πρακτικά και συγκεκριμένα, στο πεδίο της πολιτικής εφαρμογής, ότι μεγάλα έργα κοινωνικής και αναπτυξιακής υποδομής είτε δεν ολοκληρώνονται στην ώρα τους είτε δε γίνονται ποτέ. Είναι έργα που αφορούν την Υγεία και την Εκπαίδευση, έργα βασικών υποδομών, η αναμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης, η κατάρτιση, ο κοινωνικός αποκλεισμός. Ψηφίσαμε νόμους για την απορρόφηση των πόρων του κοινωνικού κονδυλίου για το ανθρώπινο δυναμικό. Καμιά μεταβολή ουσιαστική μέχρι σήμερα, για να βρεθούμε έτσι πάλι στην αρχή ενός νέου φαύλου κύκλου.

Απέναντι σ' όλα αυτά, έτσι όπως προκύπτουν από τα επίσημα στατιστικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Κυβέρνηση επιμένει σε καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις. Τις ακούσαμε πριν από λίγο και από τον κύριο Πρωθυπουργό. Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι "βρισκόμαστε σε πραγματική σύγκλιση, το Κοινοτικό

Πλαίσιο Στήριξης προχωρά με γοργούς ρυθμούς, δεν αυξήθηκαν τα βάρη για τις επόμενες γενιές, είναι θετική η αύξηση των θέσεων απασχόλησης, ενισχύεται ο κοινωνικός χαρακτήρας της οικονομικής πολιτικής". Είναι καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις, οι οποίες δεν μπορούν να διαγράψουν την πραγματικότητα.

Λείπει ακόμη αυτό που είναι αναγκαίος όρος και συνθήκη, μια διακομματική συναίνεση, μέσα από πολιτικό και κοινωνικό διάλογο, για τη δημιουργία συστήματος ανάθεσης και εκτέλεσης δημόσιων έργων, για το ρόλο του ιδιωτικού τομέα και για τη μεγαλύτερη ενεργοποίηση των δημόσιων φορέων και της Αυτοδιοίκησης. Είναι ζητήματα, που παραμένουν στα αζήτητα της πολιτικής πρακτικής μέχρι σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δε θα πάμε έτσι, με αυτές τις καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις, προς την πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Υπάρχει, λέει, κλίμα αισιοδοξίας και εμπιστοσύνης στην κοινωνία, κατά τον κύριο Πρωθυπουργό. Όλα τα δείγματα δείχνουν ότι υπάρχει κλίμα γενικευμένης δυσφορίας, συλλογικής κι ατομικής ανασφάλειας.

Εμείς πιστεύουμε, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, ότι χρειάζεται μία εθνική πολιτική, εθνική στρατηγική διαπραγμάτευσης με πολιτικούς όρους στα πλαίσια της διακυβερνητικής και των διαδικασιών για την ΟΝΕ, ενόψει μάλιστα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Τελειώνουν οι διαδικασίες της διακυβερνητικής και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξακολουθεί να παραμένει μονοδιάστατα προσηλωμένη στο μονόπλευρο οικονομισμό των αριθμών σύγκλισης. Δεν έχει ουσιαστικά ενημερώσει τον Ελληνικό Λαό, αρνείται ένα γενικευμένο δημοψήφισμα και σε εθνική βάση και σε πανευρωπαϊκό πλαίσιο, ούτε έχει επεξεργαστεί σχέδιο εθνικής διαπραγμάτευσης με πολιτικούς όρους, ώστε να μη μείνει η Ελλάδα έκθετη.

Κύριε Πρωθυπουργέ, το είπατε και εσείς. Κανένα κριτήριο δεν ικανοποιεί η Ελλάδα, ώστε να συμμετάσχει σήμερα στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και της Ο.Ν.Ε.. Με πολιτικούς όρους, μπορεί και πρέπει η Ελλάδα να διαπραγματευθεί τη θέση της μέσα στις άλλες χώρες της Ευρώπης, ώστε να μη μείνει έκθετη.

Και εμείς τονίζουμε την ανάγκη αυτή και θέλουμε να προωθηθεί πρωτοβουλία για τη διαμόρφωση αυτού του εθνικού πλαισίου διαπραγμάτευσης με πολιτικούς όρους και προτεραιότητες για την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αλλά και για την αντιμετώπιση των άλλων διαδικασιών της νομισματικής ενσωμάτωσης.

Δύο είναι οι στόχοι αυτού του πολιτικού πλαισίου διαπραγμάτευσης:

Να μη μείνει η Ελλάδα μόνη και έκθετη έξω από τις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, γιατί με τους ονομαστικούς όρους των κριτηρίων, δεν μπορεί να μπει και θα είναι μόνη και έκθετη.

Δεύτερον, να μειωθούν τα μεγάλα ελλείμματα κοινωνικής συνοχής, πραγματικής σύγκλισης των οικονομιών, δημοκρατικών ελέγχων και θεσμών, συμμετοχής και ουσιαστικής συναίνεσης, τα μεγάλα ελλείμματα οικολογικής προστασίας και δημοκρατικής θεσμών ελέγχων, που χαρακτηρίζουν την Ελλάδα σήμερα, τη σχέση της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και την ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Και πιστεύουμε ότι προς αυτήν την κατεύθυνση, πάνω σε πέντε άξονες, επιβάλλεται να σχεδιασθεί αυτό το σχέδιο εθνικής διαπραγμάτευσης με πολιτικούς όρους: Ελαστική ερμηνεία των κριτηρίων της Ο.Ν.Ε., για να αποφευχθούν οι διαφορετικές ταχύτητες και η περιθωριοποίηση της Χώρας.

Δραστική αύξηση των ιδίων πόρων για να χρηματοδοτηθούν πολιτικές και προγράμματα σύγκλισης και συνοχής.

Έγκριση της κοινωνικής χάρτας και ενός πανευρωπαϊκού προγράμματος για την καταπολέμηση της ανεργίας. Ενίσχυση της απασχόλησης και αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού.

Αποφασιστική ενίσχυση των αρμοδιοτήτων και εξουσιών του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και δημιουργία θεσμών διευρυμένης δημοκρατίας, συμμετοχής και ελέγχων.

Πρωώθηση, τέλος, κοινής εξωτερικής πολιτικής και άμυνας, κατοχύρωση και προστασία των εξωτερικών συνόρων της Ευρώπης. Πορευόμαστε προς τη Διακυβερνητική προς το τέλος της, τον επόμενο μήνα ή αν υπάρξει αναβολή, όπως ανακοινώνεται μετά ένα εξάμηνο. Πλήρης η απραξία. Χωρίς ουσιαστικές πρωτοβουλίες με έναν εφησυχασμό, θα έλεγα, πολλές φορές προκλητικό. Χωρίς ουσιαστικές πρωτοβουλίες και πολιτική τόλμη να αγωνισθεί η Κυβέρνηση για μία διαφορετική θέση της Χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με πολιτικούς όρους και όχι με το λογιστήριο των ονομαστικών κριτηρίων σύγκλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου, θεωρεί ότι πρέπει να υπάρξει ισχυρό μέτωπο για να αποκρουστεί η προοπτική της Ευρώπης των δύο ταχυτήτων. Πιστεύουμε ότι στην ΟΝΕ πρέπει να υπάρξουν εξ αρχής όλες οι χώρες. Αυτή η προοπτική είναι που πρέπει να στηριχτεί με πολιτικά κριτήρια και να κατακτηθεί με πολιτικές διαπραγματεύσεις. Η διαδικασία της Διακυβερνητικής έπρεπε και πρέπει ακόμα να αξιοποιηθεί γι' αυτήν την πολιτική επιδίωξη. Δυστυχώς η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντί να διαπραγματευθεί για τη στήριξη της Χώρας με πολιτικούς όρους, ασχολείται με την εσωτερική, εσωκομματική διαπραγμάτευση για τις κομματικές ανάγκες της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Σήμερα ακούγονται απόψεις, όπως αυτή την οποία ο κύριος Πρωθυπουργός είπε προηγουμένως ότι έχουν φτάσει σε ύψος ρεκόρ τα αποθέματα σε συνάλλαγμα και χρυσό, ότι ισχυροποιείται η ελληνική οικονομία, ότι υπάρχει θετικός δείκτης αύξησης των θέσεων απασχόλησης που δεν επέτρεψε όμως και μία παράλληλη αύξηση της ανεργίας που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Η ανεργία καλπάζει και καμία πολιτική δεν εφαρμόζεται για την αντιμετώπισή της. Όπως, επίσης, κανένα κριτήριο σύγκλισης δεν καλύπτει η κατάσταση της οικονομίας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επισημαίνουμε ότι κάνουν ολέθριο λάθος, εγκληματικό λάθος έναντι του Λαού και της ιστορίας έναντι και του εαυτού τους όλες οι κυβερνήσεις που λιβανίζουν και αγιογραφούν τον εαυτό τους. Κάνουν ολέθριο λάθος όλες οι κυβερνήσεις που ασχολούνται με το να κοιτάζονται στον καθρέφτη τους και να συνομιλούν με τον εαυτό τους, χωρίς να βλέπουν την πραγματικότητα κατάματα. Όπως επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι κάνουν ολέθριο λάθος και οι αντιπολιτευτικές τακτικές που μηδενίζουν τα πάντα, που αγνοούν την πραγματικότητα και καταστροφολογούν.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου δεν αγνοούμε ότι τα προβλήματα σήμερα είναι και πολλά και σύνθετα. Αντιθέτως με πλήρη επίγνωση του πραγματικού μεγέθους των προβλημάτων και της προτεραιότητας που έχουν αυτά τα πολύπλευρα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας, επιμένουμε ότι υπάρχουν εναλλακτική πρόταση για την έξοδο από την κρίση, για την ανόρθωση της χώρας, για την αναδιάρθρωση της παραγωγής, για την αναπτυξιακή προοπτική και την κοινωνική συνοχή.

Εμείς δε θα διστάσουμε να αναφερθούμε σε πράγματα βελτιώσεις ορισμένων μακροοικονομικών μεγεθών. Είναι επιφανειακές οι βελτιώσεις και το ξέρετε καλύτερα από όλους εσείς, τα κυβερνητικά στελέχη. Επισημαίνεται και από εσάς και απ' όλους τους αναλυτές ότι αυτές οι βελτιώσεις είναι ευάλωτες, εφόσον δε στηρίζονται σε αναδιρθρώσεις της δομής και του τρόπου λειτουργίας της οικονομίας, αλλά στηρίζονται μονοσήμαντα στην άσκηση περιοριστικής πολιτικής επί σειρά ετών με κύρια αιχμή τη διατήρηση της υπερτιμημένης δραχμής, την οποία εξακολουθούν να στηρίζουν τα υψηλότερα επιτόκια στην Ευρωπαϊκή Ένωση με σοβαρές αρνητικές παρενέργειες στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Οι κατευθυντήριες γραμμές αυτής της οικονομικής πολιτικής χαράχθηκαν μετά το 1985 και εξακολουθούν να ισχύουν με μεγαλύτερη ή μικρότερη ένταση μέχρι σήμερα.

Πρόκειται για την αντίληψη της κυβερνητικής πολιτικής που

προτάσσει χρονικά τη σταθεροποίηση έναντι της ανάπτυξης, θεωρώντας ότι η οικονομία, ως ένας καλοκουρδισμένος μηχανισμός, θα κάνει το άλμα από το ένα στάδιο στο άλλο. Δυστυχώς, όμως, ούτε καλοκουρδισμένος μηχανισμός είναι η οικονομία ούτε άλματα κάνει ούτε πολύ περισσότερο μπορεί να λειτουργήσει το κοινωνικό κενό.

Εφόσον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και το γνωρίζει η Κυβέρνηση- οι οικονομίες και οι κοινωνίες των άλλων χωρών και ιδιαίτερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταβάλλονται με ρυθμό ταχύτερο από το δικό μας, η απόσταση μεταξύ μας θα μεγαλώνει, απαιτώντας ακόμα μεγαλύτερη προσπάθεια εκ μέρους μας και υψηλότερο κόστος προσαρμογής, για να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά το Συνασπισμό αυτό είναι το βασικό πρόβλημα. Η πρόκληση που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία σήμερα, είναι πώς θα εξασφαλίσουμε μια καλύτερη θέση στο διεθνή καταμερισμό της εργασίας, αλλά και των αγορών, ένα υψηλότερο βιοτικό επίπεδο για τους Έλληνες πολίτες, μια μεγαλύτερη ισότητα ευκαιριών. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας είναι βασική προϋπόθεση. Αν, όμως, δε συμβαδίζουμε και στην αύξηση της κοινωνικής ευημερίας, στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου, τότε, όχι μόνο χάνεται ο στόχος μας, αλλά τίθενται υπό δοκιμασία και όλα τα επιλεγμένα μέσα πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και μια άλλη παράμετρο. Τόσο η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και η Νέα Δημοκρατία, ασπάζονται μια πολιτική άμυνας για τη Χώρα, η οποία συνεπάγεται υψηλές και ανελαστικές δημόσιες δαπάνες. Όταν, λοιπόν, μιλάμε για την περιστολή των δημοσίων δαπανών, το νόημα, κατά τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτής της περιστολής, είναι σαφές, όπως μας έχει διδάξει η εμπειρία μέχρι σήμερα. Σημαίνει περιορισμό των κοινωνικών δαπανών, μείωση του κοινωνικού κέρδους. Γι' αυτό εμείς επισημαίνουμε ότι αυτά είναι ανορθολογικά, ανορθόδοξα, παράλογα, ανηφαπτικά.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι η οικονομική προσπάθεια είναι κατ' εξοχήν εθνική προσπάθεια και τα μεγάλα εθνικά προβλήματα του Τόπου δε λύνονται στο πεδίο των όπλων. Αυτό κυριαρχεί στην πολιτική των υπερεξοπλιστικών προγραμμάτων. Αυτό κυριαρχεί στη διαπραγμάτευση στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να ληφθεί υπόψη η συγκεκριμένη δυσμενής επιβάρυνση της Ελλάδας να υπερασπίζεται τα εξωτερικά σύνορα, χωρίς η Ευρώπη να αποδέχεται αυτό το κόστος. Δεν είναι αυτά αντιφατικά; Πώς είναι δυνατόν σήμερα να μιλάτε για όλα αυτά, με τόση περιγραφική άνεση, όταν οι ίδιοι ξέρετε ότι έχετε δρομολογήσει υπερεξοπλιστικά προγράμματα τρισεκατομμυρίων, που θα στεγνώσουν την οικονομία και θα καθηλώσουν τη Χώρα;

Είπε επίσης ο κύριος Πρωθυπουργός για τις διαρθρωτικές αλλαγές που γίνονται με το νόμο μετατροπής των δημοσίων επιχειρήσεων σε ανώνυμες εταιρείες.

Μα, κύριε Πρωθυπουργέ, παρατείνετε την εφαρμογή αυτού του νόμου επί ένα εξάμηνο και προχθές 21.4.1997 πήρατε απόφαση και παρατείνετε για ένα ακόμα εξάμηνο το περιθώριο εφαρμογής αυτού του νόμου, μέχρι τις 31.12.1997. Αφού, λοιπόν, έχει τόσο μεγάλη προτεραιότητα για τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις στην αλλαγή της δομής και της λειτουργίας του Κράτους, ποιο πολιτικό κριτήριο σας αναγκάζει να υιοθετείτε αυτές τις διαδοχικές αναβολές; Γιατί παρατείνετε την αναβολή εφαρμογής αυτού του συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου, που μπορεί να αλλάξει την εικόνα του Κράτους;

Να πω εκείνο το οποίο επιβάλλεται; Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού υποστηρίζουμε την ενίσχυση του επιτελικού χαρακτήρα των κεντρικών υπηρεσιών και την παράλληλη ενδυνάμωση της αποκέντρωσης με Αυτοδιοίκηση, την ανάπτυξη και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού των δημοσίων υπηρεσιών, την εφαρμογή σύγχρονων αρχών και μεθόδων ορθολογικής διοίκησης και διαχείρισης των πόρων, την εκλογίκευση και διεύρυνση του ελέγχου της διοικητικής δράσης.

Και ξέρετε, δεν είναι αυτά τίποτα καινούργια.

Τα παραπάνω προέρχονται από την έκθεση για την μεταρρύθμιση και τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, που συντάχθηκε επί Οικουμενικής Κυβέρνησης Ζολώτας και που βρίσκεται καταχωνιασμένη στα συρτάρια του Υπουργείου Προεδρίας, γιατί καμιά μονοκομματική κυβέρνηση, από τότε και μετά, δεν τόλμησε να την κάνει πράξη στο πεδίο σχέσεων Κυβέρνησης, Δημόσιας Διοίκησης και Κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ σ' εκείνο το οποίο επισημάνθηκε κατ' επανάληψη και με αφορμή άλλες συζητήσεις σ' αυτήν την Αίθουσα.

Αυτά τα οποία εμφανίζονται σήμερα, ως προβλήματα, δεν είναι τα πραγματικά προβλήματα της οικονομίας, της κοινωνίας και του Κράτους. Είναι τα συμπτώματα της ακολουθούμενης πολιτικής, χωρίς να απορρίπτεται η ανάγκη να δοθεί ειδική προσοχή σε κάθε ένα από τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, ο Συνασπισμός θεωρεί ότι οι πιθανότητες επιτυχίας της προσέγγισης αυτής είναι πολύ περιορισμένες, εφόσον το κυρίαρχο πλαίσιο των πολιτικών επιλογών δε μεταβάλλεται, εφόσον δεν αλλάζει στο επίπεδο των εφαρμοζόμενων πολιτικών, το πολιτικό σκηνικό, οι συσχετισμοί και οι επιλογές που γίνονται κάθε φορά.

Στη θέση της αποσπασματικής προσέγγισης των θεμάτων και της προτεραιότητας της ονομαστικής σύγκλισης έναντι της πραγματικής, ο Συνασπισμός πρότείνει τη λήψη μέτρων για την παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας, για την ανασυγκρότηση η οποία αφορά τόσο τον ιδιωτικό, όσο και το δημόσιο τομέα. Ας σταματήσουμε πια αυτή τη σκιμαχία μεταξύ κρατικού, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Και στον ιδιωτικό τομέα και στο δημόσιο τομέα, χρειάζονται να ληφθούν μέτρα για την παραγωγική ανασυγκρότησή του.

Υπάρχουν δυναμικοί κλάδοι και επιχειρήσεις που πρέπει να διευκολυνθούν με την παροχή υπηρεσιών, όπως σε θέματα πληροφόρησης, έρευνας και τεχνολογίας, προώθησης των προϊόντων τους στις διεθνείς αγορές και άλλα, πρέπει να διευκολυνθούν από το Κράτος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Ταυτόχρονα υπάρχουν προβληματικοί κλάδοι και επιχειρήσεις, που επίσης πρέπει να διευκολυνθούν στην προσαρμογή τους, στα νέα δεδομένα της διεθνούς ανταγωνιστικότητας.

Η Κυβέρνηση, στη λογική που διατυπώνει ο Συνασπισμός, έχει αντιτάξει το επιχείρημα της στενότητας και της ανυπαρξίας των πόρων. Πόροι υπάρχουν. Και μπορούν να βρεθούν. Πόροι υπάρχουν και μένουν αναξιοποίητοι. Πόροι μπορεί πράγματι να κατανεμηθούν με ορθολογικό και παραγωγικό τρόπο.

Η ριζική φορολογική μεταρρύθμιση που δεν γίνεται πραγματικότητα από καμιά κυβέρνηση -ούτε από την Κυβέρνησή σας, κύριε Πρωθυπουργέ- Έχετε αυτοδύναμη πλειοψηφία, εφαρμόστε την πραγματική φορολογική μεταρρύθμιση, όπως την εφάρμοσε η Ισπανία και η Πορτογαλία και αξιοποίησαν τους εθνικούς και τους κοινοτικούς πόρους. Αυτή η μεταρρύθμιση θα οδηγήσει στη διεύρυνση των φορολογικών εσόδων και στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και των ωφελημάτων.

Επίσης μπορούν να βρεθούν χρήματα από την απορρόφηση και αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων με κοινωνικό έλεγχο και διακομματική εποπτεία, για να ανατραπεί επιτέλους ο μηχανισμός, που καθλώνει την οικονομία και προκαλεί αποκλίσεις από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν εφαρμόζετε ούτε τις οδηγίες εναρμόνισης της ελληνικής νομοθεσίας με το νομικό και πολιτικό καθεστώς που ισχύει, στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τα έργα και τις προμήθειες, παρά τις καταδικαστικές αποφάσεις της Χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Επίσης εκείνο, το οποίο μπορεί να εξασφαλίσει πόρους, είναι η ριζική αλλαγή του νομικού πλαισίου για τις δημόσιες συμβάσεις και τέλος, η ριζική αναμόρφωση του συστήματος σύνταξης, συζήτησης, υλοποίησης και ελέγχου του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Θυμάμαι, ότι κατά τη συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων, ο κύριος Πρωθυπουργός είχε ειρωνευθεί την αξίωση του Συνασπισμού να γίνεται η συζήτηση, αφού

προηγουμένως, ανακοινώνεται το σχέδιο του προϋπολογισμού. Σήμερα τι διαπιστώνει το Ελεγκτικό Συνέδριο του Κράτους; Απίστευτες αποκλίσεις από τους προϋπολογισμούς, γιατί παραβιάστηκαν οι αρχές της ακρίβειας και της ειλικρίνειας από την εκάστοτε κυβερνητική πρακτική.

Σήμερα τι διαπιστώνει ο Έλληνας πολίτης; Το φαινόμενο να αρχίζουν οι αποκλίσεις από την πρώτη κιόλας περίοδο της εφαρμογής κάθε προϋπολογισμού. Σήμερα τι διαπιστώνει η ελληνική κοινωνία; Τις λογιστικές αλχημίες, που κάθε φορά χρησιμοποιούνται για να καλύψουν τις εκτροπές. Ήδη έχετε πέσει έξω στον προϋπολογισμό σας, γιατί έχετε κάνει επιλογές αντίθετες με εκείνα, τα οποία εγκρίθηκαν και ψηφίστηκαν ή με εκείνα τα οποία κατά καιρούς επικαλείσθε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω επισημαίνοντας, ότι το θέμα των οικονομικών εξελίξεων πρέπει να εξεταστεί στα πλαίσια του συνολικότερου πολιτικού πλαισίου. Διαφορετικά η συζήτηση θα μετατραπεί σε ουδέτερη εξέταση αριθμών χωρίς ουσιαστική σημασία. Διότι πίσω από τους αριθμούς κρύβονται δυναμικές, που δεν είναι καθόλου ουδέτερες. Απεναντίας έχουν σαφέστατο κοινωνικό περιεχόμενο και έντονο κοινωνικό χαρακτήρα. Άλλωστε η διαμόρφωση των μεγεθών της οικονομίας δεν προκύπτει μόνον από οικονομικού χαρακτήρα αποφάσεις. Κατά κύριο λόγο προκύπτει από πολιτικές αποφάσεις και από ευρύτερες στρατηγικές επιλογές.

Ένας τέτοιος παράγοντας, που επηρεάζει καθοριστικά την εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας, είναι τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής της Χώρας, κύριε Πρωθυπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αρκετές από τις μέχρι σήμερα επιλογές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξωτερική πολιτική, που τώρα θέλετε να αλλάξετε, είχαν τεράστιο οικονομικό κόστος. Μιλούσατε για μονόδρομο στη Βαλκανική πολιτική και θυσιάσατε τις οικονομικές προοπτικές μιας ολοκληρωμένης περιόδου στο όνομα μιας δήθεν αδιαπραγμάτευτης πολιτικής στο Σκοπιάνο πρόβλημα. Σήμερα αλλάζετε γραμμή και τρέχετε να προλάβετε τις εξελίξεις. Και σωστά κάνετε για να διορθώσετε αυτά τα λάθη που έχουν γίνει. Ποιος, όμως, αναλαμβάνει την ευθύνη για όσα χάθηκαν; Για το κόστος που πληρώθηκε; Μιλούσατε για μονόδρομο στα θέματα των Ελληνοτουρκικών σχέσεων και στο Κυπριακό. Εγκρίνατε το εξωφρενικό υπερεξοπλιστικό πρόγραμμα, επιμένετε στην υλοποίηση του Ενιαίου Αμυντικού Δόγματος. Τώρα βέβαια μοιάζει να το έχετε ξεχάσει το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα και ανακαλύψατε και άλλους δρόμους. Το οικονομικό κόστος, όμως, αυτών των επιλογών ποιο ήταν και πόσο επιβάρυνε την ελληνική οικονομία; Την ευθύνη γι' αυτά θα την αναλάβει κάποτε ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας κάποια κυβέρνηση;

Θα μπορούσα να αναφερθώ και σε άλλα ζητήματα. Όπως λόγου χάριν στα θέματα της περιφερειακής αποκέντρωσης με πραγματική Αυτοδιοίκηση, που πεισματικά δεν προωθείτε, ούτε θέλετε να υλοποιήσετε.

Θα ήθελα, όμως, να μείνω περισσότερο στο θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της πορείας προς τη Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση. Επέμεινε ο κύριος Πρωθυπουργός στη σημασία που έχει, να παρακολουθήσει η Ελλάδα τη νομισματική ενοποίηση και τόνισε τους κινδύνους που μας απειλούν, εάν τελικά μείνουμε έξω απ' αυτήν τη διαδικασία. Θέλω εξ αρχής να πω, ότι παραβιάζει ανοιχτές πόρτες. Κανένας στην Ελλάδα δεν θέλει και δεν λέει ότι πρέπει να μείνουμε ως Χώρα "μόνοι και έρμιοι στο βράχο της υπομονής προσμένοντας το θαύμα". Κανείς. Εκείνο το οποίο απασχολεί την ελληνική κοινωνία είναι άλλο. Ολοκληρωμένη η επιχειρηματολογία σας, κύριε Πρωθυπουργέ, αναλώνεται σε ένα θέμα λυμένο. Και βεβαίως δεν το κάνετε τυχαία. Προτιμάτε να επιχειρηματολογείτε σε ένα θέμα επί του οποίου γενικά υπάρχει συμφωνία και απωθείτε στη σκιά το θέμα στο οποίο υπάρχουν διαφωνίες. Άλλο είναι το πρόβλημα. Πώς προωθείται η νομισματική ενοποίηση και πώς η Ελλάδα προσπαθεί να παρακολουθήσει αυτήν τη διαδικασία; Η δική μας άποψη είναι

σαφής. Η Ελλάδα έχει κάθε συμφέρον να βρεθεί στην πρώτη γραμμή των δυνάμεων εκείνων, που σε όλη την Ευρώπη αγωνίζονται για την ελαστικοποίηση των κριτηρίων του Μάαστριχτ και για την απόσυρση της κυρίαρχης μονόπλευρης λογικής της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Η κοινωνική διάσταση της ενοποίησης αναδεικνύεται από ευρύτερες δυνάμεις και σ' αυτήν την προοπτική πρέπει να αναληφθούν πολιτικές πρωτοβουλίες μεγάλης κλίμακας. Η Ελλάδα έχει κάθε συμφέρον να βρεθεί στην πρώτη γραμμή των πρωτοβουλιών, για να μην επικρατήσει η στρατηγική της Ευρώπης των πολλών ταχυτήτων. Εμείς δεν συμφωνούμε με την παθητική αποδοχή της ιδέας, ότι θα υπάρξουν χώρες που θα βρεθούν έξω από τη νομισματική ενοποίηση και θα χτυπηθούν εκ νέου την πόρτα μετά από κάποιο διάστημα για να τους ανοίξουν. Νομίζουμε ότι υπάρχουν ισχυρότατοι πολιτικοί λόγοι, που επιβάλλουν τη συμμετοχή όλων των χωρών-μελών της Ένωσης σήμερα στη νομισματική ένωση και στην απόκρουση της προοπτικής των δύο ταχυτήτων.

Η Ελλάδα έχει κάθε συμφέρον να αξιοποιήσει τη διαδικασία της Διακυβερνητικής Διάσκεψης για την προώθηση αυτών των στόχων στην παράλληλη διαδικασία της νομισματικής ενοποίησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπόθεση της ευρωπαϊκής ενοποίησης απαιτεί μεγάλες πολιτικές αποφάσεις και όχι λογιστικές λογικές. Και οι δυνάμεις της κοινωνίας, οι ζωντανές και οι δημιουργικές, οφείλουν τέτοιες μεγάλες ιδέες να στηρίξουν και να φέρουν στο προσκήνιο. Ο Συνασπισμός επισημαίνει την ανάγκη αυτών των μεγάλων πολιτικών πρωτοβουλιών, που αρνείται η Κυβέρνηση στο όνομα του εφησυχασμού της. Η Ελληνική Κυβέρνηση αποδέχεται παθητικά το διαμορφωμένο πλαίσιο και ουσιαστικά έχει παραιτηθεί από κάθε διεκδίκηση και διαπραγμάτευση.

Πέρα όμως από το πεδίο του ευρωπαϊκού υπάρχει το πεδίο της εσωτερικής πολιτικής. Εδώ η Κυβέρνηση επικαλείται βελτίωση δεικτών. Η πρώτη παρατήρηση είναι, ότι η όποια βελτίωση είναι αποτέλεσμα των τρομακτικών θυσιών, στις οποίες έχει υποβληθεί ο Ελληνικός Λαός και μάλιστα η πλειοψηφία των οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερων. Η δεύτερη παρατήρηση είναι, ότι αυτές οι τρομακτικές θυσίες δεν αξιοποιούνται για τη μακροπρόθεσμη βελτίωση της οικονομίας, αλλά απλώς για την επίτευξη άμεσων ονομαστικών δεικτών, που αύριο μπορεί να ανατραπούν εύκολα.

Και αυτό γιατί η Κυβέρνηση αρνείται ή αδυνατεί να προωθήσει πολιτικές ουσιαστικού εκσυγχρονισμού της παραγωγικής βάσης της χώρας, της Δημόσιας Διοίκησης και όλων των παραγόντων, που διαμορφώνουν το ευρύτερο πλαίσιο της οικονομικής δραστηριότητας.

Η τρίτη παρατήρηση είναι, ότι τα όποια θετικά εμφανίζει η Κυβέρνηση, σημειώνονται σε μια περίοδο που, πέρα από τις μεγάλες θυσίες του Ελληνικού Λαού, εισρέουν στη Χώρα μας μεγάλα ποσά από κοινοτικούς πόρους. Η Κυβέρνηση παρουσιάζει μια υψηλή απορροφητικότητα του εισοδήματος των εργαζομένων των κοινωνικά και οικονομικά ασθενέστερων και μια εξαιρετικά χαμηλή απορροφητικότητα των κοινοτικών πόρων. Και το κρίσιμο ερώτημα είναι τι θα συμβεί όταν δεν θα υπάρχουν άλλα περιθώρια συμπίεσης των εργαζομένων. Τι θα συμβεί όταν θα μειωθούν ή στενέψουν οι κοινοτικοί πόροι. Η οικονομική και γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης δεν σκοπεύει να απαντήσει σε αυτό το κρίσιμο ερώτημα.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφερόμενος σε αυτό που άκουσα και από τη σημερινή ομιλία του Πρωθυπουργού. Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει μια μεθοδολογία, μια νοοτροπία. Δεν προτείνει πλαίσιο διαλόγου συναίνεσης και προγραμματικής συμφωνίας. Προτείνει διαρκώς πολιτικές, οικονομικές ή κοινωνικές απειλές.

Σήμερα είπτε: 'Η με τη δικιά μας πολιτική ή με την Αλβανία. Το δίλημμα είναι ψεύτικο και λειτουργεί εκβιαστικά και παραπλανητικά. Δεν είναι μοιραία κατάληξη η αλβανοποίηση της Ελλάδος, ούτε η δική σας πολιτική οδηγεί αυτόματα την Ελλάδα με αξιοπρέπεια, κοινωνική συνοχή και αναπτυξιακούς ρυθμούς σε ισότιμη θέση, με διαπραγματευτικό κύρος στα

πλαίσια της ενοποιημένης Ευρώπης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, μια και η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως για την οικονομία κινήθηκε με την ημέρα της μνήμης των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων αδελφών του Πόντου, που είχαν τη γνωστή μοίρα από τους Τούρκους, είμαι υποχρεωμένος -φαντάζομαι, ότι διερμηνεύω τα συναισθήματα όλων- να αποτίσω εκ μέρους και του ΔΗ.Κ.ΚΙ. φόρο τιμής σε αυτούς τους αδελφούς, οι οποίοι αντιμετώπισαν την τουρκική θηριωδία. Μια και είναι επίκαιρο το θέμα και αυτήν τη στιγμή εξελίσσονται γεγονότα σε άλλον χώρο του Ελληνικού Έθνους, ας ελπίσουμε, ότι θα είναι ομαλές οι εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο γίναμε μάρτυρες και μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά και ο Ελληνικός Λαός, μιας συνειδητής πολιτικής προσπάθειας εκ μέρους και του Προέδρου της Ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά και του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, αποπροσανατολισμού του Ελληνικού Λαού από τα μεγάλα και καυτά προβλήματα, που αυτός αντιμετωπίζει, αλλά και από τα αίτια των πολύπλευρων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Γίναμε επίσης μάρτυρες μιας σχεδιασμένης, για διάφορους λόγους από τον καθέναν εκ των δύο Αρχηγών των μεγάλων Κομμάτων, δημιουργίας ενός κινήματος, μέσα από το οποίο έβγαινε η αντίληψη, ότι το πρόβλημα στην Ελλάδα και της ελληνικής οικονομίας, άρα και της κοινωνίας, είναι πρόβλημα διαχείρισης. Είναι πρόβλημα διαχείρισης καλύτερης ή χειρότερης της κρίσης του συστήματος ή των προβλημάτων του συστήματος, στην ουσία, όμως, κατά τη δική μας πολιτική εκτίμηση, διαχείρισης συμφερόντων οικονομικά ισχυρών, που δεν έχουν καμιά σχέση με τα συμφέροντα της ελληνικής οικονομίας και με τα συμφέροντα του Ελληνικού Λαού.

Και ο κύριος Πρωθυπουργός, αλλά και ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, προσπάθησαν να πείσουν τη Βουλή και τον Ελληνικό Λαό, σήμερα, ότι ο ένας ή το Κόμμα που ηγείται ο καθένας, είναι καλύτερος διαχειριστής των προβλημάτων της οικονομίας και του Λαού, της κρίσης με άλλα λόγια του νεοφιλελεύθερου συστήματος από τον άλλον, αφού και οι δύο ρητά και κατηγορηματικά ανέφεραν, ότι χρειάζεται πιο ρωμαλέα ιδιωτικοποίηση, φράση που είπε ο κ. Κώστας Καραμανλής ή χρειάζεται καλύτερη διαχείριση.

Νομίζουμε ότι εκεί είναι το πρόβλημα, ότι δηλαδή δεν λύνονται τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα στο σημερινό διεθνές και ευρωπαϊκό περιβάλλον, απλά με διαχείριση των προβλημάτων, είτε αυτά τα ονομάζουμε κρίση είτε οξυμένο πρόβλημα. Λύνονται με παντελή αλλαγή αυτής της φιλοσοφίας, αυτού του είδους της οικονομικής πολιτικής. Λύνονται με έναν άλλο σχεδιασμό για την οικονομία και την κοινωνία, που δεν μπορεί ασφαλώς να την κάνει, ούτε το σημερινό Κυβερνών Κόμμα ούτε ασφαλώς η Νέα Δημοκρατία.

Κατ' αρχήν θα επαναλάβω μία πάγια θέση μας, ότι δεν είχε ποτέ ούτε έχει και σήμερα η οικονομία κρίση, δεν διέρχεται κρίση. Έχει προβλήματα. Όχι όμως κρίση. Υπερτονίζονται τα προβλήματα και αποκαλούνται κρίση κυρίως τα τελευταία επτά χρόνια, προκειμένου να δικαιολογήσουν, παραπλανώντας πολιτικά και οικονομικά τον Ελληνικό Λαό, αυτήν τη σκληρή αντιλαϊκή οικονομική πολιτική, να δικαιολογήσουν επίσης την κάθε χρόνο που περνάει και μεγαλύτερη κατεδάφιση του ήδη ισχνού κράτους-πρόνοιας. Δεν διέρχεται ούτε διήλθε ποτέ κρίση η οικονομία. Γιατί; Η οικονομία έχει συγκεκριμένες δομές και όποιος δεν θέλει να δει αυτές τις δομές, όποιος κλείσει τα μάτια στην πραγματικότητα, τότε οξύνει, αντί να λύσει και τα οικονομικά και τα κοινωνικά προβλήματα. Η ελληνική οικονομία δεν έχει κρίση. Υπάρχει όμως οξυμένο δημοσιονομικό πρόβλημα. Δεν είναι επίσης υπερχρεωμένη η ελληνική οικονομία, όπως σκόπιμα και αναληθώς τα τελευταία κυρία χρόνια και η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λένουν. Υπάρχει μόνο πρόβλημα δημοσιονομικό. Υπάρχει όμως και ένα τέχνασμα, που γίνεται πάλι σκόπιμα, για να πείσουν

τον Ελληνικό Λαό οι συντηρητικές, στην ουσία και όχι στο όνομα, κυβερνήσεις των τελευταίων επτάμις ετών, να δεχθεί να υπομείνει την παρατεταμένη εξαθλίωσή του.

Ποιο είναι αυτό το τέχνασμα; Το δημόσιο χρέος το υπολογίζουν όχι στο σύνολο του ΑΕΠ και όπως το λέει ο Λαός, που είναι περίπου το ίδιο, όχι στο σύνολο του εθνικού εισοδήματος, αλλά το υπολογίζουν, για να εμφανίζουν μεγάλο το δημόσιο χρέος, μόνο στο φανερό εθνικό εισόδημα, αυτό δηλαδή που προκύπτει από τους εθνικούς λογαριασμούς.

Ξέρουμε, όμως, όλοι, ότι πέρα από το φανερό, το δηλούμενο εθνικό εισόδημα, υπάρχει και ένα 40%-50% που κινείται στα όρια της Ελλάδας, στα όρια της ελληνικής οικονομίας. Είναι αυτό που κινείται στην παραοικονομία και που φοροδιαφεύγει κατά συνέπεια, που αυτό, σύμφωνα με την ορθή διεθνή επιστημονική άποψη, αλλά και με τη διεθνή κατά μεγάλο μέρος πρακτική, θα πρέπει να προστίθεται στο φανερό εθνικό εισόδημα και από το σύνολο φανερού και κρυφού θα πρέπει να βγαίνει η αναλογία του πόσο είναι το δημόσιο χρέος. Και αν το κάνουμε αυτό, θα διαπιστώσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Ελλάδα όχι μόνο δεν είναι υπερχρεωμένη, αλλά αντίθετα είναι σε πολύ καλύτερη μοίρα από τις περισσότερες εκ των δεκαπέντε χωρών της Ενωμένης Ευρώπης.

Με τους υπολογισμούς που εγώ έχω κάνει με υπεύθυνα στοιχεία, το 1995 το δημόσιο χρέος, στο σύνολο φανερού και κρυφού εθνικού εισοδήματος που κυκλοφορεί μέσα στα ελληνικά σύνορα, άρα μέσα στον ίδιο το Λαό, είναι 90% του ΑΕΠ, όταν το Βέλγιο αυτήν τη στιγμή που συζητάμε έχει πάνω από 130% δημόσιο χρέος το ΑΕΠ και μια σειρά άλλες χώρες έχουν πάνω από το 100%.

Κατά συνέπεια, κύριε Πρωθυπουργέ, το πρόβλημα αυτό, το δημοσιονομικό, είναι πρόβλημα που πέρα από την ανάπτυξη, πέρα από την αύξηση του πραγματικού εθνικού εισοδήματος, έχει σχέση με την πάταξη της φοροδιαφυγής, η οποία είναι τρομακτική, αφού το 40% με 50% του ΑΕΠ κινείται στην παραοικονομία. Άρα από αυτό και μόνο θεωρητικά, όταν συγκριθεί με τα σημερινά δεδομένα του 1997, θα φέρουν έσοδα καθαρά, υγιή έσοδα, τουλάχιστον δύο τρισεκατομμύρια δραχμές ετησίως, όσο είναι το έλλειμμα που προβλέπει περίπου ο Κρατικός Προϋπολογισμός για το 1997. Για να χτυπηθεί, όμως, η παραοικονομία, δεν γίνεται ούτε με το να φτιάχνει Σώμα των Αδιάφθωρων -δηλαδή έγιναν οι διεφθαρμένοι αδιάφθοροι, γιατί έγινε κάποιο Σώμα- ούτε με διοικητικά μόνο ή αστυνομικού χαρακτήρα μέτρα. Ούτε επίσης μόνο με ποινικού χαρακτήρα μέτρα. Πολύ περισσότερο όταν η οικονομία διέρχεται μια παρατεταμένη ύφεση. Αλλά η παραοικονομία χτυπιέται μέσα από θεσμικές παρεμβάσεις στο φορολογικό σύστημα. Γι' αυτό και είχα πει, η θέση μας και η θέση μου προσωπικά, με τη μεγάλη εμπειρία των οκτώ ετών στο Υπουργείο Οικονομικών, είναι -και δεν είναι εγωϊστική άποψη- ούτε να απαντάτε σ' αυτό, ούτε να το προωθείτε έστω κρυφά. Η επαναφορά του ν. 1828 που ψηφίστηκε στη Βουλή το Δεκέμβριο του '88 και ίσχυε από το Γενάρη του 1989. Κατ' αρχήν ένα από τα μέτρα είναι, ότι επιτέλους χρειάζεται οικονομική ειδικευση, να αντιληφθείτε, ότι πρέπει να επαναφέρετε αυτό που είχε εκείνος ο νόμος, τη σύγκρουση φορολογικών συμφερόντων μεταξύ του εισαγωγέα, του βιομήχανου, του παραγωγού γενικά, του εμπόρου και του καταναλωτή; Όταν μετά την κατάργηση που έγινε με κ. Παλαιοκρασσά το '90, πλέον από τότε μέχρι σήμερα υπάρχει το σύστημα ταύτισης φορολογικών συμφερόντων μεταξύ αυτών των δύο κατηγοριών, με αποτέλεσμα το ίδιο το σύστημα να διευρύνει, αντί να περιορίζει τη φοροδιαφυγή και κατά συνέπεια να γλιτώνουν εκατοντάδες δισεκατομμύρια φόρους ετησίως εκείνοι, που πράγματι έχουν και κατέχουν, για να μην τα πληρώνουν τα μόνιμα υποζύγια, μισθωτοί, συνταξιούχοι, μικροί και μεσαίοι έμποροι, βιοτέχνες και επαγγελματίες;

Θεσμική λοιπόν παρέμβαση στο φορολογικό σύστημα, το ουσιαστικό και το ελεγκτικό, από την οποία θα ικανοποιηθεί και η αρχή της φορολογικής δικαιοσύνης, αλλά θα ικανοποιηθεί σταδιακά σε βαθμό σημαντικό και η ανάγκη είσπραξης υγιών εσόδων από εκείνους, που πρέπει να πληρώσουν, για να

προωθηθούν συγκεκριμένα προγράμματα και πολιτικές κοινωνικές καθώς και οικονομικές, αναπτυξιακές.

Ασφαλώς, για να γίνει αυτό, χρειάζεται να μην υπάρχουν πολιτικές δεσμεύσεις από εκείνους τους παράγοντες τους εξωθεσμικούς, οι οποίοι πλήττονται μέσα από αυτήν τη σειρά των θεσμικών παρεμβάσεων. Και ασφαλώς ένα σύστημα φορολογικό, για να μπορεί να φέρει τα αποτελέσματα εισάγοντας θεσμούς, θα πρέπει ταυτοχρόνως να πείθει μέσα από τους νέους θεσμούς, ότι το Κράτος, τουλάχιστον, μηδενίζει τη δημοσιονομική απορρόφηση και δεν παίρνει με το άλλο χέρι της φορολογίας εκείνη την πενιχρή αύξηση που δίνει -και που είναι λιγότερη τις περισσότερες φορές από την αύξηση του πληθωρισμού- στο μισθωτό, το συνταξιούχο ή τον έμπορο, το μικρό και το βιοτέχνη.

Και αυτό τι σημαίνει; Να επαναφέρετε αυτό που είχαμε περιλάβει το 1988 στο ν. 1828, την κατέτος αυτόματη και υποχρεωτική τιμαριθμική αναπροσαρμογή των αφορολογητών ποσών και των φορολογικών κλιμακίων, που την κατάρτησε και αυτή ο κ. Παλαιοκρασσάς και τη συνεχίζετε γιατί εφαρμόζετε την ίδια, κοινωνικά άδικη και φορολογική και οικονομική πολιτική.

Όλα τα άλλα, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι λόγια του αέρα. Είναι λόγια για κατανάλωση προς το Λαό, χωρίς ουσιαστικό αντίκρουσμα. Είναι λόγια για να κρύψετε τις πραγματικές πολιτικές και οικονομικές προθέσεις σας, που είναι να ρίχνετε συνεχώς τα βάρη της κρίσης του συστήματος στις πλάτες των πολύ ανήμπορων σήμερα εργατών, μισθωτών, συνταξιούχων, μικρομεσαίων, αγροτών και μία σειρά άλλων τέτοιων κατηγοριών εισοδημάτων και πολιτών.

Διότι άκουσα και εσάς, αλλά και τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να λέτε για κοινωνικό πρόσωπο, για κοινωνικό κράτος, ενώ από την άλλη μεριά και οι δυο σας, με διαφορετικά λόγια ο καθένας, επειδή έχετε την ίδια πολιτική, όπως αποδείχθηκε και απόψε, λέτε "περαιτέρω περιορισμό των κρατικών δαπανών". Ενώ ξέρετε -δεν μπορεί να μην το ξέρετε- ότι οι κρατικές δαπάνες, αν πάρουμε τον κρατικό προϋπολογισμό, το γενικό προϋπολογισμό του Κράτους και κυρίως -που εννοείται- τον τακτικό προϋπολογισμό, είναι οι δαπάνες για μισθούς, συντάξεις και οι κοινωνικές δαπάνες.

Ο μεν Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας είτε ευθαρσώς απόψε -και δεν ξέρει ο πολίτης τι σημαίνει αυτό που είπε- ότι αυξήθηκαν φέτος οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις κατά 19% έναντι του 1996 που ήταν 13%. Άρα είτε σαφώς κόψτε μισθούς, ημερομίσθια, συντάξεις, αλλιώς να μου πείτε το μαγικό τρόπο -που δεν τον ξέρω εγώ που έκανα οκτώ χρόνια Υπουργός Οικονομικών.

Άλλο κονδύλι; Είναι οι κοινωνικές δαπάνες.

Μας λέτε, κύριε Πρωθυπουργέ, για σύγκλιση στην Ευρώπη. Και ζητάτε από το Λαό, από τα λαϊκά στρώματα, τους εργάτες, τους αγρότες, τους μισθωτούς, να συγκλίνουν σε ό, τι αρνητικό είναι στην Ενωμένη Ευρώπη, το οποίο επικαλείσθε, για να κόψετε περαιτέρω εισόδημα ή ατομικά ή συλλογικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Δεν μας λέτε, όμως, παρ' ό,τι το ξέρετε πόσο είναι αυτήν τη στιγμή οι κοινωνικές δαπάνες στην Ελλάδα και πόσο είναι οι κοινωνικές δαπάνες στις υπόλοιπες δεκατέσσερις χώρες της Ευρώπης.

Έχω τον πίνακα εδώ. Προχθεσινός πίνακας είναι. Αφού στην οκταετία, την επτάρατη για σας και τη Νέα Δημοκρατία, 1981-1989, από 13,5% επί του ΑΕΠ που ήταν, πήγε στο τέλος του 1989 στο 19%, τώρα, αυτήν τη στιγμή, μετά από τα επτά αυτά χρόνια περιορισμού του κράτους -πρόνοιας, έπεσε στο 15,8% επί του ΑΕΠ, όταν στις άλλες χώρες ο μέσος όρος είναι 24%. Η Ελλάδα είναι η τελευταία σε όλη την Ενωμένη Ευρώπη από πλευράς κοινωνικών πιστώσεων. Και αυτό είναι αδιάφευστο στοιχείο. Εκτός αν το αμφισβητείτε, κύριε Πρωθυπουργέ. Αν το αμφισβητείτε, πείτε το, για να καταθέσω τον πίνακα που έχω εδώ. Νομίζω, όμως, ότι δεν θα φθάσετε εκεί, ν' αμφισβητείτε αδιαμφισβήτητα πράγματα.

Και τώρα μιλάτε και οι δύο για κοινωνικό πρόσωπο, για κοινωνική ευαισθησία, όταν παραδείγματος χάρη στην Αγγλία, παρά τη Θατσερική πολιτική των δεκαεπτά ετών, οι κοινωνικές δαπάνες -όπως προκύπτει από τον πίνακα- ανέρχονται στο 27,1% επί του ΑΕΠ. Δηλαδή, για να το καταλάβει οποιοσδήποτε, στις 100 δραχμές εισόδημα, που παράγεται σε κάθε χώρα, οι 27,1 δραχμές πηγαίνουν για δαπάνες κοινωνικής πρόνοιας. Και σε μας, πηγαίνουν μόνο οι 15,8 δραχμές. Όταν εκεί είναι 27,1, καλείτε πάλι τους εργαζόμενους, μέσα από τον ψευδεπίγραφο κοινωνικό διάλογο, για τέταρτη συνεχή φορά μέσα στα τελευταία πέντε χρόνια -με τα τρία ασφαλιστικά νομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας και ένα τώρα- και παρά το ότι είχατε υποσχεθεί τότε, ότι θα καταργήσετε και τα τρία ασφαλιστικά νομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας, να υποστούν και άλλον περιορισμό οι ασφαλιστικές, οι κοινωνικές δαπάνες;

Και λέει, επίσης, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας -και δεν έχουν καμία σχέση με προσωπικούς υπαινιγμούς, πολιτικές αντιπαραθέσεις γίνονται, προς Θεού- ότι για τις συγκοινωνίες πρώην ΕΑΣ, τώρα ΟΑΣ, ΟΑΣΑ, δίνει πολλά λεφτά το Κράτος, λες και δεν ξέρει και ο κύριος Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και οι του σημερινού ΠΑ.ΣΟ.Κ., της Κυβέρνησης, που τα λένε αυτά, ότι μέσα από τις συγκοινωνίες και τις κρατικές επιχειρήσεις, ασκείται και κοινωνική πολιτική επί δεκαετίες; Και σωστά ασκείται, για να τονωθούν τα εισοδήματα. Είναι ο λεγόμενος κοινωνικός μισθός των λαϊκών στρωμάτων, που δεν διαθέτουν ιδιωτικό μέσο μεταφοράς για να πάνε στη δουλειά τους και ασφαλώς χρησιμοποιούν τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς του δημόσιου τομέα. Και όταν λέτε, κύριε Αρχηγέ της Νέας Δημοκρατίας, ότι είναι πολλά τα ελλείμματα, σημαίνει, για να το ξέρει ο Λαός που ακούει, σημαντική αύξηση, που και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ετοιμάζει για την 1η Ιουλίου, στα εισιτήρια των λεωφορείων και των άλλων Μέσων Μαζικής Μεταφοράς. Και αποκρύπτεται σκόπιμα, ότι αυτές οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν είναι ότι έχουν ελλείμματα λόγω κακοδιαχείρισης -ποτέ δεν ακούστηκε κάτι τέτοιο για τις επιχειρήσεις στις μεταφορές, ούτε επί Νέας Δημοκρατίας ούτε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.- αλλά είναι γιατί -και σωστά κατά την άποψή μου, το Κράτος παίζει τον κοινωνικό του ρόλο.

Αλίμονο αν το Κράτος δεν παίζει κανέναν κοινωνικό ρόλο και αφήσουμε τα πάντα στην ασυδοσία της αγοράς, στο νόμο της ζούγκλας.

Από το 1981 μέχρι το 1989 έμεινε το εισιτήριο στις τριάντα δραχμές, για οκτώ χρόνια. Καθιερώθηκε για τον έρμο, το φτωχό τον εργάτη, το μισθωτό η δωρεάν μεταφορά από τις 5.00' μέχρι τις 8.00'.

Εσείς λέτε να περιοριστούν αυτές οι δαπάνες, άρα να αυξήσετε την επιβάρυνση στα λαϊκά στρώματα, άρα να εξοικονομηθούν πόροι από εκείνους που πηγαίνουν στα λαϊκά στρώματα, για να πάνε πού; Για να πάνε σε συσσώρευση κεφαλαίου -αυτή είναι η φιλοσοφία σας και η εσάς και της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- στους δήθεν επενδυτές, για να κάνουν επενδύσεις, να δημιουργήσουν δήθεν θέσεις εργασίας. Άρα, μεσομακροπρόθεσμα να υπάρξει λύση στο πρόβλημα.

Αυτό, όμως, είναι όχι μόνο ανεδαφικό, είναι αποπροσανατολιστικό και παράλληλα δείχνει το συντηρητικό, αντιλαϊκό χαρακτήρα της πολιτικής και της Νέας Δημοκρατίας αλλά και του σημερινού ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Μια και οι δυο σας συναγωνίζεσθε ποιος θα κάνει πιο θαρραλέες, πιο ρωμαλέες, πιο γρήγορες ιδιωτικοποιήσεις, αλήθεια, εάν κοιταχτούμε στα μάτια, όπως απαιτεί η κρισιμότητα των στιγμών και ο πραγματικός εκσυγχρονισμός της πολιτικής, πιστεύετε ότι είναι πανάκεια η ιδιωτικοποίηση όλων των δημοσίων μέχρι σήμερα επιχειρήσεων; Δηλαδή έτσι και ιδιωτικοποιηθούν σήμερα οι επιχειρήσεις, λύθηκε το πρόβλημα της οικονομίας, λύθηκε το πρόβλημα του Ελληνικού Λαού; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

Κάνετε ένα μεγάλο λάθος. Δεν θέλω να πιστεύω, κύριε Αρχηγέ της Νέας Δημοκρατίας, ότι το κάνετε σκόπιμα, ίσως έγινε εν τη ρήμη του λόγου σας. Είπατε ότι δήθεν διόγκωσε το δημόσιο τομέα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. της οκταετίας από το 1981 μέχρι το 1989.

Το αντίθετο έγινε. Η διόγκωση έγινε επί Νέας Δημοκρατίας του Κωνσταντίνου Καραμανλή από το 1974 μέχρι το 1981. Γιατί θέλουμε να λέμε τελειώς διαφορετικά πράγματα στον Ελληνικό Λαό;

Η Ολυμπιακή Αεροπορία πότε πήγε από τον ιδιωτικό στον δημόσιο τομέα; Πήγε το 1975. Το ίδιο δεν έγινε και με μια σειρά άλλες επιχειρήσεις, γιατί ακριβώς οι κύριοι αυτοί, οι μεγαλοβιομήχανοι, τα γνωστά παλιά μεγάλα τζάκια, που συνεχίζουν σήμερα στη διαδοχή, έπαιρναν τα χρήματα από το τραπεζικό σύστημα, από τον Ελληνικό Λαό, έπαιρναν και από τον κρατικό προϋπολογισμό τις επιδοτήσεις και αντί να κάνουν παραγωγικές επενδύσεις, τα περισσότερα, δυστυχώς, τα έβγαζαν έξω; Και τελικά, όταν ήλθε η ώρα να πούμε τα πράγματα ξεκάθαρα και όχι κάτω από σκόπιμες αποσιωπήσεις, όταν ήλθε η ώρα το 1981 της ένταξης πλέον της Ελλάδας στην ΕΟΚ -σήμερα Ενωμένη Ευρώπη- και είδαν αυτοί οι μεγαλοβιομήχανοι, που βγαίνουν σήμερα και λένε για ανάπτυξη και για μικρότερο κράτος, ότι πρέπει να βάλουν το χέρι στην τσέπη για να εκσυγχρονίσουν τα εργοστάσιά τους, με νέο εξοπλισμό, για να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα, τότε τι έκαναν οι περισσότεροι; Τα πούλησαν τα εργοστάσια και έγιναν μεταπράτες. Έγιναν εισαγωγείς προϊόντων από το εξωτερικό. Είναι εκείνοι που μας έδωσαν προβληματικές επιχειρήσεις, που εκκαθαρίστηκαν σαν την "ΠΕΙΡΑΙΚΗ ΠΑΤΡΑΙΚΗ". Ένα εργοστάσιο μάλιστα ξαναδόθηκε πάλι σε εκείνον, που το χρέωσε.

Τώρα τι λέει η Κυβέρνηση πάλι; Το ίδιο λέτε και σεις, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Λέει ότι είναι εκσυγχρονισμός, για να κρύψει ότι είναι μεταφορά πλούτου, πόρων από το δημόσιο τομέα σε κάποιους ιδιώτες, σε κάποιες πολυεθνικές εταιρείες ή τους γνωστούς, που μετριώνται στα δάκτυλα των δύο χεριών. Λέει λοιπόν τώρα να τις ξαναδώσουμε σ'αυτούς. Και θεωρούμε εκσυγχρονισμό ένα δοκιμασμένο μοντέλο, δεκαετίες πριν το 1981, οικονομικής πολιτικής, που χρεοκόπησε την ελληνική οικονομία, που οδήγησε σε ύφεση την οικονομία, σε παρατεταμένες λιτότητες την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού και χρεοκόπησε, επαναλαμβάνω, την ίδια την οικονομία;

Αυτό είναι εκσυγχρονισμός; Το να γυρίζουμε πίσω είκοσι, τριάντα και πενήντα χρόνια, είναι εκσυγχρονισμός; Όχι, κυρίες και κύριοι. Ας βγάλουμε τη μάσκα. Είναι καθαρά νέες εξ υπαρχής παραχωρήσεις υπέρ εκείνων, που αξιοποίησαν το δημόσιο χρήμα, αξιοποίησαν το μόχθο και τον ιδρώτα του Ελληνικού Λαού. Όπως πήρε, για παράδειγμα, ο ιδιώτης -πόσο διαφημίστηκε τότε- τα Ναυπηγεία Ελευσίνας -καμαρώστε ιδιωτικοποιήσεις- και τελικά, συντηρήθηκε με τα δισεκατομμύρια από τις προμήθειες από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και τελικά έβαλε και "φέσι" οκτώ δισεκατομμύρια στις κρατικές τράπεζες. Έτσι, οι εργάτες αντιμετώπισαν πρόβλημα και η ναυπηγική εταιρεία αντιμετώπισε πρόβλημα, και ταυτοχρόνως, όχι μόνο δεν μειώθηκε το έλλειμμα του δημόσιου τομέα, αλλά αυξήθηκε.

Έτσι κοινωνικοποίησε το κόστος λειτουργίας και ιδιωτικοποίησε, "έβαλε στην τσέπη", τα κέρδη από τις προμήθειες και το Κράτος τα πήρε πάλι με αυτά τα καινούρια χρήματα προς τις τράπεζες.

Επομένως το πρόβλημα είναι, όπως είπα πριν, όχι το πώς θα φύγει όλος ο δημόσιος τομέας, να πάει στον ιδιωτικό, όχι το πώς θα φύγει επίσης ο κοινωνικός τομέας, να πάει στον ιδιωτικό, γιατί το παρελθόν απέδειξε, ότι είναι αποτυχημένο μοντέλο. Αλλά -κι εδώ είναι η θέση του ΔΗ.Κ.ΚΙ.- χρειάζονται και οι τρεις τομείς της οικονομίας και ο δημόσιος και ο ιδιωτικός -με έμφαση στη μικρομεσαία, αγροτική και αστική επιχείρηση- αλλά και ο κοινωνικός τομέας. Πρέπει να λειτουργούν στα πλαίσια ενός αποκεντρωμένου δημοκρατικού προγραμματισμού, με τη συμμετοχή όλου του Ελληνικού Λαού, μέσα από θεσμούς λαϊκής συμμετοχής, γιατί μόνο έτσι μπορεί να ενεργοποιηθούν όλες οι παραγωγικές δυνάμεις της Χώρας, κάτι που είναι αναγκαίο να γίνει για μία πορεία πραγματικού, προοδευτικού εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας.

Ασφαλώς, για τις δημόσιες επιχειρήσεις στρατηγικού χαρα-

κτῆρα, που θα μείνουν στο Δημόσιο, θα πρέπει, χωρίς καθυστέρηση, να υπάρξει εκσυγχρονισμός μέσα από επενδύσεις σύγχρονης τεχνολογίας, για να βελτιώσει την παραγωγή και την παραγωγικότητα, να βελτιώσει την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών και των παραγομένων αγαθών, για να μπορεί να στηρίξει και τον ιδιωτικό και τον κοινωνικό τομέα.

Και μη μου πείτε, ότι στις τηλεπικοινωνίες, για παράδειγμα, είναι το δαιμόνιο των ιδιωτών που πήραν την κινητή τηλεφωνία και έχουν κέρδη, αφού το Κράτος τους έδωσε τις εγκαταστάσεις τρισεκατομμυρίων από το μόχθο και τον ιδρώτα του Ελληνικού Λαού και δίνει δώδεκα χιλιάδες πάγιο. Με αυτήν τη τιμή μονάδος και το Κράτος αν τα είχε αυτά, όχι μόνο θα είχε κέρδη ύψους διακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων, που είχε ο κρατικός Ο.Τ.Ε. πέρσι, αλλά θα είχε κέρδη ύψους πεντακοσίων δισεκατομμυρίων.

Επομένως άλλο είναι το πρόβλημά σας και είναι ουσιαστικά το πρόβλημα ότι θέλετε να προωθήσετε μία πολιτική οικονομική, με την οποία, σε βάρος του εισοδήματος, της θέσης, του μόχθου, του ιδρώτα του απλού πολίτη, θα γίνονται οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του, για να δικαιολογήσουν αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική, προσπαθούν να μας πείσουν -το επανέλαβε και σήμερα- ότι αυτό επιβάλλεται για να πετύχουμε την οικονομική και νομισματική ένωση, εγώ θα κάνω μία αναφορά, μία υπόθεση και θα παρακαλέσω τον κύριο Πρωθυπουργό, όποια στιγμή θέλει, να με διακόψει και να μου πει, "δεν είναι έτσι". Ας υποθέσουμε ότι πραγματοποιείται -που για μας είναι αβέβαιο, αν θα πραγματοποιηθεί- η οικονομική και νομισματική ένωση.

Και ας υποθέσουμε, επίσης, ότι η Ελλάδα είναι στις χώρες, που δεν θα είναι της πρώτης φάσης. Από εκεί και πέρα βάζω τα εξής ερωτήματα και περιμένω εγώ και μέσω εμού ο Ελληνικός Λαός την απάντηση και από την Κυβέρνηση και από την Αξωματική Αντιπολίτευση.

Μπήκαμε, λοιπόν, υποθετικά, το 1999 στην Ο.Ν.Ε., στην οικονομική και νομισματική ένωση. Τι έγινε από εκεί και πέρα, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών; Από την 1η Γενάρη του 1999 πλέον θα αρχίσει η ανάκαμψη της οικονομίας; Από την 1η Γενάρη του 1999 θα δώσετε πιστώσεις, για να αναπληρώσουν οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι, οι νέοι και οι νέες, την επί δέκα χρόνια απώλεια εισοδήματος και κατεδάφιση του κράτους-πρόνοιας; Θα δώσετε πιστώσεις για να ενισχύσετε τη σύνταξη και το κράτος-πρόνοιας; Θα έχουμε από εκεί και πέρα μείωση της ανεργίας;

Απαντήστε, γιατί απ' αυτό θα καταλάβει ο Ελληνικός Λαός πόσο τεχνικά αποσιωπάτε αυτά τα κύρια ερωτήματα και πόσο του λέτε κάθε μέρα και κάθε χρόνο -και πιο σκληρή γ' αυτόν όμως- λιτότητα, ενώ ταυτοχρόνως πολλαπλασιάζετε τα κέρδη του χρηματιστηριακού και τραπεζικού κεφαλαίου και κάποιων μεγαλομεσαζόντων.

Η απάντηση η δική μας υπεύθυνη και σοβαρή είναι. Ασφαλώς δεν πρόκειται να γίνει τίποτα απ' όλα αυτά, που είπα προηγουμένως για τον Ελληνικό Λαό. Θα δημιουργηθεί μόνο μία κεντρική ευρωπαϊκή τράπεζα με αρμοδιότητα την επιτήρηση των οικονομιών, δηλαδή τη συνέχιση της μονόπλευρης λιτότητας, έτσι ώστε -όπως θα μας πουν τότε και θα το δείτε αυτό- να μην "εξωκοίλουν" πάλι οι λαοί της Ενωμένης Ευρώπης στην κατανάλωση και αυξηθεί με αυτόν τον τρόπο πάλι ο πληθωρισμός και τα ελλείμματα. Τότε η Ευρώπη, που οραματίστηκαν οι Γερμανοί τραπεζίτες και στηρίζουν στη Χώρα μας οι Έλληνες Ευρωλάγνοι, θα διοικείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ουσία από την κεντρική ευρωπαϊκή τράπεζα. Τα Κοινοβούλια δε, δεν θα έχουν λόγο επί της οικονομικής πολιτικής, ως ανεύθυνα και θα οφείλουν μόνο να μεριμνούν για την τήρηση των εγκυκλίων αυτής της κεντρικής ευρωπαϊκής τράπεζας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μήπως υποθέσατε ότι τελειώσαμε εδώ, σ' αυτήν την εκδοχή; Ασφαλώς όχι. Λόγω της διεθνοποίησης της οικονομίας που επιβάλλεται από τη νέα

GATT ή καλύτερα από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, η ανταγωνιστικότητα -έτσι θα μας πουν τότε- πρέπει να υπολογίζεται, όχι με κριτήριο την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά την παγκόσμια αγορά. Δηλαδή, τώρα μέχρι να μπορούμε στην Ο.Ν.Ε., είναι να προσεγγίσουμε τους ονομαστικούς δείκτες μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη. Μετά θα μας πουν, ότι πρέπει να προσεγγίσουμε προς την Ιαπωνία και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που αυτό π σημαίνει; Σήμερα η Ιαπωνία -και δεν τα λέω εγώ αυτά, τα λέει η έκθεση του Διοικητού της Τράπεζας Ελλάδος- έχει μηδέν πληθωρισμό. Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν, επίσης, χαμηλό πληθωρισμό. Θα μας πουν λοιπόν μετά, ότι για να είναι ανταγωνιστικές οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και η ευρωπαϊκή οικονομία, Ελληνική Λαέ, συνέχισε και πιο σκληρά ακόμη την πολιτική της λιτότητας, της περαιτέρω κατεδάφισης του κράτους πρόνοιας. Άρα, ανεργία στο 20% και 25%.

Έτσι, θα συμβούν τα εξής δύο πράγματα: Οι επιδοτήσεις θα περικόπτονται συνεχώς μέχρις οριστικής διακοπής. Οι δε σχέσεις και οι συνθήκες εργασίας στο χώρο μας και στην Ευρώπη θα προσεγγίζουν τις τριτοκοσμικές. Αυτό για να γίνονται συνεχώς ανταγωνιστικές, όπως προανέφερα και οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις αλλά και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Το τελευταίο άλλωστε άρχισε ήδη να γίνεται στην Ευρώπη, παραδείγματος χάρη στη Βρετανία, που μάλιστα παρουσιάζεται και σαν υπόδειγμα σε πολλούς και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Το ανηκείμενο άλλωστε του κοινωνικού διαλόγου που προτείνει τώρα η Ελληνική Κυβέρνηση στους Έλληνες εργαζόμενους, είναι ακριβώς αυτό και ο συλλογισμός της είναι ο εξής: Για να είμαστε ανταγωνιστικοί και για να δοθούν κίνητρα στους επιχειρηματίες, πρέπει να μην υπάρχουν εργαζόμενοι, αλλά να υπάρχουν απασχολήσιμοι. Και χρησιμοποίησε αυτήν τη λέξη η Κυβέρνηση. Δηλαδή να υπάρχουν άνθρωποι, δυνάμενοι να απασχοληθούν, κατά την ανεξέλεγκτη κρίση της μεγάλης εργοδοσίας, μεταξύ δύο απολύσεων. Πρέπει, επίσης, να μην επιβαρύνεται το σύνολο της οικονομίας για ασφαλιστικές εισφορές, πρέπει να μην καταβάλλονται αποζημιώσεις και να απολύονται εργαζόμενοι χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς, χωρίς το 2%. Και γίνεται κουβέντα πάνω σε αυτό. Πρέπει να μην υπάρχει εξασφαλισμένο ωράριο, αλλά μερική εργασία κ.ο.κ.

Συνοπτικά η όλη μέχρι τώρα αντίληψη για τις εργασιακές σχέσεις και οι κατακτήσεις των εργαζομένων μετά από αγώνες πενήντα ετών καταργούνται σε αυτήν την εκδοχή στο όνομα της φιλελευθεροποίησης της οικονομίας και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητάς της.

Το μάρμαρο, όμως, θα το έχουν πληρώσει μόνο οι εργαζόμενοι, είτε είναι μισθωτοί είτε συνταξιούχοι είτε αγρότες είτε νέοι είτε μικροί και μεσαίοι έμποροι και βιοτέχνες, γιατί κατά την αντίληψη - όπως ακούσαμε και εδώ σήμερα- της Κυβέρνησης και της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, αυτοί οι εργαζόμενοι είναι υπεύθυνοι της μη ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Οι δε μεγάλοι εργοδότες, που έκαναν αυτό, που ανέφερα πριν, δεν έχουν καμία ευθύνη. Απλά αυτοί να απολαμβάνουν τα ωφέλη αυτής της πολιτικής, να κοινωνικοποιείται ο εκσυγχρονισμός και η λειτουργία της επιχείρησης και αυτοί να εισπράττουν τα κέρδη καθαρά και χωρίς κανέναν κίνδυνο.

Αυτή είναι η κοινωνική δικαιοσύνη και η κεντροαριστερή ιδεολογία σας, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης; Συμπερασματικά λέει η Κυβέρνηση στους εργαζόμενους: Σφιχθείτε, κάντε και άλλες παραχωρήσεις, γιατί αλλιώς θα χάσετε την Ευρώπη -που μόλις προηγουμένως, δι'ολίγων, σας περιέγραφα- την Ευρώπη, εργαζόμενοι, που σας εγγυάται τη μεγάλη ανεργία, παρατεταμένες περιοριστικές εισοδηματικές πολιτικές, ιδιωτική ασφάλιση, κατάργηση του κράτους-πρόνοιας, αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, ώστε να επανέλθετε στο μεσαίωνα και πολύ βαθύτερα ακόμη.

Και θεωρείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, πως ο άνεργος στο Βόλο, στην Πάτρα, στο Λαύριο, στο Πέραμα, στις παραμεθόριες περιοχές, ο νέος και η νέα που βουλιάζουν στην ανεργία και

στην απογοήτευση, ο μικρομεσαίος που βλέπει την επιχείρησή του να κλείνει -ήδη τα τελευταία επτά χρόνια έκλεισαν πάνω από εκατόν πέντε χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις- ο μισθωτός του δημόσιου τομέα, που θα ιδιωτικοποιηθεί και αντιμετωπίζει το φάσμα της απόλυσης, ο αγρότης που βλέπει την αξία του μόχθου του να μηδενίζεται και συνεχώς μεταναστεύει στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό, ο συνταξιούχος με τη σύνταξη της πείνας, οι πολύτεκνες μάνες που τους κόβεται η σύνταξη, τα άτομα με ειδικές ανάγκες που δυσκολεύονται να επιβιώσουν, νομίζετε, πως όλοι αυτοί οφείλουν να συγκινηθούν και να οιστρηλατηθούν, κύριε Πρωθυπουργέ;

Οφείλουν ακόμη οι εργαζόμενοι να σπεύσουν και σε "κοινωνικό διάλογο", για να παραδοθούν μόνοι τους; Μα, ειλικρινά, θεωρείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, τους Έλληνες τόσο διεστραμμένους για να αποδεχθούν, να συναινέσουν, σε ένα τέτοιο εφιαλτικό όραμα, σε μία τέτοια εφιαλτική προοπτική;

Αλλά πάλι διερωνώμαι, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Πιστεύετε ειλικρινά, πως μπορεί να ενεργοποιηθεί κανείς για ένα τέτοιο όραμα που φέρνει εξαθλίωση και καταρράκωση των ανθρωπίνων αξιών και του πολιτισμού; Ή θεωρείτε το Λαό τόσο καθυστερημένο, να μην καταλαβαίνει πού πάει το πράγμα; Απλώς, ένα τμήμα του Λαού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πλύση εγκεφάλου που του γίνεται, μέσα από κάποια Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας της Αθήνας, δεν πιστεύει πως μπορεί κάποιοι πραγματικά να σχεδιάζουν αυτό το εφιαλτικό όραμα.

Όμως αυτός ο σχεδιασμός είναι η αλήθεια και θα την μαθαίνει καθημερινά και αυτό το τμήμα του Ελληνικού Λαού, που παρασύρεται κάτω από τα ψευδεπίγραφα συνθήματα του δήθεν εκσυγχρονισμού, όσο και αν επιβάλλετε, κύριοι της Κυβέρνησης, συνομοσία σιωπής γι'αυτούς που αντιστέκονται μέσα και έξω από τη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, ότι σχεδιάζεται η κατάργηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, αλλά και το τέλος της μικρομεσαίας επιχείρησης. Στήριζεται μόνον η πολύ μεγάλη οικονομική μονάδα που πολλαπλασιάζει κάθε χρόνο τα κέρδη της σε βάρος του εργαζόμενου λαού, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη. Όλοι πρέπει να γνωρίζουμε, πως η επιτάχυνση της πορείας για την ονομαστική σύγκλιση θα οδηγήσει την ανεργία σε ισπανικά επίπεδα, πράγμα που είδα να ζηλεύει ο Αρχηγός του Συνασπισμού.

Αυτή είναι η ισπανική επιτυχία. Προσέγγισε πράγματι τους όρους της σύγκλισης, αλλά η ανεργία έφτασε στο 25%. Είναι αυτό παράδειγμα για μίμηση; Επίσης η Μεγάλη Βρετανία, που θεωρείται υπόδειγμα χώρας με μικρή ανεργία, επί Θάτσερ είχε καταργήσει όλα σχεδόν τα εργασιακά δικαιώματα. Ο δε κ. Μπλερ, ο "προοδευτικός", που προκαλεί ρίγη ενθουσιασμού σε όλο το βρετανικό κατεστημένο, υπόσχεται να συνεχίσει και να εντείνει τους θαλασσερικούς ρυθμούς.

Οι δε άλλοι προοδευτικοί της Ιταλίας, "τα υποδείγματα της Κεντροαριστεράς", αυτοί που προκαλούν άλλα ρίγη ενθουσιασμού στον κ. Κολ, αλλά και στο σημερινό πρωθυπουργό, πρωτοπορούν στην κατεδάφιση στη γειτονική μας χώρα του κράτους-πρόνοιας. Εμπρός λοιπόν, κύριε Πρωθυπουργέ, να φτιάξετε με το σημερινό ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη νέα διεθνή. Μν ξεχάσετε, όμως, να συμπεριλάβετε σ'αυτήν και το νέο Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας. Απόψε είδαμε να συμφωνείτε απόλυτα. Απλώς προσπαθείτε, για να δικαιολογείτε την ξεχωριστή παρουσία σας στο πολιτικό στερέωμα και για να αποπροσανατολίζετε έτσι το Λαό, να φτιάξετε τεχνητές διαφοροποιήσεις. Μη νομίζετε, όμως, ότι αυτά δεν τα αντιλαμβάνεται πλέον ο Ελληνικός Λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας λένε επίσης, τι θα γίνει, αν δεν πετύχουμε να μπούμε στην οικονομική και νομισματική ένωση; Απαντώ, ό,τι έγινε ή δεν έγινε με τη Δανία, που έχει μόνο πέντε εκατομμύρια πληθυσμό, ό,τι έγινε με την Αγγλία και ό,τι θα γίνει με τις άλλες χώρες εκ των δεκαπέντε της Ενωμένης Ευρώπης, που δεν πρόκειται να πιάσουν τους δείκτες. Θα χαθούν αυτές οι χώρες; Θα χαθεί η Αγγλία;

Επειδή, όμως, προχθές ο κύριος Πρωθυπουργός είπε, ότι αν δεν μπούμε στην οικονομική και νομισματική ένωση, τότε θα

υπερχρεωθεί, θα υπερδανεισθεί η Ελλάδα, θέλω να ρωτήσω, αν το υποστηρίζετε αυτό σοβαρά. Αν το υποστηρίζετε, σας απαντώ με το εξής: Από το 1992 που ισχύει η συμφωνία του Maastricht μέχρι το 1996, που λειτουργείτε με αυτόν το στόχο, μειώσατε το δανεισμό ή αντιθέτως τον αυξήσατε σημαντικά, κατά 50%; Είναι ή δεν είναι αλήθεια, ότι ενώ το 1989 ο δανεισμός της κεντρικής διοίκησης ανερχόταν στο 60% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, στις 31.12.1996, μετά από επτά χρόνια σκληρής λιτότητας για το Λαό, και κατεδάφισης του κράτους-πρόνοιας φθάσατε το δημόσιο χρέος στο 121% του ΑΕΠ; Μη μου πείτε όχι, γιατί έχω εδώ μαζί μου το δικό σας προϋπολογισμό, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σελίδα 180 του Προϋπολογισμού που φέρει την υπογραφή του σημερινού Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, υπάρχει ο πίνακας της εξέλιξης του δημόσιου χρέους, από το 1982 μέχρι 31.12.1996. Απ'αυτόν τον πίνακα προκύπτει, ότι το 1989 παρότι έφαγε ψωμί ο Ελληνικός Λαός που κατεδαφίζετε τώρα αυτό το κράτος-πρόνοιας, ήταν 60,9% ενώ τέλος του 1996, του χρόνου που πέρασε, εσείς τα γράφετε αυτά, είναι 120,8%.

Παρακαλώ πάρα πολύ αυτόν τον πίνακα, να τον βγάλετε φωτοτυπία και να τον καταχωρήσετε στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Δημήτριος Τσοβόλας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, που βρίσκεται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου.)

Επιτέλους κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να τελειώσουν τα ψέμματα, οι ανακρίβειες, ο αποπροσανατολισμός των αγροτών, των μισθωτών, των συνταξιούχων.

Κατά συνέπεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Δημητρίου Τσοβόλα.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Πρόεδρε, είχατε σαράντα πέντε λεπτά για να μιλήσετε και υπερέβητε το χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ): Κάνετε μεγάλο λάθος. Το άρθρο 97 του Κανονισμού είναι σαφέστατο και αναφέρει ότι όταν στις συνεδριάσεις μιλάει ο Πρωθυπουργός, οι Αρχηγοί των Κομμάτων δεν έχουν χρονικό περιορισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Τσοβόλα, ο Πρωθυπουργός μίλησε για συγκεκριμένο χρόνο και το πολύ-πολύ να σας δώσω το χρόνο που μίλησαν ο κύριος Πρωθυπουργός και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Παρακαλώ επί του κειμένου σας και όχι άλλα πράγματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, ποιο άρθρο του Κανονισμού το λέει αυτό; Επαναλαμβάνω το άρθρο 97 παρ.5 του Κανονισμού λέει, ότι όταν σε μια συνεδρίαση της Βουλής μιλάει ο Πρωθυπουργός, οι Αρχηγοί των Κομμάτων δεν έχουν κανένα χρονικό περιορισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά παρατήρησα μια προσπάθεια να περάσουν στο Λαό την εντύπωση, ότι είναι μονόδρομος αυτά που ζούμε. Μονόδρομος λόγω της σύγκλισης, μονόδρομος γιατί δεν υπάρχει άλλη αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση.

Κατ'αρχήν θα μιλήσω πρώτα πολιτικά και μετά οικονομικά. Είναι πράγματι μονόδρομος γι'αυτούς, οι οποίοι δεν μπορούν, για διάφορους λόγους πολιτικούς, να κάνουν ρίζεις με κατεστημένες καταστάσεις και εννοώ εξωθεσμικών παραγόντων.

Κύριε Πρωθυπουργέ και κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί για τον άνθρωπο του χωριού και της πόλης, που χρωστάει παραδείγματος χάριν στον Ο.Τ.Ε. δέκα ή είκοσι χιλιάδες να του κόβετε το τηλέφωνο αν δεν το πληρώσει στη συγκεκριμένη ημερομηνία που λήγει και εδώ έχω στα χέρια μου επίσημο έγγραφο του Ο.Τ.Ε. που για κάποια μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια που

χρωστάνε το ένα, εξακόσια πενήντα εννέα εκατομμύρια, το άλλο ένα δισεκατομμύριο εξακόσια πενήντα εκατομμύρια και το άλλο εκατόν είκοσι οκτώ εκατομμύρια, σ'αυτούς δεν κόβετε το τηλέφωνο, αντίθετα, κάνετε ρυθμίσεις.

Επίσης, δεν μπορείτε να επικαλείσθε τον εξαθλιωμένο συνταξιούχο, τον αγρότη, το νέο, το λιμενεργάτη, το ναυτεργάτη κ.λπ., ότι θέλετε να κάνετε μείωση των ελλειμμάτων και θέλετε χρήματα και από την άλλη μεριά, όπως προκύπτει από άλλα έγγραφα που έχω επίσημα που με χίλια βάσανα τα πήρα, λειψά, δίνοντας αγώνα επί έξι μήνες, άλλος χρωστάει σε ασφαλιστικό ταμείο, άλλος χρωστάει διακόσια εξήντα τέσσερα εκατομμύρια, άλλος επτακόσια εξήντα τέσσερα και άλλοι κάποια δισεκατομμύρια.

Και δεν είναι ότι δεν έχουν. Έχουν και παραέχουν. Είναι όμως, εκείνοι απέναντι στους οποίους έχετε αναλάβει μεγάλες δεσμεύσεις, πολιτικές δεσμεύσεις. Είναι εκείνοι που γ'αυτό κάνουν πλήρη εγκεφάλου στον Ελληνικό Λαό, για να περάσουν την πολιτική σας. Είναι εκείνοι που θέλοντας να κρύψουν κάθε άλλη φωνή αντίθετη με σας, τους επιβάλλουν τη συνομωσία σιωπής, την οποία και κατέπανάληψη έχω καταγγείλει και μέσα και έξω από τη Βουλή.

Κατά συνέπεια, δεν είναι μονόδρομος αυτό που ζούμε. Υπάρχει αξιόπιστη εναλλακτική οικονομική πρόταση. Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. αυτήν την πρόταση, με λεπτομέρεια και κατά τρόπο συγκεκριμένο, την ανέπτυξε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας διά του στόματος του Προέδρου του κατά την ομιλία του επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης. Και υπάρχει η άλλη οικονομική πρόταση, η οποία λέει, ότι δεν μπορεί να πετύχουμε εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη της οικονομίας και κοινωνίας, με την αντίληψη του Αθηνοκεντρικού κράτους, με το να εξασφαλίζουμε πίστωση πεντακοσίων δισεκατομμυρίων για να κατασκευαστεί στο κέντρο, στο λεκανοπέδιο, η λεωφόρος Σταυρού-Ελευσίνας μήκους εβδομήντα δύο χιλιομέτρων. Γ'αυτήν την οδό, στο κέντρο, εξασφάλισε πίστωση η Κυβέρνηση πεντακοσίων δισεκατομμυρίων, ενώ για την Εγνατία Οδό που είναι εθνικής, αναπτυξιακής πνοής, που είναι να δώσει ζωή στην περιφέρεια και στην οικονομία της Χώρας και έχει μήκος ο κεντρικός μόνο άξονας επτακόσια χιλιόμετρα και άλλα επτακόσια χιλιόμετρα οι παραπλήσιοι, οι παράλληλοι δρόμοι, έχει γράψει, όπως μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από λίγες ημέρες, όταν συζητήσα επίκαιρη ερώτηση προς τον Πρωθυπουργό, πίστωση μόνο τετρακοσίων είκοσι δισεκατομμυρίων, δηλαδή λιγότερα απ'ό,τι ο δρόμος των εβδομήντα δύο χιλιομέτρων του Σταυρού-Ελευσίνας, που είναι να εξυπηρετήσει τη συγκεκριμένη επιλογή του αεροδρομίου στα Σπάτα, που δε θα χρειαζόνταν ως έργο προτεραιότητας. Τα πάντα χρειάζονται, σημαίνει εδώ τι προτεραιότητες δίνει η Κυβέρνηση αν πήγαινε αλλού το αεροδρόμιο, όπως είχαν πει τότε και άτομα μέσα από την ίδια την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Υπάρχει, λοιπόν, η άλλη οικονομική πολιτική, η οποία λέει εκσυγχρονισμός υλικοτεχνικής υποδομής ως ένα από τα πολλά εργαλεία της ανάπτυξης. Παράλληλα, όμως, αποκέντρωση, περιφερειακή ανάπτυξη και εννοούμε αποκέντρωση πόρων και εξουσιών. Τρίτον, μικρομεσαία επιχείρηση αγροτική και αστική. Μα, επιτέλους πόσο πρέπει να το επαναλάβω για να γίνει κατανοητό ότι η Ελλάδα ούτε είχε ούτε πρόκειται να αποκτήσει ποτέ βαριά βιομηχανία; Η Ελλάδα δεν είχε ούτε πρόκειται να αποκτήσει ποτέ εθνική μεγαλοαστική τάξη. Άρα, πώς επεβίωσε η Ελλάδα και πώς μπορεί να επιβιώσει και μόνο αν υπάρξουν πολιτικές που να στηρίζουν τη μικρή και τη μεσαία αγροτική και αστική επιχείρηση; Αυτές, όμως, τις επιχειρήσεις με την πολιτική που εφαρμόζουν και η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά το 1993 συνεχώς χειμάζουν. Συνεχώς κλείνουν ή ανπιμετωπίζουν το φάσμα του κλεισίματος, αφού αυτή η πολιτική του παρατεταμένου περιορισμού παράλληλα της αγοραστικής δύναμης περιορίζει και τη ζήτηση ειδών κυρίως λαϊκής κατανάλωσης προς την οποία στρέφονται τα λαϊκά εισοδήματα. Άρα μειώνει την παραγωγική δραστηριότητα και της οικονομίας και των μικρομεσαίων κυρίως επιχειρήσεων. Έτσι οδηγηθήκαμε στην ύφεση και παράλληλα στη μείωση αντί για αύξηση των υγιών εσόδων του κρατικού

προϋπολογισμού.

Υπάρχει, λοιπόν, άλλη πρόταση, την οποία όμως για να εφαρμόσουμε χρειάζονται πολιτικά κόμματα, πολιτικές ηγεσίες, πολιτικά πρόσωπα, τα οποία να βλέπουν την πολιτική ως χώρο προσφοράς και μόνο και να είναι αποφασισμένα ανά πάσα στιγμή, ερχόμενα σε ρήξη με τους μεγαλοοικονομικούς μέσα και έξω από την Ελλάδα παράγοντες, να πουν την επόμενη ημέρα, ότι δε θα είναι είτε Πρωθυπουργοί είτε Αρχηγοί Κομμάτων είτε Υπουργοί και ο,τιδήποτε άλλο.

Όταν, όμως, προσπαθείς για να ανεβείς στις κομματικές ηγεσίες και στις κυβερνήσεις με τη στήριξη αυτών των εξωθεσμικών, των μεγάλων οικονομικών παραγόντων, αλλά και δυνάμεων στο εξωτερικό, χωρών που έχουν συμφέροντα αντίθετα προς τα συμφέροντα της Ελλάδας και του Λαού, μην περιμένουμε να εφαρμοσθεί άλλη πολιτική. Θα εφαρμόζεται αυτή η πολιτική, την οποία ψευδοεπίγραφα θα τη χαρακτηρίζουν μονόδρομο, που θα κάνει κάθε μέρα και πιο φτωχούς τους φτωχούς και πιο πλούσιους!

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δώσαμε συγκεκριμένη αυτήν την εναλλακτική πρόταση. Και ενώ θα περιμέναμε μέχρι τώρα μία ανιπαράθεση σοβαρή και υπεύθυνη, για να πείσετε και μας και τον Ελληνικό Λαό, ότι αυτά που λέμε δεν είναι σύγχρονα, δεν είναι αποτελεσματικά, δεν είναι υλοποιήσιμα, πήραμε μέχρι τώρα τη σιωπή. Και ασφαλώς πήραμε και κάποιο άλλο μήνυμα: Ότι η Κυβέρνηση αυτή δυστυχώς ολισθαίνει κάθε μέρα και περισσότερο και στον αυταρχισμό.

Δύο φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα ως Αρχηγός Κόμματος συνάντηση με τον κύριο Πρωθυπουργό και κατά τρόπο που δεν έχει προηγούμενο στα κοινοβουλευτικά χρονικά, πήρα αρνητική απάντηση. Να χαιρέσθε αυτόν τον εκσυγχρονισμό και αυτόν τον προοδευτικό χαρακτήρα του σημερινού ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της σημερινής Κυβέρνησης.

Εμείς, θα συνεχίσουμε τον αγώνα με ψηλά το κεφάλι, κοιτάζοντας κατάματα τον Ελληνικό Λαό, σε όποιο κόμμα και αν ανήκει μέχρι σήμερα. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα με άνισους όρους, γυρίζοντας από χωρίου εις χωρίον, μια και μας έχουν επιβάλλει συνωμοσία σιωπής, το "MEGA", ο "ANTENNA", το "STAR" -εγώ τα λέω με το όνομά τους- ο "SKY". Πώς να μη μας επιβάλλουν συνωμοσία σιωπής, αφού έχουν εξυπηρετηθεί και εξυπηρετούνται καθημερινά οι άνθρωποι; Δισεκατομμύρια χρωστάνε στο δημόσιο τομέα. Αν τα χρωστούσαν, όπως είπα πριν, οι απλοί πολίτες είτε είχαν είτε δεν είχαν, θα εισπράττονταν. Ή δεν είναι έτσι, κύριε Υπουργέ, ή δεν είναι έτσι, κύριε Πρωθυπουργέ. Η φυγή δεν είναι λύση, δεν είναι δημοκρατική συμπεριφορά, κύριε Πρωθυπουργέ. Είναι δείγμα αδυναμίας. Γιατί μπορείτε να πείτε ότι σας στηρίζουν αυτά τα συγκροτήματα οικονομικά και τηλεοπτικά, και ότι μπορείτε να περνάτε σήμερα ό,τι θέλετε στο Λαό, σε μια μερίδα του Λαού, αλλά αυτή η άποψη είναι ανιστόρητη.

Δε θυμάσθε, ή κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε, πως αυτοί οι μηχανισμοί δεν έχουν φίλους, έχουν συμφέροντα και μόνο συμφέροντα; Απλά, ψάχνουν κάθε φορά για τους διαχειριστές τους, τους αξιοποιούν, παίρνουν αυτά που θέλουν, κάνουν πως δεν τους ξέρουν και μετά τους πετάνε σαν στυμμένη λεμονόκουπα και επιλέγουν μετά άλλους διαχειριστές.

Εμείς, λοιπόν, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα και με συγκεκριμένες πολιτικές θέσεις, με άνισους όρους, αλλά κάνοντας κατάθεση ψυχής, κατάθεση καρδιάς, σ' αυτές τις κρίσιμες στιγμές, προς τον Ελληνικό Λαό και την Εθνική Αντιπροσωπεία, θα αντισταθούμε σ' αυτήν την απάνθρωπη, συνειδητά ταξική και αδιέξοδη οικονομική και κοινωνική πολιτική, γιατί η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να επιβιώσει και θα επιβιώσει!

Ο Ελληνικός Λαός, επίσης, μπορεί και πρέπει να μπει και πάλι μπροστά σε νέους αγώνες και να κλείσει τα αυτιά του στις σειρήνες των μονοδρόμων, της διαχείρισης του συστήματος!

Το σύστημα με διαχείριση δε δίνει λύση. Δίνει λύση μόνο με αλλαγή. Δυστυχώς, όμως, η πολιτική της αλλαγής μετεξελίχθηκε σε πολιτική συναλλαγή. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπ. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή τις ομιλίες των πολιτικών Αρχηγών τις τελευταίες τέσσερις ώρες. Δεν έχω αντιληφθεί, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το λόγο για τον οποίο το Κόμμα σας ζήτησε τη διεξαγωγή αυτής της συζήτησης. Οι συζητήσεις ζητούνται από Αρχηγούς της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης για δύο λόγους: Είτε για άσκηση αυστηρής κριτικής, σε μία συγκεκριμένη πολιτική της Κυβέρνησης είτε για κατάθεση εναλλακτικής πρότασης. Από σας όμως συγκεκριμένα, όπως επεσήμανε και ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν ακούσαμε καμία εναλλακτική πρόταση πολιτικής στην οικονομική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, ενώ η πολιτική που ασκήσατε έπεσε στο κενό. Και είναι φυσικό να πέσει στο κενό, διότι η οικονομική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνησή μας δεν προσφέρεται στη σημερινή τουλάχιστον συγκυρία -ίσως στο μέλλον να προσφερθεί, πάντως όχι τώρα- για άσκηση κριτικής. Γιατί τα τελευταία τρία χρόνια, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως προέκυψε σαφώς, πιστεύω, από τη συζήτηση που έχει γίνει, ασκήθηκε με επιτυχία μια πολιτική, που κύριο στόχο σε πρώτη φάση είχε τη σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας. Και μέσα σε τρία χρόνια έχουμε πετύχει τους στόχους που έχουμε θέσει σε ό,τι αφορά όλα τα βασικά μεγέθη της οικονομικής μας πολιτικής και τον πληθωρισμό και το έλλειμμα και την ανάπτυξη της οικονομίας.

Ο πληθωρισμός, το έλλειμμα, οι γενικότερες συνθήκες σημείωσαν μια θεαματική βελτίωση τα τελευταία τρία χρόνια και οι συγκρίσεις ανάμεσα στη δική μας επιδίωξη και τη δική σας είναι πραγματικά καταλυτικές.

Ανέφερε ο Πρωθυπουργός στη δευτερολογία του τα βασικά νούμερα, τα οποία συγκρίνουν με τρόπο καταλυτικό αυτά που κάναμε εμείς και αυτά που παραλάβαμε από σας.

Όταν παραλάβαμε τη διακυβέρνηση της Χώρας το 1993 το έλλειμμα του δημόσιου τομέα ήταν 14,4% του Α.Ε.Π.. Φέτος θα είναι 4,2%. Και είμαστε η Χώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, που πέτυχε τη μεγαλύτερη δημοσιονομική εξυγίανση σε διάστημα μόλις τρία ετών. Εμείς και η Σουηδία πετύχαμε μία εξοικονόμηση πόρων για την εθνική μας οικονομία της τάξεως, όπως προκύπτει, των δέκα εκατοσπείων μονάδων του εθνικού μας εισοδήματος. Αν μετρήσετε το ποσό αυτό σε τρέχουσες τιμές, προκύπτουν περίπου τρία τρισεκατομμύρια δραχμές. Μία μονάδα του εθνικού εισοδήματος είναι παραπάνω από τριακόσια δισεκατομμύρια. Δέκα μονάδες είναι τρία τρισεκατομμύρια δραχμές.

Και θα πω κάτι, για να γίνει περισσότερο αντιληπτό από την κοινή γνώμη που μας ακούει. Τρία τρισεκατομμύρια δραχμές λιγότερο έλλειμμα, είναι τρία τρισεκατομμύρια σε όφελος της εθνικής οικονομίας. Αυτά τα τρισεκατομμύρια μεταφράζονται σε αυξημένα εισοδήματα, σε νέες θέσεις δουλειάς, σε περισσότερες κοινωνικές δαπάνες. Αυτή είναι η μεγάλη προσφορά της δημοσιονομικής εξυγίανσης στην εθνική μας οικονομία. Και το λέω αυτό γιατί πολλές φορές -και είναι φυσικό- η δημοσιονομική εξυγίανση προκαλεί αντιδράσεις, ο κόσμος να εξεγείρεται, γιατί περιορίζονται οι δαπάνες, αυξάνονται οι φόροι. Όμως, το τελικό αποτέλεσμα συμφέρει την οικονομία και την κοινωνία, γιατί η μείωση του δανεισμού είναι μία προσφορά του Κράτους σε όφελος του πολίτη. Το Κράτος ζει με λιγότερα και ο πολίτης τελικώς ζει με περισσότερα. Γι'αυτό γίνεται η δημοσιονομική εξυγίανση, γι'αυτό μειώνουμε το έλλειμμα.

Έρχομαι στον πληθωρισμό.

Ο πληθωρισμός τον Οκτώβριο του 1993 έτρεχε με 12,3%. Τώρα τρέχει με 5,9% τον Απρίλιο και περίπου 5,5% το Μάιο. Στο τέλος του χρόνου θα είναι κάτω από 5% και στο τέλος του 1998 θα έχει πέσει κοντά στο 2,5%. Μιλάμε για μια εντυπωσιακή εξέλιξη, η οποία και αυτή έχει κρίσιμες επιπτώσεις και κοινωνικές και οικονομικές.

Τι σημαίνει χαμηλός πληθωρισμός για τη νοικοκυρά; Σημαίνει σταθερότητα στις τιμές, στο σούπερ-μάρκετ, στη λαϊκή αγορά,

λιγότερο άγχος, λιγότερη αγωνία για το μισθωτό, το συνταξιούχο, τον άνθρωπο που έχει χαμηλά εισοδήματα.

Δε σημαίνει ότι, κάθε φορά που πηγαίνεις σ' ένα μαγαζί να αγοράσεις κάτι, αντιμετωπίζεις μία άλλη κατάσταση. Δε σημαίνει συνεχή εξευτελισμό του πραγματικού εισοδήματος. Δε σημαίνει συνεχή υπονόμευση της αγοραστικής δύναμης.

Η μείωση του πληθωρισμού είναι μία κατ' εξοχήν κοινωνική πολιτική, διότι ο πληθωρισμός είναι ο χειρότερος εχθρός και του μισθωτού και του συνταξιούχου. Αλλά ο πληθωρισμός οδηγεί και σε μία άλλη ακόμα κρίσιμότερη εξέλιξη, σ' ό,τι αφορά την οικονομία. Μείωσε εντυπωσιακά το κόστος του χρήματος, τα επιτόκια.

Είπε ο Πρωθυπουργός, θα αναφέρω και εγώ το αυτονόητο. Ας δούμε το νέο ζευγάρι που προσπαθεί να αγοράσει ένα σπίτι. Πριν από δυόμισι χρόνια το σπίτι ήταν απρόσιτο. Έπρεπε να έχεις δικά σου κεφάλαια δεκάδων εκατομμυρίων δραχμών. Ο δανεισμός από τις Τράπεζες για στεγαστικά δάνεια είχε επιτόκιο της τάξης του 28%, 29% και 30%. Τώρα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, δανείζεσαι και με 9%. Αν δεν τις έχεις, δανείζεσαι με 10%, με 11%, με 12%, εν αντιθέσει με το 30% που ήταν πριν από δυόμισι χρόνια περίπου.

Τι προκάλεσε αυτήν τη μεγάλη μείωση, που έχει ένα τεράστιο κέρδος στο πορτοφόλι, στην τσέπη του κάθε νέου Έλληνα, της κάθε νέας Ελληνίδας, της κάθε νέας οικογένειας που προσπαθεί να αγοράσει σπίτι; Αυτό που το επέτρεψε, είναι η μείωση του πληθωρισμού. Και η μείωση του πληθωρισμού έγινε με όλους αυτούς τους δυσάρεστους τρόπους που ξέρουμε, τη σκληρή δραχμή, την αυστηρή εισοδηματική πολιτική.

Όλα αυτά, όμως, έγιναν για κάποιο σκοπό και ο σκοπός ήταν ένας και μόνο: Να πέσει ο πληθωρισμός, να προστατεύσουμε τα πραγματικά εισοδήματα, να πείσουν τα επιτόκια, να τεθεί σε κίνηση η οικονομία. Και το σκοπό αυτόν τον πετύχαμε, όχι "θα τον πετύχαμε". Η επιτυχία είναι ήδη γεγονός. Είναι καταγεγραμμένη επιτυχία ήδη, μετά από τρις ετών χρόνια αυτής της προσπάθειας και δικαίωμα αυτή η επιτυχία την επιμονή της Κυβέρνησης αυτής να εφαρμόσει την πολιτική της με σταθερότητα, με συνέπεια, χωρίς παρεκκλίσεις, αγνοώντας πολλές φορές το πολιτικό κόστος.

Έτσι μαζί με τη μείωση του κόστους του χρήματος ξεκίνησε και η ανάκαμψη της οικονομίας, η οποία ήταν μία υγιής ανάκαμψη γιατί στηρίχθηκε στις επενδύσεις. Οι ιδιωτικές επενδύσεις από τις μεγάλες επιχειρήσεις, από τις μεσαίες επιχειρήσεις, από τις πολύ μικρές επιχειρήσεις αυξάνονται τα τελευταία χρόνια κατά περίπου 10% σε όγκο. Είναι μία ανατροπή της αρνητικής τάσης των τελευταίων δεκαετιών. Η ανάκαμψη είναι γεγονός.

Η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας στον τελευταίο χρόνο της Νέας Δημοκρατίας ήταν αρνητική, πλην 1%. Και στα τρία χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, παρά τις επιθυμίες του κ. Έμπερτ, του κ. Καραμανλή και άλλων στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, που θεωρούσαν ότι μπορεί να πατήσεις το κουμπί και να έχει ανάπτυξη της τάξεως του 5%, ήταν κοντά στο 0%. Με εμάς η ανάκαμψη ακολούθησε μία δυναμική ανοδική πορεία και φέτος φθάνουμε στο 3,7%. Είναι ένας ζηλευτός ρυθμός, ο μεγαλύτερος, νομίζω, ρυθμός των τελευταίων ετών, αν όχι δεκαετιών, σε σταθερή βάση και αυτός ο ρυθμός έχει ανοίξει το δρόμο για την πραγματική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας.

Θέλω να σταθώ στο τι σημαίνει αυτό. Λέχθηκε από τους πολιτικούς Αρχηγούς ότι η Ελλάδα είναι η φτωχότερη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι γνωστό. Πράγματι ξεκινάμε από χαμηλό σημείο εκκίνησης. Πληρώνουμε σφάλματα του παρελθόντος, σφάλματα κυβερνήσεων και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας την τελευταία εικοσιπενταετία, σ' όλη τη μεταπολίτευση από το 1974, που δυστυχώς υπολόγισαν το πολιτικό κόστος. Όμως τώρα εφαρμόζουμε μία πολιτική αυστηρή και συνεπή και τώρα το τρένο που λέγεται ελληνική οικονομία τρέχει ταχύτερα από το τρένο που λέγεται ευρωπαϊκή οικονομία. Και όταν τρέχεις πιο γρήγορα από αυτό που είναι μπροστά σου, κάποια στιγμή θα το φθάσεις. Και

πέρυσι και φέτος υπερέρχει η ελληνική οικονομία σε επιδόσεις από την Ευρώπη. Πέρυσι είχαμε 2,6% ανάπτυξη, η Ευρώπη είχε 1,5%.

Φέτος έχουμε 3,5%, η Ευρώπη έχει κοντά στο 2%. 'Αρα έχουμε μια υπεροχή, είμαστε καλύτεροι σε ρυθμούς από την Ευρώπη κατά μια, με μιάμιση μονάδα. Και αν είμαστε σώφρονες, αν είμαστε σωστοί, αν είμαστε έξυπνοι -αν θέλετε- και διατηρήσουμε, ασκώντας τη σωστή αυτή πολιτική, αυτήν την υπεροχή για τα επόμενα πέντε, δέκα χρόνια, τότε θα φτάσουμε την Ευρώπη. Αυτός είναι ο στόχος μας.

Και αυτός ο στόχος, μπορεί πλέον να γίνει πραγματικότητα και το όνειρο της ελληνικής κοινωνίας να προσεγγίσει και να ξεπεράσει -γιατί όχι;- τα επίπεδα ζωής της Ευρώπης, μπορεί να γίνει πραγματικότητα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα. Εμείς βάλαμε τα θεμέλια, βάλαμε σε κίνηση την ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας, είμαστε ήδη καλύτεροι από τους Ευρωπαίους, όχι σε επίπεδο ακόμα, αλλά σε ταχύτητα. Και αν διατηρήσουμε την ταχύτητα, θα τους φτάσουμε και θα τους ξεπεράσουμε. Η προοπτική για την ένταξή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, είναι πλέον μία ρεαλιστική προοπτική.

Θα ήθελα να θυμήσω, αγαπητοί συνάδελφοι, το κλίμα για την ελληνική οικονομία, που επικρατούσε στη Χώρα μας και στο διεθνή περιγύρο της το 1993. Ποιος πίστευε, όταν υποβάλαμε το πρόγραμμα σύγκλισης τον Ιούνιο του 1994, ότι η Ελλάδα, το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης, με τα τεράστια ελλείμματα του 14% και πλέον του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, με ένα πληθωρισμό που έτρεχε τότε με 12%, με μία οικονομία στάσιμη, ότι θα προλάβαινε να πετύχει τους στόχους της Νομισματικής Ένωσης μέσα σε διάστημα τεσσάρων ετών;

Και όμως τώρα, είμαστε πραγματικά ένα σκαλοπάτι πριν από την ένταξη. Στο τέλος του 1998, το πολύ στις αρχές του 1999, θα έχουμε ικανοποιήσει τους στόχους. Το 1999 ή το 2000, θα κριθούμε θετικά για να μπούμε και η κατάργηση της δροχμής και η αντικατάστασή της από το ΕΥΡΟ θα γίνει κανονικά το 2002, μαζί με όλες τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Θα είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης χάρη στην αποτελεσματικότητα και την αποφασιστικότητα, με την οποία προωθήσαμε την πολιτική μας.

Δε θέλω εδώ να επεκταθώ, δε νομίζω ότι έχω το χρόνο, στους λόγους για τους οποίους θέλουμε και πρέπει να μπούμε στην Ευρώπη. Η Ευρώπη, αγαπητοί συνάδελφοι, για την Ελλάδα σημαίνει πολλά πράγματα. Στο χώρο της οικονομίας, σημαίνει πρώτον, τους πόρους των ταμείων. Και μην είμαστε αφελείς, αν μείνουμε έξω από τη Νομισματική Ένωση, θα έρθουμε σε δεύτερη μοίρα για τα επόμενα πακέτα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης μετά το 2000, τα οποία θα μοιραστούν μόνο σε αυτούς, που είναι μέσα στη λέσχη. Όσοι είναι από έξω, θα πάρουν λιγότερα.

Η Ευρώπη για μας σημαίνει νομισματική σταθερότητα, σημαίνει διασφάλιση του εισοδήματος, σημαίνει χαμηλά επιτόκια. Ακόμα και τώρα, έχουμε επιτόκια 12-13% για τις ελληνικές επιχειρήσεις. Και τώρα ακόμη στρέφονται οι ελληνικές επιχειρήσεις στο γιέν, το δολάριο, τη λίρετα, γιατί εκεί τα δάνεια είναι πολύ φθηνότερα, είναι 6% και 7%. Ε, λοιπόν απαντώ: Όταν μπούμε στην Ευρώπη, τόσο θα πέσουν τα ελληνικά επιτόκια, από το 12% έως το 13% τώρα, στο 6% και 7%.

Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό και για τον άνθρωπο, που θέλει να αγοράσει σπίτι με στεγαστικό δάνειο και για τον καταναλωτή, ο οποίος θα έχει πιστωτικές κάρτες όχι με 20%, αλλά με 10% ή 8% και βεβαίως, κυρίως για τη μικρή επιχείρηση, το βιοτέχνη, τον επαγγελματία, ο οποίος θα δανείζεται σε ευρώ, σε αυτά τα πολύ χαμηλά επιτόκια, χωρίς κανέναν απολύτως συναλλαγματικό κίνδυνο.

'Αρα, οικονομικά, η Ευρώπη συμφέρει την Ελλάδα. Και αν ο Ελληνικός Λαός έχει τη σοφία να εκφράζεται σε δημοσκοπήσεις και αλλού με ένα ποσοστό 80% και πλέον υπέρ της Ευρώπης, είναι πραγματικά λυπηρό να βλέπουμε πολιτικές ηγεσίες, οι οποίες δεν το έχουν αντιληφθεί για άλλους, πολιτικούς ή κομματικούς, λόγους. Το εθνικό μας

συμφέρον είναι να μπούμε στην Ευρώπη.

Βεβαίως, παραλείπω τον κρίσιμο παράγοντα της εθνικής μας ασφάλειας, ότι η Ελλάδα είναι καλό να ανήκει σε μια οικογένεια. Δεν είναι καλό να είμαστε τελείως μόνοι στο δύσκολο αυτό διεθνή περιγύρο, στον οποίο ζούμε, με μια Τουρκία, που είναι μια μόνιμη και σοβαρότατη απειλή και ασφαλώς, με ένα ορίζοντα από Βορρά, ο οποίος δεν είναι ποτέ διαισγή και καθαρός.

Είναι καλό για λόγους εθνικής ασφάλειας, για λόγους περιορισμού των αμυντικών δαπανών, να ενταχθούμε σε αυτήν την ευρύτερη οικογένεια, που μπορεί να εξελιχθεί, και θα εξελιχθεί, σε μια αμυντική και ουσιαστικότερη πολιτική ένωση, η οποία μακροχρόνια, όχι άμεσα βεβαίως, θα δώσει μια ουσιαστική απάντηση στο μείζον, το κρίσιμο, το τεράστιο πρόβλημα της εθνικής ασφάλειας, το οποίο αντιμετωπίζουμε.

'Αρα, το θέμα της οικονομικής επιτυχίας έχει μία ευρύτερη πολιτική και εθνική σημασία. Γι' αυτό πετύχαμε και γι' αυτό θα συνεχίσουμε να προσπαθούμε να πετύχουμε και τα επόμενα χρόνια.

Πέρα όμως από τη σταθεροποίηση της οικονομίας και την επίτευξη των κριτηρίων της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αλλά και την ανάκαμψη της οικονομίας, την οποία προωθούμε, σημασία, πλέον, σήμερα έχουν οι διαρθρωτικές αλλαγές. Η σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας έχει πάρει, πλέον, μία δική της θετική δυναμική. Δε νομίζω ότι είναι εύκολο να διαταραχθεί, πλέον, αυτή η θετική δυναμική. Τα πράγματα θα πηγαίνουν καλύτερα, γιατί άρχισαν να πηγαίνουν καλύτερα και εφ' όσον παραμείνουμε σώφρονες και θετικοί, θα συνεχιστεί αυτή η πορεία.

Η μεγάλη πρόκληση σήμερα για την ελληνική οικονομία είναι οι μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές. Και γιατί το λέω αυτό; Η μακροοικονομία, αυτό που λέμε οι περιφημοί δείκτες, τα ελλείμματα, πληθωρισμοί, διαμορφώνουν ένα πλαίσιο λειτουργίας της οικονομίας. Απέχουν, όμως, πολύ από το να δημιουργήσουν τις ισχυρές αυτές και ανταγωνιστικές δομές και μονάδες, που χρειάζεται η ελληνική οικονομία, για να ανταπεξέλθει στο δύσκολο ανταγωνισμό, ο οποίος θα επικρατήσει στην Ευρώπη μετά το 2000 στα πλαίσια αυτής της ενιαίας νομισματικής αγοράς.

Πρέπει να δημιουργήσουμε ισχυρότερες επιχειρήσεις. Πρέπει να δημιουργήσουμε ανταγωνιστικές δομές οργάνωσης στην οικονομία. Πρέπει να προσαρμοστεί η οικονομία στις νέες συνθήκες αυτού του διεθνούς ανταγωνισμού, ο οποίος έχει προσλάβει επικίνδυνες διαστάσεις, έχει εισβάλει με τρόπο και άγριο στη ζωή της ελληνικής επιχείρησης και απειλεί πραγματικά την ύπαρξη πολλών τέτοιων επιχειρήσεων.

Αυτό που λέμε συνοπτικά με μία λέξη η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, αυτό ακριβώς σημαίνει. 'Οχι, βεβαίως, ότι τις προηγούμενες δεκαετίες ή και τους αιώνες ακόμα, η διεθνής οικονομία ήταν απόλυτα αποκεκομμένη κατά χώρες ή περιοχές. Υπήρχε διεθνής ανταγωνισμός, αλλά τα τελευταία πέντε, δέκα χρόνια αυτός ο διεθνής ανταγωνισμός έχει πολλαπλασιαστεί σε ένταση και επιβάλλει την αναγωγή της ανταγωνιστικότητας σε κυρίαρχο στοιχείο της οικονομικής πολιτικής.

'Αρα, οι διαρθρωτικές αλλαγές που επιδιώκουμε, αυτό ακριβώς επιδιώκουν: Την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας σε όφελος βεβαίως, των εργαζομένων και των καταναλωτών.

Και τι σημαίνει μία ανταγωνιστική επιχείρηση; Σημαίνει καλά προϊόντα σε καλές ποιότητες και σε χαμηλές τιμές. Ποιος Έλληνας δε θα ήθελε να έχει στον τόπο του την ποιότητα μιας γερμανικής μηχανής; Ποιος Έλληνας δε θα ήθελε να έχει στον τόπο του, από ελληνικά χέρια, την ποιότητα ενός ιταλικού ρούχου; Ποιος Έλληνας δε θα ήθελε να έχει στον τόπο του την ποιότητα και τις τιμές των γαλλικών προϊόντων; Ρωτάω: Δεν είναι σε όφελος της Ελλάδας να δημιουργήσει εδώ στο δικό μας τόπο, που ζούμε, που πονάμε, αυτές τις ελληνικές επιχειρήσεις, οι οποίες θα μπορούν να παράγουν αυτά τα εκλεκτά προϊόντα σε ανταγωνιστικές τιμές και να εκτοπίσουν τα ξένα προϊόντα, τα οποία έχουν εισβάλει

στις αγορές μας; Και ποιος Έλληνας δε θα ήθελε να βλέπει τις ελληνικές επιχειρήσεις να εξαγουν σε μεγαλύτερη έκταση, σε μεγαλύτερες ποσότητες, και να κατακτούν τις διεθνείς αγορές σε τομείς που είμαστε ανταγωνιστικοί;

Το ερώτημα είναι, πώς θα τα πετύχουμε όλα αυτά; Αρκεί η μείωση του πληθωρισμού; Αρκεί η μείωση του ελλείμματος; Αρκεί η βελτίωση των δεικτών; Η απάντηση είναι, όχι. Χρειάζονται παρεμβάσεις στη δομή, την οργάνωση, τη λειτουργία της οικονομίας, αλλά και κάθε επιχείρησης ξεχωριστά.

Είναι αλήθεια, ότι την τελευταία τριετία δεν έχουν γίνει σημαντικές διαρθρωτικές μεταβολές στον Τόπο μας; Έχουν γίνει, αν και δεν είναι ανάγκη σήμερα να τις απαριθμήσω. Δέχομαι, όμως, ότι στον τομέα αυτό πρέπει να προχωρήσουμε με μεγαλύτερη τόλμη και με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και ασφαλώς με διάλογο και συναίνεση.

Η φιλοσοφία αυτής της Κυβέρνησης δεν είναι μία φιλοσοφία αυταρχική του "αποφασίζουμε και διατάσσουμε". Και δεν είναι αυτή η φιλοσοφία για πολλούς λόγους. Υπάρχει ένας λόγος ιδεολογικός και ηθικός. Εμείς δε θέλουμε να κοντράρουμε τον κόσμο. Δεν πιστεύουμε, ότι είναι σωστό να προχωράμε με τέτοιες διαδικασίες, ιδιαίτερα σε μία κοινωνία, όπως η ελληνική, που για λόγους ιστορικούς -γνωστούς σε όλους μας- έχει ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένες δημοκρατικές κεραίες.

Αλλά ένας άλλος λόγος, που επιμένουμε στο διάλογο και επιμένουμε στη συναίνεση, είναι καθαρά πρακτικός, γιατί είμαστε και πρακτικοί άνθρωποι. Θέλουμε αποτέλεσμα. Και για να έχεις αποτέλεσμα, πρέπει να έχεις τη σύμφωνη γνώμη όλων όσων θα δεχθούν τα αποτελέσματα της πολιτικής σου.

Δεν μπορείς να πας κόντρα στον κόσμο, δεν μπορείς να πας κόντρα στον εργαζόμενο. Γι'αυτό εξαντλούμε αυτές τις διαδικασίες.

Ένα άλλο ερώτημα είναι, τι σημαίνει αυτή η διαρθρωτική αλλαγή, πώς την εννοούμε. Έχει πολλές διαστάσεις.

Μια πρώτη και βασική διάσταση της διαρθρωτικής αλλαγής είναι η βελτίωση των υποδομών. Όταν μιλάμε για τους οδικούς άξονες, τον ΠΑΘΕ και την Εγνατία, Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη και Εγνατία, όταν μιλάμε για τα μεγάλα έργα υποδομών στην Αθήνα, το Μετρό, τα Σπάτα, τον Περιφερειακό, όταν μιλάμε για εισαγωγή φυσικού αερίου, όταν μιλάμε για τη ζεύξη Ρίου-Αντίρριου, όταν μιλάμε για τη σύγχρονη τεχνολογία τηλεπικοινωνίας, όταν μιλάμε για όλα αυτά τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα, μιλάμε για μεγάλες διαρθρωτικές παρεμβάσεις στη λειτουργία σημαντικών τομέων της ελληνικής οικονομίας. Αλλάζει η δομή και η διάρθρωση της οικονομίας με την υλοποίηση των μεγάλων έργων. Και αυτός είναι ο σκοπός του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Λέχθηκαν πολλά για τις απορροφήσεις. Θα σας δώσω τα δύο κεντρικά νούμερα. Δε μου αρέσουν οι μεγάλες αναλύσεις, ούτε είναι σκόπιμες σε μία τέτοια συζήτηση.

Την τριετία 1994-1996, η Ελλάδα απορρόφησε το 26% του πακέτου, περί το ένα τέταρτο. Θα μου πείτε ότι είναι λίγο για το μισό του συνολικού χρόνου. Έχω δύο απαντήσεις να σας δώσω.

Η πρώτη απάντηση είναι ότι ο πρώτος χρόνος του 1994 ουσιαστικά χάθηκε. Υποβάλαμε, όπως γνωρίζετε, το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στο τέλος του 1994. Άρα, ουσιαστικά μιλάμε για μια διετία.

Μια δεύτερη απάντηση -ήταν τρεις οι απαντήσεις- είναι ότι δε μιλάμε για ένα πρόγραμμα που τελειώνει το 1999. Δεν έχουμε μόνο τρία χρόνια μπροστά μας. Έχουμε και το 2000, γιατί πάντα προστίθεται ένας χρόνος. Άρα, το 26% είναι ουσιαστικά τα δύο χρόνια, απέναντι στα τέσσερα που έχουμε μπροστά μας.

Η τρίτη απάντηση, πέρα από τις διοικητικές ευθύνες και τις δυσλειτουργίες, είναι ότι πάντοτε στο ξεκίνημα ενός προγράμματος έχεις μια υλοποίηση που δεν είναι ακριβώς αναλογική. Δε σημαίνει ότι τα πρώτα τρία χρόνια, τα θεωρητικά τρία χρόνια, υλοποιείς το 50% του συνόλου. Υλοποιείς το 35%, το 40% το πολύ, διότι υπάρχει μια δυναμική ωρίμανση των έργων που αποδίδει τα επόμενα χρόνια.

Και έρχομαι ακριβώς στα επόμενα χρόνια. Αν προσθέσουμε και το 1997 στο λογαριασμό που έκανα, αμέσως-αμέσως ο ρυθμός απορρόφησης από το 26% πάει στο 48%, γιατί φέτος - και εδώ είμαστε, "Κυριακή κοντή γιορτή"- στο τέλος του χρόνου θα συγκρίνουμε τους αριθμούς. Υπάρχει μια μεγάλη επιτάχυνση στην απορρόφηση και μπορώ να βεβαιώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι στην πορεία του χρόνου δεν πρόκειται να χαθεί, ούτε ένα ECU ούτε ένα EURO. Θα υλοποιηθεί ολόκληρο το πρόγραμμα. Και αυτό το πρόγραμμα - επανέρχομαι σ'αυτό που έλεγα- θα συμβάλει αποφασιστικά στη διαρθρωτική αλλαγή στη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας. Αυτή είναι η πρώτη διάσταση της αλλαγής.

Η δεύτερη διάσταση είναι οι ευέλικτες αγορές. Ευέλικτες αγορές ασφαλώς έχουμε σε διάφορα προϊόντα και υπηρεσίες. Έχουμε στις αγορές κεφαλαίου, μπαίνουν και βγαίνουν κεφάλαια ελεύθερα. Δεν έχουμε, όμως, στην αγορά εργασίας. Έχουμε μία δυσκαμψία, έχουμε ένα πάγωμα καταστάσεων. Και αυτό είναι λάθος, γιατί όσο παραμένει η αγορά εργασίας άκαμπτη, όσο είναι παγωμένες οι καταστάσεις στις διάφορες επιχειρήσεις, όταν δεν υπάρχει ευλυγισία, και κινητικότητα του εργατικού δυναμικού, τελικά την πληρώνουν πάντα οι εργαζόμενοι. Δεν έχουμε μάθει κάτι, τέλος πάντων, από τη θλιβερή ιστορία των προβληματικών επιχειρήσεων, όταν στο όνομα του να κρατήσουμε και την τελευταία θέση εργασίας σε μια επιχείρηση που κατέρρεε, οδηγήσαμε ολόκληρες επιχειρήσεις στο θάνατο, με αποτέλεσμα να χάσουν τη θέση δουλειάς τους χιλιάδες εργαζομένων. Και θέλουμε να επαναλάβουμε το ίδιο τώρα, σε μια αγορά πολύ περισσότερο διεθνοποιημένη, πολύ περισσότερο ανταγωνιστική;

Θα πρέπει, λοιπόν, να δώσουμε διεξόδους και για κλάδους που έχουν πρόβλημα και για περιφέρειες που έχουν πρόβλημα. Και αυτός ακριβώς είναι ο στόχος του κοινωνικού διαλόγου, για την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, ο οποίος έχει τώρα ξεκινήσει.

Ασφαλώς, θα προχωρήσουμε με συναίνεση, γιατί η αγορά εργασίας είναι πολύ ευαίσθητος χώρος της οικονομίας και θα ήταν έγκλημα εάν η Κυβέρνηση προχωρούσε στον τομέα αυτό χωρίς να έχει εξαντλήσει τα περιθώρια διαλόγου και να έχει εξασφαλίσει μια σημαντική συναίνεση στις κατευθύνσεις της πολιτικής την οποία θέλουμε να εφαρμόσουμε. Και η συναίνεση είναι και όρος, όπως είπα και πριν, για να πετύχει αυτή η υπόθεση.

Μία τρίτη διάσταση της διαρθρωτικής αλλαγής είναι η πολιτική στην εκπαίδευση και κατάρτιση. Έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές ότι αυτή η Χώρα στερείται φυσικών πόρων και διαθέτει τον άνθρωπο. Ε, λοιπόν, σ'αυτόν τον άνθρωπο, το νέο Έλληνα, τους νέους, τους εργαζόμενους πρέπει να επενδύσουμε περισσότερο. Και αν αυξήσαμε τα ποσά για την Παιδεία κατά 18% σε σχέση με το 1996, στον κρατικό προϋπολογισμό, είναι ακριβώς για να ενισχύσουμε αυτήν την αναβάθμιση της Παιδείας, της εκπαίδευσης και της κατάρτισης.

Τέλος, η τέταρτη πτυχή της διαρθρωτικής αλλαγής είναι αυτός ο πολύπαθος και πολλές αμαρτίες φέρων δημόσιος τομέας.

Στο δημόσιο τομέα, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι δύσκολο να έχεις γρήγορα αποτελέσματα, γιατί είναι ένα δυσκίνητο τέρας το οποίο δε μετακινείται και δεν προσαρμόζεται εύκολα. Όμως, πρέπει να ξεκινήσεις και κυρίως να μην πισωγυρίσεις. Στο δημόσιο τομέα ξεκινήσαμε με το νόμο για τις προσλήψεις, ο οποίος περιόρισε σημαντικά και το ρουσφέτι και την αναξιοκρατία και προχωρούμε με σημαντικές άλλες παρεμβάσεις, τις οποίες δε θα απαριθμήσω, θα σταθώ όμως σε μερικές βασικές:

Η πρώτη παρέμβαση έγινε με το νομοσχέδιο για τις δαπάνες, τον περιορισμό των δημοσίων δαπανών. Πολλά μπορεί να πει κανείς για το νομοσχέδιο αυτό. Θυμάμαι διαφόρους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας που μιλούσαν για ένα καθαρά θεωρητικό νομοσχέδιο. Δεν πρόκειται για θεωρητικό νομοσχέδιο. Πρώτη απόδειξη είναι ότι, με βάση αυτόν το νόμο για τις δαπάνες, περιορίζουμε φέτος την αύξηση των δημοσίων δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού που μετράει κυρίως κατανάλωση στο 6%. Είναι ο χαμηλότερος

ρυθμός της μεταπολίτευσης. Είναι μεγάλο επίτευγμα της δικής μας Κυβέρνησης. Και δεν είναι αλήθεια αυτό που ελέγχθη ότι περιορίζουμε κοινωνικές δαπάνες. Και η Υγεία αυξήθηκε περίπου 12% και η Παιδεία αυξήθηκε 18% και οι δαπάνες για Κοινωνική Ασφάλιση, με το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης και τις προνοιακές δαπάνες, αυξήθηκαν πολύ παραπάνω από το 6%. Με το νόμο για τις δαπάνες περιορίσαμε τη σπατάλη σε δύο και πλέον χιλιάδες φορείς του δημόσιου που ήταν δέκτες κρατικών επιχορηγήσεων, προχωρήσαμε σε μειώσεις και περικοπές της τάξεως των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών. Και πιστέψτε με, σ' αυτούς τους διάφορους, διάσπαρτους δημόσιους φορείς, Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου τα οποία συγκροτήθηκαν το 1946, το 1950, δεν ασκείται καμία κοινωνική πολιτική. Είναι φορείς "ημετέρων" συμφερόντων και αυτούς τους φορείς θα καταργήσουμε με βάση τη γνωμοδότηση της Διαρκούς Επιτροπής που δημιούργησε ο νόμος για τις δαπάνες, για κατάργηση και συγχώνευση δημοσίων φορέων και υπηρεσιών που δεν εξυπηρετούν, πλέον, το σκοπό για τον οποίο συστήθηκαν. Η γνωμοδότηση αυτή θα υποβληθεί στην Κυβέρνηση επίσημα μέχρι το τέλος του μηνός και μέσα στο καλοκαίρι θα προχωρήσουμε σε κατάργηση και συγχώνευση δεκάδων δημοσίων φορέων και υπηρεσιών.

Μετά είναι ο νόμος για τις δημόσιες επιχειρήσεις. Είναι και αυτός ένας πολύ σημαντικός νόμος. Κάνει τρία πράγματα:

Πρώτον, μετατρέπει τις επιχειρήσεις σε ανώνυμες εταιρείες, πράγμα αυτονόητο.

Δεύτερον, επιβάλλει ανταγωνιστικές διαδικασίες αναζήτησης διευθυνόντων συμβούλων. Σε δεκαπέντε από τις είκοσι πέντε επιχειρήσεις το επόμενο τρίμηνο θα αλλάξουν οι διοικήσεις. Πρόκειται να γίνει μια σημαντική αλλαγή στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Τέλος, δεσμεύει τις επιχειρήσεις αυτές μέσα από συμβόλαια διαχείρισης απέναντι στην Κυβέρνηση για επίτευξη συγκεκριμένων στόχων.

Δε θα διστάσουμε -και το λέω αυτό γιατί δε φοβάμαι το πολιτικό κόστος- να πληρώσουμε αδρά τους μάντζερ που θα βρούμε από την αγορά. Στις μεγάλες επιχειρήσεις θα πάμε και σε μισθούς εκατομμυρίων δραχμών. Το λέω ευθέως, γιατί μόνο τότε θα απαλλαγούν οι δημόσιες επιχειρήσεις από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του Κράτους. Μόνο τότε θα απαλλαγούμε από τον κομματισμό, μόνο όταν δώσουμε στους διοικούντες τις δημόσιες επιχειρήσεις ανάλογες αποδοχές με αυτές που βρίσκουν οι σωστοί μάντζερς στον ιδιωτικό τομέα. Δε θα διστάσουμε, θα επιβάλουμε τάξη στις δημόσιες επιχειρήσεις, και βεβαίως προχωράμε στις ιδιωτικοποιήσεις.

Ο Ο.Τ.Ε. η δεύτερη δόση τώρα, η Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου, οι μικρές τράπεζες, όπως η Τράπεζα Κρήτης και η Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, χρειάζομαι πέντε λεπτά ακόμα.

Προχωράμε επίσης σε διαδικασίες εξυγίανσης στις ζημιόγones επιχειρήσεις και κυρίως στον τομέα των μεταφορών. Νομοσχέδιο για τον Οργανισμό Συγκοινωνιών είναι ήδη κατατεθειμένο στη Βουλή.

Τέλος προχωρούμε σε απελευθερώσεις κρίσιμων τομέων της οικονομίας, κυρίως του τομέα της ενέργειας.

Ο τομέας της ενέργειας θα αποδεχθεί μία λοκομοτίβα για την ελληνική οικονομία τα επόμενα χρόνια. Αν ανοίξει αυτός ο τομέας, αν σπάσει και πρέπει να σπάσει το μονοπώλιο της Δ.Ε.Η., θα μπουν πολλά νέα ιδιωτικά κεφάλαια από μέσα και απ' έξω στην Ελλάδα. Θα γίνουν νέες επενδύσεις. Θα πέσει το κόστος ενέργειας και θα ενισχυθεί πάρα πολύ η εθνική μας οικονομία. Οι λοκομοτίβες της οικονομίας της ελληνικής τα επόμενα χρόνια θα είναι η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες και η πληροφορική. Εκεί θα στηριχθούμε. Και όλα αυτά απαιτούν απελευθερώσεις θαρραλέες και τολμηρές με διασφάλιση ασφαλώς του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα στις επιχειρήσεις, οι οποίες λειτουργούν στις αγορές αυτές. Βελτίωση υποδομών, ευελιξία αγορών, αναβάθμιση

εκπαίδευσης, εκσυγχρονισμό του δημόσιου τομέα με εσωτερική ανασύσταση και ιδιωτικοποίηση, συνθέτουν αυτό που αποκαλούμε διαρθρωτική αλλαγή. Την αλλαγή αυτή η Κυβέρνηση την προωθεί με τόλμη και αποφασιστικότητα, αλλά και με διάλογο και με συναίνεση και κυρίως με τρόπο που να εξασφαλίζει τη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων και να προστατεύει τα πραγματικά τους συμφέροντα. Η αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων και η στήριξη του κοινωνικού κράτους, την οποία πετύχαμε τα τελευταία χρόνια, αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Είναι σωστό ότι η ευημερία των αριθμών δεν ταυτίζεται πάντοτε με την ευημερία των ανθρώπων. Το κενό ακριβώς έρχεται να καλύψει η κοινωνική πολιτική. Οι αριθμοί είναι πάντοτε μέσοι όροι. Ασφαλώς έχουν μία επιρροή και μία επίδραση πάνω στις μεγάλες ομάδες του πληθυσμού. Αλλά υπάρχουν και απομονωμένες ομάδες, οι οποίες πάσχουν και σε αυτούς πρέπει να απευθυνθεί η κοινωνική πολιτική. Αν πετύχαμε να δώσουμε και αυξήσεις πραγματικές αλλά και να στηρίζουμε το κοινωνικό κράτος τα τελευταία χρόνια, είναι γιατί πετύχαμε αυτό που ορισμένοι θεωρούσαν ακατόρθωτο. Σταθεροποίηση με ανάπτυξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το λέγαμε το 1993 και δεν το πιστεύατε. Και όμως τι έγινε στον τόπο αυτό; Μειώθηκε εντυπωσιακά το έλλειμα του δημόσιου τομέα κατά δέκα εκατοστιαίες μονάδες του εθνικού μας εισοδήματος και ανέκαμψε η οικονομία από 0% έστω, να ξεχάσω τον αρνητικό αριθμό, σε 3,5% φέτος. Και αυτό σημαίνει πόρους που διατίθενται ακριβώς για κοινωνική πολιτική. Ασφαλώς αυτοί οι πόροι υπήρξαν περιορισμένοι, γιατί μέρος των πόρων από την ανάπτυξη πήγε να καλύψει και το έλλειμμα. Όμως ασκήθηκε κοινωνική πολιτική και στα εισοδήματα και στις κοινωνικές δαπάνες. Και όσο προχωράει η ανάκαμψη της οικονομίας, τόσο περισσότεροι πόροι θα μπορούν να διατεθούν για τη στήριξη αυτών των τομέων, αυτών των ομάδων του πληθυσμού που πάσχουν.

Και τέλος η ανεργία. Ένα άλλο επίτευγμα της πολιτικής μας είναι ότι η σταθεροποίηση δεν οδήγησε σε αύξηση της ανεργίας. Μίλησε ο κ. Τσοβόλας νομίζω για την ισπανική ανεργία. Δεν έχει καμία σχέση με την Ελλάδα. Ασφαλώς είναι οξύ πρόβλημα, αλλά είμαστε όχι τόσο άσχημα, όσο άλλοι Ευρωπαίοι. Έχουμε ανεργία 10% σε σχέση με 23% στην Ισπανία. Και 14% και πλέον στη Γερμανία. Είναι τεράστιο πρόβλημα αλλά η ανάπτυξη της οικονομίας το περιορίσει και θέλω να ελπίζω, ότι η μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας, στην οποία θα προχωρήσουμε, θα συμβάλει ακόμη περισσότερο μαζί με τις επενδύσεις στο να δώσει νέες θέσεις δουλειάς στους νέους και στις νέες, οι οποίοι ζητούν εργασία. Αυτή που εφαρμόζεται τα τελευταία τριετήμια χρόνια ήταν μία πετυχημένη πολιτική. Πέτυχε τη σταθεροποίηση ταυτόχρονα με την ανάκαμψη, οδήγησε σε μεγάλη αύξηση τόσο των ιδιωτικών όσο και των δημοσίων επενδύσεων. Έθεσε σε κίνηση σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία που θα επιταχυνθούν τα επόμενα χρόνια.

Διατήρησε και ενίσχυσε, παρά τους ασφυκτικούς δημοσιονομικούς περιορισμούς, την κοινωνική συνοχή με συγκεκριμένες κοινωνικές πολιτικές ενίσχυσης του εισοδήματος και τομέων κοινωνικής πολιτικής.

Η Αντιπολίτευση, δεν προτείνει εναλλακτικές πολιτικές, προσπαθεί απλώς να ευτελίσει τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί, αλλά με ποιο μέτρο σύγκρισης; Το 1993 ή το 1981; Η Αντιπολίτευση δεν πείθει, δεν έχει αξιοπιστία. Η Κυβέρνηση έχει σαφή γραμμή πλεύσης, έχει αποφασιστικότητα, έχει κοινωνική ευαισθησία. Αυτά εκτίμησε και αξιολόγησε ο Ελληνικός Λαός στις 22 του Σεπτεμβρίου, όταν μας τίμησε πάλι με την ψήφο του. Θα συνεχίσουμε την πορεία που έχουμε χαράξει και θα προσπαθήσουμε να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του, να πετύχουμε τους στόχους που έχουμε θέσει, να δημιουργήσουμε την ισχυρή Ελλάδα που όλοι ονειρευόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σιούφας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο, για δεκαπέντε λεπτά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι και η Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά προπάντων ο Ελληνικός Λαός, ακούγοντας επί τριάντα πέντε λεπτά, τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας έχει συνειδητοποιήσει ακόμα περισσότερο γιατί είναι αποτυχημένη η οικονομική πολιτική, που ασκεί η Κυβέρνηση, αλλά και γιατί εφεξής θα πρέπει να είναι ακόμα περισσότερο ανήσυχος, επειδή διαπίστωσε πρώτον, ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, όπως και ο Πρωθυπουργός πριν από λίγες ώρες, ζουν στον κόσμο τους, είναι περιορισμένοι σε ένα γυάλινο πύργο και δε ζουν τον παλμό, τη ζωή και τα μεγάλα προβλήματα, που έχει η ελληνική κοινωνία, ο αγρότης, ο μικρομεσαίος, ο συνταξιούχος, ο εργαζόμενος, που είναι δραματικά μεγάλα.

Ιδιαίτερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούν να παρακολουθήσουν πλέον αυτήν την Κυβέρνηση, για την οποία ο μόλις κατελθών από το Βήμα Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, είπε ότι είχε στις 22 του Σεπτεμβρίου την έγκριση του Ελληνικού Λαού. 'Αλλα πράγματα όμως τότε είπατε στον Ελληνικό Λαό, κύριε Υπουργέ, μεταξύ των οποίων -κι εσείς προσωπικά- ότι θα κυβερνήσετε και ότι τα πράγματα της οικονομίας πάνε καλά και δε θα βάλετε νέους φόρους. Μόλις, όμως, βγήκατε στην Κυβέρνηση, βάλατε και νέους φόρους με την πολιτική που ακολουθήσατε και πληρώνει πολλά ο Ελληνικός Λαός. Αυτή η ασυνέπεια έργων και λόγων είναι αυτή, που σας έχει οδηγήσει σήμερα στο να έχετε χάσει την εμπιστοσύνη του Ελληνικού Λαού και πολύ περισσότερο για την οικονομική σας πολιτική, όταν σημερινή δημοσκοπήση δείχνει ξεκάθαρα ότι το 80% του Ελληνικού Λαού είναι απογοητευμένο από την οικονομική σας πολιτική, αυτήν την πολιτική που τόσο ο Πρωθυπουργός, όσο κι εσείς, προσπαθήσατε να εξωραΐσετε.

Θα είμαι, κύριοι συνάδελφοι, συγκεκριμένος και επί των ερωτημάτων που έθεσε προς την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, αλλά και επί του ουσιαστικού μέρους της συζήτησης, που προηγήθηκε με τον Πρωθυπουργό.

Είπε ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι δεν αντελήφθη γιατί η Νέα Δημοκρατία έκανε αυτήν την αίτηση για συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως. Αν πέντε ώρες μετά απ' αυτήν τη συζήτηση και ειδικότερα με την τοποθέτηση, που έκανε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, δεν αντελήφθη πόσο σημαντική ήταν αυτή η πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας και πόσο απεκάλυψε και απογύμνωσε τις παραμέτρους της πολιτικής που ακολουθείτε, τόσο χειρότερο για σας. Για τον Ελληνικό Λαό, για την Εθνική Αντιπροσωπεία, η συζήτηση αυτή ήταν και επίκαιρη και χρήσιμη.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο, θα πρέπει να συνεννοηθείτε μεταξύ σας, και εσείς και ο Πρωθυπουργός, για ποια από τις περιόδους, που το Κυβερνητικό Κόμμα ασκεί την εξουσία, θα πρέπει να σεμνύνεσθε.

Μέχρι πρότινος ξέραμε ότι ο Πρωθυπουργός προσπαθούσε να ξεφύγει από την πραγματικότητα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. του Ανδρέα Παπανδρέου. 'Αλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι μία ώρα στην πρωτολογία του, δεν ανέφερε ούτε μία φορά ούτε τη λέξη ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτε βεβαίως τον μέχρι προ ολίγου καιρό ζώντα ιδρυτή και γενάρχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Στη δευτερολογία του πήγε να επενδύσει πολιτικά, αλλά εκεί έπεσε ο ίδιος στην παγίδα που έστησε, την ίδια που εσείς πριν από λίγο μιλούσατε, για την περίοδο που η Πατρίδα μας στο εξωτερικό θεωρείτο "μαύρο πρόβατο".

Χαίρομαι, γιατί έχετε και σιγμές ειλικρίνειας και συνομολογείτε τις ευθύνες σας, γιατί όχι μόνο από την ασκούμενη οικονομική πολιτική, αλλά προπάντων και από τους χειρισμούς σας σε μεγάλα εξωτερικά θέματα και στις σχέσεις μας με τους εταίρους και τους άλλους οργανισμούς και τους συμμάχους μας, είχατε καταντήσει την Πατρίδα μας να θεωρείται πράγματι "μαύρο πρόβατο".

Θα έρθω, όμως, κύριοι συνάδελφοι, στα σημαντικά θέματα, που για την Αξιωματική Αντιπολίτευση και για τον ομιλούντα ανεδείχθησαν από τη σημερινή συζήτηση.

Το πρώτο είναι ότι η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός της

άσκησαν αυστηρή, σοβαρή, αλλά και υπεύθυνη κριτική εφ' όλης της ύλης στην ασκούμενη οικονομική πολιτική από την πλευρά της Κυβέρνησης και ταυτόχρονα δώσαμε και το σχέδιο για την έξοδο από την κρίση, αλλά προπάντων για την πορεία που ο τόπος μπορεί να ακολουθήσει με μια πολιτική χαραγμένη στους άξονες της στρατηγικής, που από το Βήμα αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, με καθαρότητα χάραξε προς τον Ελληνικό Λαό.

Ο Πρωθυπουργός περιορίστηκε σε μια επίπεδη αναφορά αριθμών. Δεν άγγιξαν κανέναν ούτε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ούτε τον ίδιο τον Ελληνικό Λαό, δεν έπεισαν κανένα για την ορθότητα της πολιτικής που ακολουθούν και ταυτόχρονα απέδειξαν το τεράστιο πρόβλημα πολιτικής ταυτότητας από το οποίο σήμερα πάσχει το Κόμμα που κυβερνάει και ιδιαίτερα ο ίδιος ο Πρωθυπουργός.

Τι έγινε απληπτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι σήμερα; 'Οτι έχουμε ένα νέο είδος πολιτικού, εκείνου που συνειδητά επιδεικνύει αναισθησία, αυτού που δίνει σημασία στους αριθμούς αλλά αγνοεί τους ανθρώπους, δίνει την εντύπωση ενός στυγνού λογιστού που σκοπό έχει να επιβάλει το μπιζνες πλαν ξένων ιδιοκτητών στα δέκα εκατομμύρια των υπαλλήλων του. Τέτοια, όμως, εντολή δεν έχετε πάρει από τον Ελληνικό Λαό και ούτε οι Έλληνες είναι διατεθειμένοι να ανεχθούν την ευημερία των αριθμών και ταυτόχρονα την ανέχεια των ανθρώπων. Και απευθυνόμενος προς τον Πρωθυπουργό, αλλά και προς εσάς, αγαπητέ Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, συνομολογούμε όλοι ότι πράγματι πέφτει ο πληθωρισμός, αλλά πέφτει στα κεφάλια των ανέργων, των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των αγροτών, σχεδόν στο σύνολο του Ελληνικού Λαού.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου επεχείρησε το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας. Ο Πρωθυπουργός σας ο κ. Σημίτης επιχειρεί σήμερα το μετασχηματισμό του σοσιαλισμού και έτσι τον κάνει πιο άδικο, τον κάνει πιο κακό και πιο επιζήμιο. Βέβαια, όλα αυτά τα πράγματα είναι γνωστά σε μας. Εμείς παντοτε επιμέναμε ότι ισχύουν αυτά για το σοσιαλισμό.

Πρέπει ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνω και μια άλλη αναφορά και σύνδεση με κάτι άλλο, το οποίο είπε μόλις πριν από λίγο ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Αναφέρθηκε στα σχέδια ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, ενώ ο ίδιος γνωρίζει ότι ο παραγωγικός ιστός της πατρίδος σας πνέει τα λοίσθια. Έκανε, δε, αναφορές για την περίοδο του 1981 και πριν. Τότε, όμως, κύριε Υπουργέ, η ελληνική οικονομία, την οποία παραλάβατε το 1981, πληρούσε όλα αυτά που σήμερα απαιτεί το Μάαστριχτ, που απαιτεί η πορεία προς την Ευρώπη, πλην του πληθωρισμού. Και φθάσατε την Πατρίδα μας σήμερα να είναι στο τελευταίο σκαλί στο κακού τη σκάλα, να είναι τελευταία στο χώρο της Ευρώπης. Και χώρες που βρίσκονταν πολύ πίσω από μας το 1980 που η Πατρίδα μας μπήκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως η Ισπανία, η Πορτογαλία ακόμα και η τότε εντός της Ε.Ο.Κ. Ιρλανδία, να βρίσκονται σήμερα πολύ μπροστά και να είναι στην πρώτη φάση της οικονομικής και νομισματικής ολοκλήρωσης. Γι' αυτό είσθε υπερήφανοι;

Σας άκουσα, όμως, κύριε Υπουργέ, να κάνετε αναφορές και να λέτε: Δε θα ήθελε ο Έλληνας να έχει τα ωραία γερμανικά μηχανήματα ή τα ωραία ιταλικά ενδύματα και έπιπλα; Αλλά, κύριε Υπουργέ, επειδή προφανώς δε ζείτε τον παλμό της κοινωνίας, της οικονομικής ζωής, δεν έχετε απληφθεί ότι αυτό έχει γίνει πραγματικότητα και ότι εάν πηγαίνετε θα δείτε ότι δεν υπάρχουν ελληνικά προϊόντα, αλλά μόνο αυτά τα οποία εισάγονται; Δεν έχετε δώσει ακόμα την ερμηνεία γιατί το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών έφθασε το αυτοκρατορικό ύψος των 4,5 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Και είσατε ήσυχος με τη συνειδησή σας ότι προχωράτε τη Χώρα προς τα εμπρός;

Μιλάτε για οικονομικές επιτυχίες. Σας διαφεύδουν οι ίδιοι οι αριθμοί. Το πρώτο τετράμηνο του 1997, οι ακάλυπτες συναλλαγματικές και επιταγές έφθασαν τον επίσης αυτοκρατορικό αριθμό των εκατόν τριάντα δισεκατομμυρίων δραχμών, έναντι του 1996 δηλαδή σημείωσαν αύξηση 32,7%; Γι' αυτό

το πράγμα σεμνύνεσθε; Αυτές σας είναι οι οικονομικές επιτυχίες;

Θα έρθω και σε κάτι άλλο. Ο Πρωθυπουργός και εσείς μιλήσατε για τις επιτυχίες σας το 1996 και μάλιστα με σημαντικές αναφορές για την αύξηση του Α.Ε.Π.. Θα σας αποδείξω, λοιπόν, τώρα από τους ίδιους τους δικούς σας αριθμούς, ότι ο μόνος στόχος, τον οποίο πραγματοποιήσατε το 1996, είναι η κατά 0,9% αύξηση του Α.Ε.Π..

Είχατε από το Πρόγραμμα Σύγκλισης στόχο για τον πληθωρισμό το 1996 6,1% και πιάσατε 8,5%. Απόκλιση 2,4%.

Είχατε στόχο για κόστος ανά μονάδα εργασίας 5,6% και πιάσατε το 1996 πραγματοποιηθέντα στόχο 10%. Απόκλιση 4,4%. Είχατε στο επιτόκιο των δωδεκάμηνων εντόκων γραμματίων στόχο το 10,6% και ήταν 12,9%. Απόκλιση 2,3%. Στο έλλειμμα του ισοζυγίου, ο στόχος με το Πρόγραμμα Σύγκλισης ήταν 2,2 δισεκατομμύρια δολάρια και έπεσε το 1996 στα 3,5 δισεκατομμύρια δολάρια. Απόκλιση 1,3 δισεκατομμύρια.

Και ακόμα, σε ό,τι αφορά το πρωτογενές πλεόνασμα ως ποσοστό του Α.Ε.Π., είχατε για στόχο το 1996 το 4,9% και πραγματοποιήσατε στόχο 4%. Απόκλιση πλην 0,9%. Αυτές είναι οι μεγάλες σας επιτυχίες για τις οποίες σεμνύνεσθε και χρησιμοποιείτε τους αριθμούς. Να, λοιπόν, που η αμείλικτη γλώσσα των αριθμών, αποδεικνύει ότι το 1996 δεν πιάσατε κανέναν από τους στόχους, πλην αυτού που αφορά την κατά 0,9% αύξηση του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος.

Είπατε, όμως, πριν από λίγο στην ομιλία σας και ορισμένα άλλα ζητήματα, τα οποία χρειάζονται απάντηση. Αναρωτηθήκατε και μάλιστα είπατε ότι προσπαθούμε, όχι μόνο να φθάσουμε τους Ευρωπαίους, αλλά και να τους ξεπεράσουμε.

Το ερώτημα για όλους μας είναι, σε πόσα χρόνια, σε πόσες δεκαετίες. Ήδη ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας σας είπε πριν, ακόμα και με ρυθμό 5% αύξηση του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος και με 2% στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να προσεγγισθεί το 80% του επιπέδου των άλλων Ευρωπαϊκών κρατών, θα χρειαστούμε είκοσι πέντε χρόνια. Αυτή είναι η επιτυχία σας και γι' αυτό είστε υπερήφανοι;

Θα έλθω, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σε κάτι άλλο, ιδιαίτερα σημαντικό. Να πάρουμε τους αριθμούς που αναφέρονται στο δημόσιο χρέος. Από είκοσι δύο τρισεκατομμύρια δραχμές το 1993, μια και ήταν σημαντικό σημείο αναφοράς από την πλευρά σας, στο τέλος του 1996 έφθασε τα 36 τρισεκατομμύρια δραχμές. Και έναντι του 1995 που υπήρξε μια μικρή αύξηση που είπε ο Πρωθυπουργός, ήταν 32 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Γι' αυτές σας τις επιτυχίες σεμνύνεσθε; Αυτοί είναι οι αριθμοί; Να γιατί η πλευρά η δική μας υποστηρίζει ότι πράγματι ευημερούν οι αριθμοί, αλλά υποφέρουν οι άνθρωποι. Ότι υπερηφανεύεσθε για την ονομαστική σύγκλιση, αλλά η πραγματική σύγκλιση πόρρω απέχει από τους στόχους και τις επιδιώξεις τις οποίες έχετε. Δεν είναι τυχαίο ότι εσείς ο ίδιος συνομολογήσατε πριν από λίγο, ότι δε θα είμαστε ούτε καν στη δεύτερη ταχύτητα ένταξης στην οικονομική και Νομισματική Ένωση. Ίσως μεταξύ δεύτερης και τρίτης, όταν ο ίδιος αναγνωρίσατε ότι θα μπορούμε σ' αυτήν τη διαδικασία μετά το 2001. Αλλά, αυτά τα τέσσερα κρίσιμα χρόνια, μετά το 1993 που εσείς κυβερνάτε, ήταν τα χρόνια εκείνα των σημαντικών, των δραματικών καθυστερήσεων που οδηγούν την Πατρίδα μας να είναι όχι στον πρώτο κύκλο, αλλά μεταξύ δεύτερου και τρίτου κύκλου, για να επιτευχθεί το 2001 η ουσιαστική Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Πατρίδας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει ακόμα να σημειωθούν και ορισμένοι άλλοι παράμετροι και ορισμένα άλλα χρήσιμα συμπεράσματα τα οποία προέκυψαν, από τη σημαντική συζήτηση. Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός για την προσπάθεια την οποία κάνει για ορθολογική διαχείριση του χρήματος του Ελληνικού Λαού, για τη διαφάνεια και για την προσπάθεια με την οποία προσπαθεί να περιορίσει τα φαινόμενα και της κατασπατάλησης, αλλά και της αδιαφανούς χρήσης του δημοσίου χρήματος.

Με δική σας πρωτοβουλία, κύριε Υπουργέ, -και το καταθέτω

εδώ-αποσύρατε στις 13 Απριλίου 1995 το νομοσχέδιο που εσείς οι ίδιοι καταθέσατε για την ίδρυση Εθνικού Συμβουλίου Ανάθεσης Δημοσίων Έργων και Προμηθειών.

Αποσύρεται. Ήταν επί ένα σχεδόν χρόνο εγγεγραμμένο στην ημερησία διάταξη και δε συνεζητέτο και με δική σας επιστολή -που κατατίθεται για τα Πρακτικά- το αποσύρατε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο της Στενογραφικής Υπηρεσίας και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου.)

Πέρσι, με Πρωθυπουργό τον κ. Σημίτη και ύστερα από εισήγηση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, διαπιστώσατε στην Κυβερνητική Επιτροπή και στο Υπουργικό σας Συμβούλιο την ανάγκη να υπάρχει μία ανεξάρτητη...

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Παρακαλώ, να δείξετε κατανόηση, κύριε Πρόεδρε, όπως και στους άλλους συναδέλφους, που παραβίασαν μέχρι και δέκα λεπτά το χρόνο. Ευχαριστώ.

Διαπιστώσατε την ανάγκη δημιουργίας μίας ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, για να ελέγχει το κύκλωμα και την όλη διαδικασία που αναφέρεται στις αναθέσεις των μεγάλων έργων και στις προμήθειες. Πανηγυρισμοί σε όλα τα επίπεδα, τίτλοι στις εφημερίδες, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προσπάθεια για εξυγίανση και της ανάθεσης των δημοσίων έργων και των προμηθειών. Αυτό που σας ανέφερα πριν, ήταν το 1995, αυτό που σας λέω τώρα το 1996 και πριν από λίγες μέρες, με απόντα τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, με πρωτοβουλία του οποίου είχατε πεισθεί όλοι για την αναγκαιότητα ανεξάρτητης διοικητικής αρχής γι' αυτά τα θέματα, διαπιστώσατε, ότι δε χρειάζεται να γίνει καμία αλλαγή, γιατί η υπάρχουσα νομοθεσία καλύπτει απολύτως την όλη διαδικασία ανάθεσης και των μεγάλων έργων, αλλά και ταυτόχρονα των κρατικών προμηθειών.

Ποιων κρατικών προμηθειών; Αυτών που πριν από λίγες μέρες ακούσαμε Υφυπουργό της Κυβέρνησής σας να λέει, ότι κάθε χρόνο περίπου πεντακόσια δισεκατομμύρια χάνονται με το μηχανισμό με τον οποίο γίνονται οι κρατικές προμήθειες από τη δική σας Κυβέρνηση. Γι' αυτά τα πράγματα είναι περήφανη η Κυβέρνησή σας;

Θα έλθω, για να κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία άλλη καίρια επισήμανση. Ανέφερε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας πριν από λίγο τα εξακόσια εξήντα δισεκατομμύρια που έχουν μπει στην μαύρη τρύπα των ελλειμμάτων στην Ολυμπιακή Αεροπορία, σας ανέφερε για τον Οργανισμό Αστικών Συγκοινωνιών τα άλλα περίπου επτακόσια με οκτακόσια δισεκατομμύρια, σας ανέφερε τα εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια για τα Ναυπηγεία Σκαρμαγαγκά.

Κι εδώ θα ήθελα να πω στον Ελληνικό Λαό, στην Εθνική Αντιπροσωπεία για τα οκτακόσια δισεκατομμύρια της Ε.Τ.Β.Α., τα τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια της ΠΥΡ.ΚΑΛ. και της Ε.Β.Ο.. Με τη δική σας πολιτική έχετε καταχρεώσει τον Ελληνικό Λαό, για να υπάρχουν οι κρατικοδίαιτοι του χώρου σας, στους οποίους δίνετε τα πάντα, στους οποίους είστε αιχμάλωτοι και δεν μπορέσατε, δεν είχατε τη δυνατότητα να δώσετε πενήντα δισεκατομμύρια για τις αυξήσεις που σας ζητούσαν οι καθηγητές και επί δύο μήνες, για πρώτη φορά στα χρονικά, η ελληνική Παιδεία, το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα τινάχτηκε στον αέρα με την απεργία την οποία έγινε. Δεν μπορείτε να δώσετε τα λίγα δισεκατομμύρια που σας ζητούν οι συνταξιούχοι. Δεν μπορείτε να δώσετε χρήματα για την καταπολέμηση των ναρκωτικών και του AIDS. Κρατάτε με εκατό δισεκατομμύρια το χρόνο σε λειτουργία τον Ο.Α.Ε., για να υπάρχουν οι λυμεώνες του κομματικού σας μηχανισμού - για να σας αναφέρω τα χαρακτηριστικότερα των παραδειγμάτων- ή τα εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια που ζητάγαν οι Έλληνες αγρότες, που βρίσκονται κυριολεκτικά στο χείλος του γκρεμού και μπροστά στην ερήμωση της υπαίθρου.

Αυτά, όμως, τα δίνετε, για να βεβαιωθεί αυτό που έλεγα πριν από λίγες ημέρες στην Εθνική Αντιπροσωπεία, προς τον Πρωθυπουργό, ότι το φίλο του Ιταλό διανοητή Νορμπέρτο Μπόμπο, τον διάβασε ανάποδα. "Έχοντες" για εσάς είναι οι

αγρότες, οι μικρομεσαίοι, οι συνταξιούχοι, εκείνοι οι οποίοι ουσιαστικά δεν μπορούν ή δε λογαριάζετε την αντίδρασή τους και "μη έχοντες" είναι οι άνθρωποι του πλούτου, είναι το συνδικαλιστικό κατεστημένο, με το οποίο είστε σε ένα λαοκράνιο σύμπλεγμα αγκαλιασμένοι, αυτοί οι οποίοι και προς τους οποίους δίνετε τα πάντα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό είναι το ανάστροφο διάβασμα που έχει κάνει ο Πρωθυπουργός, δανειζόμενος απ' αυτόν το διανοητή, περί "εχόντων" και "μη εχόντων".

Η πραγματικότητα είναι ότι τώρα όχι μόνο σας γνωρίζει και σας υφίσταται ο Ελληνικός Λαός, αλλά ξέρει και το δρόμο που θα ακολουθήσει εφ' εξής απέναντι στην πολιτική σας.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελε να αναφέρει ο ομιλών ως κεντρικές, βασικές επισημάνσεις για την πολιτική την οποία ακολουθείτε, για να αποδείξουμε για μια ακόμη φορά το πόσο χρήσιμη και αποκαλυπτική ήταν η σημερινή συζήτηση που έγινε με πρωτοβουλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κανταρτζής έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, όλο και εντονότερη διαπιστώνουμε να γίνεται η προσπάθεια της Κυβέρνησης, να καλλιεργήσει μια δήθεν, αισιόδοξη εικόνα στο λαό μας για την πορεία της εθνικής μας οικονομίας, προκειμένου να δεχθεί τη συνέχιση της σκληρής αντιλαϊκής πολιτικής που ακολουθείται μέχρι σήμερα, να δεχθεί την πρωτοφανή επίθεση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του.

Αυτή η εικόνα είδαμε σήμερα να καλλιεργείται και από τον κύριο Πρωθυπουργό, αλλά και από την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού.

Από πού, όμως, αντλεί την αισιόδοξία της η Κυβέρνηση; Από την αύξηση κατά 2,6% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος του προηγούμενου έτους, έναντι 2% του 1995 και από την πτώση του πληθωρισμού στο 8,5% του 1996, από το 9,5% που ήταν κατά μέσο όρο το 1995.

Πόσο πραγματική, όμως, είναι αυτή η εικόνα που προσπαθεί να παρουσιάσει η Κυβέρνηση; Και το σπουδαιότερο, ποια είναι τα σοβαρά διαρθρωτικά προβλήματα που προσπαθεί, είτε να αποκρύψει είτε να υποβαθμίσει;

Είναι φανερό ότι η μέτρηση της οικονομικής ανάπτυξης με μόνο το δείκτη μεταβολής του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος ή κάποια άλλα ξερά στατιστικά στοιχεία, ελάχιστη σχέση έχει με την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, όταν αποσιωπούνται οι κοινωνικοί δείκτες που δείχνουν την ποιότητα ζωής και το βιοτικό επίπεδο του λαού μας, την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων, της ανεργίας, της εγκληματικότητας, της καταστροφής του περιβάλλοντος, των ναρκωτικών και μία σειρά άλλα ζητήματα.

Χρόνια τώρα ο λαός μας καλείται σε θυσίες και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και από την προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, για να πιάσουμε, όπως λένε, τα περίφημα κριτήρια του Μάαστριχτ.

Για ποια, όμως, οικονομική ανάπτυξη μπορεί να γίνεται λόγος, όταν η πολιτική της λιτότητας, οι περικοπές των κοινωνικών δαπανών, η φορολογική πολιτική της Κυβέρνησης ροκανίζουν το εισόδημα των εργαζομένων;

Για ποια οικονομική ανάπτυξη μπορεί να γίνεται λόγος, όταν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις σπρώχνονται στον αφανισμό και στο λουκέτο, κάτω από τον ανελέητο ανταγωνισμό;

Για ποια οικονομική ανάπτυξη μπορεί να γίνεται λόγος, όταν η αγροτιά του Τόπου μας, η φτωχή και μεσαία αγροτιά, οδηγείται στο ξεκλήρισμα και από 20% και πλέον που είναι σήμερα, σε λίγα χρόνια δε θα έχει μείνει ούτε το 6%;

Για ποια οικονομική ανάπτυξη μπορεί να γίνεται λόγος, όταν η ανεργία από το 4% που ήταν το 1981, έφθασε το 10,4% φέτος, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία; Και όπως ομολογούν και οι μελέτες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για να πιάσουμε τα κριτήρια του Μάαστριχτ, η ανεργία θα εκτιναχθεί στο 18%.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν καθαρό ότι, ακόμα και αν η

Χώρα μας πιάσει τα κριτήρια σύγκλισης, που έχουν επιβληθεί από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, δεν πρόκειται να βελτιωθεί η θέση τους, αφού η λιτότητα θα συνεχιστεί, ακόμα και για τις χώρες που θα έχουν εκπληρώσει και θα έχουν μπει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, θα συμμετάσχουν στο κοινό νόμισμα, όπως αποφασίστηκε και από το Διευθυντήριο των Βρυξελλών με το Σύμφωνο Σταθερότητας, ενώ για εκείνες που δε θα πιάσουν τα κριτήρια η λιτότητα θα συνεχιστεί. Δηλαδή, έχουμε έναν ατέλειωτο φαύλο κύκλο λιτότητας, χωρίς τέλος.

Αναμφίβολα, το γενικό συμπέρασμα είναι ότι η πολυδιαφημιζόμενη από την Κυβέρνηση ανάπτυξη με βάση τα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ, όχι μόνο δε θα φέρει βελτίωση του επιπέδου ζωής των εργαζομένων, αλλά αντίθετα, θα χειροτερέψει ακόμα περισσότερο την κατάστασή τους. Θα αυξηθούν, βέβαια, τα κέρδη της πλουτοκρατίας, όπως αυξάνουν με ραγδαίους ρυθμούς όλα αυτά τα χρόνια.

Πέραν, όμως, αυτών και εκείνοι οι δείκτες που εκφράζουν ως ένα βαθμό την οικονομική ανάπτυξη, κάθε άλλο παρά επιβεβαιώνουν την αισιόδοξη εικόνα της οικονομίας που προσπαθεί να εμφανίσει η Κυβέρνηση. Η βιομηχανική παραγωγή, ο δευτερογενής τομέας, που όλοι τα λόγια συμφωνούν ότι αποτελεί την κινητήρια δύναμη ανάπτυξης, βρίσκεται σε μια διαρκή πορεία συρρίκνωσης. Όπως χαρακτηριστικά προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία, ο δείκτης της βιομηχανικής παραγωγής στη δεκαετία 1971 -1981 ήταν 6,9%, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 2,6%. Έπεσε στο 1% στη δεκαετία 1981-1991, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν σχεδόν διπλάσιος δηλαδή 1,8%. Στην περίοδο 1991-1996 ο δείκτης βιομηχανικής ανάπτυξης στη Χώρα μας ήταν μόλις 0,2%, τη στιγμή που στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 1,6%.

Μ' αυτούς τους ρυθμούς θα οδηγηθούμε στη σύγκλιση; Η αγροτική παραγωγή, ο πρωτογενής τομέας, ακολουθεί παράλληλη πορεία. Μειώνεται συνεχώς το ποσοστό της στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν. Οι περιορισμοί και οι ποσοστώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις δυναμικές καλλιέργειες της χώρας δεν πλήττουν μόνο το εισόδημα των αγροτών, σπρώχνοντας στο ξεκλήρισμα τη φτωχή και μεσαία αγροτιά, αλλά την εθνική μας οικονομία στο σύνολό της.

Κάθετη πτώση σημειώνουν και οι επενδύσεις στο γεωργικό τομέα, τόσο σε σχέση με το σύνολο των ακαθάριστων επενδύσεων παγίου κεφαλαίου, όσο και σε σχέση με το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν. Η κατάσταση αυτή σε συνδυασμό και με την πειθίγνια εφαρμογή των κανόνων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και της συμφωνίας της GATT, της παγκόσμιας οργάνωσης εμπορίου, έχει σαν αποτέλεσμα τη συνεχή ανοδική πορεία του ελλείμματος στο εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων. Και η Χώρα μας, από χώρα πλεονασματική που ήταν στο ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων, έχει γίνει ελλειμματική, με ένα έλλειμμα που αυξάνει χρόνο με το χρόνο.

Το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών διευρύνεται συνεχώς, φτάνοντας το 1996 τα τέσσερα δισεκατομμύρια πεντακόσια τριάντα εννέα εκατομμύρια δολάρια, έναντι δύο δισεκατομμυρίων οκτακοσίων πενήντα εκατομμυρίων το έτος 1995 και μόλις επτακοσίων δέκα έξι εκατομμυρίων το έτος 1993. Έχουμε, δηλαδή, μια τρομακτική αύξηση μέσα σ' αυτήν την τριετία που φτάνει το 533%, που οφείλεται κύρια στη χειρότερη του εμπορικού ελλείμματος κατά την περίοδο αυτή.

Η σημαντική εξάρτηση της οικονομίας της Χώρας μας από τις εισαγωγές αποτελεί ένα από τα πιο σοβαρά και ακανθώδη προβλήματα της οικονομίας μας. Η συνέχιση αυτής της πολιτικής οδηγεί τη Χώρα μας, με μαθηματική ακρίβεια, στο περιθώριο και στην υποβάθμιση. Η απόσταση, όχι μόνο δε μκράννει, αλλά συνεχώς θα διευρύνεται από τις περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες.

Σας ακούω πολλές φορές και εσάς και όλους εκείνους που δε βλέπουν τίποτε άλλο πέραν από το δήθεν μονόδρομο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μιλάτε για τα χρήματα που δήθεν έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να καλλιεργείτε την

ιδεολογική τρομοκρατία στο λαό μας, με το επιχείρημα "πώς θα ζούσαμε αν δε μας έρχονταν και αυτά τα λεφτά από τα ταμεία της ευρωπαϊκής Ένωσης";

Κρύβετε, όμως, από το λαό μας την αλήθεια, ότι για κάθε μία δραχμή που μας έρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, φεύγουν προς τα εκεί δυόμισι δραχμές. Και βέβαια, ο καθένας καταλαβαίνει από εκεί και πέρα, ποια θα είναι η εξέλιξη και ποιο θα είναι το μέλλον της Χώρας μας.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά και ενώ ακόμα δεν τελείωσε το δεύτερο πακέτο Delors, άρχισε να καλλιεργείται ο μύθος του τρίτου πακέτου, ο μύθος του πακέτου Santer, πλέον, χωρίς καν να έχει αποφασισθεί, χωρίς να έχουν δρομολογηθεί, εξελίξεις.

Τα δημοσιονομικά προβλήματα της Χώρας μας, το δημόσιο χρέος, δηλαδή, και τα ελλείμματα, αντί να συρρικνώνονται, οξύνονται. Στα τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια εξακόσια δισεκατομμύρια δραχμές έφθασε το δημόσιο χρέος. Ο παράγοντας αυτός και με τη σημαντική αύξηση των συναλλαγματικών δαπανών της Χώρας για την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων, παρά τις αλχημίες που γίνονται για να παρουνισαστεί μείωση του ελλείμματος, αποτελούν ένα ακόμη σοβαρό διαρθρωτικό πρόβλημα.

Χωρίς να παραβλέπουμε το γεγονός ότι το δημόσιο χρέος θα αντιμετωπίζεται ριζικά στο βαθμό μόνο που θα ακολουθείται μία άλλη πολιτική και θα εκπληρώνονται οι αναπτυξιακοί στόχοι και μία σειρά άλλα μέτρα, για τα οποία κατά καιρούς έχουμε αναφερθεί αναλυτικά στο παρελθόν, θα θέλαμε με την ευκαιρία αυτή να ξαναβάλουμε και ένα ζήτημα που επίσης πολλές φορές το βάλατε στο παρελθόν: Τις αποζημιώσεις από τη γερμανική κατοχή και ιδιαίτερα το κατοχικό δάνειο που έχει ενταφιαστεί τόσο από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, στα πλαίσια βέβαια πάντα της εθνικά υπερέφανης εξωτερικής πολιτικής που ακολουθούν.

Συχνά ακούμε την Κυβέρνηση, αλλά και τη Νέα Δημοκρατία να στηρίζουν την αναπτυξιακή τους πολιτική στην ανάπτυξη δήθεν των υποδομών, την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων και την οικονομική διείσδυση στα Βαλκάνια.

Πολύς λόγος γίνεται για τις υποδομές. Όμως, οι υποδομές από μόνες τους ανάπτυξη δε φέρνουν. Μπορεί να φέρνουν τεράστια κέρδη στις κατασκευαστικές εταιρίες. Μπορεί να δίνουν μία πρόσκαιρη διέξοδο στην απασχόληση. Δε λύνουν, όμως, το πρόβλημα της ανάπτυξης. Ακόμη και αν γίνουν κάποια μεγάλα έργα σε δρόμους, σε λιμάνια, ανάπτυξη δεν πρόκειται να υπάρξει όσο συνεχίζεται η συρρίκνωση της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας, της αγροτικής μας οικονομίας. Με άλλα λόγια όσο συνεχίζεται η συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της Χώρας μας από την πολιτική που ακολουθείται. Και αλήθεια ποιώνων εμπορεύματα θα μπορούν να κυκλοφορούν στους δρόμους, στα λιμάνια που θα γίνουν, όταν θα συρρικνώνεται ολόένα και περισσότερο η παραγωγική βάση της Χώρας μας; Γίνονται δρόμοι και λιμάνια, για να κυκλοφορούν τα προϊόντα των μονοπωλίων και των πολυεθνικών της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, που υπαγορεύεται από τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, μόνο σε οικονομική ανάπτυξη της Χώρας δεν οδηγεί. Κερδοφόρες επιχειρήσεις, που θα μπορούσαν κάτω από μία άλλη πολιτική να αποτελέσουν βασικό μοχλό ανάπτυξης, ξεπουλιούνται στο μεγάλο κεφάλαιο και μάλιστα αντί πινακίου φακής, ενώ άλλες εξαγοράζονται για να μετατραπούν στη συνέχεια σε εμπορικές, σταματώντας την παραγωγική δραστηριότητα, με αποτέλεσμα τη μείωση της απασχόλησης, το φούντωμα της ανεργίας. Η πολιτική αυτή είναι που εκτρέφει το μεγάλο σκάνδαλο, το μεγάλο φαγοπότη σε βάρος του εθνικού μας πλούτου.

Τέλος, η οικονομική διείσδυση στα Βαλκάνια, την οποία μάλιστα έχετε αναγάγει σε εθνικής σημασίας ζήτημα, καμιά σχέση δεν έχει με την ανάπτυξη των αμοιβαία ισότιμων και επωφελών σχέσεων των χωρών της Βαλκανικής. Αποβλέπει στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων της ολιγαρχίας της Χώρας μας. Να πάρει και αυτή μέρος στη λεηλασία του εθνικού πλούτου των Βαλκανικών χωρών. Αποβλέπει στην

εξυπηρέτηση των συμφερόντων του Λάτση, του Βαρδινογιάννη, του Κοπελούζου, του Κόκκαλη, που έχουν γίνει μόνιμοι θαμώνες το τελευταίο διάστημα στο Υπουργείο Ανάπτυξης, που πολλές φορές ενεργούν σαν απλοί μεσάζοντες των ξένων πολυεθνικών. Η πολιτική αυτή έχει σαν αποτέλεσμα την κεφαλαιακή αφαίμαξη της Χώρας μας και μάλιστα, με πανωπρωίκι από πάνω, την επιχορήγηση του δημοσίου, τη φθίνουσα εγχώρια παραγωγή, την αύξηση της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός πως το θέμα της ανάπτυξης έχει πολυσυζητηθεί. Το βασικό ερώτημα για μας είναι: Ποιος δημιουργεί την ανάπτυξη και ποιος σε τελευταία ανάλυση πρέπει να κερδίζει απ' αυτήν;

Η αντίληψη που ασπάζονται και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και όχι μόνο, θεωρεί τις επιχειρήσεις, δηλαδή, το μεγάλο κεφάλαιο, δημιουργό της ανάπτυξης υποβαθμίζοντας το ρόλο των εργαζομένων που είναι οι πραγματικοί δημιουργοί. Αποτελεί το ιδεολογικό υπόβαθρο του κοινωνικού διαλόγου. Επιδιώκει να επιβάλει στους εργαζόμενους την αντίληψη ότι πρέπει να θυσιάσουν δικαιώματα και κατακτήσεις.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να ολοκληρώσετε.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Επιδιώκει να επιβάλει στους εργαζόμενους την αντίληψη ότι πρέπει να δεχθούν την αφαίρεση δικαιωμάτων και κατακτήσεων που είχαν μετά από σκληρούς αγώνες για να ενισχυθεί, λένε, η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρήσεων, δηλαδή, του μεγάλου κεφαλαίου. Άρα, θα πρέπει οι εργαζόμενοι να δεχθούν τη συνέχιση της λιτότητας, τις περικοπές των κοινωνικών δαπανών, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, την ισοπέδωση του ασφαλιστικού συστήματος, σύμφωνα με την πολιτική που ακολουθείτε. Να, ποιο είναι το μέλλον που επιφυλάσσει στο Λαό μας η συνέχιση της νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Κατά την άποψή μας ανάπτυξη δε σημαίνει απλά μια ποσοτική αύξηση των οικονομικών μεγεθών, αλλά πρέπει να συνδυάζεται με την κοινωνική ανάπτυξη, τη βελτίωση του επιπέδου και των συνθηκών διαβίωσης του Λαού, των εργαζομένων, που είναι οι δημιουργοί του πλούτου.

Βασικός μοχλός στην κατεύθυνση αυτή πρέπει να αποτελέσει ο δημόσιος φορέας, όχι αυτός που δημιουργήσατε για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μονοπωλίων και των πολυεθνικών, αλλά ένας δημόσιος τομέας που θα βρίσκεται στην υπηρεσία του Λαού και του Τόπου.

Δε θα μας πάρει ο χρόνος, για να αναφερθούμε στις προτάσεις, που άλλωστε πολλές φορές στο παρελθόν έχουμε παρουσιάσει και απ' αυτό το βήμα. Πρέπει, όμως, να υπογραμμίσουμε ότι για να υπάρξει ανάπτυξη πρέπει να υπάρξουν μέτρα προστασίας της εγχώριας παραγωγής, να υπάρξει χάραξη εθνικής, οικονομικής, δημοσιονομικής και νομισματοπιστωτικής πολιτικής. Και απαραίτητος όρος γι' αυτά είναι ο απεγκλωβισμός από την πολιτική και τις δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο απεγκλωβισμός από τις επιταγές των άλλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών και τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Ιντζές έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για την οικονομία, με πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, ήταν και χρήσιμη και ωφέλιμη και διαφωτιστική, διότι είχαμε μια πλήρη ενημέρωση από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και είχαμε και μια πρόταση οικονομικής ανάπτυξης από τη Νέα Δημοκρατία. Αλλά ήταν ακόμη περισσότερο χρήσιμη για τον Ελληνικό Λαό, διότι του δόθηκε η ευκαιρία να αντιληφθεί ποιες προτάσεις οικονομικές έχουν τα δύο μεγάλα Κόμματα για την πορεία αυτού του Τόπου.

Απεδείχθη ότι τόσο η Νέα Δημοκρατία, όσο και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουν την ίδια οικονομική πολιτική και αυτή η οικονομική

πολιτική είναι η επίτευξη των στόχων του Μάαστριχτ.

Η Κυβέρνηση επιφέρει ότι πλησιάζει τους στόχους του Μάαστριχτ, τους μακροοικονομικούς. Η Νέα Δημοκρατία κατηγορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι αργεί στην επίτευξη των στόχων του Μάαστριχτ. Αλλά τόσο η Κυβέρνηση, όσο και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν προτείνουν διαφορετική λύση. Η μόνη διαφορά τους είναι ότι ο μόνος ισχυρίζεται έναντι του δε ότι είναι καλύτερος διαχειριστής και αποτελεσματικότερος στην εφαρμογή μιας πολιτικής που έχει χαραχτεί και υπαγορευτεί από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Πράγματι, οι μακροοικονομικοί δείκτες που επιβάλλει το Μάαστριχτ τείνουν να προσεγγίζονται από την ασκούμενη πολιτική. Αλλά κάποιοι άλλοι μακροοικονομικοί δείκτες είναι απλησίαστοι και έχουν αντίθετη κατεύθυνση απ' αυτήν των στόχων του Μάαστριχτ. Η ανεργία αυξάνει. Η επαρχία ερημύνεται. Τα κέρδη των τραπεζών αυξάνουν ιλιγγιωδώς. Το κόστος επίτευξης των στόχων του Μάαστριχτ ρωτάμε ποιος θα το πληρώσει. Για να μην αρκούμαστε μόνο σε διαπιστώσεις αόριστες, θα πω ορισμένα παραδείγματα: Η ανεργία επίσημα αναφέρεται ότι κυμαίνεται γύρω στο 10%-11% αλλά σε ορισμένες επαρχίες η ανεργία είναι υπερδιπλάσια. Μάλιστα στη Θράκη η επίσημη ανεργία είναι στο 17% και αυτή που υπολογίζει το Εργατικό Κέντρο Ξάνθης είναι 22%. Η ανεργία στη Θεσσαλονίκη από επίσημα στοιχεία είναι 15% και το Εργατικό Κέντρο την ανεβάζει στο 17%. Το ίδιο φαντάζομαι ότι συμβαίνει και στην Πάτρα που είναι μια αποβιομηχανοποιημένη περιοχή, στο Λαύριο, στην Ήπειρο, στη Σύρο.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι οι μακροοικονομικοί δείκτες πληθωρισμού, δημόσιου ελλείμματος, δημόσιου χρέους μικρύνονται σχετικώς. Και αυτοί, όμως, είναι αριθμοί που δεν μπορούν να έχουν άμεσο αποτέλεσμα στο βιοτικό επίπεδο του Λαού -δε θέλω να υπεισέλθω στην ανάλυσή του- αλλά ο δείκτης ανεργίας είναι ευγλωττότατος και αποδεικνύει πως ο Λαός πεινά.

Θα αναφέρω ορισμένα στατιστικά στοιχεία της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 1993. Δεν άλλαξαν, όμως, τα νούμερα και σήμερα. Λέει, λοιπόν, η Στατιστική Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι δυο εκατομμύρια διακόσιες πενήντα οκτώ χιλιάδες Έλληνες, ήτοι περίπου οκτακόσιες οικογένειες είναι απολύτως πτωχοί. Απ' αυτόν τον αριθμό το 46%, που είναι νοικοκυριά συνταξιούχων άνω των 65 ετών, ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια για το φορολογικό σύστημα και θα αναφερθώ στα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων, για να δούμε πώς γίνεται η μεταφορά εισοδήματος από τους εργαζόμενους, μικρομεσαίους, αγρότες σε λίγους που κατέχουν το μεγάλο κεφάλαιο. Πρώτα-πρώτα και αν δεν επεβλήθησαν -που επεβλήθησαν- νέοι φόροι με τη μη αναπροσαρμογή των συντελεστών φορολογίας και των φορολογικών κλιμακίων και την αναπροσαρμογή του απαλλασσόμενου ποσού από κάθε νοικοκυριό, έχουμε μια αύξηση φορολογίας κατά τα επίσημα στοιχεία της στατιστικής υπηρεσίας, τα οποία βγαίνουν από τα αποσπασμένα εκκαθαριστικά, κατά 40%.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Πού το ξέρετε αυτό;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Από τα εκκαθαριστικά που έρχονται στους φορολογούμενους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Ποιου έτους;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Του παρελθόντος, του 1996.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν υπάρχουν στοιχεία ακόμη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Πώς! Έχουν έλθει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Πώς το ξέρετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Υφυπουργέ, μη διακόπτετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Το ξέρουμε και το ξέρετε και εσείς και θα σας απασχολήσω εντός των ημερών. Δεν ήξερα ότι θα τα ζητούσατε, γιατί δε νόμιζα ότι είχατε τόσο πολύ θάρρος να ζητάτε τέτοια στοιχεία, τα οποία γνωρίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα σας

αποσταλούν, κύριε Υφυπουργέ, για να πειστείτε για του λόγου το αληθές.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κέρδη των τραπεζών είναι τεράστια.

Ακούσαμε προχθές ότι μειώνονται τα επιτόκια ταμειυτηρίου από τις 9,5% μονάδες στις 8,5% και τα επιτόκια χορηγήσεων στο 16%. Εάν κάνουμε μία αφαίρεση θα δούμε ότι τα επιτόκια χορηγήσεων είναι διπλάσια των επιτοκίων ταμειυτηρίου. Εάν υποθέσουμε ότι πληθωρισμός τρέχει με 5,5%, όπως λέει η Κυβέρνηση και 2% έως 3% είναι η φορολογία επί των τόκων μένει 1% τοκοφορία στις λαϊκές καταθέσεις ταμειυτηρίου.

Να δούμε τώρα, ποιοι παίρνουν τα κεφάλαια των τραπεζών για τις επενδύσεις. Όπως γνωρίζετε όλοι σας, ιδίως τα τελευταία χρόνια, με την επινόηση διαφόρων τραπεζικών συνθέτων προϊόντων, αυτοί που έχουν τη δυνατότητα διαπραγμάτευσης λήψης αυτών των τραπεζικών προϊόντων, μαζί με τη λήψη δανείου κίνησης κεφαλαίου, μπορούν να επιτυγχάνουν, γιατί πράγματι είναι διαπραγματεύσιμα τα επιτόκια χορηγήσεων, επιτόκιο μέχρι 12% και 13%. Όλες, όμως, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες ικετεύοντας προσφεύγουν στις τράπεζες για να πάρουν δάνεια μικροποσών κίνησης κεφαλαίου για δύο-τρεις μήνες για να πληρώσουν τις τρέχουσες ανάγκες -είπε προηγουμένως ο κ. Σιούφας για απλήρωτες επιταγές και γραμμάτια-δανειοδοτούνται με 16%.

Τώρα θα πω και ένα άλλο παράδειγμα για να δείτε τη μεταφορά κεφαλαίου. Τον Ιανουάριο του 1997 οι καταθέσεις ταμειυτηρίου ήταν περίπου δώδεκα τρισεκατομμύρια διακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια. Στο τέλος του 1996 το επιτόκιο ήταν 11%. Το Φεβρουάριο του 1997 οι καταθέσεις ταμειυτηρίου ήταν περίπου δώδεκα τρισεκατομμύρια εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια. Μειώθηκαν κατά τι, διότι όπως γνωρίζετε είχαν αύξηση οι συναλλαγές στο Χρηματιστήριο. Με επιτόκιο 11% είχαμε τόκους ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια. Με τη μείωση του επιτοκίου στις καταθέσεις ταμειυτηρίου έχουμε τόκους ένα τρισεκατομμύριο. Άρα κατά τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια αυξάνονται τα κέρδη των τραπεζών.

Από την άλλη πλευρά οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες επειδή δεν μπορούν, αλλά ούτε και γνωρίζουν, όπως και το μεγαλύτερο ποσοστό των Ελλήνων μικροκαταθετών, να επενδύσουν και σε άλλες ευκαιρίες π.χ. στο Χρηματιστήριο, είναι όμηροι των τραπεζών στο μονόδρομο κατάθεσης ταμειυτηρίου της οποιασδήποτε οικονομίας κάνουν. Έτσι γίνεται σκληρή και σταθερή μεταφορά πλούτου από τον Ελληνικό Λαό, από τους εργαζόμενους προς τις τράπεζες.

Θα ήθελα να πω και δυο λόγια και για τον κοινωνικό διάλογο που έχει άμεσο αντίκτυπο στα εισοδήματα, στην οικονομική πολιτική. Διερωτώμαι τι στόχο έχει ο κοινωνικός διάλογος; Καθ' ημάς έχει στόχο να τροποποιήσει τις εργασιακές σχέσεις επί το δυσμενέστερον -θα πω παράδειγμα- όσο και ο διάλογος για τις κοινωνικές ασφαλίσεις.

Εργασιακές σχέσεις. Όπως ξέρετε, μία από τις προτάσεις του κοινωνικού διαλόγου για τις εργασιακές σχέσεις είναι τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, τα Τ.Σ.Α.. Για να μειωθεί δήθεν η ανεργία στις αποβιομηχανοποιημένες περιοχές (Πτολεμαΐδα, Αχαΐα, Λαύριο, Θεσσαλονίκη, Σύρο και σε άλλες περιοχές) θα καθιερωθούν τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων, οι οργανώσεις σ' αυτές τις περιοχές θα είναι σε δυσμενή θέση να διαπραγματευθούν με τους τοπικούς εργοδότες για να επιτύχουν ημερομίσθια καλύτερα της σύμβασης εργασίας μεν, αλλά όχι το επιθυμητό. Κατώτερο μεν, για να υπάρχει κίνητρο πρόσληψης υπαλλήλων από τους εργοδότες, για να μειωθεί η ανεργία, αλλά θα είναι τόσο κατώτερο της συλλογικής σύμβασης, που θα είναι ημερομίσθιο πείνας. Και αν, όμως, επιτευχθεί αυτό, ποιος εργοδότης σε περιοχή που θα ισχύουν τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, που θα έχει πραγματική ανάγκη πρόσληψης προσωπικού, όχι για να μειώσει την ανεργία, θα προσλαμβάνει εργάτη με το ημερομίσθιο της γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας και δε θα επικαλείται το τοπικό σύμφωνο εργασίας;

Βέβαια η Κυβέρνηση έχω αντιληφθεί, αλλά και η Συνθήκη

του Μάαστριχτ, όταν αναφέρει για επίτευξη αυτών των μακροοικονομικών στόχων, και όταν η Κυβέρνηση μιλάει εν ονόματι της παγκοσμιοποίησης της αγοράς, συνεπώς και της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων, προσπαθεί προφανώς να καταστήσει τα προϊόντα μας ανταγωνιστικά.

Από την εξαγγελία του κοινωνικού διαλόγου, διαπιστώνω ότι το βλέμμα της Κυβέρνησης είναι στραμμένο στη μείωση του κόστους των προϊόντων από πλευράς αμοιβής της εργασίας, γιατί θέλει να τα καταστήσει ανταγωνιστικά. Κανένας κοινωνικός διάλογος δε γίνεται για τη μείωση του κόστους των προϊόντων από την πλευρά της αμοιβής του κεφαλαίου, δηλαδή, το ποσοστό κέρδους.

Κύριε Υπουργέ, γιατί δεν ανοίγετε διάλογο με τις τράπεζες και το κεφάλαιο γενικότερα, για να μειωθεί όντως το κόστος των προϊόντων και να είναι τα προϊόντα ανταγωνιστικά; Εκτός αν πιστεύετε ότι επιβάρυνση στο κόστος έχει μόνο η αμοιβή της εργασίας.

Να, γιατί λέμε ότι ο προσανατολισμός της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης είναι ταξικός, είναι καπιταλιστικός. Δεν κρατάει ούτε τα προσχήματα. Αν υπήρχε μία προσπάθεια μείωσης του κόστους, για να είναι ανταγωνιστικά τα προϊόντα μας και προς την πλευρά αμοιβής του κεφαλαίου, τότε θα έλεγα ότι υπάρχει μία προσπάθεια εφαρμογής οικονομικής πολιτικής υπέρ του Λαού.

Απ' όσα είπα, αποδεικνύεται ότι όλη η προσπάθεια γίνεται για μία μονόπλευρη επίρριψη των βαρών στους εργαζόμενους και συσσώρευσης πλούτου στο κεφάλαιο.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς το ΔΗ.Κ.ΚΙ. προτείνουμε περιφερειακή ανάπτυξη και όλα τα έργα να μη γίνονται στο λεκανοπέδιο της Αττικής.

Υπάρχει ακόμη κυρίαρχη η Αθηνοκεντρική αντίληψη. Από το Πακέτο Ντελόρ τα 2/3 δαπανώνται στην Αττική. Εάν μου πείτε ποιο έργο γίνεται στην περιφέρεια, θα αναφέρω την Εγνατία με συγκατάβαση, διότι δε θα τελειώσει ούτε το 2010 με ομολογία του κυρίου Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.. Θα μπορούσα να εντάξω και τη ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου που για μένα είναι περιττή, ως πρώτη προτεραιότητα. Είναι μια άλλη ιστορία στην οποία θα αναφερθούμε μια άλλη φορά ενδεχομένως.

Δεύτερον, κορμός ανάπτυξης βέβαια είναι η μικρομεσαία επιχείρηση, αλλά ακόμη δεν έχουν τεθεί σε εφαρμογή τα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

προγράμματα χρηματοδότησης από το Δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης του ΕΟΜΜΕΧ στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Αλλαγή φορολογικού συστήματος, κατάργηση ανικεμενικών κριτηρίων. Πολλές επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Στη Θεσσαλονίκη στην οδό Ερμού και στην οδό Βενιζέλου στις πιο κεντρικές εμπορικές οδούς, υπάρχουν ενοικιαστήρια εδώ και μήνες, ενώ πριν από δύο-τρία χρόνια έδιναν αέρα για να μπουν μέσα μέχρι δέκα εκατομμύρια.

Αύξηση μισθών και συντάξεων και καθορισμός ορίου κατωτάτης σύνταξης πάνω από εκατόν τριάντα χιλιάδες το μήνα, για να μπορέσουν οι συνταξιούχοι που πένονται, να επιζήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα: "Η κατάσταση της οικονομίας και η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης".

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της 6ης Μαρτίου 1997 και ερωτάται το Σώμα εάν επικυρώνεται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, τα Πρακτικά της 6ης Μαρτίου 1997 επεκυρώθησαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε σ' αυτό το σημείο να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.55, ' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 20 Μαΐου 1997 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, Κοινοβουλευτικό Έλεγχος, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων, ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής με θέμα: "Ημέρα μνήμης Ελευθερίου Βενιζέλου και απονομή βραβείων για το έτος 1996", και στη συνέχεια Νομοθετική Εργασία σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ